

Визволення

Ціна 65 коп.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1 || Конотоп, Неділя 31 травня 1942 року || Ч 34

ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ БОЮ БІЛЯ ХАРКОВА

До 28 травня взято в полон 165.000 чоловік, захоплено 517 танків та 1.180 гармат

Що відбулося за останній тиждень?

Старе німецьке прислів'я говорить, що Бог карає сліпотою тих, яких хоче знищити. Ця сліпота є й у противників Німеччини. Починаючи з повідомлень про вигадані досягнення росіян на півострові Керч, про великий советський наступ біля Харкова і кізачаючи повідомленнями про спільну роботу між так званими союзниками, кидается у вічі одна мета: нехотівши бачити дійсність, бо вона для них погано виглядає. 170.000 полонених, величезна кількість військового матеріалу, яку втратили більшовики—все це являється результатом боротьби на Керченському півострові.

26 травня в Північній Африці німецькі та італійські війська атакували ворожі позиції. З цього дня продовжуються жорстокі бої.

А друга надія? Армії маршала Тимошенка наступали біля Харкова. Проти німців тут було кинуту величезну кількість людей та військових машин. Але їм тут була пригнотовлена гаряча зустріч. Війці червоної армії, які були послані жидівськими комісарами на передні лінії фронту, були знищені, і, таким чином, кращі сили армії Тимошенка були розбиті. Завдяки контрастному німецьких та союзних військ, було оточено три советські армії; кільки оточених навколо них все вужчає. 28 травня повідомлено, що тільки незначна частина советських військ протидіяла німцям, в той час, як основна маса військ захована в полон, при чому, було захоплено велику кількість військового матеріалу. Кількість полонених все збільшується. Кожен може собі добре уявити, що такі обставини привели до розгубленості настрою людей у ворожому таборі. Ці люди боягузливо запитують щоденно: "Який буде кінець цієї війни?"

Останніми днями повернувся з Вашингтона у Лондон лорд Беверброк. Це та людина, яка була членом Черчиллем в Америці, який зробив там військове під-

оточувальний бій на південь від Харкова привів німців та їх союзників до великої перемоги. Останні намагання противника прорватися з оточення не змінили долі оточених армій. Тільки окремі групи противника ще продовжують боротьбу, але їх також чекає знищення. Вже тепер нараховується понад 165.000 полонених, здобуто 517 танків, 1180 гармат, тисячі машин та коней, здобуто також велику кількість іншого військового матеріалу. Ці числа все збільшуються. Головнокомандуючий 57 советської дивізії, генерал Подлас, та його начальник штабу незадовго до взяття їх у полон застрілились.

Початий 12 травня великий советський наступ біля Харкова, куди було кинуте 20 стрілкових дивізій, 3 кавалерійських дивізій та 15 танкових бригад, потерпів поразку. Хаос характеризує картину.

Тактика німецької контратаки заключається в тому, що були перетяті шляхи, на яких підвозилося спорядження арміям противника і, таким чином, була зроблена можливість оточити їх.

Спроба більшовиків наступати на північній ділянці німецько-советського фронту також потерпіла крах. Противник поніс дуже тяжкі втрати.

За час від 14 по 21 травня советські повітряні сили втратили 452 літаки, в той час, як число німецьких літаків, що були втрачені на Східньому фронті, становить лише 45.

В зайнятих німецькими збройними силами областях угорськими військами було розбито сильно озброєну більшовицьку банду і здобуто дуже багато військового матеріалу.

Біля американського побережжя було потоплено за цей тиждень багато кораблів.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Бувши іранський міністр-президент Кайлані, який знаходився в Берліні разом з великим муфті Ієрусалима, в розмові з представником "Фельдшер Беафберка", між іншим передав, що араби завжди будуть друзями німецького та італійського народів. Споконвіку британці експлуатували й обдурювали арабів. Зараз вони зробили велику підлість, віддавши Іран советам. Але час звільнення всіх арабів прийде. Тоді народи Європи й Близького Сходу підуть разом до щасливого майбутнього. Під час свого перебування в Берліні він мав нові докази, які говорять про швидке виконання бажань арабського народу. Щоденно зростають докази добрих намірів держав осі

відносно арабського народу. Це повідомлення Кайлані було зараз же передано німецьким радіо всім арабським народам.

У китайській провінції Тзекіанг оточені 5 комуністичних армій силою в 100.000 чоловік, які приречені на вірну загибель. Це значить новий важкий удар уряду Чункінга.

По підрахунку японських успіхів з початку війни встановлено, що японський морський флот знищив до цього часу 8 бойових суден противника, 6 тяжко пошкодив та 6 авіаносців противника потопив; також було збито 982 літаки противника.

Німецькими солдатами та їх союзниками, які ведуть боротьбу від Північного Льодовитого океану до пустинь Африки за нову Європу. 23 травня 1942 року, в день святкування дня флоту в США, біля американських берегів було потоплено 25 торговельних кораблів, а біля бразильського узбережжя італійський підводний човен потопив американський бойовий корабель місткістю 35000 брутто тонн. Чи безнадійність, чи іронія долі, змусила цей день святкувати, як день колишнього флоту.

Рейхсміністр шляхів сполучення

д-р Дорпмюллер

В німецькій боротьбі за визволення до залізниць ставляться, звичайно, великі вимоги. Це тим важливіше, що керування залізницями перебуває в руках д-ра Дорпмюллера, людини, відомої в усьому світі, як "перший залізничник" Німеччини і яка, крім того, славиться, як "майстер транспорту". Д-р Дорпмюллер народився 24 липня 1869 р. в Ельберфельді в родині залізничного інженера. Свою діяльність він почав у 1893 р. в Аахені, як урядовий інженер-будівельник залізниць і трамвайів при пруських державних шляхах.

Кількома роками пізніше він, як урядовий інженер-будівельник, остаточно переходить на державну службу. Завдяки надзвичайним здібностям, в 1907 р. його посилають до Цзіньтау, тодішнього німецького володіння в Китаї, щоб там керувати технічним бюро Шаньдунського залізничного товариства. Через рік він переходить на службу китайської державної залізниці Тяньцзинь-Пукоу, керує будівництвом 700-кілометрового північного відтинку цієї залізниці й бере на себе також керування її експлуатацією. Коли в 1917 р. Китай вступає в світову війну, Дорпмюллер рятує себе від загрозливого йому інтерв'ювання тим, що пробігається з великими пригодами через Маньчжурію, Сибір та Росію до Німеччини. Його перебування на батьківщині, проте, не буде тривалим. Вже через кілька тижнів він в Тіфлісі, щоб організувати тут транскавказьку залізницю. За ці роки д-р Дорпмюллер добре ознайомився з країною та людьми і вивчив становище на Сході. Йому добре відомі ті труднощі, які зустрічають тут кожну людину, яка працює в галузі транспорту. Великі фахові знання, організаторський талант і незламна енергія є гарантією того, що всі плани держави щодо шляхів

(Закінчення на 2-й сторінці).

сполучення будуть майстерно підготовлені і проведені в життя.

Після закінчення війни Дорпмюллер став головою дирекції державної залізниці Опфельн, де йому були доручені важкі завдання привести до ладу зіпсований перелачей областей до Польщі транспорт у Верхній Сілезії. Потім, як голова залізничної дирекції в Ессені, він повернувся до Західної Німеч-

чини. Маючи виняткові знання, він, як людина, яка добре розуміється в справах транспорту, брав участь в нарадах з приводу експертизи Дауса в Лондоні та Парижі. 1925 р. д-р Дорпмюллер був постійним заступником генерального директора німецького залізничного товариства, а через рік узяв на себе обов'язки генерального директора.

О. А.

Жахливе положення в Ленінграді

Фінська преса публікує повідомлення наочних свідків про жахливе становище в Ленінграді. Хоча взимку більша кількість населення була евакуйована з міста, справа прохарчування для залишених зовсім не поліпшилась. Голод, різного роду епідемії, тиф, скорбут, грип і т. інш. зробили серед населення жахливі спустошення. Останки цього недокошеного хворобами та нуждою бідного населення цього колись великого міста покладать лише одні надії на рятунок, а саме—на якнайшоршу смерть. Якнебудь савітарна діяльність та поміч населенню зовсім не існує. Усі школи та громадські будинки зайнято під лазарети для війська, але про піклування воликів червоної армії немає й мови. Кожного дня вранці вивозять з будинків та з площ тисячі трупів. Немає й дня, в який би тисячі, десятки тисяч

трупів, зложених у великих костирях, на цвинтарях не скидалися би у масові могили. Ще жахливіше відчувається масове вимирання тепер, бо єдине ополучення через Ладожське озеро, в наслідок таяння льоду, на сьогодні вже не існує. Постачання міста при допомозі літаків може бути вжито лише для особливо важливих військових цілей.

Один полонений, який перебував у військовому лазареті в Ленінграді, розповідає про численні випадки самопорушення солдат, які, не зважаючи на найгостріші карі, заважають собі всілякі пострілові рани. Коли в такому випадку ствердяться пошкодження костей—винних розстрілюють на місці. Простий солдат вважає війну вже програною. Серед командного складу є постійні зміни та велика нервовість в наслідок наступаючих змін.

Українська селянська делегація в Берліні

Берлінська преса повідомляє, що в п'ятницю, 27 квітня, до Берліна прибула українська селянська делегація, щоб поглянути Райхсміністрові Розенбергу за подарунком селянам—закінчення колгоспної системи. Їхня дорога лежала через Рівне, Кенігсберг та Марієнбург. Делегацію привітав представник Райхсміністра Розенберга, після чого вона переехала в свій готель. Після візиту до Райхсміністра Розенберга, українська селянська делегація була запрошена в Буайнок Преси. Представники дискусій з представниками німецької преси селяни мали можливість розповісти свої думки про Німеччину та про свої переживання в советському "раю". Один з них сказав:

—Удовж залізничного шляху на німецькій землі перед вашими очима простяглися прекрасні, чисті селянські господарства та будівлі, які збудували в нас незвичайно радісний настрій.

Вперше українські селяни побачили велике німецьке місто—Берлін. Вони були захоплені від величезного вуличного транспортного руху, а також від берлінського метро, швидкісних електричних потягів, чудових будинків і т. д.

З радісними думками виїхали селяни на захід Німеччини, у Вестфалію, щоб там набратися нових вражень та повернутися на батьківщину з новими досвідами ведення сільського господарства.

Військовополонені дякують

Ми, військовополонені Конотоцького табору, відсвяткували цього року 1 травня не так, як при советській владі. Ми відсвяткували його, як люди, звільнені від большевицького рабства.

Хоч увесь час ми тут перебуваємо у хороших умовах (наша білизна завжди вимита в бані, акуратно проводиться дезинфекція, проходить медичний огляд) проте, в день 1 травня ми були особливо схвилювані чужим ставленням до нас з боку німецького командування.

Ми обіцяємо чесно працювати, якщо нас пошлять на роботу. А якщо буде потрібно, то

підемо поруч з німецькими солдатами боротися за своє звільнення від жалів та комуністів. Ми будемо робити все, що від нас залежить, на користь німецькому уряду, бо Німецька Армія принесла нам звільнення від большевиків.

З вами в полові поводяться тепер краще, ніж поводилися з нами советська влада, коли ми були на волі. Ми дякуємо тепер Богові, який послав нам визволителя Адольфа Гітлера, і бажаємо йому багаторічного життя, сили й мудрості для одержання остаточної перемоги над ворогами.

Богачов.

Молотов: Що ти там шукаєш?

Сталін: Я шукаю другого фронту.

Замість фейлетона

Факти говорять самі за себе

Дуже відродно бачити, як впевнено проступає вперед нове життя. Скрізь, де тільки мені доводилось бувати останнім часом, я вперше за все своє життя не був обтяжений нестерпним жидівським джерготанням, не був свідком їхніх шахрайських махінацій. Скрізь—свої чесні українські люди. Але та багнюка невідчужливості, некультуристів, яка була при советах, ще й зараз зваляла собі ґрунт в окремих громадянських місцях. Ось кілька фактів.

Захожу я одного разу до голярні Проскурівна, щоб трішки помолодіти. Відкриваю двері і... назад. В голярні повнісінько людей, всі вільні місця зайняті. Чекаю, думаю, довго, часу нема. Закриваю двері й проступаю далі. Коли це чую:

—Громадянино, громадянино! Прошу, заходьте! Клієнти відсутні.

Я здивовано повертаю назад. В чім річ? Аж воно виявляється, що то звичайнісінькі гуляки. Не маючи роботи, вони цілі дні просиджують у своїх добрих друзів—голярів. Курять, регочуть, висловлюються, як тільки хочете.

Сідаю у вільне крісло. З'являється голяр, і ножиці дрібно заляскають, гуляючи по моїй голові, а над вухом, не вгаваючи, бубонить голос господаря, безпереставно повторюючи якусь запутану справу і підкріплюючи кожний свій вислів такими звертаннями, що в мене невідомо волосся стало дибом. Сиджу я ні в сях, ні в тих. От потрапив, думаю. Як вибратись? Коли це:

—Готово! Три карбованці з вас.

Радісно встаю, розплачуюсь і вихожу. З голярні направляюсь в їдальню, бо шлунок уже давно нагадує про своє існування. Дванадцять годин. Пештаю. І яке розчарування! Біля їдальні група людей, які, мзбуть, давно вже чекають на обід. Я приєднуюсь і теж чекаю. Одна особа повідомляє, що обід буде, позаймешся, через півгодини. Ну то й що! Хай собі й через півгодини. Краще пізніше, ніж ніколи. Довго тяглися "півгодини". Аж нарешті впустили. Купляю талон і швидко йду до їдальні. Місце біля самого першого столу. Скоріше одержу, міркую. Офіціантка, молоденька панна, мабуть, зовсім іншої була думки. Все минає мене і то знайомим носом, то друзям, або ще кому небудь. А я сиджу й казати не можу: така вже в мене натура! Так ото сиджу й сиджу. Бряззять уже порожні тарілки, а я все сиджу.

Та всьому буває кінець! Терпеньє увірвалось мені і я як закричу гнівно та страшно:

—Баряшня, будьте ласкаві, відпустіть же мене... я вже давно чекаю...

То я хотів закрити грізно, а вишло якось лагідно й покірно, аж самому соромно. Ну та нічого.

—Піду подивлюсь,—каже баряшня,—як закінчилось щось, то щастя ваше.

Коли, о, радість! Несе. Ого,—думаю,—який я щасливий.

—Нате та не нервуйте,—сказала офіціантка й пішла. Каю серця в мене відтягло і я почав смачно їсти вишкрабаку з казаня страву.

М. Олександренко.

Добрий приклад

Користуючись тимчасовою перервою в роботі шкіл, учителі м. Бердичева запропонували свої послуги для роботи в різних галузях господарства. Вони організували та від-

крили фотографії, перукарні тощо. За ініціативою учителів відкрито готель, при якому в їдальні, перукарні та заїзд.

Німецький робітничий фронт

ЯК ОРГАНІЗОВАНИЙ НІМЕЦЬКИЙ РОБІТНИК?

...являють собою єдиний
...кий живе єдиною вірою,
...ією та йде під одним
...ном: націонал-соціалізм та
...Гітлер. Класова бо-

**Швидше, німці,
дошу ідіть!**

...і рідким народом я тяжко
...лікого свавілля,
...но тормах, талани прокли-

...ж умирати не хотів я!
...на, накінець, доведжання
...доба—

...ясне для народу:
...рабства та тьми почалась
...боротьба

...за честь, за свободу,
...йдіть, німці, звіль-

...няти людей,
...в кайдани Росії

...росії чекає вас, наче
...гостей,—

...нас від свавілля...

П. Воробйов.

...в усіх організаціях—
...господарських та
...подолана.

...боротьба — безум-

...Маркса та Леніна—

...народом шаста та за-

...привела всіх до

...та братовбивства.

...боротьба розчленила

...та паралізувала її

...Лише декілька сильних

...випадали своє ісау-

...в цьому світі. Все, що

...єдиному німецького

...а це були керівані

...та марксистами профе-

...спілка — повинно було

...У вогні німецької ре-

...німці засвоїли собі ос-

...положення: „громадська

...виходить від власної

...і навчилися жити.

...значило: „ти повинен в

...що ти робиш, звжди

...ти про те, чи корисно це

...твому народові, твоему життю

...твому товаришу-робітнику.

...васу для тебе спрашу ти

...залишити, якщо цим

...шодим своєму народові. Це

...положення панує в усіх

...життя німецького наро-

...не-ядро, навколо якого

...ється громадське життя на

...фабриках та заводах.

...з цього положен-

...м, перш за все, німці:

...по професії столяр чи ко-

...другий—чорноробочий, той

...чи інженер—однаково всі

...німці організовані в

...німецький робітничий фронт“

...ф.).

...нас немає необхідності ор-

...годувати професійні спілки

...ів чи працюючих по

...ремесників чи службов-

...бо всі вони хочуть забез-

...своє життя, як німці, а

...слюсарі біля машин.

...як багаточисленність

...була знижена, то виго-

...всіх збільшилась, бо

...стали не більші, ніж

...раніш. Із внесків у „Ні-

...робітничий фронт“ за-

...членом 85 проц. це

...що тільки решта цієї

...робітників управління. Це—

...цифра із сум, яку

...колисьнебудь витратила для своїх

...членів громадська організація.

...Членство в „Німецькому ро-

...бітничому фронті“ добровільне.

...Не зважаючи на це, трудящі

...Німеччини без винятку органі-

...зовані. Для кожного є справа

...чесні внести свою долю для

...загального блага, для надання

...кожній людині відповідного

...місця в галузі соціальної, чи

...культурної. Адже ж той, хто не

...бере на себе ніяких обов'яз-

...ків, не може вимагати взаїну

...ніяких прав.

...Німецький робітник, як в

...галузі розумової, так і фізич-

...ної праці—не є предмет експ-

...луатації; він є людиною-твори-

...цем, вищим виробником цін-

...ностей в німецькому народ-

...нимому господарстві. В мирний

...час машину можна було легко

...замінити іншою, замінити ж

...робітника не так легко. А то-

...му держава Адольфа Гітлера та

...„Німецький робітничий фронт“

...ставити завданням соціальну

...турботу, культурне обслугову-

...вання, турботу про здоров'я,

...турботу в галузі соціальної

...та професіональної, робітниче

...представництво на суді та ви-

...ховування робітників у душі

...світосгляду Фюрера.

...Зокрема, завдання такі:

1. Підтримка миру в робітничо-

...му середовищі, щоб забезпе-

...чити прибутки трудящих; стра-

...ків та боротьби на економічно-

...му ґрунті в Німеччині більше

...немає тому, що міжнародні єв-

...рейські підбурювачі виселені.

2. Підтримка у випадку бід-

...ності, хвороби, вродження смі-

...х, одруження, у випадку смерті

і т. інш.

3. Допомога та обслугову-

вання в галузі спеціальності.

4. Допомога та обслугову-

вання молодого покоління в га-

лузі професійної та в перека-

ліфікації на іншу спеціальність.

5. Нагляд за здоров'ям і,

разом з цим, підтримка робочої

сили, турбота про надання від-

пусток та про надання відпочи-

нку (націонал-соціалістична спі-

лка „Від радості до сили“).

6. Юридична допомога чле-

нам (якщо така взагалі потріб-

на).

7. Виховування світогляду на

хорошому прикладі керівника

підприємства за допомогою ор-

ганів пропаганди, партійних

шкіл та „Німецького робітни-

чого фронту“.

8. Основним осередком всьо-

го господарського та соціально-

політичного життя є виробни-

цтво, фабрика чи шахта. В ос-

нові тут лежить повне єднання,

побудоване на принципі осо-

бистої відповідальності.

9. Керівною та направляю-

чою особою є керівник вироб-

ництва. Він несе відповідальність

за виробництво перед державою

та Адольфом Гітлером. Всі ро-

бітники та службовці виробни-

цтва визнають авторитет керів-

ника та слідувати його вказів-

кам. В усіх виробничих пита-

ннях поруч з керівником вироб-

ництва стоїть „довірена рада“,

яка обирається від робітників

та службовців виробництва, або

назначається з сторони. Для

жолтичних питань є відповід-

ний виробничий старшина.

жолтичних питань є відповід-

ний виробничий старшина.

Кожне підприємство має

свого представника КДФ („Від

радості до сили“). Його обо-

в'язком є передача від КДФ

відомостей відносно подорожей,

відвідувань театрів, курсів по

рекваліфікації і т. інш.

Всі робітники та службовці

стоять під відкритим наглядом

лікарського контролю. Керівни-

ку виробництва доручається та-

кож обов'язок особистого піклу-

вання про робітників та служ-

бовців виробництва. Він повинен

відноситись до них, як батько

до дітей, керувати ними та

направляти їх.

Законом про „порядок наці-

ональної роботи“ всі обов'язки

і права всебічно охороняються.

У Німеччині закон встановлює

лише мінімальну заробітню пла-

тню. Але на практиці скрізь тру-

дять одержувати платню по

принципу продуктивності праці.

Заробітня платня по принципу

продуктивності праці переви-

щує мінімальну на 100 проц. і

ще вище. Для керівника під-

приємства робітник є цінність,

якою він керує

„Поважайте роботу і звер-

тайте увагу на робітника!“

Цим висловом Адольфа Гіт-

лера німецьку му робітнику на-

дається визнання та повага. На-

ціонал-соціалістична революція

створила нову та справедливу

цінність всякої роботи та твор-

чої продуктивності праці. Без

поту та праці немає життя,

немає культури. Кожна кра-

плина робочого поту коштує

гроші. Німецькі робітники—це

не пригноблений, не позбавлений

прав єврейськими експлуататора-

ми та капіталістами клас, а віль-

ний, незалежний і шанований

так же, як і селяни, службовці,

чи офіцери класу в німецькій

державі.

У боях націонал-соціалістич-

ного руху за соціалізм і в цій

війні Адольфу Гітлеру нале-

жить велика заслуга в тому,

що він здійснив нову, дійсну

революцію в галузі соціального

законодавства, забезпечив ні-

мецькому робітнику після пере-

моги шасливе та радісне життя.

Геніальним творцем „Німецько-

го робітничого фронту“ є д-р

Роберт Лей. Йому довіряв цю

справу Фюрер у 1933 році. На

руїнах професіональних спілок,

які обанкротились, створив він

всенародне німецьке об'єднання.

Фюрер сказав: „Без невичер-

ної віри та жертвування со-

бою з боку німецького робіт-

ника, Німеччина ніколи не

була б відновлена“.

Цю Німеччину захвиляють

тепер всі трудящі на фронті

та на військових заводах від на-

паду капіталістично-єврейсько-

большевицької класи злочинців.

Але перемога буде, як це й

було за останні роки, на сто-

роні Адольфа Гітлера під пра-

пором німецького соціалізму.

Швидше

закінчуйте сівбу

На звільнених від жидо-большевизму ланах починають по-являтися друшкі сходів ячменю, вівса, ярової пшениці та інших культур. Це перші результати роботи селян на своїй власній землі. Але ж на цьому запокоюватись ні в якому разі не можна. Багато землі є ще незасіяної. Отже, перед селянами тепер поставлено завдання—засіяти всю землю.

Наші визволителі—німці на фронтах нещадно громлять найзапеклішого ворога людства—большевизм. А тут, в тилу, ми, селяни, повинні в усьому сприяти німцям. Першою влччистію за звільнення нас від жидо-большевицького ярма є своєчасна та високоякісна сівба. Отже, жодної хвилини не тратити марно, всі на поле, на сівбу, на обробіток наших ланів. Щедра праця виплатить нам високим урожаєм. Ми будемо мати хліб і до хліба. А той, хто в такий гарячий час ухиляється від роботи, тому ми врямо скажемо, що він недостойний холити по українській землі і він не буде їсти українського хліба й сала.

Будемо сподіватись, що трудлюбиве українське селянство усвідомить всю важливість теперішнього часу і всі, як один, дружно візьмуться за роботу на полях, щоб у найближчий час закінчити сівбу.

Про торф

Затяжна зима цього року значно довела, яке важливе значення для підприємства, установи, чи приватної квартири має своєчасне забезпечення паливом. Всім відомо, що на сьогоднішній день всі наявні запаси торфу вже вичерпались, а різати ліс для палива ні в

На нараді старшин

27 травня цього року в приміщенні кабінету старшини Комотопського району відбулася чергова нарада старшин сіл та керівників установ міста. З доповіддю про теперішнє становище на фронтах та про хід весняних сільськогосподарських робіт виступив капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн.

Він указав, як на протязі останніх місяців швидким темпом почалося налагоджуватися нове життя. Не зважаючи на труднощі військового часу, населення зільневих областей нормально живе й працює на полях та підприємствах. Бачучи це, противник всіма силами намагається порушити це нормальне життя. Нещодавно більшовиками були скинуті листівки, в яких говориться, що війська відступують по всьому фронту та що червона армія незабаром „звільнить“ нас від „німецького гніту“.

В дійсності ж справа стоїть зовсім не так. Розпочатий наступ більшовиків на півострові Керч закінчився тим, що німецьким контрастном було знищено три більшовицькі армії, взято біля 180 тисяч полонених та велику кількість різного військового матеріалу. Друга спроба більшовиків прорвати німецький фронт на півдні схід від м. Харкова закінчилась оточенням трьох більшовицьких армій, знищення яких послідує найближчими днями.

Дані пан капітан перейшов до огляду ходу весняних сільськогосподарських робіт. Він сказав, що місцева Комендатура з радістю відмічає, що сільське населення нашого району охоче користується порадами та вказівками німецьких властей. За чесну та самовіддану працю на полях пан капітан висловив вдячність селянам, а також обер-лейтенанту п. Вілету, який приклав багато праці до цієї справи.

Примирча камера, яка буде існувати до часу приходу ні-

вільної влади, має право розглядати та робити висновки лише по незначних справах; в інших же випадках примирча камера може лише вислухати свідків та висловити думку з цього приводу, а результати справи, навіть тієї, що розпочалася тепер, потрібно чекати до того часу, коли розпочне свою діяльність суд.

Власникам будинків, що мають бути розібрані, буде виплачена вартість їхнього будинку. Ще раз попередив пан капітан населення про те, що мисливство для цивільного населення забороняється, а також попереджається, що всі телефони, які знаходяться зараз у приватних осіб, повинні бути одані німецькій владі.

Школи, а також інші будинки, які числяться на обліку для заселення їх німецькими військовими частинами, повинні весь час бути в належному санітарному вигляді, щоб при першій же потребі там можна було розмістити військові частини. Про хід збору залишеної на полях зброї та іншого військового матеріалу необхідно кожної суботи повідомляти місцеву Комендатуру.

Працездатним членам родин, робітників яких виїхав до Німеччини, в першу чергу повинна бути надана можливість працювати. Непрацездатним же членам цих родин буде надана допомога хлібом та іншими продуктами. Отже, всі бажані працювати в Німеччині, мають змогу їхати туди, не боячись, що їхня сім'я залишиться без засобів існування.

Під кінець наради старшина Комотопського району пан Кибальчич виголосив подяку від себе та від старшин сіл капітану паву Феєрманну за його цінні поради та вказівки, які допоможуть населенню в роботі по відбудовуванню рідного краю.

В. М.

ПРО КЛАДОВИЩА

Всі наряди в усі часи історії людства досить уважно відносились до тих місць, де поховані останки їхніх родичів та друзів. Навіть у бувшій царській Росії кладовища трималися в більш-менш належному вигляді. Але при советській владі, особливо, в останні часи її існування, кладовища встигли перетворитися в такі місця, куди мешканці міста зносили сміття. Багато могил обвалилися, всі хрести були знищені.

Відділ Міського Господарства м. Комотоп поставив собі за мету привести в належний вигляд троє кладовищ міста:

на Соснівській, Вирівській, а також на Загірській. Але все це потребує багато сил та коштів, яких, на жаль, зараз не вистає, а тому звертаємось до населення м. Комотоп з проханням прийти в належний порядок до своїх родичів.

Громадяни, подивіться, який вигляд перебувають могилы німецьких солдатів, які про них турбуються? турбуймося ж і ми, і тоді кладовища матимуть куди кращий вигляд.

Яременко
Начальник
Міського Господарства

НАКАЗ № 49

По Комотопській районній управі від 20 травня 1942 року
З метою приведення в належний стан кладовищ, сиренків, озеленення, НАКАЗУЮ:

1. Зобов'язати Відділ Міського Господарства та всіх старшин привести в належний стан всі кладовища, обкопати їх канавами та очистити сміття і заборонити на них випас худоби.
2. Заборонити проїзд всіх видів транспорту на кладовищах, сиренках та між рядами дерев по шляху (доріжки для пішки по шляху).
3. Заборонити випас та прогон худоби на шляхових полосах, насаджень та псування насаджень, ламання гілок, обдирання кори, дерев та прив'язування худоби.
4. Заборонити з'їзди з шляхів через бокові канави там, де є призначених переїзди.
5. Привести в належний стан всі наявні на селі водойми, забрати забруднення і звільнення до них різних нечистот, побудувати на випадок небезпеки пожежі для підвіди та автомашин.
6. Відповідальність за виконання цього наказу покладаю на М. Комотопського Господарства в місті та на старшин сіл на селах і на Раді Шляхових Відділ.
7. Контроль за виконанням цього наказу покладаю на органи. За порушення цього наказу винних буде притягнуто до суворої відповідальності.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ

НАКАЗ № 50

По районному управлінню старшини від 21 травня 1942 року
Для впорядкування проведення паспортизації населення на Комотопському районі згідно розпорядження Фельдкомендатури від 12 травня 1942 року, НАКАЗУЮ:

1. Населені пункти району поділити на 5 груп по черзі проведення паспортизації з охопленням населених пунктів:
 - I група—Сарнавіщина з хутором Раків, Підліпне та Вирівка.
 - II група—Черноплотове, Любитово, Мельня й Озаричі.
 - III група—Бочки, Бондари, Сахан, Кузьки та Березне.
 - IV група—Хижки з хут. Старим, Жолдаки, Ноло-Мутин і с. Ківа.
 - V група—Соснівка, Шаповалівка, В.Самбір і М.Самбір.
2. Зобов'язати начальника паспортного бюро п. Кирія виділити для членів робітників із складу працівників паспортного бюро й відрядити для постійного керівництва ходом роботи паспортизації по місцях пунктах, а нач. ЗАГСУ п. ЧЕРЕВКА—виділити досвідчених працівників вислати їх на села, де буде провадитись паспортизація, з архівним різдом цих сіл та організувати видачу метричних довідок на місці.
3. Зобов'язати всіх старшин сіл підібрати для проведення роботи видати метричних довідок та проведення паспортизації досвідчених працівників із числа сільської інтелігенції, згідно вказівок та вимоги пресидії паспортного бюро та ЗАГСУ.
4. Зобов'язати старшин сіл надати та устаткувати відповідні приміщення для проведення робіт по паспортизації, а також надати квартири забезпечити командированих працівників харчами на час проведення паспортизації в даному селі.
5. Виплату утримання працівникам по проведенню робіт по паспортизації населення, запрошених на цю роботу із сільської інтелігенції, плати за рахунок обштинних дворів даного села відповідно до кількості які проходили паспортизацію по даному обштинному двору.
6. Зобов'язати начальника паспортного бюро п. Кирія замовити реєстру паспортистів окремо для кожного села, прошнурувати їх та додати повні вказівки старшинам та секретарям сіл про порядок ведення реєстру паспортистів по кожному селу.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

Пашпорт на ім'я Самарника Степана Васильовича.
Пашпорт на ім'я Капустана Григорія Никифоровича.

Пашпорт на ім'я Йотки Пана левиця.
Пашпорт на ім'я Халети Івановича.
Пашпорт на ім'я Лусті Івана Івановича.
Пашпорт на ім'я Кочеріно Олександрівна.
Пашпорт на ім'я Кошелева Івана Івановича.
Перепустка військовопозовою ім'я Васякіна Івана Михайловича.
Пашпорт на ім'я Соку Кузьмича.
Пашпорт на ім'я Яковенко Васильовича.
Пашпорт на ім'я Кузьменко Ірини Прокопівна.

Відкрита
Міжрайонна
психіатрична
лікарня.
м. Комотоп, Шевченківська,
№ 33.

Службові оголошення німецьких військових частин

Соціальне страхування

Згідно розпорядження Командуючого областю від 19 листопада 1941 року, було встановлено, що з 1 січня 1942 року внески на соціальне страхування в такому розмірі, як і раніш, повинні надходити в Управління району.

Стягнення соціально-страхових внесків з 15 травня 1942 року припиняється. Якщо стягнення соціально-страхових внесків у майбутньому буде поновлено, то про це буде видано відповідне розпорядження німецьких установ.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДИННЯ У ЧЕРВНІ

У червні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години:

В МІСТАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

Виняток з цієї заборони може припускатись лише за письмовим дозволом місцевої Комендатури.

ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1

Кокоtop, Неділя 7 червня 1942 року

Ч 35

ПІСЛЯ БОЇВ БІЛЯ ХАРКОВА

А. ГІТЛЕР: „Большевицький колос буде битий до знищення“

Що відбулося за останній тиждень?

Бій біля Харкова закінчився і подія противника була знову розбита. Ті брахливі повідомлення про перемогу над німцями, що передають совети, хотіли цього разу доказати свою правдивість, кинувши надзвичайно велику кількість солдат армії Тимошенка. Та знову переміг дух, а не кількість.

Москва все частіше вимагає створення „другого фронту“ та Лондон відповідав на ці тільки терористичними нападами на німецькі міста. Лондону здається, що такого роду напади немало допомагають Советському союзу вийти з його загрозливого становища. Але вони недооцінили оборонної сили Німеччини. За два дні під час нападу на міста Кельн і Дуйсбург британська авіація втратила 105 літаків.

Німецькі повітряні сили знищили за час від 21 травня по 1 червня 610 літаків советів, втрапивши при цьому тільки 53 літаки. Англійцям відолати-ла німецька авіація, цілком зруйнувавши англійське місто Кентербері, в якому нараховувалося 24.000 мешканців. Одні руїни характеризують сьогоднішнє місто, в якому лише тиждень тому говорив архієпископ англійської вищої церкви, умовляючи большевицькі банди й падає зав'язати мирній роботі сіа, які знаходяться далеко за фронтом. Але з ними також німецьке військо зуміє покінчити. Так, у травні місяці в зайнятих знову областях було знешкоджено 2800 большевицьких агентів.

В Токіо відбулося перше засідання новообраного японського рейхотату. В промовах японського імператора і прем'єр-міністра Таїо було дано звіт про успішні дії на фронті та про невпевненість у перемозі союзників, які, дякуючи героїзму своїх сил, займають все більший простір, в той час, як противник втрачає свої володіння одне за одним. Їхній флот розбитий і тепер вони чекають тільки на чудо, яке повинно звільнити їх тисня.

Після закінчення великого бою біля ХАРКОВА виявилися наступні результати:

6-а, 9-а та 57-а советські армії з 20 стрілковими дивізіями, 7 кавалерійськими дивізіями та 14 танковими бригадами знищені. Число полонених досягло 240 тисяч чоловік. Криваві втрати противника надзвичайно великі. Захоплено або знищено 1249 бронемашин, 2026 гармат, 538 літаків та велику кількість іншої зброї.

Між іншим, встановлено, що в бою біля ХАРКОВА загинув головнокомандуючий 6 советської армії генерал Городинський.

НА СЕРЕДНІЙ ДІЛЬНИЦІ СХІДНОГО ФРОНТУ місцеві атаки німців знищили оточені німцями війська противника. При цьому противник втратив 3.500 убитими, 4.500 полоненими, 56 гармат та багато інших військових матеріалів.

На ПІВНІЧНІЙ ДІЛЬНИЦІ ФРОНТУ були відбиті атаки советів з великими кривавими втратами для ворога.

БІЙ У ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ ще продовжується. У впертих боях, які продовжувались до цього часу, взято в полон 5.000 чоловік, здобуто 450 танків, 377 гармат та багато машин.

На ЛЬОДОВИТОМУ ОКЕАНІ із каравана суден, який цими днями переслідувався, на протязі трьох днів потоплено 17 торговельних суден загальною водомісткістю 114.000 тонн.

Боротьба проти торговельного мореплавства АНГЛІЇ та СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ була в травні місяці особливо успішна. Морським флотом та авіацією було потоплено 170 ворожих суден загальною водомісткістю 924.400 тонн. Крім того, 66 суден було тяжко пошкоджено.

З порожніми шлунками проти німецького муру

ОК Що харчова ситуація в Советському союзі з кожним днем гіршає, це тепер шораз більше підкреслює й американська преса. Так, південно-американська газета „Ла Пренса“ доносить з Куйбишева, що в Советському союзі дуже відчувається брак харчових продуктів. Брак м'яса, масла та

інших харчів. Крім того, ціни всіх товарів зросли до недосяжних висот. Тому, що харчова ситуація на советському фронті ще гірша, ніж у заплалі, легко можна собі уявити, які настрої мусять панувати серед советських військ, що їх женуть з порожніми шлунками проти німецького муру.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ФЮРЕР звелів виготовити медаль в честь зимових боїв на сході на протязі 1941-42 року, як нагороду за участь в тяжких боях з 15 листопада 1941 року до 15 квітня 1942 року.

Після того, як керівник визвольного руху в Індії, БОЗЕ, недавно був прийнятий ДУЧЕ, він був прийнятий також Фюрером в його головній квартирі.

Майже в усіх частинах НІМЕЧЧИНИ планомірно закінчено весняну сієву.

У СЛОВАЧЧИНІ з 15 червня будуть звільнятися всі села від жида-гласом їх виселення.

ЯПОНСЬКА АРМІЯ розпочала свій новий наступ з південного КИТАЮ.

Після впертих боїв японські війська взяли важливе в стратегічному відношенні місто КІГБУ та місто ЛАНЧІ. Ці міста лежать у центральній частині Китаю. Із взяттям цих міст чунінгським військам відкритий шлях відступу.

З початку війни ЯПОНІЯ втратила менше 5 процентів тоннажа своїх суден, які повністю були пошкоджені збудованими, захопленими та конфіскованими ворожими кораблями.

Великий крейсер „ТРИНАДІ“ водомісткістю 8.000 тонн, за визнанням британського адміралітства, потоплений.

Іоахім фон Ріббентроп Міністр зовнішніх справ німецької держави

У своїй промові в Рейхстазі від 30 січня 1939 року Фюрер вшанував послуги свого міністра зовнішніх справ, якому 30 квітня минуло 49 років, указавши на те, що вірва й смілива оцінка та видатне розв'язання всіх зовнішньо-політичних проблем Ріббентропом були для нього за історичних часів 1938 року надзвичайною допомогою.

Але з ім'ям Ріббентропа пов'язані не лише важливі зовнішньо-політичні рішення 1938 року, як от повернення Австрії, розв'язання питання судетських німців, німецько-англійська й німецько-французька декларації, але й взагалі розвиток німецької зовнішньої політики після прийняття влади націонал-соціалізмом.

Ріббентроп прийшов до політики від господарства й визнання ним руху Фюрера створило засади нового стилю дипломатії, що сприйняла свій закон від світогляду націонал-соціалізму.

Його численні стосунки до закордону створили вихідний пункт для політичної діяльності, яку, в першу чергу, було спрямовано на погодження з обома великими народами Франції й Англії.

Початок політичної діяльності Ріббентропа припадає на час за рік до націонал-соціалістичної революції, коли він мав щільні стосунки з керівними колами Франції та Англії. Він брав суттєву участь в організації вирішальної зустрічі заступника президента Гіндсбурга й керівників націонал-соціалістичної партії перед прийняттям влади.

Призначений у 1934 році на надзвичайного уповноваженого в питаннях роззброєння, почав Ріббентроп свою дипломатичну діяльність подорожами до Лондону, Риму й Парижу. Він рішуче впливав на дипломатичне готування військово-політичної повноправності Німеччини. Прогавучи до дійсного порозуміння з

(Закінчення на 2-й сторінці)

Англією, він, як пославник в окладі спеціальної місії, спробував у 1935 році скласти німецько-англійське морське погодження. Роком пізніше, вже як пославник у Лондоні, він продовжував докладати зусиль в цьому напрямі, але, на жаль, без успіху. Зате, в тому ж році він підписує німецько-японський антикомінтернський пакт, до якого приєдналася й Італія.

З призначенням в лютому 1938 року на міністра зовнішніх справ, Ріббентроп одержує ще більше коло завдань. Як вірний соратник Фюрера, він протягом найвідповідальніших років до війни й під час війни невтомно працює над побудовою зовнішньо-політичної концепції, яка, маючи засаду в союзі з Італією, знайшла своє увічнення в пакті трьох держав, до якого приєдналися всі краї-

ни, які тепер на боці Німеччини борються за перебудову світу.

До великих досягнень націонал-соціалістичної політики належить те, що дипломатія в підвінній рівноцінна з військовими діями, і в багатьох випадках вже перед початком війни створила передумови для успішних військових операцій. Як і по інших областях, націонал-соціалізм рішуче вплинув і на дипломатію. Вороги Німеччини потрапили в погане становище, між іншим і тому, що не помітили цього перевороту.

Своїми великими успіхами німецька дипломатія в значній мірі зобов'язана Іоакіму фон Ріббентропу й ім'я його буде завжди пов'язано з значними зовнішньо-політичними подіями, які наблизили волю Німеччини й всієї нової Європи.

Британці перестрілювалися з советами

Рим. Англійське повідомлення, що оголошено в Багдаді, інформує про сутички, які останніми тижнями знову виникли між британськими й советсько-російськими військами в районі Ірансько-Іракського кордону. Повідомлення це кваліфікує згадані сутички, як непорозуміння, про які треба жалкувати, але які не мають значення. Як повідомляє з Ерзеруму агентство Мондз, в районі на північний схід від Мосулу також виникла перестрілка між британськими й польовими розвідувальними загонами.

Велике магометанське свято „Маулед Бель Набі“ (народження пророка) викликало з боку британських військ в окупованих Ісламських країнах низку заходів, щоб перешкодити демонстраціям. В багатьох араб-

ських місцях англійські солдати оточили мечеті. Ілюмінацію, яку, звичайно, в цей день улаштували, було заборонено по всьому Близькому Сходу вибито за міркуваннями світломаскування. В Палестині, в багатьох містах Сирії й Ірану англійська влада наказала закрити всі громадські ідальні.

Американський пославник в Каїрі, Кірк, виїхав з Каїру до Ріаду, щоб відвідати короля Ібн Сауда. Дипломатичний наступ збігається з від'їздом американської сільськогосподарської слідчої комісії до саудівської Аравії.

Обидва візанти належать до масової американської політики під проводом „допомогти союзнику“ втягуватися до всіх британських позицій в Азії й Африці.

Німецько-українські торговельні відносини

Між німецьким та українським народами ще здавна виникло дружнє співробітництво та розвивалась торгівля. Ще в XVI—XVII сторіччях Україна вивозила в Німеччину різні товари, особливо, збіжжя та воли, одержуючи з Німеччини різні текстильні фабрики та технічні продукти. Далі товарообмін між цими двома країнами все збільшувався, аж поки російський царизм штучним способом не обмежив його та не прибрав цю справу до своїх рук.

Поемність українського ринку була б ще більша, але московський уряд обмежував імпорту на користь московського та польського промислу. Так, наприклад, відбрали Україні можливість набувати німецькі текстильні продукти—аона му-

сила купувати їх з Москви, не звважаючи на те, що вони були гірші. Те саме відноситься і до українського експорту в Німеччину, який, звичайно, губиться в статті „Росія“, бо вся московська пшениця та цукор походили, здебільшого, з України.

З цього виходить, що німецько-українські торговельні відносини не могли як слід розвинути. Політична залежність України від чужих держав у цьому напрямі зробила свою ганебну справу, упорядкувавши німецько-українську торгівлю чужим інтересам.

Цей штучний перелом тепер уже не існує і тому слід у майбутньому чекати корінної зміни в бік поліпшення німецько-українського товарообороту.

Важливий крок у господарській ділянці

ОК. 1 травня вийшла з життя угода, заключена між підданно-європейськими державами—Францією, Швейцарією та Італією з одного боку, а Хорватією, Сербією, Болгарією та

Грецією з другого боку, стосуюча загальної тарифи за перевіз залізничними пасажирів та товарообміну. Загальний транспорт між згаданими державами проходить через Триєст.

Що за безглузда? Минув лише один рік, а як багато води втекло: Прут, Дністер, Буг, Дніпро, Десна, Західна Двина, оз. Ільмень і, навіть, частина Волги.

Катастрофічне положення советської промисловості

Становище, в якому опинилися совети після переможного наступу німецьких військ, надзвичайно загрозливе. За порівняно короткий строк вони безповоротно втратили найважливіші й найбагатші як у промисловому, так і в сільськогосподарському відношенні, області. Втрату України з її численними багатствами та вигодами большевики ніколи не зможуть компенсувати за рахунок інших складових частин СРСР.

Донбас, що служив першою опорою всього господарства країни і, особливо, військової промисловості москвітів, зараз перебуває в руках німців, і вся європейська частина СРСР, таким чином, залишилась без палива та сировини, що так потрібні для виробництва. Заводи Москви, Ленінграда й інших великих промислових міст не одержують більше високоякісного донецького вугілля.

Невільно напрошується питання, чи зможуть совети успішно замінити Донбас за рахунок якогось другого басейну? Взагалі, ні. Адже, наприклад, чого вартий тепер Кузбас, з його величезними покладами, коли він від Уралу лежить далі, ніж за 2 тисячі кілометрів і, до того ж, через малу освоєність дає всього лише 13 проц. загального видобутку вугілля. Цей кількості вистачає тільки для власних потреб та частково для потреб Уралу. Решта ж району змушена задовольнитись низькокалорійним місцевим паливом, якого, до речі, в багатьох місцях теж бракує.

Буре вугілля підмосковного басейну в великій мірі для большевиків уже втрачено. Залишається ще рідкоша Східного

Сибіру, Далекого Сходу та Караганди, але вони так малопотужні, що ніяк не рятують становища.

Всі жиди, як потеплюючи за соловинку, вхопилися за Урал. Знайшовши собі там притулок, вони вигискують з робітників останні сили, щоб хоч трохи віддалити свій безславний кінець. Та Урал, не маючи доброї енергетичної бази, не може дати того, що намагаються взяти від нього жиди-большевики. З трьох родовищ, що тут є, тільки Кіселівське дає кокісве вугілля, інші—буре, що дає виключно на опалення. Є також торф, але його зосам мало, до того ж, це—сезонне паливо. Отже, які раніш, основним джерелом теплової енергії являються дрова, але трудність лісозатоків ускладнює доставку цього виду палива.

Залізнична мережа Уралу ніяк не відповідає сучасним вимогам. Крім послівних перевозок сировини й вугілля, треба також забезпечити харчами все багаторічне робітничо-населення міст, бо тільки дві південні області—Оренбургська та Челябінська—мають у достатній кількості свої власні продукти.

Як основна сучасна металургійна база советів, Урал, ніяк не відповідає цьому призначенню. Розміри його продукції не виходять, навіть, за межі місцевого значення. Питомо вага машинобудування зовсім мізерна—всього 6 проц. союзного.

Кривавий большевизм копає і незабаром настає час, коли він остаточно буде знищений. На це працює вся Європа, покидана до нього великим німецьким вироком.

Листи українських робітників до родичів

Одна дівчина з Конотопа пише:

Одна молода українка, яка поїхала на роботу до Німеччини та одержала місце хатньої робітниці в Берліні, написала і передала за допомогою німецької військової установи лист до своїх батьків, який ми нижче друкуємо.

Текст листа:

Здрастуйте мої дорогі батьки!
Дорога мамо! Вчора о 10 годині ранку я прибула до Берліна. Сина мого господаря вийшов нам назустріч. Мамочко, дома нас зустріли дуже гарно. Яка це прекрасна дама моя господарка, яка вона ввічлива, приємна, добродушна взагалі до всіх. Дорога мамочко! Як тільки я приїхала, вона мені сказала, що я повинна викупатися (в ній у квартирі ванна), тоді вона дала мені пообідати і дала положити спати. У мене тут окрема кімната, дуже зручна й красива. Тут стоїть гардероб, камод, умивальний стіл з мрамору і стіл для квітів, другий стоїть посеред кімнати. Крім того, стоїть ще дзеркало-трюмо, моє ліжко та нічний столик. Ліжко дуже гарне. Я сплю на пуховій перині і вкриваюся пуховим ковдриком. Коротко кажучи, я маю зручності, які тільки існують у Німеччині. Мене всією гарно приймають. Остання пересядка була в Хохензальці. Там якимсь то чинном одірвався каблук з туфля. Ми пішли шукати шевця. Коли ми прийшли до шевця, було дуже пізно і він відмовився полагодити туфля. Коли я сказала, що я з України іду до Берліна, а тому чи не можливо мені відремонтувати туфля. Мамочко! Коли б ти знала, як він зрадів, визнавши, що я з України. Він мене взяв за руку і повів у кімнату. Виявляється, що вони обоє говорять на російській мові. Раніш розізли в Рязі, самі вони німці. Він відремонтував мені туфля, дружина угощила нас чаєм, булками з маслом та варениками. Його дружина мені продала сандалі. Тітка дружина шевця живе у Берліні і вона дала мені її адресу, вона теж говорить по-російськи, її чоловік росіянин. Вони мене прийняли, як тільки можна гарно. Дали мені свою адресу і попросили, щоб я писала їм листи.

Люба матусю! В той самий день, як ми приїхали, ми пішли передати привіт родичам одного солдата. І тут нас добре прийняли, угостили пирогами, кавою та різними солодощами. Мені тут дуже гарно. Завтра ввечері ми підемо втроях у кінотеатр. Дочка господарів теж дома, але вона працює в лазареті з 7 годин ранку до 9 годин вечора, так, що її цілий день немає дома. Син відіждже ранком у казарму. Мамочко! Дружина мого господаря дуже дякує за ковбасу та сало. Я їм теж сама, що й вони їдять, і коли я мало їм, то господарка говорить, що вона матері напише, що я вежороша і не їм. Достати з продуктів тут можна все, не хватає лише птичого молока.

Мамочко! Поцілуй від мене тата. Цілую вас кріпко. Ваша...

До побачення. Я їду спати.

Берлін, Травень, 1942.

Микола Бабій з Дунаєвець пише:

Дорога мамо! Повідомляю тебе, що я доїхав до Німеччини швидко. Дорога була надзвичайно цікава. Ми їхали через Польщу, Чехію та Австрію. Довгий час ми задержувалися в великих містах, як Краків, Лінц та Відень. Я поїхав разом з моїм приятелем на працю до німецького селянина. Ми прибули до нього ввечері. Він нас прийняв дуже ввічливо. Зараз працюємо в нього та виконуємо все, що треба. Маємо багато їсти, багато сала, масла та хліба, — це все одержуємо скільки

завгодно. Хліб білосенний такий, як було колись у нас коштував 1 крб. 50 коп. Люди живуть тут заможньо, кожний селянин має щонайменше 8 — 10 корів, стільки свиней та безмірне число птиці. Будівлі є хороші та просторі, здебільшого двоповерхові. Тутешнє село подібне більше на містечко. Люди є надзвичайно ввічливі та з ними живеться дуже добре. Природа чудова — довкруги гори та ліси. В наступному листі напишу тобі більше.

Твій син Микола*.

Хіба ще щось додати до цих листів? Здається, досить! Адже вони розбивають усі злі наклепи про Німеччину. З території, що охоплює Фельдкомендатура, тисячі людей уже туди відїхали. Найбільшою платою для кожного з тих, які виїхали, буде знайомлення з Німеччиною, здобуття нових поглядів і більшого кругозору. А після повернення він буде ще більше цінити батьківщину. Так буває з кожним, кому доводилось бачити широкий світ. В районах: Конотоп, Дубов'язівка, Кролевець, Буринь, Путивль, Білозілля, Шостка та Ямпіль вербування ще продовжується. Мають право їхати чоловіки і жінки всіх професій віком від 15 до 50 років.

Українці, які бажають працювати в Німеччині, повинні повідомити своєму старшині, який передає це старшині району, а останній надсилає людей до місцевої Командатури.

На роботу до Великонімеччини

29 травня з станції Конотоп відправився на захід третій ешелон трудящих. В ньому поїхали українці Кролевецького району разом з українцями Конотопського та Дубов'язівського районів, які добровільно виявили бажання працювати у Великонімеччині. Всі українці, які знаходяться там на роботі, почувають себе якнайкраще. Німецький нарід тепло, привітно прийняв у свою сім'ю трудящих України. Вони повністю забезпечені всім необхідним, для них створено чудові умови життя. Після праці на кожного чекає добра, смачна страва, корисний і

культурний відпочинок.

Взагалі, працюючим у Німеччині приділяється максимум уваги. Праця в націонал-соціалістичній країні є першим обов'язком кожного і той, хто трудиться — а до цього зобов'язані всі — в повній мірі користується всіма благами життя. Оточення, в якому перебувають українці в Німеччині, надзвичайне — воно захоплює їх до праці й кожної вістки, що надходить звіти, сповнена вдячності великому Фюреру і його великому народові та закінчується закляком до праці в цій прекрасній країні.

В. О.

Проект далекобіжної залізничі Німеччина — Україна

Німецький часопис „Великонімецька Комунікація“ опублікував статтю одного високого урядника німецького Міністерства Комунікації, в якій він закликав полагодити заведбані залізничі, що сполучають Західну Європу з Східною, щоб, таким чином, створити залізничний шлях із Західної Німеччини до східно-українського промислового району.

Залізничний шлях простягатиметься з Західної Німеччини по східні кордони українського промислового басейну на довжині біля 2.000 кілометрів. Коли на цьому шляху можна буде розвинути швидкість 160 км. на 1 годину, то цю відстань можна буде перетнути за 19 годин.

Новий шлях має проходити через південний Гарц, поміж Магдебургом та Галле на південь від Берліна й далі в південно-східному напрямку через Тарнів та Львів на Київ, Харків і в Донецький Басейн.

При відповідній конструкції локомотиву по цьому шляху можна буде пустити потяги ва-

гою до 4.000 тонн, тобто, значно більше, ніж це практикувалось до цього часу. Таким чи-

Заспівала Україна

Україна моя вже на волі
Заспівала веселих пісень,
Бо скінчилися тяжкі
дні неволі
І прийшов до нас радісний день!
І тепер у маленьке віконце

Крізь зникаючу хмару
підіймає
Усміхнулось до нас ясне
сонце
Довгожданної нами весни...

Україно! Співай тепер славу

Визволителям, нашим братам —

Шли прокляття і вічну зневагу
Всім жидам — більше-
вицьким катам!

Петро Український.

ном, ця залізниця може допомогти збільшенню товарообігору між Україною та Німеччиною.

На зборах трудящих міста

З червня в приміщенні одного з цехів Конопотського паровозо-вагоноремонтного заводу відбулися збори робітників та робітниць цього заводу, де було присутніх біля 1700 чоловік. На зборах був присутній представник німецьких озброєних сил капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн та заступник старшини Конопотського району п. Шааб. На початку зборів з короткою промовою виступив директор КПВРЗ, радник німецького залізничного транспорту. Він сказав, що для покращення якості праці та для візитування кращих робітників заводу з 1 червня 1942 року вироблена нова система розподілу зарплати робітникам. Середній робочий день триватиме 8 годин з зарплатною платіжкою від 8 до 24 карбованців. За виконання роботи в кількості вище від середньої норми буде додана надбавка в розмірі до 50 проц. від місячної зарплати даного робітника. Якщо ж робітник, який у минулому місяці за високоякісне виконання роботи одержав надбавку, а в цьому місяці знизив свою продуктивність нижче від середньої—то в такого робітника буде надбавка відрахована.

За надурочну працю в святя чи в неділю буде виплачуватися вартість кожної робочої години. Якщо ж робітник спізниться на роботу, то з зарплати такого робітника буде відраховуватися відповідна сума, тобто, вартість цієї кількості годин. Отже, починаючи з сьогоднішнього дня, заробітна плата робітника буде залежати виключно від його роботи. Жінки будуть одержувати зарплату, розміром 80 проц. з кількості тієї зарплати, яку одержують чоловіки на даній роботі. Учні ж будуть одержувати на протязі першого року своєї праці лише 30 проц. зарплати робітника даної спеціальності, а на другий рік—50 проц.

Робітники, які в наслідок нещасного випадку на заводі одержали каліцтво, будуть одержувати надалі 50 проц. своєї зарплати. Хворі ж робітники теж одержуватимуть допомогу в розмірі 50 проц. своєї зарплати на протязі 1 місяця. За знання німецької мови можна буде одержувати надбавку: кваліфіковані будуть одержувати від 450 до 750 крб. на місяць.

Далі з короткою промовою виступив капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн, який розповів робітникам про політичне становище та про становище на фронтах.

—Ще декілька місяців тому, — сказав він, — проводили більшовики в ці краї свій жахливий режим. Та людина схилена до того, щоб забувати ті тяжкі часи. Але я радісно змінилася картина, дякуючи навізавшій нам війні! Безумовно, доки війна ще тягнеться, військовий закон повинен залишатися в силі. Німецька армія гостротою свого меча буде перешкоджати партизанам та іншим бандитам руйнувати Вашу країну і буде прагнути до того, щоб мирному населенню надати можливість приступити до будівництва нового життя.

Далі пан капітан зупинився на огляді політичного становища та події на фронті. Намагання Сталіна прорвати німецький фронт вразили потерпіло крах. До кінця квітня більшовики втратили приблизно 25.000 панцерників, 30.000 гармат, більше 18.000 літаків та більше, ніж 5.000.000 полонених. В зайнятих областях уже функціонують близько 30.000 кілометрів залізниць. З них уже близько 20.000 кілометрів перероблено на загально-європейську ширину колій.

На сьогоднішній день разом з Німеччиною в боротьбі проти більшовизму беруть участь: хоробрий фінський нарід, Данія, Голландія, Бельгія, французи, іспанці, наші італійські брати, Румунія, Угорщина, Словаччина, Хорватія та інші народи, які знайшли свого спільного ворога. Дякуйте Богові за те, що Україна, Білорусія, Крим та інші області вже визволені від цих паразитів!

Зима пройшла і тепер прийшов час, коли німецька армія розпочала свій наступ на більшовиків. Перші успіхи Вам уже відомі: Керч в руках німців, велика кількість військового матеріалу була знищена або захоплена. Закінчена також велика битва біля Харкова, де розбито 3 советських армії разом з 20 захистними дивізіями, 7 кавалерійськими дивізіями та 14 панцерними бригадами. Тут також знищено багато військового матеріалу й взято в полон до 240.000 чол.

Тепер можна сказати лише одно: советській армії не вистачає керівництва та віри. Але правду та віру маємо ми, а хто це в собі носить — той переможе!

Того ж 3 червня 1942 року на подвір'ї Конопотського механічного заводу відбулися збори робітників цього заводу та службовців установ міста. Біля 2.500 чол. прийшли сюди, щоб послухати правдиві слова своїх визволителів! На зборах виступав капітан місцевої Комендатури, пан Феєрманн. Після короткого привітального слова він розповів про теперішнє політичне становище та про становище на фронтах. Особливу увагу пан капітан звернув на необхідність співробітництва українців з німцями та висловив подяку керівникам установ, старшині району та його заступнику за їхню роботу.

Далі з короткою промовою виступив старшина Конопотського району п. Кибальчич, який висловив подяку німецькому командуванню та німецькій армії в особі пана Феєрманна за те, що вони, ведучи боротьбу на фронтах, одночасно турбуються й про цивільне населення. Українці знають, що ця боротьба є боротьба на життя чи на смерть і що згинуть у цій боротьбі більшовики, а ми будемо жити у вільній сім'ї європейських народів!

Після зборів у скверку біля пам'ятника Т. Г. Шевченка відбувся концерт, де грав німецький військовий духовий оркестр та була присутня велика кількість молоді.

Точність і акуратність

З червня цього року о 6 годині 30 хвилин під час варті в козком національної армії паном Дячук Павлом трапився нещасливий випадок, в наслідок чого він потребував швидкої медичної допомоги. Не гаючи часу, інші козакі повідомили про це телефоном у залізничну поліклініку.

Але що ж трапилось? Рівно через 6 хвилин з'явився машина швидкої допомоги з вімецького лазарету і в ту ж мить

потерпілий одержав медичну допомогу. Лише через 30 хвилин під'їхала українська швидка допомога. Атаман української національної армії від усього загогу виводить ширю подяку німецькому медперсоналу за їхню точність виконання свого обов'язку. Нам, українцям, і нашому медичному персоналу треба визнати свою неакуратність і в майбутньому брати приклад з німців.

П.

А не ждот

Одного разу, ще задовго до війни, Сталін, Каганович та Мікоян, гуляючи на березі річки, вирішили похитатися. Розділившись, вони заспорили, кому з них стрибати у воду першим, бо загибати річки була для них невідомою, а плавати з них ніхто не міг.

— Ми завжди тільки за вождем, — сказав Каганович та Мікоян. Сталіну довелося плазати першим. Він плазнув і зразу ж — п о ч а в токути, а його співтовариші, боячись самим стрибати у воду та рятувати Сталіна, почали кричати про допомогу.

На щастя, недалеко від цього місця проходив босий, без шапки, у порваних штанях і в такій же сорочці козосник. Почувши крики про допомогу і побачивши утопаючого, він швидко кинувся рятувати. Стрибнувши прямо з розтоку в воду, він витягнув ледве живого Сталіна.

— Чим тебе нагородити, товаришу? — спитав Сталін свого спасителя.

— Якщо можете, то дайте мені шматок хліба для моїх дітей, — відповів козосник.

— Ти мало просиш, я тобі дав би більше, — сказав Сталін.

Оні козосника закрилися від радості.

— Я овію тебе славою споконвіку вождя, — продовжував Сталін, — і покажу тобі всі мої багатства, я візьму тебе й твоїх родичів на постійне державне утримання. Це все за те, що ти спас від смерті самого Сталіна.

— О, Боже мій! — заридав козосник і упав на коліна перед Сталіном. — Не платім злом за добро. Нічого мені від вас не треба, тільки, прошу, нікому не говоріть про це, що тут сталося, бо якщо інші козосники дізнаються про те, що я вас рятував, тоді ніщо вже мені не допоможе. Вони обов'язково уб'ють мене за це.

В. Воробйов.

Наказ № 51

по Конопотській районній управі від 30 травня 1942 року

Зважаючи на те, що за останній час спостерігаються масові випадки звертання до паспортного бюро осіб, які втратили свої паспорти або зіпсували їх, за одержанням нових паспортів, а також враховуючи те, що окремі громадяни безвідповідально ставляться до зберігання своїх паспортів, НАКАЗУЮ:

1. Всі громадяни, які втратили паспорт, незалежно від того, загублено, вкрадено чи зіпсовано, повинні негайно заявити про це редакції газети для надрукування оголошення про втрату в газеті „Визволення“, а також письмово заявити поліції для переведення розслідування і встановлення причин втрати паспорта і сплатити штраф у сумі 100 крб. за недбайливе відношення до зберігання документів.

2. Зобов'язати начальника паспортного бюро видачу нових паспортів провадити лише після оголошення в газеті „Визволення“ та одержання довідки поліції про переведення розслідування і встановлення причин зникнення паспорта.

3. Зобов'язати інспектора поліції в терміновому порядку провадити розслідування заяв про втрату паспортів і матеріал розслідування представляти районній управі для накладання адміністративних стягнень залежно від причин втрати паспорта.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

Наказ № 52

по управлінню старшини Конопотського району від 30 травня 1942 р.

З метою застереження проникнення шкисривини через заготорганизациі на виробництво від тварин, які хворіли на заразні хвороби, НАКАЗУЮ:

1. Вся шкисривина, що поступає на виробництво шкисривини, а також та, що відправляється з району в інші місця, мусить бути перевірена по реакції „АСКОНІ“.

2. Для перевірки шкисривини необхідно всім приймачам шкисривини, установам та організаціям направляти в ветбаклабораторію від кожної шкисривини шматок 1 кв. см.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на ветперсонал.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

ПОПРАВКА

В минулому номері нашої газети на 4 сторінці в оголошенні Фельдкомендатури про соціальне страхування з вини редакції трапилася помилка.

Другий абзац слід читати:

„Стягнення соціально-страхових внесків з 1 травня 1942 року припиняється...“

Далі за текстом.

Збігло

ЛОША

жеревчик, 2-х років, вороної масті.

Про місце перебування його просить повідомити в с. Бочки, Конопотського району, і общинний двір № 22.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорт на ім'я Мулаї Назлі Охримович.
Пашпорт та посвідчення пенсіонера на ім'я Сакун Назлі Іванович.
Пашпорт на ім'я Шуцеченка Степана Івановича.
Пашпорт на ім'я Ковальчука Івана Івановича.
Пашпорт на ім'я Куниціна Петра Олександровича.
Пашпорт на ім'я Філенка Якова Леонтійовича.
Пашпорт на ім'я Безуглова Тихона Семеновича.
Пашпорт на ім'я Пушкарів Івана Сизоновича.

Пашпорт на ім'я Табаченка Івана Петровича.
Пашпорт на ім'я Шведа Петра Пасосевича.
Пашпорт на ім'я Бережного Івана Васильовича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Протенка Федора Івановича.
Пашпорт на ім'я Гузика Івана Антоновича.
Пашпорт на ім'я Горбаня Степана Йосиповича.
Інкасдане посвідчення на ім'я Тарасенко Софії Семенівни.
Пенсійне посвідчення на ім'я Тарасенка Михайла Йосиповича.

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік I

Конотоп, Неділя 14 червня 1942 року

4 36

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЯПОНСЬКИЙ НАСТУП НА ПІВНІЧНУ АМЕРИКУ

Десант сильних військових з'єднань в Алясці. Морський та повітряний бої над Медвежими островами. Повітряний напад на Сан-Франциско

Подробиці останніх боїв біля Харкова

Газеті „Нова Україна“, що входить в м. Харкові, військовий кореспондент Гавс Фріче в статті „Як плазувало битву“ описує детальні подробиці останніх боїв біля Харкова. Він пише: „12 травня армії Тимошенка перейшли в наступ, у його розпорядженні на північному відтинку фронту, який створено ще раніше у 100 кілометрів завглибшки із підставою кола 80 кілометрів завширшки, Тимошенко мав 10 стрілецьких дивізій і 350 танків“.

Все це виставили совети проти німецьких воєнків, гадаючи хоч ще трохи показати свою „стратегію“. Однак, з цього вічного не вийшло. Адже кожна розсудлива людина розуміє, що не кількість відіграє роль, а зброя і дух солдатів. Хіба совети і сам Тимошенко цього не знали? Мабуть, це добре знав і сам Сталін. Знали вони й те, що, кидавши в бій тисячі людей, вони жевуть їх на вірву загинуть. Але що ж можна вдіяти проти злудних Сталіна?

„Наступ советських армій на північ і південь почався одночасно, — далі пише кореспондент, — один б'є спереду, а другий справа та ззаду“. Як бачимо, для німецького головнокомандувача настала велика небезпека. Проводячи головний удар з одного боку, він міг себе скомпроментувати в іншому напрямку. Отже, командування німецьких армій змушене було спершу посилити оборону проти удару на півночі, а на півдні дозволити ворожим силам вливатися, сильні воєни хочуть, в кільце оточення. Армії Тимошенка просуваються все далі на схід. 16 травня ворожі кореспонденти вже повідомили, що шлях через Полтаву до Дніпра відкритий. Але ж політичного нічого не було. Німецький піхоті, яка зперто тримала свої позиції, прийшла на допомогу танки, протитанкова зброя і, насамперед, авіація. Всі ці види зброї ставали в пригоді при протинаступах при обороні від більшовиць-

Останнє повідомлення

Як передає радіо із Токіо, 10 червня 1942 року японські десантні війська, укрупившись в Алясці, вступили в перший раз на рідну землю Північно-американських Сполучених Штатів.

Потім японський уряд офіційно повідомив, що Японія розпочала тепер наступ у широкому масштабі проти Сполучених Штатів Північної Америки, дякуючи чому, японська оборонна зона тепер більше, ніж на 4.000 морських миль просунулася вперед на схід.

В той же день багаточисленні флотилії японських бомбардувальників налетіли на міста Сан-Франциско та Сан-Дієго. Про вчинені пошкодження поки ще не повідомлено.

З заключного повідомлення японського уряду про морський бій, що відбувся 5—7 червня біля Ведмежих островів, виходить, що цей напад японців мав за мету відвернути увагу Сполучених Штатів від того місця, де японці тепер висадились, щоб іти в наступ на Сполучені Штати. В повітряних боях над Ведмежими островами збито 120 американських літаків, в той час, як з японської сторони не загинув жоден літак. Були затоплені два американських авіаносці, кожний по 19.000 тонн водомісткості, в той час, як Японія втратила лише 1 авіаносець та 1 був пошкоджений. Америка, в зв'язку з цим, володіє тепер на Тихому океані тільки двома придатними для використання авіаносцями.

Дальніші наступальні операції японці направляли на місто Дуч Гарбур на Алеутських островах. Військові з'єднання висадились на землю і оволоділи головними укріпленими позиціями.

Гавань Порт Дурбан (східний берег Південної Африки) блокований японськими підводними човнами. Три торговельних судна противника були затоплені. В наслідок цієї блокади, плавання навкруги миса Доброї Надії зустрічає великі перешкоди.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Сполучені Штати Північної Америки оголосили тепер війну Болгарії, Румунії та Венгрії.

9 червня в Берліні в присутності Фюрера відбувся урочистий похорон керівника СС, Гейдріха, заступника

державного протектора в Богемії та Моравії.

Шведський дослідник Свен Хедін у своїй статті бачає перемоги у велетенській боротьбі проти більшовизму.

(Військовий огляд за тиждень див. 2 стор.)

ких атак, що безпосередньо накопчувались протягом 10 днів. Далі кореспондент пише: „Поки битва лютувала на півночі й Тимошенко просувався дедалі на південь, що південніше оточувальні армії готували удар мечем, який мусив знищити ворога“.

Запекла боротьба тривала аж до 23 травня. Після цього настало нищення більшовицьких частин. Як і на півночі, так і на півдні німецька авіація бомбардувала ворожі сили. Не дивлячись на те, що ворог діяв міня, маскував свої найважливіші танки, вистрілював останні набой своїх батарей — все це не змогло зупинити розпаду моралі червоноармійців, які

знаходились під випівними ударами німецької зброї.

В битві за Харків билось і перемогло не тільки гаряче серце німецького воєнки, але й холодний, розсудливий розум німецького полководця. Майстерне й сміливе німецьке керівництво прекрасно знало, з якими воєнками та з якою зброєю воно б'ється. Взаємодія піхоти, артилерії, танків, авіації, саперів, зв'язківців перетворили надію Тимошенка в цілком протилежну нищівну поразку. Ворога розбито. Битва біля Харкова увійде в історію народів Європи, як одна з великих подій, яку успішно завершили німецькі воєни, раз і назавжди очистивши українську землю від більшовицької зарази.

Зміна маршалів не зменшує втрат

Мабуть всі українці пам'ятають, з якою гоноровитістю передавало советське радіо про призначення командуючих: південним відтинком фронту маршала Будьовного, середнім — маршала Тимошенка і північним — маршала Ворошилова. Мабуть всі теж пам'ятають, як красувались вірші на сторінках советських газет жидівсько-більшовицьких поетів, які передчасно хотіли вкрити невмирущою славою трьох маршалів СССР.

Але з перших ударів героїчної німецької армії ця слава трьох советських маршалів допнула, як мильний пухир. Весь нарід СССР, від якого прахувало советське інформбюро дійсне становище на фронтах, з затаєним диханням чекало якогось особистого „трику“ советських маршалів, після чого, мовляв, червоної війська зразу доберуться до Берліна.

До яких тільки брехень не вдавався жидок Лозовський, щоб хоч трохи зберегти славу червоної армії з її маршалами, якій протягом 20 років намагалася вдихнути героїзм і непереможність — все це також розвинулось безслідно.

Хаотичний відступ червоних військ на чолі з їх „славною“ маршалами, начепоказали всьому світу нездібність вести боротьбу проти культурних, організованих європейських народів. Не одна армія в історії не знає таких жертв, на які кидав советський володар з своїми маршалами російський нарід, та мабуть більше і не знавимо.

Після ганебних невдач на всьому фронті в 1941 році володар СССР, Сталін, вирішив помяти місця маршалів. Так, він маршала Тимошенка призначив командуючим південного відтинку фронту. Але, як каже українська приказка, що „погнав візця все стадо пеує“. Перші спроби наступу армії маршала Тимошенка остаточно провалились. Коли на середньому відтинку фронту він лише за один раз здав у полон 400.000 армію, то на південному фронті

(Закінчення на 2-й сторінці).

кількість полонених вже перевищує це число.

Сьогодні советський нарід, який знаходиться за лінією фронту і який хоч трохи має здорового розсудку, вже переконався в тому, що скільки б Сталін не мінвав місцями маршальів—втрапи советів не зменшуються. Диремно советська пропаганда надриває собі горло, проголошуючи різні брехні, та їм уже не вірять жодна розсудлива людина. Та чи й можна вірити ще хоч в одну брехню? Всього советський нарід добре пам'ятає, як совети заспокоювалися тим, що, мовляв, "прийде зима і доля німців чекає на доленівського квітка".

Та пройшла наалютиша зима і нічого подібного не сталося. Блиснуло весняне сонце і всі надії большевиків зникли разом з нетриким снігом.

Наякі же історичні події можуть спиратися большевики? Наякі маневри жидівської пропаганди, наякі байки советам уже не допоможуть, бо вони стоять над пірвою загибелі. Вже непоодинокі випадки, коли рядові червоноармійці, переконавшись у безглуздість продовжувати жидівськими комуністами і переходять на сторону німців.

Треба мати надію, що в недалекому майбутньому переконаються й інші і зроблять теж саме.

Чого вимагає сьогоднішній день від нас, українців, звільнених областей. Коли ще міліонам людей, які знаходяться в пазурах жидівсько-большевцького НКВД, яким на кожному кроці загрожує заслання і розстріл, то нам дана вільна праця і соціальна безпека. Тому ми повинні прикласти всіх зусиль, щоб у співробітництві з визвольною героїчною німецькою армією якнайшвидше покінчити з спільним ворогом—жидо-комунізмом.

Ми, українці, зночі вже бачили: брехні, заслання, розстріли і різне мордування жидівсько-большевцького НКВД і справедливості, культуру і соціальну безпеку—німців, тому переконувати нас вже немає рації.

Хрещення жидів у Словаччині

Влада натрапила на слід найомірних махінацій безсоромних попів, які за велику грошову винагороду, від 100 до 300 крон, хрестили жидів масами. Лише за час від 6 до 15 березня цього року окремо поналі 1.200 жидів. Після того було поставлено, що охрещені жиди вважаються за жидів. Отже, й ця остання спроба маскування також не вдалася. Винні попи будуть тяжко покарані. Одноразово повідомляється, що з 12.000 жидівських підприємств у Словаччині 10.000 ліквідовано. Велику частину жидів, які живуть у Словаччині, вже інтерновано в особливі табори для проведення загальної корисної роботи. Решта мусить мати на зовнішніх джерелах велику жовту вірку.

ПЕРША ШВЕЙЦАРСЬКА ФАБРИКА ЛІТАКІВ

БАЗЕЛЬ. У Швейцарії недавно закінчено будувати першу фабрику літаків. Вироблятимуть у ній тільки пасажирські та транспортні літаки для кресних потреб та для закордону. Під час війни вироблятимуть і бойові літаки, але тільки для потреб самої Швейцарії.

Військовий огляд за тиждень

Східний фронт

Натиск противника в північній частині Східного фронту послаб. Німецькі та союзні війська своїми контратаками нанесли противнику тяжких втрат.

Смертоносне кільце, яким оточені війська противника на середній ділянці фронту, все звужується. Їхнє остаточне знищення являється питанням декількох днів.

Біля Севастопольської фортеці йдуть умерті бої.

Захід

На протязі останнього тижня противник продовжував свої незначні напади на німецькі міста. Більше 100 нападаючих ворожих літаків були збиті німцями.

У британських водах німецькою авіацією знову потоплено багато невеликих торговельних суден противника.

Америка

Німецькі та італійські підводні човни продовжували на протязі цього тижня свої напади та потопили ворожих суден загальною тоннажністю більше, ніж 140.000 тонн.

Середземне море й Північна Африка

Розпочатий генералом Роммелем 26 травня наступ супроводжувався великими успіхами. Більше, ніж 550 танків було знищено. Кількість полонених ще не встановлена. Захоплено або знищено велику кількість воєнних матеріалів.

Італійські підводні човни знищили у водах Середземного моря багато торговельних суден противника.

Далекі Схід

Японські підводні човни потопили у найбільшому австралійському портовому місті Сідней військово судно та обстріляли це місто.

В одній гавані Мадагаскара, який недавно перед цим грабували англійці, японські підводні човни тяжко пошкодили англійське бойове судно.

У Китаї японські війська зайняли майже всю область провінції Юнань.

У північній Монголії японці провадять у великому масштабі очищення території від китайських банд.

Впорскування морфію

Не мавши в своєму зимовому наступі ніяких значних успіхів, большевики мусили раз-у-раз задовольнятися вигаданими успіхами та брехливыми повідомленнями. Цим повідомленням про перемогу не вірять вже тепер і союзники большевиків—англійці та американці. Їхнє розчарування дуже глибоке. Вони починають шукати вже нового гарматного м'яса, яке можна було б використати для наповнення плутократичних гаманців. Два англійські дипломати, повернувшись із Москви, оповідають, що всі советські військові повідомлення свідомо розповсюджують брехливі вістки про успіхи та наступи червоної армії. Ці повідомлення є останній засіб підвести настрій населення. Але ці тільки впорскування морфію, яке робить хворому, який вже конає. Його оживляють на кілька годин і затягують трохи агонію, але після цього штучного піднесення приходить ще тяжча реакція.

ПІСЛЯ ПОВЕРНЕННЯ З НІМЕЧЧИНИ

Українська делегація, яка поверталася з Німеччини, після короткої зупинки в Рівному, перед поверненням до рідних сіл була прийнята в Житомирі генеральним комісаром Клеммом, який звернувся до них з промовою. Він говорив про можливість використання в сільському господарстві тих методів у власній праці селян, що вони бачили в Німеччині. Українські селяни можуть поширити свій досвід між широкими колами українського сільського населення. Вони бачили, що й під час війни в Німеччині в квітучою країною, де панує лад і успішна праця. Кожному відвідувачеві видно, що Німеччина—є перша країна світу в культурному відношенні й не подібна до Советського союзу. Генеральний комісар обіцяв учасникам подорожі відвідати їх, щоб побачити їх за роботою, хоч кожен гість Німецького уряду є зразком готовності до праці. Доказом того, як добре генеральний комісар про піднесення сільського господарства, є новоутворена ним сільсько-господарча школа, яка, за висловленням фахівців, є багато кращою, ніж стара.

Селяни дякували за цю повну вражень подорож до Німеччини. Своєю вдячністю німецькому народові, німецькій культурі й Фюреру за визволення від большевизму та колгоспів вони обіцяли довести інтенсивно, старанною працею.

На різні питання генерального комісара про враження селяни відповідали вільно і радісно: «Нам бракує слів усе описати, що ми бачили. Найменше селянське подвір'я по своїй будові таке удосконалене, як і подвір'я селянина, що має від 200 до 300 моргів землі. Різниця між Німеччиною і Советським союзом така велика, як між небом і землею. Нам здалося, начебто люди в Німеччині належать до іншого світу. Вразливим для нас був висновок про те, як нас обдурувала советська пропаганда щодо Німеччини. Нарешті побачили ми вільного селянина, який може господарювати за своїми власними думками».

Лорд брехні Черчилль до батька Сталіна: «Дорогий мій Сталіне, рік тому я сам сидів на козлах та запрошував тебе сілати».

ЛІТАК, ЯК ЗБРОЯ

Якоюсь казкою здається нам історія розвитку літака, який з предметів аматорського спорту зробився тепер чинником, що має вирішальний вплив на господарство й оборонну силу країни.

А історія розвитку будівництва літаків продовжувалася аж до декілька десятиліть. У 1893 році німецький Отто Лілієнталь почав спроби планерного лету, з 1900 вийшло все повітряне літунство. У 1901 році відбувся перший польот на моторовому літаку. В 1910 році в Німеччині вже було відкрито тамчасову школу військових льотчиків і 1 жовтня 1912 року «Королівська прусська літунська військова» сформувало чотири літунські батальйони. У серпні 1914 року німецьке військо літунство мало вже 252 фронтальні літаки та 50 чоловік літунського персоналу. В листопаді 1918 року налічувалося вже близько 5.000 фронтальних літаків і стільки ж льотчиків.

Таким чином, літак став саунти, як зброя. В 1914 році літаки одержали кулемети, а в 1916 році Юнкерс збудував перший свій двохмоторний літак, який зробився напрямним для загального розвитку будівництва літаків.

Літаки, з якими німецька армія в 1914 році виступила на поле бою, літали по 80 кілометрів на годину. В 1918 році швидкість їх уже досягла 220 кілометрів на годину. Висота, до якої літаки могли підійматися в 1914 році, доходила до 4.000 метрів, а в 1918 році—до 9.600 метрів. Мотори літаків у 1914 році мали 100 кіловатт сил, а в 1918 році вони мали вже 240 кіловатт сил. У 1914 році один літак міг брати з собою 3,5 кілограмів бомб, а в 1918 році—1.000 кілограмів.

Останнім же часом авіація перетворилася в різний під військову зброю. Нещодавно німецька преса сповістила про будівництво нових літаків типу «Фокс-Вулф» Сеге 8В 1937, які вважаються за найшвидші літаки світу. Кожен літак цього типу має повітряний кращий якості стержневий мотор, аконструйований інженером Танком. Невеликий розмір та відносно розміщення тягару цього літака дають можливість льотчику легко керувати ним.

В сучасній війні на всіх фронтах німецька авіація виняла перевагу над своїми противниками. Вона панує сьогодні над ворожими повітряним простором, починаючи від Норвегії аж до Північної Африки, від Канади аж до далеких просторів Сходу.

КУРСИ ПЕРЕКВАЛІФІКАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КРАМАРІВ

ОК. В Києві розпочався курс для українських крамарів, які задумують посвятитися дрібній торгівлі в приватних крамницях. На курсах викладають товарознавство з усіх ділянок дрібної торгівлі, німецьку мову та запроваджують німецьку термінологію для книговодства, товарознавства й діловодства.

ЯК ЖИВЕ НІМЕЦЬКИЙ РОБІТНИК

Після того, як тисячі чоловіків, жінок і дітей в ці дні поїхали чи поїдуть у Німеччину, питання про те, як живе німецький робітник, набуває великого інтересу для тих, які їдуть у Німеччину, а також для їхніх родичів. Щодо нас, це не питання жодної милостини з великим обожуванням. Між німецькими робітниками перебувають на фронтах. Робітники, які закінчили війну, батальйонні і які працюють на військових потреб, тимчасово живуть у бараках в тих обставинах, що працюють війна. А тому, вірніше було б спитати: як жив робітник перед війною та як буде він жити після війни? Більша частина німецьких робітників живе в містах і, головним чином, в областях важкої промисловості. Вони не мають жодних батьків чи родичів, а якщо ж і їхні батьки були колись-то, то вони і повинні були через нестачу грошей шукати собі роботу. На противагу німецькій промисловій місті дуже високі.

Хоч проблема житлового будівництва в Німеччині може бути остаточно вирішена тільки після закінчення війни, все ж житлові умови німецького робітника в середньому кращі, ніж у робітників країн, що вступили в Союз Радянських Союзів. Робітник має свою квартиру, 1—3 кімнати, кухню, ванну, коридор чи сніг, навіть власну ванну та туалетні кімнати. Нові будівлі будуються капітально й по всіх правилах гігієни. Дуже часто кухні будуються, як житлова кімната, тобто, вони служать, як кухня і як житлова кімната.

Робітники партії та німецького робітничого фронту в свій час роботи в металевій промисловості турбувалися про те, щоб краще жити по формі та стилю, ніж у середньому вишуканій сільській та доступній по ціні, була загальнодоступна для трудящих на ринку.

Багато міських квартир мають балкони. Печі майже всі пристосовані до опалювання вугіллям. Нові будинки мають парове чи водяне опалення, що дає також гарячу воду для кухні. Всюди проведена вода, газ та електрика.

Квартири та будинки є гордість німецького господаря. Майже немає житла, де не було б радіоприймача. Це значить, що кожен може вибрати собі німецьку радіостанцію, яка перелазить йому лінійну музику чи бесіду.

Спальня обставлена ліжками, шафами, туалетним столиком чи комодом, що зроблені з дерева і роблять приємне враження. Життя людей можна розглядати, як один з доказів життєвих потреб та ступеня культури німецького народу. В південних областях фабричний робітник являється часто власником своєї будівки в більшості випадків з приставом до його садам чи полями. Дрібна худоба розширює його приватну базу. Любов до поля, до садів, до квіток виявляється в розведенні садів, які можна зустріти в кожному німецькому місті. Часто прополоті грядки з овочами, фруктові дерева шпалерують чи окремо стоять за парканами, цитрусові дерева і живі загорожі, кусти троянд та бузок, чудово розташовані декоративні рослини надають цим садам та жилам, які вони оточують, граційний та радісний характер.

Натомість і в радості працює тут у війну час робітник і добуває із бідою грошей його продуктивність, щоб розширити свою й народно-продовольчу базу.

Великі німецькі заводи, як Круппа в Ессені чи Сименса в Берліні, та інші, мовляв, власні заводські селища.

Українці в Німеччині

Жінка одного німецького офіцера, який перебуває на Україні, пише до свого чоловіка про українську лавину, яка, завербувавшись на роботу до Німеччини, працює в неї затишну робітницею, сльозуючи:

Молода українка все краще виконує свою роботу. Вона така мила, мінена і доброзичлива і ми її дуже любимо. Ми поговорили з нею, як з дочкою. Ще раніше ми поговорили з нею, що вона буде працювати в домі тільки разом з нами. Після роботи щоденно бувають вона на свіжому повітрі. Завтра ми хочемо поїхати пароландом в Берлін до Поміди ма. Вона дуже радується цьому.

До цього листа дописано кілька рядків дівчині до своїх батьків. Застає їх такий:

для своїх робітників. Селища, що належать до виробництва, частково перекосять устаткування робітників. Можна сказати, який допоміг фабрику своїм робітничим капіталом чи німецьким великим товариствам.

Для сполучення з місцем праці у великих містах надаються сучасні засоби пересування. Це — електричні доми, лінійні залізничні, трамвайні та інші засоби. Ці засоби сполучають зручні та безпечні та точність у під'їзді. В великих містах та сільських округах, як засіб пересування, використовуються велосипеди та мотоцикли. Після війни до цього додаються ще машини.

На завод та з заводу, звичайно їдуть у вихідних костюмах. Скрізь можна зустріти чисті вали та гардеробні шафи. Перерви на снідання та обід чи на лавочках, або кісках під деревом, або під жимовими загородами, лінійними залізничними, трамвайними, лінійними, заходять в один із багатьох ресторанів і сидять там за столиком пива чи горілки, балакають або грають у карти.

Хто любить музику, той відвідує концерти чи опери, влаштовані товариствами. Від радості до сил* (КДФ). Деякі їдуть з своєю дружиною на спектаклі, театри-вар'єте, що скрізь влаштовані, або ж у кіно, а в кіно тільки — у двинний погреб. Драматичні театри, опери та інші культурні місця в Німеччині також і під час війни переповнені.

В довгі зимові вечори в товаристві говорять про різні події чи про красу природи під час останніх мандаринів, що були влаштовані КДФ під час відпустки по Рейну, в Альпах чи по морю в Норвегії і т. д.

Як тільки мине зима, вже збирають кошти для майбутньої поїздки під час відпустки. Відпуск кожний може провадити без турбот, бо він оплачується повною платою і часто начальники підприємства дає ще премію, що служить на витрати.

Молодь та літні люди займаються це воляним спортом, особливо в Берліні. По розширенню та турботі про водний спорт Берлін стоїть на чолі великих міст світу. Щосуботи та щонеділі цілі групи мандаринів заїздили та машинами направляються за місто, в чудові околиці, так, що місто здається майже вищирим. З радістю на душі насолоджуються люди війни під праці годинами, сплять та веселі бесіди звеселяють їх.

До великих свят урочисто підготуються, при чому, більша роль випадає на долю жінок, які показують тут свою майстерність варити та пекти. Сімейним святом є завжди Різдво. В Німеччині значні святкові дії відбуваються повністю. Святом трудящих є 1 травня. В цей день Фюрер переїжджає ім подяку, увагу та похвалу за дарунки та будівельні роботи. Десятки тисяч людей стоять тоді перед державною канцелярією і чекають Фюрера; вони кричать: «Любий Фюрер, з'явися, ми не можемо так довго чекати!» Тоді Фюрер виходить на балкон і вітає вітаннями й вигукми й такий тріумф оплесків, що можна було боятися, якби не розвалилися будинки. Такий тріумф зв'язок існує між Фюрером та народом, така єдність між ними. Хто цього сам не переживав, тому важко цьому повірити.

Добрий день, мої дорогі батьки!

Сьогодні зелена неділя, тому я негайно повинна була працювати — лише ввечері квартиру та миття посуду. Тоді пішла я з своєю господаркою гуляти.

Мамо, якби ти знала, як я рада, що я в Берліні, мені тут надзвичайно добре. Мамо, якби ти знала, яка хороша жінка мого господаря. Така жінка може бути лише одна з тисяч. Мамо, першого ж дня після мого прибуття мого господаря дала мені розжовані пиріжки з блакитними квіточками, а ввечері вона дала мені чудові пиріжки.

На цьому кінець. Присі! всім рідним. Мамо всіх вас і люблю та люблю.

Завдання України в Європі

Здавна Україна відігравала велику роль в постачанні Європи, і, навіть, у світовому господарстві. Вже грецькі поселення й римські колонії на північному березі Чорного моря підтримували себе, головним чином, хлібом та іншими сільсько-господарськими продуктами із областей, що знаходяться за Чорним морем. Це продовжувало розвиватися під час переселення німецьких народностей. Це господарче положення досягає найвищого пункту, коли в господарському житті східної Європи на перший план все більше виступає держава.

Спочатку нового часу серед європейських повстань та заколотів, і пізніше, в XVII і XVIII сторіччях, цей зв'язок ніколи не переривався. Так, Фрідріх Великий дозволив українським колоністам у пруських містах вільне проведення їхнього релігійного культу.

З середини XIX сторіччя німецькі селяни-колоністи проникали все глибше в українські степи і стали справжніми вчителями сучасного хліборобства. Розведенням лісів, насаджуванням фруктових і шовкових дерев у степу навкруги своїх селищ вони надавали місцевості зовсім інший вигляд. Чудовий склад ґрунту перетворив Україну в останні сторіччя в „житницю Європи“. Головна частина вивозу „російського“ зерна прихоло-лась на Україну. Перед першою світовою війною Україна займала перше місце по світовій продукції ячменю, друге місце по житю і третє — по пшениці. Крім того, у східній Україні налічувалося 10 мільйонів великого рогатого скоту, 7 мільйонів свиней, 9 мільйонів овець, більше 7 мільйонів коров.

Грубий перехід від житництва Європи до більшовицької фабрики зерна повинен був, по волі московського володаря, зробити переворот у світовому постачанні хлібом. Гадали методами

комуністичного сільського господарства викувати „добро для світової революції“. По більшовицькій теорії „потік пшениці“ повинен був наводняти світові ринки і примусити селянство індії та Америки приєднатися до світової революції. Як цієї мети було досягнуто — про це говорити вже одна річ, що після введення колгоспного господарства і влаштування великих радгоспів, вивіз зерна швидко пішов назад. У голодному 1931 році совети продали ще 6,2 мільйона тонн зерна, у 1935 році було вивезено 179 000 тонн пшениці, в 1936 році — всього 58 000 тонн. І це було під тиском необхідності підтримувати ввіз промислових цілей. Рішення цієї задачі полягає, зрозуміло, в неможливості більшовицьких способів господарювання і в безпереможності політичних примусових міроприємств. Не вдавалось довести врожайність до третьої частини або, як виняток, до половини врожайності німецьких полів.

По офіційній советській статистиці врожайність в 1931 до 1935 року в середньому по пшениці стояла по відношенню 7,3 центнера з гектара до 21,2 у Німеччині, по житю — 7,3 центнера до 17,2 і по ячменю — 8,7 до 20,0, при цьому 43 проц. урожаю пшениці, 23 проц. жита і 63 проц. ячменю загальної врожайності припадало на чудову українську землю.

Із цього цього можна зробити слідуючий висновок. Якщо Україна повинна знову виконувати своє завдання, як найважливіша область Європи по сільському господарству, то це може бути лише при зрівнянні української продуктивності полів із зразковим сільським господарством німців. Тільки таким чином оживить миналі відношення обміну: живий потік продуктів землеробства направиться з сходу назустріч промисловим виробам з заходу.

Норвегія постачатиме електричну енергію

ОСЛО. Перед війною Норвегія 60 проц. потрібного їй вугілля вивозила з Англії. Тепер усе потрібне їй вугілля вона ввозить з Німеччини. Через нестачу нафти в Норвегії для добування електричної енергії приступають до використання досі невикористаних ще водних сил. Водну енергію облічують тут на 12 млн. кіловат. Досі використовували ледве 2 млн. кіловат. Здобуту електричну енергію будуть постачати домашнім господарствам і промисловості, а також мають її намір

електрифікувати залізницю. Таким чином, Норвегії не треба буде ввозити нафту та вугілля. Продукцію газу теж хотять зменшити, бо проектується електричне опалювання частини помешкань. Облічення показують, що сама Норвегія не зможе зукати всієї випroduкованої енергії. Отже, лишок енергії зможуть використовувати сусідні країни через далекопроводи. Таким чином, Норвегія може стати країною, яка буде постачати електричну енергію не тільки Скандинавії, а й Середній Європі.

Відкриття української читальні в Кременчуку

За допомогою відділу пропаганди та його команданта п. лейтенанта Мауера при співучасті всіх мешканців міста в Кременчуці 21 квітня 1942 року відкрито українську народну читальню, де кожний мешканець міста матиме змогу без-

коштовно брати для читання українську, російську та західно-європейську літературу. Читальня має також достатню кількість книжок з життя німецької армії та карти подій на фронті.

Вовк в овечій шкурі

ЗРИЛИМ червоном яблуком сиділо сонце. Багряним вогнем кришаві захід, смугастий, холодний. Вітру не було, і кроки хмар, що порушили висіли над озером, дістаючи аж до лісу, безперестанку кровоточили, обираючи в себе останні промені потопного за обрієм сонця.

Жінки, закинувши візки на плечі, епізодично розмовляючи, швидко наближалися до довгих рядів золотистих шкур, вісники, і земля, мерзла, грудаста, пригнута гуділа під десятиком ніг. Коли до шкур залишилися одні гони, жінки зупинилися.

— Людина, — першою привожно сказала Марія, вказуючи рукою в напрямку шкур.

Справді, з тієї виїмки низька, присадкувата постать, заклали руки назад. Здалося важко було розібратися хто, але одно було ясно — чужак.

— Ой, лишенько! — притиснено скрикнула Оксана. — Тікаймо... Налікали, нечисто стовпилися жінки, не знаючи що робити. Постать не рухалася, вона, напевне роздумувала, або щось викинула.

— Ну, то чого ж стала? Сюди ідіть, — долив згодом слабкий чоловічий голос, гуляючи у срібх зимових сумішках.

— Треба сповістити старшину, — твердо сказала Марія. — Тут щось не так.

Наймолодші, Гафійка та Тетяна, хутко згодилися бігти в село.

— Спершу біжіть яром, а коли дістанетесь до крипиці, що біля дороги, — прямуйте наспроще. Так ближче. Не помітять, — почали старші жінки.

Дівчата, довавшись поза гуртом, спустилися у яр і цодуку кинулися бігти.

Жінки постояли ще хвилину, а потім, щоб відвернути увагу невідомого від посланців, голосно спитали:

— А хто ти?

— Плякний, — знову ж такий самий слабкий немичий голос.

Селянки вважали. Вони не знали, що діяли. Можливо й справді, чоловік вбирав з сил, і ніяк не може дістатися до теплої, затисненої житла, до гарячої, смачної вечері.

З острахом, дуже повола, наближалися вони до невідомого. А він все стояв у тій же непорушній позі, мов заляк. Раптом задуло — брякніт зброї, гуляння чобіт, гоголи.

— Назад! — владно окликнув хтось жінкою, а потім, порівнявшись:

— Справа, можливо, небезпечна; раджу негайно же віддалитися. Повз пройшли три працівники служби охорони порядку. Олексій Чубенко, керівник глибокодолинської поліції, не доходячи п'ятидесяти метрів до току, зупинився, відчеплюючи кожне слово:

— Руки вгору! Стріляти будемо! У відповідь — гриміт. Сухий, тріскучий вибух, сліпучий блиск, світлотень осколів, дим. Але Чубенко вчасно помітив небезпечку. Ще коли ворог розмахнувся рукою, щоб послати чим людям смерті, він скрикнув:

— Лягай!

Затріщали рушничі постріли. Поранений ворог відступав, випускаючи з свого пістолету численні кулі.

— Взяти оточенням, — знову чути голос Чубенка. — Черняк, заходь справа, Кравченко — зліва.

Бандит, скhodячи кров'ю, відповзав, майстерно використовуючи кожний горбок, кожний видолінок, одчайдушно силкувався зберегти своє нікому непотрібне життя, стріляв часто, уже не цілячись, наважання.

Сутінки все згущувалися, справа ускладнювалася. Кравченко, сильно напружуючи зір, ще раз ловить бандита на мушкету, надаліє спусковий крючок. Грім пострілу, поштовх у плече, тремтіння паливця хмарка порохового диму.

Тіша. Після стрілянини вона здавалася можливою, неувяло слабою. Ворог мовчав, він більше не живе, він більше нікому не зробить зла, не буде продовжувати своєї підлої чорної справи.

— На одного паразита поменшало, — кризь зуби процідив Чубенко, розглядаючи баранчу жидівську морду вбітого.

Такий безславний кінець чекає на кожного, хто посміє зазіхнути на наш спокій, працю, життя.

М. БІЛЕНКО.

Відбудовують українські міста

РІВНЕ. Після гострої зими по українських містах всюди пробуджується нове життя. Німецькі адміністративні власті разом з очоливши праці населенням взялися до відбудови. У Дніпропетровську більшовики зруйнували 316 будівель, з яких уві відбудовано 23. У Кривому Розі більшовики зруйнували більше, як половину міста; всюди видно ознаки німецької відбудови. Місто вже забезпечено водою та електрикою. У криворізькій промисловій області роботи теж ідуть повним ходом.

Об'єднане судноплавство на Дунаї

ВІДЕНЬ. Для кращого виконання судноплавного тоннажу та з метою раціонального упорядкування річкового руху, дунайські пароплавні товариства Німеччини, Мад'ярщини, Румунії та Болгарії об'єдналися в одну організацію. Таким чином, всі товариства, що беруть участь у дунайському судноплаванні, досягли того результату, що врегульовано справу перевозних контингентів і тим зроблено крок наперед до улагодження європейського річкового судноплавства.

Швеція й європейське господарство

СТОКГОЛЬМ. Уже перед війною Німеччина займала перше місце у шведському імпорті, а в експорті стояла на другому місці після Англії. Із загальної суми країн Швеція ввозила більше, ніж з Англії. Воєнні умови сприяли господарству Швеції на торговельно-обмін майже виключно з самою Європою. У 1941 році тільки 10 проц. усієї закордонної торгівлі припадало на товарну

випливу з закордонними країнами. Сувороти того ввесь імпорту з Німеччини до Швеції становив 52 проц. всього шведського імпорту, а експорт до Німеччини — 41 проц. всього шведського експорту. Німеччина постачає Швеції переважно вугілля й кокс, а Швеція Німеччині — дерево. Новий німецько-шведський договір передбачає дальніше збільшення цього торговельного обміну.

Гарні сходи ярових культур

Ще взимку всі селяни обшинних дворів № 23, № 24 та № 43 села Фрейгольтова, Глухівського району, закінчили ремонт всього сільськогосподарського реманенту, а з початком весни вони своєчасно та старанно приступили до посівних робіт.

Праця увінчалася успіхом. Незадовго після закінчення весняної сівби на полях з'явилися дружні сходи ярових та пізніх культур.

Вчасно також було проведено сівбу цукрових буряків.

М. А. Рюмін.

Нові українські шкільні книжки

До найважливіших культурно-політичних завдань німецького проводу на звільнених від советів українських теренах належить відбольшевизування населення та зорієнтування його на Європу.

Прв цьому треба узглядити в першу чергу (виховання молоді, якій більшовики присвячували багато уваги та яка у великій мірі була виставлена на розкладові жидівсько-марксистські впливи. Про підготовку вчителів подбано вже взимку, влаштовуючи спеціальні курси. Тепер видається, між іншим, для шкільної молоді нові шкільні книжки, які зредатовані під кутом німецько-української співпраці та скерування на

Європу. Дотепер видано дві такі книжки для двох найвищих народних класів та передано їх для шкільного вжитку. Підготовляється дві дальші шкільні книжки для вищих класів українських народних шкіл, які за кілька тижнів будуть також передані для навчання.

НОВІ ЦІНИ НА ХЛІБ

В Райхскомісаріаті України запроваджено з 1 травня нові тверді ціни на хліб та борошнів виробів: житній хліб 80% повний коштувати 1,20 крб. за кг, повний 80% — 1,40 крб. Пшеничний — 75% — 1,40 крб., понад 75% — 2 крб. Мішані хліб з житньої муки, що становить 50% та пшеничної муки більше, як 75% — 1,30 крб. Булки з пшеничної муки вагою 100 грам коштуватимуть 40 коп. за штуку.

ОГОЛОШЕННЯ

КУРСИ ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Всі особи, не молодші 14 років, які бажають після робочого часу розпочати чи продовжити за незначну плату вивчення НІМЕЦЬКОЇ МОВИ, повинні записатися в список, що знаходиться в приміщенні «ВІДДІЛУ ПРОПАГАНДИ» по РОМЕНСЬКІЙ ВУЛ., № 9.

ОГОЛОШЕННЯ

Всі особи, які мають дозвіл на викладання німецької мови та бажають працювати по спеціальності, повинні з'явитися до «ВІДДІЛУ ПРОПАГАНДИ» (РОМЕНСЬКА ВУЛ., № 9).

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я

Пашова Петра Анааньовича, Рабенка Михайла Андрійовича, Купавки Федора Григоровича, Сибиль Опанаса Івановича, Табакова Семена Миколаєвича, Пашенко Ольги Панасовни, Максименка Миколи Петровича, Проценка Юхим Степановича, Бондаренко Антоніни Петрівни, Гофмана Петра Юліановича, Осадчої Гаври Миколаєвича, Жуковий Варвари Петрівни, Гарачого Антона Гордійовича, Лебеда Якова Степановича, Галушко Миколи Олександровича, Галушко Тетяни Васильовни, Безрук Івана Антоновича, Молошникової Наталії Юхимівни, Болачевича Семена Никифоровича, Воробйова Михайла Матвійовича, Верещака Захара Павловича, Сухомеса Петра Савельовича, Чміль Андрія Васильовича, Осадчого Бориса Федоровича, Максименка Григорія Назаровича, Руденка Петра Миколаєвича, Федина Єлисея Онисійовича, Томеко Насті Тихонівни, Копуценка Сергія Марковича, Овчиненка Павла Микитовича, Братуся Катерини Андрійовни, Курях Гордія Івановича, Григорія Сергія Кіндратовича, Василець Гаври Радіонівни, Хальотки Олександри Нестерівни, Мельник Володимира Михайловича, Бабина Степана Мартинівича, Березка Степана Івановича, Якубовської Ефросинії Павлівни, Іватушка Миколи Пилиповича, Іванової Ніки Петрівни, Лук'яненка Дмитра Миколаєвича, Мазун Катерини Степанівни, Мельника Романа Івановича, Гушана Бориса Григоровича, Іватушка Івана Микитовича, Марченка Трохима Йосиповича, Желад Наталії Митрофанівни, Голованської Валентини Карпівни,

Шевченка Бориса Даниловича, Безрук Тетяни Матіївни, Безрука Матвія Гордійовича, Беляка Леоніда Гнатівича, Неженецької Олени Гаврилівни, Глушенко Зінаїди Олексіївни, Шапара Олексія Михайловича, Суборова Параски Макарянни, Нестеренка Григорія Семеновича,

Пашпорти та військові квитки на ім'я

Ніколаєнка Матвія Івановича, Біденка Григорія Григоровича, Марушенка Гаврила Григоровича, Ковтуна Івана Мусійовича, Ковальчука Григорія Лавровича, Пидлепенця Миколи Федоровича, Шевченка Олексія Григоровича, Тяжкороба Івана Калістратовича, Старкова Василя Митрофановича, Юшаненка Миколи Степановича,

Картка безробітного

Сузда Павла Григоровича, Телюкова Володимира Євгеновича, Малигоза Івана Яковлевича, Калалового Олексія Дем'яновича, Пичик Наталії Петрівни, Повомаренко Гаври Уліанівни, Силника Олександра Костянтиновича, Воловод Софії Григорівни, Федасенка Якова Івановича, Сич Устині Іванівни, Зосимова Бориса Івановича, Трубиної Парасковії Михайлівни, Шербини Палагеї Максимівни,

До відома читачів

Умови праці на торфорозробках, що вказані в газеті «Визволення» № 34, в статті «Про торф», поширюються лише на деякий термін і окремі райони.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 21 червня 1942 року

4 37

Бої в Північній Африці

8 англійська армія оточена. Караван суден у Середземному морі знищений
ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Сильні фортеці навкруги Севастополя одна за другою розбиваються. В результаті атаки в одному місці німецькі війська стали на віддалі 3-х кілометрів від входу в порт.

На середній ділянці Східного фронту біля Волхова ворог даремно зараз тратить свої сили безглуздими атаками.

У ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ зараз відбуваються головним та італійським військовим силам вдалося сміливим наступальним маршем на північ через Акрому пробитись на берег Середземного моря і, дякуючи цьому, оточити всю 8 англійську армію. Сильні з'єднання німецьких та італійських танкових частин переслідують ворожі війська, які тікають у напрямку Бардії до лівійсько-египетського кордону.

Для спасіння британських військ у ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ три конвою суден повезли війська й матеріали. Один відпра-

вився з Гібралтара, другий — з Александрії. Німецькими та італійськими підводними і повітряними силами вони обидва були частково розсіяні, частково потоплені.

Італійськими озброєними силами були знищені 2 британських крейсери, 3 торпедних човни, 1 морський винишувач і 7 транспортників; 1 бойове судно, 1 авіаносець, 2 крейсери і багато невеликих суден були пошкоджені. Німецькою авіацією і морським флотом були потоплені 4 крейсери і морський винишувач, 2 сторожових суден і 6 транспортних суден загальною водомісткістю 56,000 тонн; 1 мор-

ський винишувач і 8 торговельних суден були пошкоджені.

На АТЛАНТИЧНОМУ ОКЕАНІ німецькі підводні човни досягли знову великих успіхів. Передають, що протягом часу з 4 годин дня 16 червня до того ж часу 17 червня потоплені 30 суден. Повідомляють про втрату 18 червня 19 суден водомісткістю 109,000 тонн.

Британська авіація втратила від 3 до 15 червня 307 літаків, з них 137 над Середземним морем і в ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ. За цей же час німецька авіація втратила 71 літак.

Світове жидівство або вільні народи

Мов світанок після темної ночі, так з кожним днем проявляється свідомість народів, і що більше, то стає виразнішим світове жидівство, яке стоїть на тлі світової війни і є основним її зародком. Немає зараз жодної людини, яка б стояла з боку світових полій, або яка б не вбачала причин, породивших ці події. Перед кожним зараз стоїть одне головне питання: „або-або“, тобто, або бути в пазурах світового жидівства і відгодовувати їх своєю кров'ю, або бути вільними народами і працювати на користь своєї нації. Це питання вирішено новою Європою, народи якої перші звільнилися від жидівських лабетів і тепер ведуть боротьбу за звільнення решти народів, які неспроможні звільнитися своїми силами.

Але жиди, які вибрали собі за основне кубло СССР, бачачи свою неминучу загибель, вдалися за допомогою до своїх братів капіталістів Америки, Англії, щоб знову ж за допомогою капіталу поневолати народи СССР, а далі й інші народи. Жиди Литвінов-Фінкельштейн зараз плазує у ногах жидівського нащадка — Рузвельта, предки якого були жиди Розенфельди, щоб якнайшвидше була надана допомога утопаючому жидівському ставленнику Сталіну. Жиди Майський виконує ту ж саму роль в плутократичній Англії. Як один, так і другий обіцяють, що, мовляв, за надану СССР допомогу швидко розплатимося каторжною роботою російського народу. Англійсько-американська плутократія, а власні і її брехню, обіцяє надати допомогу, яку лише вона „випромо-зі“ дати. Але, як говорять

(Закінчення на 2-й стор.)

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Американське радіо передає вісті про великий морський бій біля Алеутських островів. Японські літаки майже щоденно налітають на Австралію.

В Китаї розпочинається дальший наступ японців проти Чункїна.

Іспанський міністр зовнішніх справ, Сунвер, відвідав міністра зовнішніх справ Італії, Чіано.

На процесі, що відбувався в Анкарі з приводу замаху на німецького посла, советські обвинувачені одержали по 20 років каторжної тюрми.

Американські літаки змушені були приземлитись на турецькій території. Турецький уряд послав протест у Вашингтон.

Советський комісар Молотов заключив договір в

Лондоні з англійським урядом, згідно якого Англія і Советська Росія зобов'язуються вести боротьбу проти держав осі безперервно на протязі 20 років.

16 червня 1941 року, тобто, рік тому, сказав Черчилль своєму народу таке: „Нам не дозволено знати, який буде кінець війни“. Сьогодні він міг би сказати: „Нам не дозволено хотіти бачити правду“.

БЕЗУМОВНИЙ НЕЙТРАЛІТЕТ АРГЕНТИНИ

„Ефе“ повідомляє із Буенос-Айреса: президент Кастільо заявив одному представникові газети „Ля Насьон“, що Аргентина і

вдалі буде неухильно дотримуватись свого бажання зберегти свій нейтралітет і мир. Кастільо далі сказав, що нейтралітет

Аргентини не тільки врятує саму країну, але також буде корисним і для цілого американського континенту.

РОБОЧА СИЛА ЄВРОПИ

БЕРЛІН. Статистика робочої сили Європи показує, що Німеччина має 56,2 мільйона робітників, а в інших частинах європейського континенту разом 75,1 мільйона. Отже, в

усій Європі є більше, ніж 131,000,000 робітників. Сполучені Штати налічують 48,8 мільйонів, Англія — 21,1 мільйона робітників, разом — біля 70 мільйонів.

Кількість робітників в англійських домініонах — порівнюючи, незначна. Наприклад: велика Канада має тільки 3 мільйони робітників.

Хліб майбутньому

Україна зможе мати зносини з усіма країнами світу, советський народ нічого правдивого не знає про ці країни. Особливо це про націонал-соціалізм, який, що говорила советська пропаганда про фашизм, було не так, як брехливе викривлення дійсності. Навіть тепер фашистські знову намагаються перетягнути на свою сторону напівзвільнених областей, яке рахується тому факту, що воно має звільненість від їхнього рабства.

Через ту гранітну стіну, що відокремлювала наш народ від Європи, що й тепер багато людей у звільнених областях ще не в змозі розібратися в тому, що саме думає та що робить німецький варі? Декому з нас здається, що все розвивається якато повільно — розподіл земель, відновлення промисловості і всього життя — і в наслідок тих думок ці люди не беруться за працю, а впадають у розпач. А як становищем можуть користуватися деякі з тих людей, яких був до владі советський режим.

Наприклад, в даний момент советська пропаганда, використовуючи окремі факти, а тому й створені вислови з книги А. Гітлера „Моя боротьба“, намагається довести, що німці прийшли до нас не як визволителі, а як завойовники, мета яких — перетворення України в колонію.

Насправді ж, мета німців зовсім інша. Німеччина не має ніяких імперіалістичних намірів, крім знищення більшовицької зарплати Союзу. Народи Європи хочуть і мають право жити каясно; їм не потрібно коїні 25 років посылати свою молодь на чужі бої за чужі, жидівські інтереси.

Звичайно, керівництво в новій Європі повинно бути в руках справжніх осіб, проте, кожний нації має право на можливість зайняти своє певне місце в сім'ї європейських народів, згідно того положення, на що зобов'язана була ця країна.

Характерно відмітити той факт, що не заважаючи на те, що реорганізація Європи не тільки що розпочалась, а вже такими народами як словаки, естонці, латиші та іншими надана можливість організувати самостійні держави. Це ще раз свідчить про те, що Німеччина не має ніяких імперіалістичних намірів щодо цих країн.

Народи самі любачуть, в яких бачать життя, а в разі необхідності звільнених областей організувати нові держави, а це є корисне світові йти разом з усією Європою на зустріч майбутньому.

народня приказка, „обі-
пляк цаяцяк, дурням на
радість“.

З подій, які зараз відбу-
ваються, вже видно, як

з себе являти ніщо інше,
як командир без війська.
Чи може ж після цього
чим допомогти СССР ан-
глійська плутократія.

Весь нарід СССР добре
пам'ятає, як у 1940 р. Ан-
глія „допомогла“ Польщі,
Бельгії, Голландії, Фран-
ції, Греції і інш. Про ан-
глійську допомогу дотепно
був висловився в тому ж
1940 році московський
„Крокодил“. Він сказав,
примірно, так: „Польща Ан-
глії: „Ах зачём ты мёня
целовала?“ Англія Польщі:
„Эго было давно, я не
помню когда это было“.
Така відповідь чекає і
СССР.

На Америку такі ж са-
мі надії, як і на Англію.
В ведовгій війні проти
Японії, Америка встигла
втратити Філіппіни, що
складаються з понад 7000
острівів у Тихому океані
і являються самою найба-
гатшою колонією США, з
населенням понад 13,0 міль-
йонів. Це говорять за те,
що недосвідчена у війсь-
ковій справі Америка не
зможе навіть захиститися
своїми багатствами від

японського бойового духу
і протягом 1942 року ці-
ком можливо, що втратить
не лише колонії, а й свою
власну голову.

Отже, на американську
допомогу СССР також не
має ніякої надії. Проте, мос-
ковська пропаганда всіма
силами намагається заспо-
коїти народи Росії англо-
американськими багатства-
ми, що, мовляв, наші со-
юзники власноруч багаті-
ші за Німеччину і ось як
невидно дадуть нам стіль-
ки зброї, що протягом міль-
ярдів німців не буде й слі-
ду. Відповідь на такі заспо-
коєння може бути лише
одна: „Дурень думкою ба-
гатіє“. Лише божественні
можуть вірити таким бай-
кам советської пропаганди.

Зараз всі народи, гноб-
лені до цього часу жида-
ми та плутократією, стають
по один бік, а жиди і ан-
гло-саксонська плутократія
з їх прибічниками—по
другий. Отже, той, хто об-
рав собі місце статі на бік
гнобителів, мусить бути
розчавленим народами, що
борються за волю, соціаль-
ну справедливість і за
добробут своєї нації. Г.

ЩО ПИШУТЬ АНГЛІЙЦІ

„Дейлі Телеграф“ в Лон-
доні писав: „Ві р м а
являє справжню небез-
печну точку у великій
офензиві японців. Коли
ворожий похід не затри-
мається на півдні біля
Мандай, ми втратимо не
лише всі нафтові поля,
але для нас мабуть буде
дуже важко захищати Бір-

му на якомунебудь іншо-
му місці та вдержати зв'я-
зок між Китаєм та Індією.
Таке відділення було б
одною великою катастрофою
для алантів в східному
фронті“. Як відомо, Ман-
дай та Бірма вже давно
знаходяться в руках япон-
ців. Значиться?.. Не по-
везло!..

Корабельний конвой тоне перед Мурманськом

Велика радість запанува-
ла в Советському союзи:
накшті, прийшла вістка,
що з Америки пливе вели-
чний караван кораблів з
воєнним матеріалом; все ж
такі Рузвельт прислав
щось із обіцяного воєно-
го матеріалу! За кілька го-
дин навантажени кораблі
причалили до Мурманська й
вивантажать свої великі
скарби—конче потрібні для
ведення дальшої боротьби
з Німеччиною матеріали.
З полегшенням зітхав Ста-
лін. Настала передішка—
може вдасться ще в ос-
танньому моменті й невда-
лу змову офензиву надо-
лужити та досягти хоч
якогось невеличкого успі-
ху...

Але ось під самим мур-
манським портом вирива-
ють німецькі підводні чо-
вни, а над конвоем ширяють
німецькі бомбовики. Вже
рвуться перші важкі бом-
би, перші торпеди розпо-
рюють повні черева кораб-
лів. Під смертельним гра-
дом бомб один за одним
транспортовці тонуть раз-
ом з їхнім дороговізначним
вантажем. Американці й
більшевики робили свій
рахунок, не беручи на ува-
гу німецької прибережної

оборони. Даремна була
500-милева дорога через не-
безпечний океан! Пере-

Черчилль та його приятель
Рузвельт: „Чортів його брат,
чим більше топить кораблі,
тим вище підіймається вода“

самою метою американсь-
ких танків, літаків, гармат опи-
нилися на дні моря. Вони,
що їх в Америці побудова-
но з таким трудом і таки-
ми коштами, на яких по-
ладалося стільки надій—
підуть уже проти німець-
ких позицій. Зате Руз-
вельт та його друг Сталін
одного, принаймні, на-
вчаться—що легше в Аме-
риці виробляти воєнний
матеріал, ніж перевозити
його через океан!

ДОВІР'Я АНГЛІЙЦІВ ДО САМИХ СЕБЕ

З Бухаресту повідом-
ляють, що в останньому
часі, що раз, то більше
вдається заирмітити, що

довір'я та самопочування
англійського народу, яке
раніше було таке незруш-
не, сьогодні стає що раз,
то менше. Румунський ча-
сопис „Букарестер Таге-
лятт“ пише на цю тему
ось що: „Особлива сила
англійців в обох останніх
великих війнах XX-го сто-
ліття лежить у тому, що
він через недостачу істо-
ричного досвіду не міг са-
бі уявити поразки власно-
го краю. Оце самопочуван-
ня, що на протязі багатьох
генерацій прийшло до за-
розумілості, під ударами
останніх тяжів сьогодні
зосім розлетілося. Навіть
одні провідні британсь-
кий часопис виявив дум-
ку, що Англія є надорі-
жжя веде її до програєння
війни. Та остерога, яку
відповіді пророки самі не
важали правдивою, була
вже раніше подана до
відома. Олначе, сьогодні
майже всі вірат цим сло-
вам.

Англія та большевики зовсім вичерпуються

Іспанський часопис „Дес-
тіно“ пише: „Англія та Со-
ветський союз вичерпують-
ся що раз, то більше та
прийде хвилина, коли вони
будуть змушені піддатися
долі, яку їм припишуть
держави Пакту Трох.
Обидві держави перекона-
ються цього року, що Ні-
меччина є багато сильні-
шою, як була в 1941 році.

Большевицька фальсифікація мистецтва

Намагаючись поставити
на службу „будівництва
соціалізму“ навіть мистец-
тво, большевики не зуди-
лялися ні перед чим. Усі
галузі мистецтва—літера-
тура, малярство, музика,
скульптура—були, таким
чином, спотворені, все
ідейне, близьке до життя
та побуту—було знищено.

Проте, коли черга дійшла
до класиків літератури, то
тут виникла необхідність
переглянути та переробити
під свій стандарт не тільки
творчість даного письмен-
ника чи поета, а й його
життя та світогляд.

З цією метою приблизно
з 1930 року почалися свя-
ткування ювілей видатних
літві мистецтва. Але для
цього, за прикладом совет-
ського літературознавства
про кожного письменника
потрібний був вислів якого-
небудь „вождя“—Маркса,
Енгельса, Леніна чи Ста-
ліна. Все дальніше свят-
кування та „відзначення“
творилося навколо цього
вислову.

Так, у 1932 році було
відзначено 100-річчя з дня

смерті гоніального німець-
кого поета, одного з
найкращих поетів світу,
Й. В. Гете. „Академіки
днями й ночами сиділи в
своїх кабінетах і відшуку-
вали зв'язку між творчістю
поета та советською дій-
сністю. Звичайно, не важко
уявити собі, що їхні „вай-
мудріші“ висновки аж ніяк
не відповідали дійсності.

В 1937 році був улаш-
тований гучний ювілей
О. Пушкіна. Всі типичні
його твори при цьому були
викреслені й до уваги їх не
брали. Оцінку ж творчості
робили лише беручи на
увагу ранні його твори,
які аж ніяк не були харак-
терні для творчості поета.

Святкування роковин
Шевченка перетворилося
в справжню маніфестацію,
але, не зважаючи на це,
справжній риса його твор-
чості була прихована від
народу і замаскована під
даєм інтернаціоналізму.

Така ж сама справа була
і з ювілеями Лермонтова,
Толстого, Шекспіра, про
якого, наприклад, писали,
здебільшого, так урочисто

та впевнено, можна було
подумати, що советські
шекспірознавці мають ма-
теріалів та знають про
Шекспіра більше, ніж ан-
глійські.

Не краща справа була й
в галузі музики чи маляр-
ства. Сталінські премії бу-
ли присуджені не за ефект-
не, реальне відображення
дійсного життя народу, а
здебільшого, за вихвалення
„батька народів“, а на
виставках художників на
передньому плані завжди
були виставлені картини
„вождів“ чи варіації на
теми з громадянської війни.

Всі кінокартини, особли-
во, ті, які вийшли остан-
нього часу існування со-
ветської влади, були під-
порядковані служінню бу-
дівництва соціалізму в
одній країні. Всі воєни,
майже без винятку, при пе-
регляді справляли на гляда-
ча якість неперемне вра-
ження своєю бідністю, сю-
жету, своєю штучністю
розгортання дії—їхня го-
ловна мета, агітація, не
досягала своєї цілі. Навіть
кінокартини історичного
змісту відрізняються лише
багатством сюжету, а вза-
галі носять штамп якоїсь
схематичності та підроб-

лення під ідею викликання
патріотизму.

Тож і не дивно, що мо-
лодь, яка виховувалася на
такому мистецькому вінег-
реті, не мала змоги скласти
якийнебудь світогляд
на дійсність, на життя і
лише виховала в себе ту
безхарактерність, якою во-
на отруєна тепер. Молодь
думала, що те життя, яке
вона бачила при советській
владі—це той стандарт,
який не може ніколи зміня-
тися. Минали роки, а во-
на, не встигнувши нічого на-
вчитися, згадувала минулі
роки, мов кризь сон,
повторюючи в майбут-
ньому житті ті помилки,
які трапляються на кожно-
му кроці. Не маючи май-
же ніякого життєвого дос-
віду, молоде покоління
стихийно піддавалося під
владу найбільш безхарак-
терним крикунам больше-
вицької агітації, не маючи
уявлення, куди веде нас
історична дійсність.

І лише тепер ми маємо
змогу дати справжню оцін-
ку творам класиків, щоб
їхня творчість, наскільки
це буде можливо, послужила
справі будівництва
кращого життя.

В.

СМЕРТЬ ПАРТИЗНАМ!

Озвіріла банда ката Ста-
ліна, як черва із землі, ви-
повзає з кущів, загрожуючи
життю мирного населення.
Цим останкам сталінської
калки ще мало того, що
вони 24 роки пили люд-
ську кров. Вбачаючи в не-
далекому майбутньому свою
вічну загибель, вони ще
хоч перед смертю намага-
ються своєю підлою робо-
тою перешкодити населе-
ню будувати майбутнє ра-
дісне життя. Ці людюже-
ри не зупиняються на тому,
що вони сплюндрували на-
шу батьківщину—Україну.
Бачачи, як з кожним днем
стають до роботи заводи,
фабрики, залізниця, як зе-
ллям квітком викриваєть-
ся хлібамі зем-
ля, в них ще більша по-
буде. Але щоб швидше
розквітатися з ними, пот-
рібується допомога всьо-

Видовзаючи з кущів, во-

ни вбивають населення,
палять села, руйнують за-
лізницю, тощо. Так, нещода-
вно ця тріщі презервіа
банда вдерлася в село
Хижик, щоб творити свою
мерзотну справу. Але ж
не вийшло! Задам їх атрі-
ском перетворився у прах!
Банда прорухувалася! Сті-
каючи кров'ю, бандити за-
лишили поле бою. Зану-
рившись у кущі, вони ви-
чікують моменту, щоб зно-
ву напасти на мирне насе-
лення. Але ж це їм вже
більше не вдасться! Укра-
їнська служба охорони по-
рядку під керівництвом
німецьких воєнків до кінця
очистить нашу землю від
цих безсоромних поганів. В
незалежному майбутньому
їхнього й сліду тут не
буде. Але щоб швидше
розквітатися з ними, пот-
рібується допомога всьо-

го населення. Отже, мирне
населення повинно всіма
силами сприяти в очищен-
ні нашої землі від парті-
зан. Перш за все треба
бути на кожному кроці
пильним, слід навчитися
розпізнавати цього сталін-
ського виродка-партизана,
пам'ятаючи завжди, що
він кожну хвилину готовий
використати, щоб напасти
на вас і спричинити вам
смерть.

Німецька влада високо
нагороджує всіх тих, хто
допомагає знешкодити пар-
тизана. Ця винагорода ви-
глядає в наділенні зем-
лею або грошима. Отже,
той, хто хоче жити в дос-
татах у майбутньому,
повинен співробітничати з
німцями, а той, хто знає
про місце знаходження пар-
тизан і замовчує—тому не
по дорозі з нами і він по-
винен понести таку ж саму
кару, як і партизан.

Святий обов'язок кожно-
го українця пліч-о-пліч з
визволителями-німцями зни-
щувати на кожному кроці
сталінські останки озвірілої
банди — партизан. Цього
вимагає від нас нація,
цього вимагає від нас жит-
тя.

Смерть партизанам!

ОГОЛОШЕННЯ

— негайно потрібні —
РАДІОТЕХНІКИ.

Звертається до редакції
нашої газети.

ЗАБІГЛА

лошечка 2-х років т-гнілої
масті.

Про місце перебування її
просьба повідомити в с. Кур-
люку. Дубов'язського району,
общинний двір № 32.

СЕРДЮКА ДМИТРА СЕМЕ-
НОВИЧА викликає в Конотоп-
ський міський ЗАГС по спра-
ві розлучення дружина його
СЕРДЮК МОТРОНА ЯКОВ-
ЛЕНА.

На українській сцені

11 червня ц. р. колективом
Конотопського міського дра-
матичного театру була по-
ставлена п'єса українського дра-
матурга Михайла Старицького
„За двома зайцями“. Не див-
лячись на брак добрих декора-
цій, вистава пройшла з значним
успіхом. Уже з самого почат-
ку відчувалася повна злаго-
женість і зіграність всього
творчого складу. Глядач бачить
не копіювання, а повноцінну
гру здібних і талановитих
людей. На сцені розгортається
барвиста, яскрава картина із
життя міщанства Київського
Подолу. Всі ролі, починаючи
від головних і кінчаючи друго-
рядними, виконувались з по-
чуттям і смаком.

Вдало вела свою роль на
протязі всієї вистави артист-
ка п. Тимків. О. Вона дала
реальний, виразний образ
Проні Сірко. Гра її продумана
і тактовна. Мова, жести, по-
рови—все це знайшло образний
вираз у повноцінній грі артист-
ки.

Добре також виконувала свою
роль і п. Гришко. Його Голо-
востов—типичний шахрай і
гульвіса, який легкими, уяви-
ми шляхами хоче вибратися у
вищу сфери суспільства і для
досягнення цього не зупиняєть-
ся ні перед чим. Виконавець
дещо захоплюється роллю, а
тому спостерігається гонимість
за ефектністю, загальна на-
пруженість, але на цьому він
майже нічого не втрачає.

Живий потік народнього гумо-
ру пливе вгору в загальній хід
п'єси з появленнями на сцені
Секлети Лямарихи. Не тільки

заслуга автора, який на-
магався перенести, а в історі-
чній ласуці і артистичній
максимі жє успіхом викона-
вцю перед глядачем. П'єса
вдало Т. яка виконувалася
переконливо, зжасами і
героїзмом, ввійшла в нєй і
ри розмовляти і повово-
жати характерні для повово-
жати і гострословної жєтє-
в цьому нема ніякого сумні-
Це сама вдала і сама
ритика фігура всього спектак-
Поряд з грою п. Ко-
вої Т. снід відзначити і п. Ко-
бату Л. в ролі Хамки. Її
гордість, майже епізолична
а як вона звучить у добрих
виконаний Жодної ниточки
жодної фальші не знаходить
глядач у грі п. Забоні,
оплакати краплину напоро-
саується за це артистич.

Постаті Сірка (п. Ти-
мін П. та п. Кирдан Л.) по-
казує чухувати, сценічно від-
але все ж цікаві, привабли-
Мазономітими вийшли обра-
Гай Т. Степана. Як він, на-
і вона діють в'язю, без сумні-
хоч обставини, в які вони
трапляють, вимагають ріш-
чих і сильних дій. Вє ж
виконавці заслуговують ціл-
на позитивну оцінку.

Треба також сказати,
масові сцени виконані
Глядачі симпатизують їм. Да-
ре й пісенні оформлення,
музики брукують.

Будемо сподіватися, що в
далішому майбутньому те-
атри жє більш досягнуть
і користуватиметься ціл-
заслуженим успіхом.

М. Олександренко

ОБ'ЯВА

Воскобійна та воцнина майстерня при Конотоп-
ський райспоживспільні приступила до переробки воско-
сировини на віск та воску на штучну воцнину, а також
продавати закупку всіх видів воскосировини.

Продаж та замовлення приймаються від усіх
мадян, незалежно від району та в необмежений кі-
лості.

Адреса: м. Конотоп, Батуринська вул., № 45.

Розшукую жінку, ОЛІЙНИК ГАННУ ЄМЕЛЬЯНІВ-
26 років, дитячу СВІТЛАНУ, 2¼ років та мат-
БЕНЗЮК ЛИСОВЕТУ СЕРГІЙВУ, 57 років. Прот-
сповістити на адресу: м. Конотоп, Ортекомендату-
або редакція газети „Визволення“.

Костянтин Бензюк.

Загублені або втрачені документи вважатися за недійсні:

Пашпорти на ім'я: Кривошеєвої Марії Андріївни Ковшар Ганни Василівни Страхової Марії Денисівни Брайко Оксани Павлівни Гольонки Степана Івановича Назаренко Катерини Іванівни Матис Івана Антоновича Кабини Оларки Костянтинівни Кабини Кулини Василівни Савонярової Тетяни Степанівни Бойко Ольги Іванівни Кабал Ольги Євдокимівни Мікіної Ніни Семенівни Литвиної Пантелеймона Івано- вича Демиденка Миколи Григорови- ча Олександрів Марини Юхимівни Бережко Марії Андріївни Бережко Наталії Маріївни Бережко Павла Павловича Москаленка Олександри Микитівни Москаленка Ганни Анатоліївни Осачого Анатолія Микитовича Середка Федора Петровича Оленця Івана Михайловича Овчинникова Гаврила Федоро- вича Москаленка Наталії Василівни Сторчак Марії Карпівни Черного Дениса Матвійовича Черного Михайла Денисовича Чмиз Віри Іванівни	Лопати Михайла Івановича Тимошенка Анатолія Івановича Тимошенка Софії Гаврилівни Тимошенка Ганни Петрівни Миколаєнка Меланії Дмитрівни Миколаєнка Ольги Петрівни Москаленка Пилипа Івановича Салогова Пилипа Гнатовича Сторчак Марії Василівни Бойко Ганни Данилівни Осачого Хими Архипівни Корогода Петра Михайловича Гена Домаша Григоровича Сторчак Насті Андріївни Бойко Мері Сильовни Кабини Петра Прокоповича Осачого Марії Павлівни Оленця Івана Михайловича Середка Федора Петровича Осачого Андрія Микитови- ча Пішечка Кирила Степановича Бережко Марії Анатоліївни Сторчак Ганни Іванівни Велючка Радіона Васильовича Велючка Марії Федотівни Самосенка Олександри Степан- овича Осачого Миколи Івановича Прокіпеш Марії Миколаївни Подобрий Антоїни Давидівни Арханова Михайла Пилиповича Курдубілі Івана Ярославича Пугачова Миколи Івановича Гайона Федора Петровича	Пушкар Григорія Ілліча Малафії Філімона Івановича Литвиної Дмитра Леонідовича Пашкова Олександра Гри- горовича Миколаєнка Петра Юхимови- ча Пашпорти та військові квитки на ім'я: Копини Василя Микитовича Стеценка Володимира Архип- овича Оленця Олександра Мико- ловича Кадушки Миколи Юхимови- ча Оленця Івана Миколайовича Бойка Олександри Миколаївни Картки безробітного на ім'я: Москаленко Любові Миколаївни Кирченко Ольги Петрівни Мирнової Григорії Харитон- овича Довженко Мотрони Іванівни Метрица про народження дошки про освіту на ім'я ко Насті Тимошівни Пашпорти, посвідчення ігра та службові документи на ім'я Миколи Микола Івановича Пашпорти та картки безробіт- ного на ім'я Миколи Микола Івановича
---	--	--

Вірний син
українського народу

Боляче стискується серце, коли згадуєш,
що його вже більше немає, що ряди кращих
синів нашого народу втратили такого мужнього
й відданого будівника нового, світлого життя.

Аркадій Михайлов смертю хоробрих загинув
у боротьбі з озвірілими недобитками сталінсь-
ких банд, у боротьбі за прекрасне майбутнє
вільної України.

Випроводжати славного героя прий-
шли представники німецької влади, коза-
ки національної армії, працівники міських
установ та підприємств, населення міста. Після
відправлення служби Божої багатолюдна про-
цесія під звуки траурного маршу направилася на
кладовище, де і відбувся похорон.

Греміть трикратний салют. Це віддають ша-
ну своєму вірному другові працівники україн-
ської служби охорони порядку. Монолітна на-
ціональна екіпаж і вшесті у перемозі зчу-
ють у цьому салюті. Справа збільшена
народів від інтернаціонального життя, за-
яку віддав своє життя Аркадій Михайлов, в
піднятих руках. Прийде час, коли народи наза-
жди позбавляться цього одвічного паразита—
жидо-комунізму.

В цьому записується тобі, наш дорогий
друге, все Україна, всі вільні від жидо-больш-
шевизму нації!

Вічна пам'ять тобі, наш брате!

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 28 червня 1942 року

4 38

ЦІЛА ЄВРОПА БОРЕТЬСЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

Перший рік війни совети втратили 45 мільйона полонених, 25,629 танків, 38,483 гармати, 22,916 літаків

Переможного року у німецькій армії

1941 рік розпочався великим походом Німеччини проти СРСР. Першою радянською втратою в війну стала територія (дальше війну)

БЕРЛІН. Перша річниця війни проти Советського союзу детально обговорюється недільною пресою столиці Німеччини. Газети одностайно твердають, що німецький солдат у цьому році показав усі свої якості. „Дейче Альгемейне Цейтунг“ пише: „Перший рік війни на сході закінчився боями біля Харкова, які являють собою шасний початок для майбутніх боїв, які знищать советські армії. „Фелькшер Беобахтер“ констатує, що все те, що було включено в обов'язки німецькому солдату 22 червня 1941 року, знайшло своє здійснення в історичних сповнених слави діях. Ми знаємо тепер, що кару за большевицькі злочини здійснює не тільки Німеччина, але й уся Європа, всі вільні народи. Більше, ніж 4 мільйони полонених, більше, ніж 25 тис. танків, 38 тис. гармат та 23 тис. літаків, які до цього часу знищені чи захоплені, свідчать про ту страшну загрозу, яка загрожувала Європі, а також і про велич успіхів німецьких озброєних сил, союзних армій та добровільних легіонів майже всіх країн Європи.

Роковина великої визвольної війни

22 червня 1942 року минає рік великої визвольної війни Великої Британії, а разом з нею цілої Європи

„Ми знаємо вже сьогодні, що большевицькі орди, які не могли на протязі цієї зими перемогти німецьких та союзних солдат, цього літа будуть розбиті остаточно. Большевицький колос, про всю страшну небезпеку якого ми взнали лише тепер, не буде мати можливості більше (і це нашоє непохитне рішення) посягати на священні поля Європи. Він повинен буде мати свої кордони на великому від них віддаленні“.

А. Гітлер.

Хід військових подій на протязі тижня

Фортця Тобрук у німецьких руках

Основною подією цього тижня є перемога італійськими військами над англійськими та французькими військами в північній Африці. В великих боях британці втрачали одну позицію за другою. Кульмінаційним пунктом боротьби є взяття фортеці Тобрук, дякуючи чому британці втратили найважливіший пункт підмоги в своїй північно-африканській оборонній системі. При занятті Тобрука взято 33,000 полонених, серед них 5 генералів, велику кількість військового матеріалу та іншого спорядження.

Наступ у північній Африці продовжується. Так, німецькими та італійськими військами взято Харків, Білгород і Краматорськ.

11,000 полонених та 158 гармат.

Під час тяжких окремих боїв було взято 2,014 земляних і бетонних бункерів, знищено 65 тис. мін.

На Північному фронту біля Волхова, крізь оточених советських частин все вузніше.

В звільнених від большевиків областях продовжувались очисувальні дії від большевицьких банд.

Німецькі підводні човни знову потопили біля північного та середнього американського узбережжя 28 ворожих торговельних кораблів загальною водотонністю 140 тис. тонн.

проти кривавих утопія червоного Кремля.

Кремльські володарі ще за багато років до виникнення цієї війни готувалися до нападу на Європу. Вони не зупинялись ні перед якими жертвами свого народу. Всі засоби сили СРСР були спрямовані на шалену підготовку до нападу. Так, вже в червні місяці 1941 року совети підтягли до західних кордонів Європи біля 160 дивізій різного роду військ. Над Європою нависла чорна хмара жидо-комуністичної тираниї.

22 червня 1941 року народи Європи під проводом Великої Британії хрестовним походом рушили проти цієї большевицької, навали. Пройшов лише один рік і тисячі пройденних кілометрів лежать тепер позаду німецьких героїчних військ. Великий простір з 70 мільйонами населенням впрямую до большевицьких лазурів. За один рік війни розвіяно міф про не-

(Закінчення на 2-й стор.)

29 серпня—фінські війська зайняли Выборг.

16 вересня—німецькі війська форсували р. Дніпро і повели наступ на Крим. В другій половині серпня закінчена Київська битва, взято Київ і Полтаву.

20 вересня—німецькі війська вийшли до берегів Азовського моря.

1 жовтня—фінські війська захопили Петрозаводськ.

3 жовтня—советські війська очистили Орел.

15 жовтня—подвійна битва біля Вязьми—Брянськ закінчується розгромом фронту маршала Тимошенки.

16 жовтня—німецькі та румунські війська беруть Одесу.

25 жовтня—німецькими військами взято Харків, Білгород і Краматорськ.

27 жовтня—після десятиденних упертих боїв німецькі війська прорвали і зайняли Перекоп.

2 листопада—німецькі війська взяли м. Курськ.

16 листопада—німецькі війська беруть Керч.

22 листопада—взято Ростов-на-Дону.

1942 рік

В другій половині лютого розгромлено сталінський зимовий наступ.

16 квітня—знищено 38 советську армію.

8 травня—німецькі та румунські війська за допомогою літунства почали наступ на Керченському півострові. Першим штурмом було прорвано ворожі укріплення, які ворог вперто обороняв. Бої закінчились знищенням 3-х советських армій.

20 травня—в районі Харкова відбито всі советські атаки й ініціатива перейшла на бік німецької армії.

29 травня—друга весна на велика битва в районі Харкова закінчилась блискучою перемогою німецької зброї.

ТО КЮ. Японське мі-
рство іноземних
овело до відома со-
ї уряд, що) советсь-
ароплав. Краснояр-
отоплений в Тихому оке-
і дозвони човном від-
ого флоту Сполуче-
ітатів Північної Амери-
к дані повідомле-
рство іноземних
додобриці цієї події
ередані відповідним
тським установам
го. 161 чоловік
зиди заготеного
и вразили.

Німецький офіцер промовляв до українців

...роками Конотопським районом управління...
...24 червня 1942 року в приміщенні управління старшини району відбулася нарада старшин села. На цій нараді капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн дав конкретні відповіді на численні запитання, що були подані йому старшинами села на минулій нараді. Відповіді в основному такі:

...допомога втічам військовополоненим...
...буде суворо каратися...
...Деколи советським полоненим дається етикетка на декілька годин. Вони блукають по краю, і все їм становить та пошуку. Така пошук суворо заборонена. В тяжких випадках будуть карати тих людей, які зв'язують або риб'я, щоб змінити безпеку українського населення, бо коли більшовицькі полонені зможуть оперитися на співчуття населення, вони скоро стануть лавою краю. При цьому не можна забувати, що вони часто розносять зарази і недуги, коли над ними немає правильного нагляду. Вкінці треба пригадати, що під маскою полоненого часто укривається агент НКВД або сталінський комісар, який справді не засуджує на співчуття українців. Слід не забувати злочинів тих жидівських убійників братів та чоловіків українських жінок. Німецькі воїни продають кров та захищають Україну, населення має допомагати їм удержати в краю лад та спокій. Треба повідомити найближчий німецький або український уряд (бургомістра, поліцію або військ).

М. Олександренко.

Солдатський будинок у Конотопі

...кінці минулого тижня, 20 червня 1942 року, відбулася в м. Конотопі нарада відкриття солдатського будинку. Оркестр муніципального співства провів генерала містечка. Містечкий комендант привітав прибулих...
...Потім говорив пан капітан Феєрманн, який дав короткий аналіз виникнення солдатського будинку і загадав про багаточисленні трудові, що виявилися під час його устаткування. Одноразово з-дм

...він виніс подяку населенню м. Конотоп за допомогу, яку вдало воно шляхом збору посуду для кухні солдатського будинку. Далі промовець сказав, що він надіється, що збір дальніших пожертвувань дасть ще кращі результати. Так, дякуючи співдопомозі всіх, було устатковано в цілком задовільному датумі будинку зразкове житло солдатів, де може зупинитись і знайти собі необхідні умови кожний солдат, який проїжджає тут з метою оборони України. П.

Піклування за членів сімей українських робітників у Німеччині

...Німецькі установи старанно піклуються про кожну сім'ю, щоб їй не бракувало необхідних піклувань. Для сімей українських робітників, які виїхали до Німеччини, тут належить в перший період піклування про залишених на батьківщині родичів робітників. Ці члени родини, які через військові причини не можуть самі себе утримувати, одержують вповні задоволену урядову допомогу.

...Кожна залишена на Україні сім'я працюючого в Німеччині українця одержує щомісячно 130 крб., за які вона може купити собі прилежувачі їй додатові пайки харчів по законно приписаних цінах. Такі рідні, які самі працюють або можуть виконувати працю, одержують продуктової картки, на які вони так само по урядових цінах можуть купувати харчові продукти.

Допомога втічам військовополоненим

буде суворо каратися

...Деколи советським полоненим дається етикетка на декілька годин. Вони блукають по краю, і все їм становить та пошуку. Така пошук суворо заборонена. В тяжких випадках будуть карати тих людей, які зв'язують або риб'я, щоб змінити безпеку українського населення, бо коли більшовицькі полонені зможуть оперитися на співчуття населення, вони скоро стануть лавою краю. При цьому не можна забувати, що вони часто розносять зарази і недуги, коли над ними немає правильного нагляду. Вкінці треба пригадати, що під маскою полоненого часто укривається агент НКВД або сталінський комісар, який справді не засуджує на співчуття українців. Слід не забувати злочинів тих жидівських убійників братів та чоловіків українських жінок. Німецькі воїни продають кров та захищають Україну, населення має допомагати їм удержати в краю лад та спокій. Треба повідомити найближчий німецький або український уряд (бургомістра, поліцію або військ).

Совети бояться голодного року

...Стокгольм. Як повідомляють з Москви, в усьому Советському союзі—катастрофічна нестача харчів. Дуже відчувається втрата України та безмірні запалі, зібрані у західних областях. Треба зазначити, що і в Сибірі не було доброго врожаю, а воєнні події та дезорганізація залізничного руху теж перешкодили сільськогосподарським роботам. В мідродатних советських колах побоюються повторення такого голоду, який був уже після большевицької революції в добу громадянської війни.

НА НАРАДІ СТАРШИН

...24 червня 1942 року в приміщенні управління старшини району відбулася нарада старшин села. На цій нараді капітан місцевої Комендатури п. Феєрманн дав конкретні відповіді на численні запитання, що були подані йому старшинами села на минулій нараді. Відповіді в основному такі:

...Старшини села надаються право штрафувати селян за їхні недоробки в роботі, навіть без попередження місцевої Комендатури. Але після цього вона повинна дати своє ствердження. В разі необхідності швидко обшуку в квартирах підозрілих у крадіжках осіб, старшина села має право робити такий обшук, навіть не маючи дозволу на нього. Якщо при цьому будуть виявлені спірні речі, то розподіляти чи забирати їх старшина села та старший поліцейський не мають права. Цю справу повинна розглянути примірна камера, рішення якої є остаточне. Якщо ж знайдено речі є дійсно краденими, то їх можна конфіскувати.

...Старшина общинного двора не має права самостійно штрафувати членів своєї общини без погодження цього питання із старшиною села, який має право також конфіскувати лишки продуктів чи привласнені речі. Старший поліцейський не має права сам знімати з відповідальних постів бунтарів чи комуністів, а повинен погодитися про це з Фельдшандармерією та старшиною села.

...Коли мешканці села знаходяться під загрозою нападу з боку партизанів, або виникає небезпека, в наслідок якої може бути пошкодження чи знищення громадського майна, і якщо старшина цього села не вживає заходів проти цього, то в такий час старший поліцейський має право арештувати старшину села і повідомити про все, що сталося, в Фельдшандармерію.

...Всі непорозуміння з майном бунтарів розкуркулених осіб будуть роз'яснені після приходу цивільної влади. Матеріали по цих справах можуть прийматися примірними камерами.

...В господарських справах общини виключно роль відіграє старшина даної общини; неприпустимі випадки, щоб у цю справу втручались поліцейські.

...Всі розкуркулені, будівлі яких зараз знаходяться в общинному дворі, в разі потреби вони можуть користуватися цими будівлями, проте, вони повинні не передавати йому у власність і переносити їх з одного місця на інше не дозволяється.

...Особи, які одержали за грошу працю в нагороду 2 га землі, а тепер відмовляються від праці в общині—можуть втратити цю землю—побіж до тих осіб, які не з відповідної старшиністю обробляли одержану землю.

...Всі дірбані карні справи (об'єкти слівесні, легкі побиті) розглядає примірна камера, яка має по цьому питанням відповідні вказівки. Військовополонені, які живуть у селі, не зв'язуючи на те, що вони мають відповідного документа, повинні бути зареєстровані в старшині села. Дуже обережно треба ставитися до тих підписів, якими мешканці села підписуються за чужинця. Всі дірпані повинні бути затверджені старшиною села. Ті ж особи, які дають заповорку за чужинця, а також і цей чужинець беруться на облік.

...Всім надаться воля вибору—бути чи не бути прихильником церкви,—проте, осіб, які прилюдно будуть займатися богохульством, слід направляти в Фельдшандармерію.

...На питання—скільки раз можна одержувати за чужинця?—пан капітан сказав, що в Німеччині одержувати лише раз. Якщо ж у подорожжя виникає необхідність розведення, то відповідна установа вислухає обидві сторони і якщо при цьому буде встановлено недостатність причин—розведення дає їм забороняється. Законні по цьому питанню скоро вийдуть і для звільнених областей, а до того часу,—сказав пан капітан,—всі мають право жити так, як говорять їм совісті.

...Під кінець наради пан капітан зупинився на короткому огляді військових подій останніх днів. Він указав, що в німецькій Африці німці та італійські війська зайняли фортецю Тобрук. Також ідує велика бої по заняття Саселіполя, падіння якого перебарвляється найбільшачими днями, після чого розпочнеться великий німецький наступ на совети.

В.

К. І. АЛЬБРЕХТ

ЗАМАХ НА ТВАРДОВСЬКОГО

...Дуже типичним та яскравим прикладом карного характеру мети праці советського уряду є розпорядження замах на секретаря німецького посольства в Києві, Твардовського, в 1931 році.

...Заступниками причинами та обставинами цього замаху я понаблюдував випадково.

...Це було під час моєї перебування в Бутирській тюрмі, як і в камері був доставлений новий товариш по нещастью. Як тільки він вступив на замкнуту територію, то тримався в стороні. При першій зустрічі камерного старости узятих, він відповів на грубий тон, що не його не стосується. Я арештаною наглядуювачу співоробітника ГПУ: на мене були високі чоботи, і він їх носив командиром. Я, звичайно, що говорив, було видно, що він носив три ромби, тобто, належав до високої командирів високого рангу. Крім того, було видно, що він мав два

...мала до цього часу високе становище в ГПУ; для співоробітників ГПУ існували особливі торжестві відділи, що виключали можливість яких би то не було відношень з іншими арештантами; їх ніхто не перешкодив жертовним.

...Через деякий час, одначе, і цей новий співтовариш став більш товаришним, більш відвертим і повідомив нам своє ім'я і свою історію.

...Він назвав себе Стрельцовим. Стрельцов був замішаний в історію замаху на радника німецького посольства в Москві, Твардовського, який ледве не коштував останньому життя. По дорозі в посольство Твардовський був поранений невідомими двома революційними пострілами.

...Комісаріат інженерних справ поспішним помістив Твардовського в одну з країнських московських катінок. Офіційні й неофіційні установи не скуплялися на вибачення. Потрібно було продемонструвати начебто понуку невинності советських урядових органів у зробленому замаху.

...В дійсності, одначе, обидва стріляють—Борис Штерн та Васильєв—аж ніяк не були ініціаторами терористами, які

...діють по власному почину, а були довірливими співробітниками ГПУ. За розпорядженням Ягоди, вони повинні були приєднати у виконання його до найбільших подробиць обдуманий і підготовлений замах для того, щоб викликати якомога сильніше загоряння у взаємодійшенні між Німеччиною та Советським союзом. Верхівка кохінтерну, а рівно й сам Сталін думали, що німецький уряд дасть себе спровокувати цим замахом і відповість на нього необхідним ультиматумом. У політорію в виконкомі кохінтерну, базуючись на брехливій інформації про політичне положення, що виходила від Тельмана, Неймана та інших напівбождів комуністичної партії Німеччини, думали, що революційна підготовка німецького робітничого класу настільки пішла вперед, що достатньо було б невеликого поштовху, щоб викликати революцію. Цим поштовхом і повинен був послужити замах на радника німецького посольства в Москві, Твардовського, подібно тому, як замах у Варшаві на самого замаху був детально розроблений разом з Гейнцманом.

...Показку свого незаставлення ГПУ Штерн і Васильєв повинні були убити революційними пострілами на радника посольства, Твардовського, а самого німецького посла Ф. Діркеса, який сам по собі був для Кремля

...дуже невідомим. Вони повинні були стріляти в нього в упор. Одначе, в наслідок збурення, більша частина пострілів не досягла своєї мети і поранений був лише Твардовський.

...Убивав до замаху було твердо обдумано, що хоч вони офіційно, для форм, і будуть після вбивства з'являтися як арештовані і засуджені до смерті в критичному судовому процесі, на якому вони повинні здобувати грати роль начебто знівчених "терористів індивідуалістів", що хоч вони і будуть формально виведені на місце страти і "розстріляні" в присутності представників інженерної дипломатії та преси, але ж, само собою розуміється, цей "розстріл" буде зроблений так, що в дійсності з ними нічого не трапиться. Як нагорода за виявлені ними професійні уміння та сміливість, їм було обіцяно безпосередньо після їхньої "страти", навати їм особливі відповідальні пости в спеціальних з'єднаннях відділах ГПУ, де вони будуть працювати під фальшивими іменами. В той же час їм було суворо наказано, що після "розстрілу" вони наперед і для своїх родичів і для друзів повинні зникнути начебто вмерлими. Про ці факти та подробиці мені довелося чути вже й раніше, до його арешту, від моїх друзів і з центральної контрольною комісії.

...Тим цікавіше було для мене почути тепер від "Стрельцова",

...що він був безпосередньо начальником Штерн і Васильєва, який ніс безпосередньо перед керівниками ГПУ особисту відповідальність за невдалий замах.

...На ісценованому тоді в залі верховного суду СССР відрізнявся засідання, обидва, знаходячись вину злочинців—Штерн і Васильєв—були приговорені до смертної кари, як "провокатори". У судовому вирокі було об'явлено, що засуджені виявляються, з їх особистого визнання, таємними агентами однієї інженерної держави і що замах зроблено "по розпорядженню останньої". Він повинен був стати приводом для озброєної інтервенції.

...Стрельцов був також засуджений колегією ГПУ до смертної кари на тій основі, що вибрав для сплати таких незвичайних агентів, як вони невідомі яких замах фактично провалився. Навіть через що ж нестачу провалилася дуже гарно підготовлена робота, що ставила завданням розпалити у Німеччині революцію та викликати війну.

...Стрельцов сів разом зі Штерном і Васильєвим і до часу їх покарання був в одній з них камері в Лубянській тюрмі для заарештованих агентів ГПУ.

...Жін розповідав, ні на погане поведіння, ні на харчування скаржитися вони не могли, так, як їх постачали їм невідомі, по їх бажанню, не скупуючись.

(Закінчення в наступному номері)

Товариство „Просвіта“

Ще в 1906 році з ініціативи української інтелігенції в м. Чернігові було організоване просвітнє товариство під назвою „Просвіта“, головою якого був одностайно обраний відомий український письменник М. М. Коцюбинський. Мета товариства була: прийти на допомогу темним українським масам Чернігівщини виданням популярних книжок та брошур українською мовою, улаштуванням шкіл, читальні та інших просвітницьких інституцій.

Як відомо, з часів підкорення України Московщиною, вона, насадивши своїх воєводів, гарбала з України хліб та інше збіжжя, а про розвиток культури в неї не було і в гадці, бо й сама такої не мала. І коли з українського народу виростали талановиті письменники, Московщина пишилася їхню творчістю, щоб не дати вислизнути українському народу із московського ярма. Та все ж, як гадюкою не сичала московська цензура, перлини української творчості проривалися і, мов на крилах, облітали по всій Україні.

Після організації по Україні товариств „Просвіта“, розвиток української культури з кожним днем забрав ширшого розмаху. Але

знову ж, починаючи з 1923 року, після захоплення влади жидами, культура почала занепадати і спотворюватися на жидизько-московський кшталт. Жидівські письменники, підрабинившись під українські привіси, витиснули справжніх українських письменників і, зробивши їх ворогами народу, заслали їх на Сибір. А ті, які залишилися, були спотворені. Українському народові підсилювалось лише те, що було корисно для жидів та для жидо-московської влади.

Справжньої української літератури та мистецтва за останні 20 років України не мало.

Сьогодні Україна знову дихнула вільно і ось на терені міста Конотоп організовано товариство „Просвіта“, яке має вже затверджений статут та приступило до роботи. Мета цього товариства, як уже сповідалось у газеті „Визволення“ за 17 травня ч. р., в першу чергу є поглиблення української культури та вивчення справжньої західно-європейської, насамперед, Великоімпецької культури.

Наближеними днями товариство „Просвіта“ повідомить про приміщення, в якому воно буде знаходитись, про прийоми в членів та про години його праці.

Г. С.

„Право“ на навчання

(Із спогадів)

Це було одного ранку, майже два роки тому, коли вийшов черговий указ про нове призначення стипендій та про плату за навчання студентам і учням вищих та середніх навчальних закладів.

У гуртожитку одного ленінградського інституту це пливало тиша. Більшість студентів ще спали непробудним, заслуженим сном після важкої праці над книжкою. Раною о 5 годині ранку несподівано зашумало радіо, починаючи свою ранкову програму „народною“ пісню Кумача:

„Я другою такою країною не знаю, де так вольно дихає чоловік...“

Деякі студенти, позіхаючи, розплющували очі, приготувавшись слухати перші московські повідомлення. Повідомлення не заважали. Між іншим, був прочитаний закон про платню за навчання в середніх та вищих навчальних закладах.

В кімнаті гуртожитку раптом піднявся галас, студенти з жахом на очах скопювалися з ліжок, будили інших студентів і виходили недовольними блідими хлопцями. Дівчата вклялися, безпорадно дивлячись одна на одну.

— Виші школа тепер для нас закрити, — гуділа голосом мазиний студент Олександр Харитоненко.

— Так, закрито, і, мабуть, навки, — доніс інший.

— Чого вони від нас хочуть?

— вже зовсім голосно закричали й, — віднімають у студента останній шматок хліба?

— Тако, тако! Хоч це так, але треба чекати роз'яснень! Уряд погано не зробить! — кричав на студентів комуніст Іванов Юхим.

Пройшло декілька днів. Студенти знали, що директор інституту їздив у Москву, але й це нічого не допомогло. Закон залишився в силі. Надії на якийсь вихід із цього становища більше не було. Тоді студент Петро Самойленко увійшов у кабінет директора інституту і подав йому заяву:

„В зв'язку з погіршенням матеріальних умов трудящих, і моїх батьків зокрема, прошу повернути мої документи. Думаю прожити без науки весело і щасливо“ — писав він.

— Як це? Гм... гм... Ви, мабуть, хочете сказати, що залишите інститут по власному бажанню? — запитав директор. Та Самойленко вже нічого не відповів.

А ранком другого дня в напітьному коридорі гуртожитку полаяло сумна пісня похоронного маршу. Під студентів, яка повисала, лежало в кутку. Змайли маленьку записочку в лівій кишені. Дівчата просили передати привіт рідним батькам, рідній Україні та вічне прокляття червоній Москві.

Таке було в нас „право“ на навчання.

Петро Український.

Сталін сумує

Як повідомляють з Москви, Сталін гірко нарікає на самотність Союзного союзу.

„Совети не мають союзника“ — сказав він, глибоко засмучений, і хоч цього свого несподіваного потвердження докладніше не пояснив, все ж таки всяка вдумлива людина мусить визнати, що він має рацію, бо з союзниками у червоно-жовтею Москві давно вже щось не в порядку.

Англії, як союзниці, далеко до ідеального типу. Увесь світ і світова історія не знають народу більш егоїстичного за британців. Під „союзниками“ англії завжди розуміли тільки ті народи, яким припала честь посвятити себе за Англію. Британці допомагають своїм союзникам тільки добрими словами та доставками, які треба розуміти більше символічно, ніж практично. Але як тільки ці союзники повесуть поразку або з якоїсь іншої причини стануть непридатними, вони зараз же дістають від британського уряду в потилицю. Совети теж дуже ждали цієї часто й голосно обійнятої англійської допомоги. Але її, здебільшого, й не було. Сталінові надії мусили б уже розвіятися хоч би тому, що Англія зацікавлена в тому, щоб перемогти Німеччину, але не в тому, щоб на кордонах Індії мати сильний Союзний союз...

Та із ЗДПА майже те саме! Хоч Рузвельт і баїкає частенько біля печі та Сталінові з цього базікання немає ніякої користі. Правда, ЗДПА дуже розлючені на Держзвипотрійного Пакту і були б щасливі, коли б совети хоч би Німеччині могли дати взяття, але поза цією сентиментальною „підтримкою“ Сталінові вже нічого більше не сподіватись від Рузвельта, бо той має тепер свої „японські“ турботи!

Ця товариська гра: „хто кому допоможе“, стає для Сталіна чим далі, тим більше небезпечною, бо вже й інші „союзники“ його зрадили: і такий вихвалюваний генерал „Зима“, і генерал „Час“ не споніяли покладених на них надій.

Майбутнє за советів

Неділя. Батько з сном, гуляючи по вулиці, підходять до будинку НКВД. Сніг, як тільки побачив будинок, відвернувся від нього і дивиться в другий бік.

— Чого це ти, сину, одвернувся від будинку?

— Не хочу, тату, дивитись на своє майбутнє!

Про використання лікувальних рослин

Зраз відчувається велика потреба в ліках, тим, є цілкова можливість добути деякі з ліків шляхом збирання різних лікувальних рослин, які в великій мірі так само є і на терені Конотопського району.

Кожному медучастку на селі, аптекам в місті та ба зараз же подбати про те, щоб вкупі з досвідченими вчителями (ботаніками) налагодити справу збирання лікувальних рослин. Для цієї мети слід також вжити всю українську інтелігенцію та досвідчене в цьому відношенні селянство.

Зібрані лікувальні рослини слід здавати по спеціальному пункту, який утворено при аптеці № 23, розташованій в місті Конотопі по Ромеєвській вулиці, яка буде приймати ці рослини за плату.

Слід пам'ятати про те, що з лікувальними рослинами треба поводитись обережно та скоро після їх збирання передати у фахові руки, бо внаслідок висихання або завоєння рослини можуть втратити своєї важливі лікувальні субстанції.

Кожний збирач повинен пам'ятати, що він допомагає злагоджувати болі і лікувати рани іншим, а не собі самому, коли він захворіє.

П. Г. Галайба.
Головний лікар.ПЕРШИЙ НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ
ФУТБОЛЬНИЙ МАТЧ У КИРОВОГРАДІ

КИРОВОГРАД. При міській українською міською збірною командою з результатом 2:1 відбувся фізичної культури, який має завданням підтримувати в місті спортивний рух і керувати ним. Цими днями відбувся футбольний матч поміж командою німецьких воєнків і нов.

Телефонне сполучення Берлін—Букарешт

Берлін. Кілька днів тому відкрито телефонне сполучення між Берліном і Букарештом. Першу розмову на цій лінії мав німецький міністр Пошти з румунським міністром комунікацій. Теперішня лінія йде до Букарешту через Львів.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У ЛІПНІ

У липні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години: В МІСТАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 4 годин ранку.

Вияток з цієї заборони може припускатись лише за письмовим дозвілом місцевої Комендатури.

Ротм. і ад'ютант ВОДИЦКА.

ОБ'ЯВА

Воскобійна та воєнна майстерня при Конотопському райспоживспеці приступила до переробки воскобійних на віск та воску на стігуну воєнну, а також провадить закупку всіх видів воскобійних.

Продаж та завоювання приймаються від усіх громадян, незалежно від району та в необмеженій кількості.

АДРЕСА: м. КОНОТОП, БАТУРНИНЬКА ВУЛ., № 45.

ОГОЛОШЕННЯ
— негайно потрібні —
РАДІОТЕХНІКИ.
Звертатись до редакції
нашої газети.

Реутову Валентину
колясину викликає в
Конотопський міський ЗАГС
по справі розлучення
чоловік Реутов Іван
Сильович.

Загублені або втрачені документи
вважати за недійсні:

Пашпорт та картка безробітності на Ім'я Євдокії Галиї Проконіної.
Свідчення про непридатність до військової праці на Ім'я Сердюка Петра Сергійовича.
Пашпорт, шоферське посвідчення, довідка про місце праці, довідка про шлюб та довідка військовопозовненого на Ім'я Панченка Олександра Федоровича.
Довідка про місце праці на Ім'я Панченка Євгенія Клавдійовича.
Метрика про народження особово посвідченого на Ім'я Пана Валентина Сергійовича.

БЛИСКУЧІ ПЕРЕМОГИ НІМЦІВ НА ВСІХ ФРОНТАХ

За 25 днів боїв німецькі війська здобули Севастополь. В Північній Африці противник відкнунтий за 1000 км. Початок великого наступу на Східному фронті.

Хроніка перемоги

26 червня 1942 року

На південний схід від Харкова було оточено і знищено велику советську частину, 22.000 чоловік взято в полон, здобуто 100 танків, 250 гармат та велику кількість іншої зброї.

За 10 днів совети втратили 468 літаків в той час, як втрати німців становлять тільки 42 літаки.

27 червня
Біля Севастополя падає один форт за другим.
Вночі совети намагались висадитись на Керченській косі та німець-
ка берегова оборона перешкодила цьому.

В Північній Африці британці відкинуті на схід. Ідуть бої біля Мар-
са-Матрук. 28 червня

На середньому відтинку Східного фронту в багатотижневих боях в лісовій і болотистій місцевості було знищено велику військову частину. На ліквідовано 4 000 вбитих, 9 000 полонених та багато зброї.

В боях біля Севастополя взято в полон 16 000 чоловік. Здобута 341 гармата, 462 гранатомети, 2,580 бункерів та знищено 112,650 міл. Ще зимою друга армія так, як і 52 і 59 советські армії перейшли на півночі від озера Ільмень через замерзлий Волхов, прорвавши лінію фронту. Тепер ці армії знищені. Тут совети втратили 33,000 полонених, 650 гармат, 171 танк, 2,900 кулеметів та базато іншої зброї. Втра- ти вбитими перебільшують число полонених. Марса Матрук у Північній Африці оточений.

Німецькі та румунські війська в Севастополі проникли у внутрішню зону укріплень.

У Північній Африці взята атакою сильно укріплена в багатьох місцях мінована фортеця Марса-Матрук. Взято в полон 6.000 британців.

Німецьке верховне командування повідомляє про початок великого наступу на південній та середній ділянці Східного фронту.

В Єгипті німецькі та італійські війська ведуть наступ на останнє укріплення противника біля Александрії. Англійський військовий транспортник водомісткістю 13.000 тонн затоплений біля Александрії.

Підсумки затоплення кораблів за червень місяць досить значні: затоплено всього 156 торговельних суден загальною водомісткістю 886.000 регістрових брутто-тонн; 58 суден пошкоджено.

(Закінчення на 2-й сторінці).

гедіяла будівництву захисного укріплення. Дякуючи скелям, фортецю неможливо було замкнути з моря. Добрий півдів, ідеземні бойові споруди, все це створювало собою великі труднощі для наступаючого противника, все це укріплювало надійно советів, що на цьому місці Німеччина може стегти кривою. Накінець, думала вона, облога фортеці в боротьбі за Крим, продовжується цілий рік. І от вона пала після 26-денного наступу вчипів, після жорстоких боїв.

2. Бої в Північній Африці.
Тільки вбагато людей
можуть тепер оцінити все

туп проти советських озброєних сил від Москви до Чорного моря. Що це означає—це покажуть наступні тижні. Непорушний фронт заворушився, і прийшов час коли рішенняя повинні бути здійснені.

4. Майже 1 мільйон тонн
тоннажу суден втратив про-
тивник у червні 1942 року.

Результати цієї діяльності німецьких підводних човнів будуть відомі всьому світу через короткий час, а саме тоді, коли Англія та Америка втраять свої кораблі для задоволення їхніх насустих потреб.

Такі події цього тижня.

Конституція — ширма Кремля

Великою ширмою сталінські конституції прикрили своє справжнє обличчя московських володарів Кремля. Найвитовченішим способом вони змайстрували основний закон—конституцію, яка обіцяла народам СРСР широкі права, волю і недоторканість особи. На всіх перехрестях до набридлих їм вони кричали про найдемократичішу в світі сталінську конституцію. Тим часом у Кремлі жидівсько-сталінська зграя вишукувала найтонші засоби подірвання багатомільйонного народу СРСР. Сотнями тисяч чесних людей вони заганяли в тюрми та в концентраційні табори Далекого сходу. Масові арешти їм потрібні були для постачання найвіддаленіших будівництв і промислових районів.

Советські люди знаходили собі в цьому деяку відраду, вона примирала їх гіркою дійсністю. Їх арешт і заслання етапом у далекі табори здавалося загальною мобілізацією на трудову повинність. Бен-тежили тільки форми цієї "мобілізації" вже заваждо драматусовий її характер. Але тут приходило на допомогу фантастичне уявлення про грандіозні будівничі задуми советів далекі на півночі і на сході.

Але справді, чи могла існувати радянська система без цього соціального рабства, без цієї каторжної роботи в'язнів по концетраційних таборах? Своєю «найдемократичнішою» конституцією вони прикривали своє обличчя від зовнішнього світу.

Без сумніву, цей вид рабства дуже нагадує той, що існував хоча у Пто-мопеевському Єгипті. За винятком невеличкої керівної групи, в софському суспільстві — всі раби. Раби кількох ступенів, розташо-

(Закінчення на 2-й стор.)

явих за певною ієрархією. Бо чим визначається рабство? Раб позбавлений майна і волі. Він не має права обирати собі ні місця перебування, ні роботи. Він прикутий і до того і до того. І справа не змінюється від того, хто розпоряджається його майном, його роботою, його життям — окрема особа, певна організація чи установа.

Знав же стародавній Єгипет і громадянських, і храмових, і державних рабів. Різниця між єгипетським і советським рабом полягає хіба в тому, що в Єгипті рабові залишали недоторканість його духу, його думок і вірувань, бо нікому ще не відомо, щоб стародавнього раба примушували приймати віру його володаря.

Советський раб був ще бідніший: від нього відібрали його духовний світ, він мусив думати так, як йому наказували. Ієрархія советського рабства творила ще й „надрабство“, що

складалося з так званих „ворогів народу“. Не будь цієї категорії „надрабів“, тоді звичайні раби, якими були всі советські трудящі, ще гостріше б відчували своє нещастя. А так у них лишилась ще деяка ілюзія волі.

В кіно, в театрах, в літературі совети показували трудящим СССР про капіталістичне притягання трудящих, про безробіття і т. інш. Але такого не показали ні в одній країні, де б робітник не мав права залишити одво підприємство і перейти на друге, де б за це його піддавали арештові і засуджували на один рік тюремного ув'язнення. Або за запізнення на 15—20 хвилин з яких би то не було причин — також здавали під суд. Отже, комуністичне рабство перевершило всі рабства людини людюю, які були будьколи в історії існування людини.

Така дійсність советської „демократизації“, „волі“, і „недоторканості особи“.

Світове положення після 180 днів Рузвельтової війни

(ПФС). Коли Північна Америка півроку тому приступала до війни, яку Рузвельт планово приготував своїми випадками проти Німеччини та провадками проти Японії, — всі вважали, що війна на Атлантичному океані повинна була закінчитися протягом короткого часу на користь Англії. Міністр воєнно-морського флоту, Нокс, заявив і жовтня минулого року дослівно так: „флот з'єднаних держав Північної Америки змете німецькі підводні човни з Атлантичного океану“, а адмірал Штарлінг закликав себе перед історією своєю прогнозом 90-денної війни проти Японії.

Сьогодні дилетанство цих стратегів особливо яскраво виявляється. Як виглядає в дійсності світове положення після 180 днів Рузвельтової війни?

Торговельна війна сягає сьогодні далеко поза Атлантичний океан та поширилася на всі світові моря, що оточують всі континенти. Вже на поставлених шляхах, на морях до воєнних арен лево перебудовується торговельне мореплавство світа, які сьогодні більш розбиті, віддалені від себе, ніж з'єднані нації. Часопис „Нью-Йорк Таймс“ подає, що лише в поздовжній сімці Північна Америка втратила 300 кораблів; „Манчестер Гардіан“ підтверджує, що 5 червня в одному повідомленні з Нью-Йорку ще раз говориться, що лінійним торговельним судам вже північно-американських пор-

тів. В цих самах 24-х годинах, коли Японія перела свою повітряні атаки проти північно-американського континенту, як японські підводні човни напали на британців у одному північно-американському порту та один південно-австралійський військовий порт, Нью-Йорк запровадив повне затемнення. Вашингтон повідомив про втрату 8 кораблів, в тому числі про кораблі, які були затоплені в гарлі Міссісіпі. Лише наслідком японських дій ЗДПА втратили 6 воєнних кораблів, 5 літаків, а також біля 2.000 літаків. Японці взяли біля 350.000 військовополонених, в тому числі 25.000 північно-американців, головне з операційного простору утичного генерала Мек Артура. Японія зайняла простір біля 4 мільйонів квадратних кілометрів з 93 мільйонами населення, простір, який був джерелом для англійсько-американського багатства, на якому спочивала незступна база кожовчасної майбутньої зброєвої промисловості з'єднаних держав. Сам Рузвельт не міг додержати цього до кінця. Він жадується, що війна зараз потягає за собою кожного тижня рекордну суму 150 мільйонів доларів та що крім цього є до занотовування 4 000 убитими та 50.000 полоненими.

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

В цих самах 24-х годинах, коли Японія перела свою повітряні атаки проти північно-американського континенту, як японські підводні човни напали на британців у одному північно-американському порту та один південно-австралійський військовий порт, Нью-Йорк запровадив повне затемнення. Вашингтон повідомив про втрату 8 кораблів, в тому числі про кораблі, які були затоплені в гарлі Міссісіпі. Лише наслідком японських дій ЗДПА втратили 6 воєнних кораблів, 5 літаків, а також біля 2.000 літаків. Японці взяли біля 350.000 військовополонених, в тому числі 25.000 північно-американців, головне з операційного простору утичного генерала Мек Артура. Японія зайняла простір біля 4 мільйонів квадратних кілометрів з 93 мільйонами населення, простір, який був джерелом для англійсько-американського багатства, на якому спочивала незступна база кожовчасної майбутньої зброєвої промисловості з'єднаних держав. Сам Рузвельт не міг додержати цього до кінця. Він жадується, що війна зараз потягає за собою кожного тижня рекордну суму 150 мільйонів доларів та що крім цього є до занотовування 4 000 убитими та 50.000 полоненими.

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Він мусив признатися, що дефіцит ЗДПА на початку нового фінансового року перевищує загальні кошти у першій світовій війні більше, як на два з половиною. (КВ).

Хроніка перемоги (ЗАКІНЧЕННЯ)

2 липня

Під керівництвом генерал-фельдмаршала Манштейна німецькі війська заволоділи Севастополем. Сильні форти, розміщені на схилах укріплення, підземні укріплення, бетонні та земляні бункери при допомозі всіх видів зброї були взяті. Число полонених та кількість захопленої зброї ще не встановлено. Останки розбитих советських частин втікли на півострів Херсонес, де вони на вузькій просторі стіснені.

Наступальні операції на південній та середній ділянці Східного фронту супроводжувались значними успіхами.

В Єгипті після жорстоких боїв була прорвана позиція Ель Аламеї. Розбитий противник відступає до дельти Ніла.

Жиди в Туреччині

Під назвою „Жиди в Туреччині“ істанбульська газета „Тасфірі Ефкар“ цими днями опублікувала статтю, яка є яскравим передосторогом жидівству в Туреччині й показом того, що жидівське питання також і в Туреччині набуде гострих форм, якщо жиди не поволитимуться стримати й не підпорядкувати своїх приватних інтересів державній необхідності.

Газета нагадує про традиційну гостинність, яка гарантується всім чужоземцям і застерігає жидівство не зловживати цією гостинністю.

Майже щодня турецькі газети вміщують повідомлення про вироки проти жидів за підвизнення цін, затримку товарів та інші подібні злочини. Той факт,

що відпущені урядом для бідиншого населення товари були закуплені жидами й приховані, щоб пізніше продати їх за підвищеними цінами, викликав у широких народніх масах реакцію, яка перевернула все, що було досі.

Досі турецький уряд взагалі до цього комплексу питань ставився досить стримано, хоч і вже симтоми, які кажуть за те, що й в урядових колах починають думати про дії. Дуже примітним було підкреслено негативне ставлення уряду до питання транзиту жидівських емігрантів з південно-східної Європи через турецьку територію до Сирії й Палестини. Несподіваних заходів вжив уряд всередині організації офіційного

турецького інформаційного бюро „Агенс Анатоль“, де на постанові розпорядження прокуратора Савдана, протягом 3-х годин було звільнено всіх жидівських редакторів, очолюючи зв'язки певних жидівських елементів інформаційної агентури з британськими й советськими органами.

Також спеціальним декретом пропонувано звільнити жидів з деяких міністерств і по відношенню до розподілу жидівських фірм урядом замовлено. Отже, можна зробити висновок, що жидівське питання в Туреччині також і внаслідок обговорення його урядом переходить в стадію більш жорстких спостережень. (Н. Б. Т.)

Бойова мораль советів занепадає

(ПФС). Большевицьке командування з жахом дивиться на бойову мораль своїх воєнків, яка значно виявилася за час зимових боїв.

Непокаяність та дезертирство, не зважаючи на найсуворіші погрози, з кожним днем збільшуються. Червоноармійці та командири залишають фронт та ховаються в тилу. В

зв'язку з цим, видано таємний наказ, який заохочує нещодавно на північному фронту між паперами одного штабу полка. Цей таємний наказ позначається числом 2.282 і підписаний дивізійним комісаром Сідоровим, командиром полка Логвиновим та шефом штабу Коротком. Цей наказ застерігає командирів та забороняє

їм залишати бойову лінію фронту. Там говориться: „Всяка поїздка в тилу забороняється. Фронтуюча війна без письмового дозволу не можна ніяким чином залишати. Кого без письмового дозволу зустрінуть в тилу, того негайно заарештовують, посилають під військовий суд, а в особливих випадках — розстрілюють“.

Замах на Твардовського

(ЗАКІНЧЕННЯ)

У день приведення до виконання смертної кари Штери і Васильєв були виведені із камери не знайомими їм агентами ГПУ. Так, як двері камери замикались відчинені, то Стрельцов чув, як у коридорі член колегії ГПУ, Гай, ще раз категорично підтвердив показанням, що він абсолютно нічого боїться: їх, мовляв, виведуть тепер на тюремний двір, поставлять, як потрібно у таких випадках, до стіни. Рушницький, виявив, заручений холодити набоями. В момент, коли роздасться залп, вони повинні впасти на землю і зробити англа, що вони дійсно вбиті. Все це начебто необхідно, бо під час страти будуть робитись фотографічні знімки, щоб можливо було в якийсь час пред'явленням відповідних фотографій довести їх страту недовірливим іншоємцям, головним чином, німецькому посольству.

Потрібно було також протестувати, що советські установи абсолютно нічого спільного з ним замахом не мають, що навіяли, у советському суверенітеті засуджують до вищої міри покарання, що недоторканість іншоємців акціоністів гарантується всіма засобами, які перебувають в розпорядженні влади.

Стрельцов мав можливість спостерігати з початку до кінця страту Штери та Васильєва, бо вихідні камери виходили із тюремного двору. Подібні камери 2-х віснями в аїр, де прохочуть страти, призначались виключно для арештованих гебелівців. Ім хотіли показати наочно, як розправляється ГПУ з своїми неслухняними та богузданими зрадниками.

Звільнені з камери Штери і Васильєва були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ. Вони були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ. Вони були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ.

Стрельцов був зразок, як виведений в іншу камеру, де він залишався в суворому охороні. Він був виведений в коридор, де на них чекали агенти ГПУ. Вони були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ.

Стрельцов просив нас, щоб ми були можливими, повідомити родичам про його долю. Протягом декількох днів ми отримували докладні подробиці замаху на Стрельцова, який волею випадку потрапив до камери, де він був виведений в коридор, де на них чекали агенти ГПУ. Вони були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ.

Ця моторшина для нас була проведена в нашій камері, де ми були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ. Вони були виведені в коридор, де на них чекали агенти ГПУ.

Початок к. л. 25 червня 1942 року

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

ФЕЙЛЕТОН-ПАРОДІЯ

КОРОТКИЙ КУРС ІСТОРІЇ ВКП(б)

Законспектований з офіційного видання
Маркіяном Обичайкою

ГЛАВА ПЕРША

Народження Векапебе. Інтернаціоналі I, II і III.
Розхачення Векапебе на дві частини. Розвод з
II Інтернаціоналом. Ліви та праві ухили.Векапебе—це вже не молода, та, правду сказати, він і не
але ще досить проворна жінка, приховує, що його дід по ма-
з зусто нафарбованими губами, тері був жид Мордохай Маркс.
та напудренним обличчям.Прізвиська та року народження її ми не знаємо, бо вона не-
законнонароджена, позашлюбна побто, і в метриках ніде не
записана. Та коли б і був зроб-
лений запис, то всеодно її в
метричній книзі не знайти, бо
вона жила нечесним життям і,
і, ховаючись од поліції, часто
мінjala ім'я. Так, говорять, вона
колись звалась і Ерседверге, і
Еркапе, а в останній час у
московській домовій книзі вже
прописалась, як Векапебе.Зараз Векапебе живе в Куйби-
шев, бо московський клімат не
підходить для її здоров'я—жарко.
Одружена вона на другому
чоловікові. II чоловіки носять
ім'яна, як царі: Інтернаціонал II,
Інтернаціонал III. Батько її
теж звався Інтернаціоналом I,
але він помер за 26 років до її
народження.З першим чоловіком вона
гризлась і взяла розвод, коли
той поживав і спав нездужа-
ти, а в 1919 році вийшла за-
між за молодого Інтернаціона-
ла III, шустрого парнишку з
чорною кучерявою шевелюрою,
горбатим носом та дуже че-
рвоном. Хоч у його паспорті на-
писано, що він руський, але
кров жидівська відчуваєтьсяОтже, Векапебе тепер хо-
дить на протезі, значить і не
тепер в ході: хилився то
вліво, то вліво. Особливо по
поворотках хитається, робля-
чи то „правий ухил“, то „лі-
вий“.

(Закінчення буде).

Поет Т. Осьмачка у Львові

Тодось Осьмачка—селянський син,
родом з с. Кудівки на Черкащині.
Першу свою збірку поезій під назвою
„Круча“ видав у 1922 році, в 1925
році другий том поезій під назвою
„Скитські вогні“, а в 1928—третій том
під назвою „Клеїт“ та переклад Шек-
спірової трагедії „Макбет“.Коли в 1930 році поселилися боль-
шевицькі переслідувані української
інтелігенції, зокрема, письменників і
митців, твори Осьмачки викладають а
усіх бібліотек, забороняють продава-
ти й читати. Самого поета в 1933 р-
ці арештовують у Ляндкороні біля
Кам'янець-Подільського, але швидко
випускають з дозволом жити тільки
в Свердловську. Однак, Осьмачка не
іде туди, але пробує дістатись до
Галичини. Його арештовують вдруге
і вивозять у московську тюрму Бутир-
ки. Тоді поет починає симулювати бо-
жевілья. В наслідок цього потрапляє
до Інституту ім. Сербського на обслі-
дування. Результат експертизи такий,
що поета замикають у бжевільню.Після кількох місяців проте випуска-
ють на волю. Поет опинився в Украї-
ні, але знову заарештований потрап-
ляє в бжевільню у Кирилівці. Там
присиджує 8 місяців, а далі звільне-
ний старается скритися від чекістів
і працює сільським робітником. Але й
це не дає йому захисту: його знову
арештовують і саджають у бжевіль-
ню, цим разом уже з присудом „навіки“.Вибух німецько-більшевицької
війни перервав його страждання. Поет
опинився на волі. Спершу працює да-
ректором середньої школи в с. Тиш-
лівці й пише, а потім, викопотавши
дозвіл, переїздить до Львова.Малю силу ми йдемо
подолатиРозвиває Україна-мати,
Ожила її сила і міць...
Щоб у світі було краще жити—
Тягну силу ми йдемо подолати!..
Щоб народам і всім поколін-
нямКрай безмежним барвінком
зацвіє—
Большевицько жидівських ка-
нівМи йдемо нищить навіки з
корінням!..Ми йдемо всіх рятувати з не-
волі,
Визволяти людей із тюрми,
Я ворогів як розіб'ємо ми—
Буйний хліб заколоситься в
полі!..

Петро Український.

І степ широкий, і могила
Одна—самотня в даліні,
Верба, і явір, і калина—
Чогось приснилося ви мені.І сине небо розлісалося,
Укрило землю, мов шатром,
Тв синім небі—так здавалось—
Летить орел понад Дніпром.Дніпро ген-ген собі розкинувся,
Блещить, мов зеркало, вода,
А він за хмари геть полинув,
І з хмар Вкраїну оглядає.

В.

В дорозі

(Нарис)

Зеленою, з темним

шаром стіною, безкінеч-

но татається хліба, буйні,

гранчастий колос

навізко хилився до

того від врівнішої

грунту, повик в гли-

ни задум, мовчить. І не

спить, не коливається

в морі, не хлюпає

хвиль—знеможе-

но ще спить, молюде

позаблизь, розкину-

вши широко-швидко, і

рожевий промінь

пестить його

поверхню, ласо-

во та ніжно, як кохану.

Що чималенько вже

ліній рисів, пішли хо-

дять курява. Візник, рос-

лий, рудуватий, з жо-

вими прокуреними пальця-

ми, уткнув батіг у

підкоби, повернув до

скажу на кару круг-

лоу. Вія хотів щось

розкряв рот,

але ніякої рукою, полі-

ти перед ним, а самому

—Ать... Що там говори-
ти. Всього було.

Мовчав, аж поки не

запахкала куца, обсамелена

люлька. Затягся разів зо

два і, зрідка погукуючи

на коней, розпочав:

—Тепер от землю дадуть

вам. Це добре. Бути ха-

зяйном, самому господарю-

вати, і ніхто тобі не сто-

тиме за вказа над душею...

Як схотів, так і зробив.

І лад буде, і всього вдов-

сталь. Раніше було, ще при

Микольці, ніхто не знав,

як це так без хліба жити. А

навчили ж жиди... Як скін-

чалась ото революція, так і

почалося безхліб'я. А тут

ще сози за горло схопили...

Хоч у пляшку л і з б...
Настраждалися по зав'яз-

ку.

Охрім Савич хвицькиув

багатом, заковав. Гвидень-

чій жваво азяли з місця,

дрібно заторохтів віз. По-

логий спуск сірою, широ-

кою смугою простягався

перед нами, а самому

нижчому місці він впирав-
ся в міст, звідти тівав на
бугор. Біля мосту кві-
зову стихлились. Ми по-
малу в'їхали в закучеря-
влу чорну тінь від верб.—Так-так.—задумливо
проти візник, а потім по-
жвавіш і вже зовсім ве-

селю сказав:

—Було та збрало. Пі-

діть тепер погляньте на

наше село. Зовсім не та

Іванівка. Та й люди не ті,

змінилися. Багато, багато

значать справедливі поряд-

ки.—Охрім Савич так за-

хопився розповідати, він був

так зворушений усім но-

вим, з чим йому довелося

зустрічатись останнім ча-

сом, що, піднесений і по-

модоллий, скочив з воза,

піднявцем обіграв навколо,

сів поруч мене, на мой

сторони. М'яким, трохи

хриплим голосом, він про-

довжував, жестикулюючи

та нахиливаючись до мене:

—Вуай... Страшно бу-

ло дивитись на вих. Голі,

обдерті. Ні тину, ні дерев-

ця. Пустиня. А тепер? Не-

давно я сам заліз на во-

двору нову оторож...

підремонтував сарай, коло-

даць. Любо глянуть на-

весні насадив берізку, в'яз-
ків, тополь. Всі поприйма-
лись, дрібним, веселим ли-
стом вкрились. Радісно, ко-
ли знаєш, що це твоє, що

воно належить тобі, твоїм

дітям. Ніколи вже не при-

йдуть з сільради: давай!

І це не я сам, всі ніби

вид якогось кошмару про-

снулись і вперше взялись

до чудової своєї праці. А

знаєте, земля любить доб-

ру працю, і ми землю лю-

били. Ми ж споконвіку

хлібороби. Я вам скажу

по секрету: без землі я не

можу, як без води. Працю-

вати на ній—для мене все.

Змалечку і вже ось п'ять

десять років хожу я за

плугом, кошу, молочу і не

заслі воя мені так в пе-

чинки, як оці дванадцять ро-

ків у когоспі. Вийжджаєш,

було, коліс, ще як усе

своє мали, вранці в поле,

загаляеш плуга у землю,

і дружно тягнуть коники. І

легко так тобі на душі.

Туди глянеш—Іван свою

ниву оре, сюди—Грицько

погукує на пару. А як

ародить було, то ніколи

буде так. Коли кожен бу-

де дбати за своє госпо-

дарство, доглядати за сво-

єю нивою, все буде. Хлі-

бом засиплемо восени за-

сіки, матимемо сало, мо-

локо, мед. От життя буде!

Згадаєш через кілька ро-

ків мої слова і скажете,

я-бо скажете, що дід

Охрім був прав.

Я цілком поділяв його

думки і в усьому був згід-

ний з ним. Я знав і вірив,

що це буде дійсно так, що

дід Охрім правий, що кож-

ний, хто страждав оті два

десять років, вивчений у

цьому.

Вже давно переїхали бу-

гор, близько голубіло пе-

редмістя. Диміли заводсь-

кі труби, хмарками білого

диму пихкали на станції

паровози, долігали сигналь-

ні свистки.

—Агей, дороженькі,—за-

сіпав віжками Охрім Савич

і вже крізь гуркіт коліс,

крикнув мені:

—Скоріш би добити тих

паразитів, що в Москву

потакали, а тоді...

Він глянув на мене, ба-

гатоозначно підморгував і

засміявся так, як ще ніко-

ли не сміявся.

М. Біленко.

Розпорядження німецького верховного командування про перебіжчиків

Німецьке верховне командування видало особливе розпорядження, згідно з яким перебіжчиків із червоної армії—червоноармійців і командирів—буде видаватися особливий документ, який ніким не може бути відібраний і посвідчує в тому, що пред'явник його перейшов на німецьку сторону добровільно.

Перебіжчики забезпечуються працею по спеціальності на батьківщині.

Для висвітлення спеціальності перебіжчики будуть утримуватися в особливих таборах окремо від військовополонених, де їм будуть видані відповідні документи й одаг.

Це розпорядження ще раз переконує в тому, що советська пропаганда про нілоске ставлення до перебіжчиків і полонених—мерзотна брехня.

Німецьке командування нещадно розправляється з партизанами, диверсантами й саботажниками в тилу, і в той же час суворо дотримується міжнародних правил по відношенню до військовополонених та перебіжчиків.

ЗАСУДЖЕНО ДО СМЕРТІ ЗА ШПИГУНСТВО НА КОРИСТЬ МОСКВИ

СОФІЯ. В понеділок військовий суд засудив генерала у відставці Саймова, колишнього інспектора болгарської артилерії, до смерті за шпигунство на користь Москви. Оскільки рада міністрів оголосила цей вирок за набувши законної чинності, його не можна оскаржити, або про-

хати про застосування амністії.

Як доведено слідством, Саймов передав советам плани фортифікаційних споруд Варни, а також влаштував таємне радіосполучення поміж Софією й Варвою, одержавши за все це винагороду з Москви.

(Д.У.)

3 наради старшин Дубов'язівського району

Кожної суботи в приміщенні управління старшин Дубов'язівського району відбуваються наради сільських старшин та завідувачів районних відділів. Така ж чергова нарада відбулася і 27 червня н.р. З оглядом стану робіт та проведення підготовки до збирання нового врожаю виступили старшин району пан Радзівський. Зупинившись на значному повного використання наявної робочої сили, він відмічає, що цього саме й бракує багатьом не рівнянкам сіл та обшинних дворів.

Боротьба з шкідником цукрового буряка—довгоносиком, пропозах зернових, підняття парів провадиться слабо, мало уваги приділяється і збиранню кормових трав. Клевер відвітає, якійсь його втрачається. Пшениці в окремих обшинних дворах розпочато сінозбирання. Прикладом зразкової роботи можуть служити обшини с. Карбутово. Клевер уже тут зібраний, старшиною готуються поля під осінній посів. Цього, на жаль, не бачимо в багатьох інших селах.

Особливу увагу на нараді

звернено на підготовку до жнив. Ремонтування складних деталей до машин і моторів буде провадитись у курлівській МТС, а основний ремонт комбайнів, молотарок та жаток повинні зробити самі обшини, залучивши до цього кваліфікованих людей. Передбачається для проведення збирання хліба одержати паливе та мастило.

Нарада також відмітила, що окремі старшини обшинних дворів безвідповідально віднеслись до висилання людей на роботи в держгосподарство, що знаходиться на території району. Бувають випадки, коли замість 110 осіб з'являється всього 19, або й того менше.

Особливо застерігається старшин від припущення помилок під час паспортизації, що вже розпочалась. Підписуючи паспорт, старшина мусить знати кому він його видає і на яких основах.

В кінці наради було роз'яснено наказ німецького командування про врегулювання недостачі хліба та інших харчових продуктів на селі.

М. Олександренко.

Гарно організувати роботу пожежних дружин

За останні дні в селах Конотопського району почастилися випадки пожеж. Ці сигнали говорять за те, що старшини сіл повинні звернути велику увагу на цю ділянку, тим більше, що зараз наступили жаркі дні, а незабаром наступить збірка на кампанія. Отже, щоб наша праця не пішла даром у повітря, старшини сіл та обшинних дворів слід заздалегідь підготувати свої пожежні дружини. Треба привести в належний стан пожежний інвентар, ято: насоси, бочки, відра, вогнетасники,

відділити відповідних людей, приміщення та тяглову силу.

В окремих обшинних дворах це вже пророблено. Наприклад, в обшині № 50 с. Підлипне насос, бочки та інші пожежні інвентар в гарному стані і завжди напоготові. Тут запроваджено чергування серед пожежників. Непотім поставились до налагодження пожежної справи в с. М. - Самбір. Так, 11 червня ц.р. в цьому селі загорілась хата. Пожежні дружини села і обшинних дворів приїхали на місце

пожежі. На протязі чверті години її було негайно ліквідовано. З цих пожежних дружин треба брати приклад всім обшинам.

Зараз, коли в населення ще вільний час, слід обов'язково перевірити та відремонтувати печі та димарі. Треба не забувати, що в залежності від того, як буде поставлена робота пожежної охорони, залежатиме й збереження від пожежі нашого майна.

П. Холодзон.

Пожежний інспектор.

Село випроваджає

Опівдні почали збиратись до сільської управи. У кожного піднесений, святокий настрій, пожвавлення. Барвисті українські вбрання, веселий сміх, жарти. Радісні обличчя заповняли площу. Музика, танці.

Сьогодні село випроваджає тих, які завербувались на роботу до Німеччини. 44 юнаки й дівчини від'їжджають сьогодні до цієї прекрасної, де стільки радості й сонця, країни. Працюючи там, на берегах Рейну та Ельби, вони пройдуть чудову життєву школу, відчують дихання справжнього життя. Вони це знають, і жодної тіні смутку або страху на їх обличчях.

Хіба могла думати два роки тому затуркана, прибита горем колгоспниця, що їй буде дано можливість побувати, попрацювати в самій культурній, в самій організованій державі світу. Ніколи. Рибка Автоніа, Фесон Катерина, Дуброва Олексій, Шерстюк Іван—всі вони сміло дивляться в вічі свого майбутнього, не бояться за долю родина, які залишаються на батьківщині.

ОЗ година під'їхали підводи. Вкладається речі, надходять остання хвилинка. Відповідальний за відправку старшина села пан Мальцевич ще раз прозірає яву завербованих. Друзі, родичі й рідня в останнє тиснуть руки від'їжджаючим.

—Слухайся в усьому, роби все так, як це подобає українцю, і тоби буде якнайкраще,—говорить батько синові.

—Добре,—відповідає юнак і вже на-ходу, сідаючи на воза, додає:—а тут теж дивись, щоб не вїзнав села, як повернусь.

Підводи рушили. Дівчата затягли пісню, і нова лунка понесла на своїх крилах радість народню, хвалу новому, справедливому світу.

М.О.

26 червня, с. Вязове, Дубов'язівський район.

ПОКАРАННЯ

Тхір Федір Іванович, народження 16 лютого 1891 року, мешканець с. Підлипного, засуджений вищою мірою покарання через підвищення за те, що 22 червня 1942 року о 18 годині вбив за допомогою його дочку Ганну в їхній хаті. Таким чином, він поділяв подвійне вбивство.

Вирок виконано 27 червня 1942 року о 17 годині в с. Підлипному.

КАПІТАН ТА ОРТСКОМЕНДАНТ

Чесність

23 червня ц.р. військовополонений, який проживає у цивільному таборі, ОЧЕЛДЕЄВ Нурдин знайшов бумажник з документами: паспорт, особове посвідчення і інші, а також гроші в сумі 19 крб. Згідно документів все це належало гр. м. Конотопа Попко Олександр Федоровичу, що проживає на ст. Конотоп, Щербанська вул. № 20.

Знайдені документи та гроші ОЧЕЛДЕЄВ здав в Управління поліції, яка в свою чергу передала документи та гроші власнику гр. Попко, який виніс велику подяку Очелдеєву за його чесність.

Управління поліції м. Конотопа також об'являє свою подяку за чесність.

Інспектор поліції Конотопського району ШИМАНОВ.

ОБ'ЯВА

Особи, які записалися слухачами курсів німецької мови при Відділі Пропаганди та Агітації, мусять прийти в приміщення Відділу Пропаганди та Агітації (Роменська, № 26) в понеділок 6 липня о 7 годині вечора.

Курси будуть організовані як у міському, так і в привокзальному районах, і будуть працювати з 4-х до 6 годин 3 рази на тиждень:

в понеділок, середу, п'ятницю або в вівторок, четвер, суботу.

По знаннях курси діляться на три групи. Плата за навчання—30 крб. на місяць, папір та книжки видаватимуться за рахунок Відділу Пропаганди та Агітації.

Зав. Відділом Пропаганди та Агітації.

ОБ'ЯВА

Цегельня райспоживспілки на Мартусиній гребії з'являється до роботи робітників на цегельню.

Про умови праці можна довідатись в райспоживспілки (Українська площа, № 26).

Загублені або вирадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я:

Самуся Івана Миколаєвича Кузька Тихона Лукича Скасенка Софії Григорівни Савченка Івана Васильовича Караулова Михайла Степановича

Степаненка Павла Денисовича Аамасина Сафорова Васильєва Михайла Петровича Бабиної Параски Іванівни Лисака Семена Юхимовича Лисак Марини Михайлівни Литвини Панаса Федоровича

Пички Сергія Григоровича Пайратова Івана Степановича Кравченко Насті Герасимівни Глушка Аполіна Павловича Овладі Тетяни Євдокимівни Литвини Григорія Андрійовича Бабиної Варвари Панасівни Гайка Сергія Дмитровича Пашка Василья Гавриловича Москальця Григорія Свиридовича

Москальця Григорія Леонідовича Литвини Андрія Семеновича Опалатенка Михайла Григоровича

Першова Михайла Яковлевича Худенка Івана Артемовича Сухомоса Павла Савельовича Величка Радіона Якимовича Москальця Гавки Даниловича Першова Михайла Яковлевича

Грищенко Катерини Михайлівни Івашенка Луки Хомича Пашпорт та військовий паспорт на ім'я Кайменка Івана Степановича

Пашпорт та переписка від військової влади на ім'я Глушка Івана Прокоповича Пашпорт та промисловий паспорт на 1942 р. на ім'я Рогового Степана Логановича

Пашпорт та посвідчення закордонника на ім'я Безпалого Петра Вакуловича

Продуктова картка на ім'я Колової Лідії Васильівни Продуктова картка на ім'я Ковтуна Тихона Даниловича

Облікова картка на ім'я Рогового Степана Логановича

Картки безробітного на ім'я:

Нероди Степана Семеновича Лисенка Домиха Івановича Лисенка Павла Андрійовича Соколомо Лариса Григорівна Хоменка Степана Космофоровича

Документ про освіту на ім'я Прасолова Василья Пантелейовича

Продуктова картка на ім'я Тхора Івана Васильовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

Особове посвідчення на ім'я Лобова Івана Євдокимовича

23 червня по 8 липня збито 1100 советських літаків. У районі Орла знищено 400 танків противника.

(Закінчення на 2-й стор.)

кооператив, щоб, значить, ближче до нас таким чином, адець не дати комунізму. Вже називають видко п'ятикутну лірку аркою комунізму, коли заглянемо на лісику групу. Але все ж таки, що стовп своїх бором під Ковардівку Балик. Так, так, циган.

Коли в людей заболіли Володимири іліаї став міроти, як скорше добити того самого комунізму. А циган візьми і пораді: «А жє, — ступайте крок вперед, да налад, так за година біжить».

ЗУСТРІЧ З СЕЛЯНАМИ

В с. Підлипному, Конотопського району, відбулася зустріч селян цього села з капітаном місцевої Комендатури паном Феєрманном. Після короткого огляду останніх подій пан капітан у своєму виступі вказав на обов'язки селян у боротьбі проти большевизму.

Після доповіді старшина села пан Тхір від імені всіх присутніх запевнив пана капітана, що селяни всі свої сили віддадуть на допомогу німецькій армії.

Така сама зустріч відбулася також і з селянами сіл Шаповалівки, Соснівки та Малого Самбору. Селяни залишилися задоволеними зустріччю і піднесли промовцю букет квітів. **В. М.**

Кролевець сьогодні

У вічність вавули жидо-большевизмські роки, а з ними і чорні дні смутку та савілля. Буйно й яскраво квітне нове життя на вільних просторах України, дружно стало до праці все українське робітництво та селянство.

По-новому зараз живе м. Кролевець. Один за другим зникають сліди, залишені війною, місто прибирає свого звичайного мирного вигляду. Вулиці, сквери, міський сад упорядковані, приведені в належний стан. Працює електростанція.

Щодня кролевчаня слухають цікаві радіопередачі, що їх транслює міський радіовуззол, мають можливість відвідувати кіно. Злагожено працює пошта, телефон, відкрито лікарню, аптеку. Всі явища підприємства міста стали до ладу і вже дають якісні

вироби. Текстильна фабрика, цегельний та м'ясоварний заводи—всі вони відбудовані і зараз працюють повним ходом.

Щоведілі, як і в усі церковні свята, відбуваються богослужіння в чотирьох церквах, які радо відвідує нарід.

В деякій мірі випало з зору управління району та освітніх організацій містечке життя. Концерти, що даються в театрі, виконуються переважно на російській мові, хоч глядач хоче чути рідну милозвучну українську пісню. Цього ж бракує і в роботі музичної школи.

Гадаємо, що й ці недоліки будуть усунуті, а в зміну їм на сцену придуть живі українські пісні та пісні, веселі потоком вийдуться у вир нового радісного життя.

Кілька слів про вчителів

У всіх галузях життя жидо-большевизмська влада залишила тяжку спадщину: брехню, неустав, зевиння і небажання працювати. Особливо ці властивості большевизму позначилися на школі, яка була знярядом каліцтва дитячих душ і мозку. Щоб виконувати це завдання совєтської школи, треба було, з в и ч а й н о, мати відповідних виконавців—вчителів. Здебільшого старі вчителі були малограмотні для цього і от большевики створили цілу низку педагогічних учбових закладів, з яких сотисяни випускали „фахівців-педагогів“, які виконували покладені на них завдання. Здебільшого це були люди з папірцем „дипломом“, але без знань, без уміння і любові до великого діла навчання та виховання дітей.

Не хоту, однак, обмежуватися самими словами, а навести кілька яскравих

прикладів з практики шкіл Кролевецького району.

У середній школі № 1 в 9 класі вчителька К. пояснювала слово „минеї“ (життя святих)—виконщи. Учні, що пам'ятали курс 8 класу, де хоч трохи чули про цю церковну літературу, звичайно, обурилися, але вчителька-дружина комуніста, а тому і продовжувала свою „плідну“ роботу.

У школі № 4 вчителька Т. пояснювала вживання розділових знаків у такому реченні: „На ньому була чорна смугеза шапка, біла сорочка та сині штани“. Після „була“ треба ставити двокрапку. На запитання учнів, чому ж саме, звичайно, відповіді не дано.

Учитель-історик П., говорячи про царювання Романових, каже: „Так ось перший Романов—Олексій Михайлович...“ На досить неслимливо зауваження учня,

По Україні

КІНО

Українське кіновирництво, яке керує всім колишнім кіномайном і бере в експлуатацію кінематографи, засноване, як до речки товариство центрального кіновирництва. Німецькі фільми і кінохроніки (тажнєні огляди), які демонструються перед населенням України, диспеткують підзаголовок українською мовою. Вже відкрито 50 кінотеатрів. До осені це число повинно зрости до 350.

ПОШТА

По містах правобережної України вже налагоджено нормальний поштовий зв'язок. Сподіюється такі міста: Кам'янець, Рівне, Житомир, Бердичів, Вінниця, Київ та інші.

Підручники на українській мові

Нещодавно в книжкових магазинах м. Полтави появились у продажу перші підручники для початкової школи. І. О. Кустилюк „Рідне слово“, український буквар для початкової школи.

Ф. Пошивайло „Рідне слово“, читанка для 2 року навчання.

Молитовник українською мовою

Харківське епархіальне управління видало молитовник українською мовою для користування в сім'ї та школі.

Знак часу

Наказом Уманського Міського Управління заборонено вживання московської мови в установах, школах та підприємствах міста. Поруч з німецькою мовою треба вживати тільки українську мову. Службовці установ та підприємств, які будуть і далі наземисне вживати московську мову, звільняються з роботи, як за ворожого виступу проти українського народу.

Людську працю треба поважати

Відділ міського господарства розподілив поміж мешканців м. Конотопа 955 га землі. Городів для сім'ї одержали 6.725 сімей. Вся земля оброблена і засіяна. Трудящі міста багато попрацювали над обробленням своїх городів. Їх праця зараз показала гарні наслідки, вся городина дружно зійшла. Слід сподіватися гарного врожаю.

Але є такі люди, які не поважають і не цінують людської праці. Багато є випадків, що посіви псує худоба, а в деяких місцях городину посяють діти, худоба, а в деяких місцях городину посяють діти. Це явища аж ніяк неприпустимі. Власників худоби, це явища городину, буде притягнуто до відповідальності. Батьки дітей, які нищать городину, також будуть відповідати.

Отже, щоб уникнути будьяких неприємностей, мешканці міста повинні додержуватися певного порядку і поважати людську працю.

Я.

Нові порядки—нова праця

Буйно стеблї пшениці та ячмені, чудові плантації буряка, густі жита оточують село Совиньку, Конотопського району. Земля щедро віддає селянам за їх дружню працю, обіцяє дати добрий урожай.

Уже зараз в обшарі дворах села розпочалась підготовка до жив. Обширний двір № 72 повністю відремонтував жатки, комбайни, готуються інші допоміжні знаряддя.

Поруч з цим селяни повним ходом провадять збирання кормових трав. На 6 липня скошено 140 га, в тому числі білих 40 лугів. Старанно також підготовляється ґрунт і під висів озимих. Багато уваги приділяється боротьбі з довговоском. Жоден гектар буряка не загинув від цього нежа-

жерливого шкідника, бо він систематично вибирився та знищується.

Городісто села з'являється шлях Конотоп—Совинька. З самої весни не припавало на ньому земляні роботи, профіль дороги вразковому стані. Водостічні канами підчищені, рівності ліквідовані. Скрізь відчувається властива українському народові риса—працьовитість. Старшина села пан Чепан П. влімчає, що селяни в захопленні від нового порядку, вони з ентузіазмом і піднесенням трудяться на своїх і обшарі нивах, допомагаючи самі в скорішому знищенні ворога селянства—жидо-большевизму та ліквідують до здійснення своєї мрії—одержання землі у власне користування.

М. Біленко.

Докорінно вижити совєтську некультурність

Большевизм сходиться з ним мусить зникнути і все те, що було для нього типовим і характерним.

У поведінці конотопчан ще й на сьогодні залишиться чимало звичок, властивих для брудної совєтської культури. Особливо це стосується до поводження у громадських місцях. Частіше в театрі і кіно спостерігаються неприпустимі явища, поведінка окремих глядачів заслуговує на різкий осуд. Ходіння, вставання і вигуки нерідко супроводжують вистави та фільми, нестерпний шепіт за-

розумілих громадяночок і громадян різке слух, заважає. Таку просту річ, як скидання кашкетів, багато хто це зовсім не вважає і в приміщенні так і расівид них.

Треба зрозуміти, нарешті, що сьогоднішній театр—це не театр часів комуністичного розгулу, що нова культура рішуче нічого не має спільного з тою культурою, яку запроваджували в життя жиди та комуністи.

Все, чим споганяли наші звичай і побут смераку жиди, повинно бути викинутий геть, щоб і сліду від нього не лишилось! М. О.

Загублені або викрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорти на ім'я:

Пинка Кліма Федоровича
Тимошенка Федора Петровича
Кабана Володимира Івановича
Світлая Ізлі Пилиповича
Сухомеса Григорія Даниловича
Вечері Михайла Гнатовича
Шевченка Гаврила Карповича
Вороши Костянтина Андрійовича

Тарасенка Петра Назаровича
Коженяки Андрія Терентійовича

Дорошенка Леоніда Васильовича
Демисенка Миколи Демисенка
Стрижак Ніли Васильовичи

3 6 і г

кінці гніздої масті, 3 років, росту 140 сантиметрів, грива на правій біч. Про місце перебування коні просять повідомити в с. ПОПІЛКУ, КОНОТОПСЬКОГО РАЙОНУ, ОБШАРНИЙ ДВІР № 41.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конопот, Неділя 19 липня 1942 року

4 41

Німецькі війська продовжують наступ

На Східному фронті німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Вперті бої проти англійських позицій перед Єгиптом

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВРОГО ТРИВАЄ

Цей утиждень характерно тим, що союзні війська не припиняють відважних німецьких військ на всіх фронтах переслідують відступаючого ворога. Протягом всієї літньої південної частини Східного фронту війська велике хвилювання. Старшина Більєнєв вже самі визнають військову невдачу. Армія Тимошенка відкинута далеко на схід. Зараз німецькі війська вступили в Ілківську область. Проте, що совети знаходяться під грозою знищення, пише закордонна преса. Італійські газети пишуть, що німецький наступ німців на Східному фронті ставить під загрозу всі советські військові армії. Про велику втрату советів на сході знає навіть англійська та американська преса. Лондонський кореспондент повідомляє, що в правлячих колах Англії настало занепокоєння за існування советів.

Після прориву й заняття німецькими військами Вороніж, в усьому світі створилась думка, що становище советів стало дуже небезпечним. Але більшовицьке сподіваються, що їх може врятувати т. з. «другий фронт». В той час Черчіль і Рузвельт думають, що все це безкорисне і віщо вже не допоможе більшовикам.

Тоді, коли советські війська величаво відступають на схід, англійці також кажуть на те, що в Єгипті Африці вони терять через природні умови перемогу за поразкою. Німецькі війська наділилися перемогу, так англійці на діло, але триває війна, вони тепер просять сонце за те, що воно світить їм у вічі. Тепер вони вирішили зробити так, щоб сонце їм світило зліва, а в спину. Отже, війна африканського сонця.

ХРОНІКА ТИЖНЯ

12 липня

На південному відтинку Східного фронту німецькі частини безупинно переслідували ворога. Німецька авіація бомбардувала Ростов та порти Кавказського побережжя. На північ від Вороніжа знищено 111 советських бронемашин; з них 55 знищено авіацією. За цей день противник утратив 74 літаки. Біля порту Новоросійськ знищено 2 пловучих доки. У Фінській затоці німецькі підводні човни потопили 1 советський підводний човен. Німецька авіація бомбардувала портів споруди Мурманська. У північній Африці у повітряних боях за укріплення Ель-Аламейн (100 км. від Олександрії) збито 14 англійських літаків. Німецькі літаки бомбардували східне побережжя Англії та острів Мальту.

13 липня

На північному відтинку Східного фронту німецькі війська прорвалися у ворожий тил. На південному відтинку цього ж фронту авіація атакувала советські транспортні та боеприпаси та продовольство.

Біля східно-американського побережжя німецький підводний човен потопив одно торговельне судно противника. Біля укріплення Ель-Аламейн відбито багато ворожих атак.

14 липня

На середньому відтинку Східного фронту німецька авіація допомагала наземним військам переслідувати ворога, в наслідок чого більшовики мали тяжкі криваві втрати людьми та матеріалами.

15 липня

На всьому Східному фронті німецькі наземні війська, підтримувані авіацією, просуваються вперед, розпорошуючи та знищуючи більшовицькі війська. Біля Вороніжа знищено 38 советських танків. На південний захід від Тули німецькі літаки бомбардували вокзали та залізниці. На північний захід від Москви німецька авіація знищила на землі багато літаків та ангарів.

16 липня

На південному відтинку Східного фронту при активній участі авіації продовжуються переслідування ворога. Німецька авіація бомбардувала Ростов та інші порти Азовського моря. В районі Орла ворог поніс великі втрати. У Фінській затоці потоплено 2 советських підводних човни.

У північній Африці продовжуються вперті бої за укріплення Ель-Аламейн. Німецькі війська взяли в полон 1200 чоловік.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Політичне положення в Індії загострилося; становище дуже напружене.

Німецькі підводні човни атакували біля західного побережжя Африки караван суден, де потоплено 6 кораблів водоізмісткістю 39.000 регістрових брутто-тонн.

З Риму повідомляють про арешт багатьох студентів в Єгипті за те, що вони, начебто, проявляли симпатію до німецьких та італійських частин.

Московський кореспондент повідомляє, що зараз у Москві панує дуже пригнічений настрій. Мешканці Москви вважають, що доля Советського союзу висить на волосинці.

Вигляд Севастополя зараз такий, що уявити не можна. Його могутні «неприступні» укріплення перетворені в руїни; здається, що тут вибухнув вулкан. Німецькими санітарями ще не закінчені роботи по вилученню трупів. Увесь берег усеїм трупам лавших червоних армійців, уламками гармат та автомашин.

В одному селі Харківської області, яке нещодавно зайнято німцями, на одному дворі виявлено трупи 5 стариків та їхніх жінок. Очевидці розповіли, що цих людей убили комісари за те, що вони не хотіли віддавати відступаючим військам свої продукти.

За час з 5 по 13 липня цього року біля Орла знищено 446 советських бронемашин.

Ударна сила Німеччини в порівнянні з минулим роком набагато зросла. На фронті появились найновіші види зброї і німецька армія битиме ворога аж до остаточного його знищення.

НАЙБІЛЬШІЙ ЗЛОЧИН НАШОГО ЧАСУ

Недавно стало відомо, яка дійсна мета несподіваного візиту советського комісара Молотова до Лондона. Ідучи до британської столиці, цей тупоголовий дипломат мав при собі широчезні военні та політичні вимоги, нечувані плани московських безумців щодо нових загарбань.

Переговори, що відбулися між Молотовим і Черчиллем, привели до укладення таємної угоди, яка мала на меті передачу асоціо європейського континенту під безпосередній контроль советів щодо Фінляндії, Румунії, Болгарії, Угорщини та Балканських країн і навіть... Німеччини. За цією ж злочинною угодою советам надається також право влаштувати військові опорні пункти в різних країнах Європи, щоб, таким чином, встановити повний контроль над усіма європейськими державами. Обидві договірні сторони зобов'язуються «дати промову і остаточне використання націонал-соціалістичного та фашистського режиму і подібних державних систем в усій Європі».

Англійські та советські газети намагаються приховати самий факт укладення таємної угоди і, навпаки, заперечувати. Офіційна преса Лондона та Вашингтона в своїх передових статтях подає угоду так, щоб це не викликало обурення в народі, таким чином, справжній зміст змови англо-советських влудократів для населення залишається невідомим.

Повідомлення про укладення угоди, яке зробив ідею у Палаті громад, в зовсім іншому світлі подає депутатом як зміст переговору, так і їх результат. Інформуючи уряд Туреччини про переговори, англійське міністерство закордонних справ заперечило

(Закінчення на 2-й стор.)

що в Англії, чи Советський союз і в гаді не мають збільшувати свої території за рахунок країн, які проти них не воювали. Ідеї же, виступаючи в палаті, не застерєження зовсім замовчав, а говорив загальні про заперечення "територіальних завоювань". Про те, як Англія та совети не втручаються у внутрішні справи інших держав, дбаючи лише про свою безпеку, свідчать поведінка їх в окупованому Ірані. Національна незалежність цієї невеликої країни самим паглим способом зламана, і більшовики та їх англіїські спільники використовують тепер її стратегічне положення виключно в своїх кривавих намірах.

Передаючи офіційну думку советів, московський кореспондент газети "Таймс" характеризує угоду, як намір Советського союзу побудувати свою підлявоєну безпеку так, щоб жодний

противник і жодна комбінація противників не могла анулювати на нього напасти. Такого ж змісту повідомлення й з Вашингтону.

Зусилля англо-американської преси спростувати будь-який таємний зміст англо-советської угоди, тільки підтверджують правдивість повідомлень про те, що англіїські плауократи ачинили величезну зраду проти цілої Європи, віддаючи її до рук советів. Ловдоська угода спрямована на загибель всієї європейської культури, на фізичне знищення мільйонів європейської людності, на цілковите зруйнування її господарства.

Але цьому великому злочині протистойть незламна сила Великоміччанин, що в боротьбі з ворогом людства веде за собою народи всього європейського континенту від перемоги до перемоги.

Покінчити з порушниками мирного будівництва!

За останній час наше населення в окремих областях піддалося нападів банд, які під покровом воли робили наскоки на беззбройне населення. Під проводом сталінських наймитів, які були скинуті на парашютах, вони спалювали хати, виганяли худобу й насильницькими методами забирали з собою моль.

Що, власне кажучи, думають десятки ці злочинці та їхні володарі з Москви своїми лиходійствами? Невже вони думають, що вони зможуть підірвати постачання фронту, який з точністю годинникового механізму постачається і буде постачатись? Чи ці люди ще думають, що вони створення неспокійного настрою серед населення зможуть створити критичне ставовище для німецької армії? При розгляді цих вищесказаних моментів приходимо до висновку, що ці злочини в тилу ніяким чином не можуть перешкодити великим та вирішальним операціям на фронті. Вести удар проти відбудовування нового порядку в тилу — це навіно і по-дурному.

В кінцевому підсумку все зводиться до того, що безпосередньо збитки падають на населення. Тільки воно буде переносити всі ці жертви і ним оволодіває настрої, що цим злочинствам бандитів треба покласти край. Ми беремо на себе незлічені жертви цієї війни, не враховуючи ті 25 років "мирного будівництва" сталінської епохи, і не допустимо, щоб сталінські провокатори перешкождали початку будівництва нового порядку.

Німецькі та союзні війська пліч-о-пліч з нашою плічцею зніщать цю чуму. Населенню відомо, що йому прийде перенести тяжку зиму, якщо воно тепер не допоможе в боротьбі проти беззастов бандитів. Тому воно повинно приходити на допомогу скрізь, де тільки може допомогти знищенню цієї чуми. Нам усім ясно, що ця велика відбудова може розпочатись лише тоді, коли Адольфу Гітлеру та його хоробрим воякам удасться остаточно зніщити більшовицького дракона. До того часу, поки ця боротьба продовжується, воно вимагає від нас тяжких жертв. Але, накінець, всі сили європейських народів об'єднаються для справи мирного будівництва і тоді недалекий той час, коли для всіх народів, які зазнали тяжких злиднів, засяє сонце.

Жидівські колонії в Криму

Всюди, де господарюють жиди, там безладдя і хаос. Почальним прикладом їхнього господарювання може служити Крим, де в 1927 році насильним внаслідок зруйнування всі надзвичайно гарні й багаті колонії, передусім, оселі німецьких колоністів, що своєю працьовитістю й

здібністю принесли країні добробут і культуру. Як "куркул", до яких залічувалося всіх, що мали добрі господарства, "контрреволюціонери" й "націоналісти", кримські селяни мусили тисячами покидати свою батьківщину й мандрувати на заслання, де більшість їх вимерла. На їхнє

ВЕСНЯНА СІВБА (В СССР ЗІРВАН)

Як розповів недавно один червоноармієць — перебіжчик, в Рязанській області сівба була виконана тільки на 50 проц. Це сталося не тільки через брак робочих рук, а через недостатку сільськогосподарського зваряддя, особливо тракторів.

В самому розпалі весняної сівби совети забрали по селах на воєнні потреби більшу частину кращих тракторів, приславши замість них машини, які потребували великого ремонту. Ремонт же провадити не було кому, бо технік-спеціалісти всі зайняті на фронті.

Сталін чимраз пронизливіше канючить, що Англія розпочала наступ. Проте, Черчилль, очевидно, недохуває.

Де діваються кораблі Рузвельта?

(ПФС). Велика цифра поглинання американських кораблів німецькими підводними човнами викликала в ЗДПА велике бажання довідатися, чому бундучна програма Рузвельта щодо будови кораблів після атак німецьких підводних човнів дійшла до небезпечної кульмінаційної точки і не може бути переведена в життя.

Рузвельт вважав потрібним зайняти відносно цієї справи на одній копференції своє становище. Після його доповіді вияснилось, що причина нездійсненності між плануванням та виробітком продукції лежить не в нестачі робочої інтенсивності. Причина лежить більше в браку сталевих плит, які треба збирати з великим зусиллям по цілому краю.

Важливим у цих поясненнях Рузвельта є, перш за все, те, що вже давно зазначено, а тепер офіційно стверджено, що продукція далеко залишається поза плануванням. Тепер знаємо, що численні повідомлення північно-американської преси про зріст докового виробництва треба лише розглядати з політично-пропагандистського боку. Як передбачено в колах фахівців, Рузвельт-у програму будови кораблів на 1942 рік неможливо виконати навіть приблизно. Не лише брак сталевих плит, а є й ще багато

інших причин, які перешкоджають поставити дану З'єднаних Держав Пенсильнії Америки на такому рівні, щоб вони могли збільшити свою продукцію в порівнянні з 1941 роком так, як про це "мріяв" Рузвельт.

Брак сталі ЗДПА довшульово відчувається лише в корабельній промисловості, але також і в усіх інших ділянках північно-американської виробничої промисловості. Після цього повідомлення, Нью-Йорк Геральд Трибюн" повідомляв, що використані сталевих плит перевищує заклад на 50 проц. можливості постачання. Тому неможливо довести до "великої перемоги", до "завоювання" — усе це лише для репресивних цілей. Тільки в Криму, де жидівський осілок

лівих плит, які треба збирати з великим зусиллям по цілому краю.

Важливим у цих поясненнях Рузвельта є, перш за все, те, що вже давно зазначено, а тепер офіційно стверджено, що продукція далеко залишається поза плануванням. Тепер знаємо, що численні повідомлення північно-американської преси про зріст докового виробництва треба лише розглядати з політично-пропагандистського боку. Як передбачено в колах фахівців, Рузвельт-у програму будови кораблів на 1942 рік неможливо виконати навіть приблизно. Не лише брак сталевих плит, а є й ще багато

Мерзенний вчинок більшовицького комісара в Севастополі

Німецьке інформаційне бюро з Берліна передає про один обурливий вчинок жидівського воєнного комісара. Він показує всю брехливість "сталінського піклування" про людину.

При штурмі Севастополя більшовики висадили в повітря цілу систему укріплень, що знаходилися на скелястих височинах, в тому числі й лазарет, розташований в місцевості Інкермана. Вибух був зроблений з тією метою, щоб не здати фортечних укріплень в руки німецьких та союзних військ.

Наступні дослідження цього вибуху дали цікаві показання. Встановлено, що жидівський комісар цього внутрішнього оборонного кільця севастопольської фортеці пожертвував без пощади не тільки двома тисячами жінок та дітей, але й тяжко пораненими, які знаходилися в одному з тунелів запасного лазарета, що був також зірваний. В розкритих тунелях лазарета видно довгі ряди залізних ліжок, на яких лежали напівзгнивши людські трупи. Інші глибше лежачі зали лазарета були заповнені трупами жінок та дітей, які задихнулися.

До цього вибуху лазарет більшовицький лікар Корніченко, який доглядав за пораненими в Інкермані та якому незадовго до вибуху вдалося сховатися в бункер, розповідає про такі подробиці. "Комісар фортеці не дав нам часу рятувати поранених. З утєчею командирів та комісарів мені стали відомі наміри цього диявола. Й наказав ще вивести поранених з тунелів, але вже давно пора було залишити сферу казачих, бо лише через короткий час стався величезний вибух, який жасом паралізував нас."

Цей факт лише ще раз підкреслює необхідність знищення такого режиму, для якого життя людини нічого не варте.

Нікто ще і не підозрівав, ш
вже широким потоком ляс
крови на великому просторі ві
Білого до Чорного моря і що на
ступила година страшної сп
тувальної жертви для кожн
зокрема! і для всіх разом.

АНДРІЙ ЛУЦІВ

дист не має ніякого хвостом. Звичайно, якщо було б нічого дивного в тому, щоб якийсь німіц казав і в тому, щоб якийсь когонебудь з божевільної тюрми, то добре бачити, хто в цих тюрмах сидить. Якщо б не було брехливих свідків, які звідси селянських дітей, яких із тюрми, то ласківське радіо не зробило б ніякої ні влюблено, що німіц бреше не влюблено. У всіх цих брешні цікаве наступне: хоча Сталін так гордо відмовляється від карманих злодій? Про його честолюбство? Чи може бути й речі, що він сам спеціаліст у злочинній справі? Його політична кар'єра почалася з пограбування банку та пошти. З такого кишенькового злодія після відповідної практики міг стати непоказний комісар. Віддавши ж у Сталіна таке несправданне відношення до своїх товаришів по професії? Єдине роз'яснення можна було б тут шукати у так званих "професійній конкуренції", хоча, з іншого боку, дуже зрозуміло, що кваліфікований злочинець має бути завжди згорі дивитися на звичайного кишенькового злодія.

Але всі свої минулі рекорди московське радіо побило повідомленнями про бої під Харковом. Тут можна згадати не тільки собаку, яка виляє хвостом.

том, ала навіть і оповідати
Достоевського про солдата, у
якого ворог відрубав голову і
поклав, покотившись по землі,
зриваючи до безголового тіла,
як неслася на коні: «Вернись,
вернись, візьми мене!». Якщо
порівнювати повідомлення моск-
овського радіо з дійсністю, то
справдливий би казусати спеці-
альний словник з роз'ясненням
можливого більшовицького тверд-
ження. Харківський бій внів би
цей словник, між іншим, і
всюдишню поняття:

У ДІЙСНОСТІ:

Нас оточили.

Німці звужують кільце, ми
адихаємось.

Наші війська повністю знищені. залишки взяті в полон

дороз захопив багату військо-
у здобич.

ниш. Єдиний спосіб — це відрубати собаці хвіст. Але зараз ніхто не може бути настільки жорстоким, щоб вимагати від муржовського роду, щоб вони

...у обох рівночасно вимозі, щоб
...обача сама собі відрубала хвіст,
...кий необхідний їй для виляння.
...цих театрин останній помах
...воста і є останнім подихом.
...се питання тільки у часі—
...им скоріше, тим краще для

По Україні

По Україні
У Києві з допомогою
Олени Шевченківської

прави, п. Василюка, від-
рито диригентські кур-
си, що мають підготувати
500 диригентів. Курсами
керує п. Р. Добжанський.

Куст - Кусті першими по
йону приступили до об-
ру землі для розподілу
між членами громад-

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Кіровоград, вул. Ів. Франка, № 14.

В зв'язку з тим, що внаслідок неправильного розуміння радіопередачі з Києва, останніми днями серед населення поширилися чутки про те, що советські гроші (які є зараз в обігу) є дурь, недійсні. Місцева Комендатура роз'яснює, що це неправда.

1. Указане 14 липня в радіопередачі з Києва про запровадження нової української валюти — "карбованя" — та обмін на цю валюту вєтських грошей стосується тільки Правобережної України (тобто, тих областей, які знаходяться під цивільною владою).

2. В областях, де ще є військова влада, советські гроші повинні вживатись, як засіб платежу, як і до цього часу.

Отже, побоювання, що советські гроші будуть недійсні—абсолютно безпідставні.

Ортскомендатура

по Константинопольскому Районному Управлению
від 11 липня 1942 р.

В зв'язку з загрозою кишкових інфекційних захворювань та щоб запобігти їм, в додаток до наказу по Управлінню № 1 від 25/III н. р., НАКАЗУЮ:

1. Всі колодязі громадського користування та окремих власників як у місті, так і на селі, на протязі тижня відмонтувати, вичистити та навкруги на 2 метри посипати нем чи піском, а також цю площу огородити, зробити до колодязів кришки та встановити відра.

Підходи до водопроводних кранів по місту також
жити каменем.

2. Всі вбиральні відремонтувати, а покидьки з них вивозити раз на тиждень, а де їх є невелика кількість — пересипати через кожні 2—3 дні землею. Вбиральні громадського користування дезінфектувати через кожні 2—3 дні хлорним вапном, яку олержувати в санстанції.

3. У кожному дворі та при кожній установі чи підприємстві побудувати смітникові ящики з кришками, а там, де потрібно—помийні ями (при їдальнях). Сміття з них регулярно (приблизно 1 раз на 5 днів) вивозити для того, щоб не допустити розплідження мух—розносчиків хвороб.

4. У кожному селі й по місту організувати приміщення для проходжих біженців та евакуйованих і щоб останні були під контролем медперсоналу. Не припускати ні в якому разі розміщення біженців та евакуйованих без попередньої санітарної роботи.

5. У кожному селі побудувати примітивні дезінсектори для попереднього обезвживлення всіх прибуваючих, а там, де немає населення.

6. За невиконання цього наказу в визначені терміни винних як керівників установ та підприємств, так і окремих громадян, буде накладений штраф 500 крб. або примусові роботи на 14 днів.

7. Інспектору поліції та головному лікарю щотижня перевіряти стан виконання цього наказу та представляти Управління матеріал для наведення самістеростану.

Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

по Управлінню Старшини Конотопського району
від 15 липня 1942 року

Виявлено, що мешканці м. Конотоп, які одержали землі для засіву городиною, недбайливо обробляють її, внаслідок чого городи засмічені бур'янами. Також ростуть бур'яни на білях та від хатинах.

Щоб запобігти загибелі посівів від бур'янів, які сприяють розвитку шкідників. НАКАЗУЮ:

1. До 25 липня ц. р. всім, хто має городи, будья орґанізації, установи чи приватні особи, провести старанний обґрук, в першу чергу очистивши їх від бур'янів. Одноразовим скосити бур'яни по двох разів до повної зими.

2. Якщо після 25 липня п. р. контрольним обстеженням буде встановлено, що хтось не виконав даного наказу, буде оштрафовано, а земля у нього може бути відібрана.
3. Нагляд за виконанням цього наказу покладено на

міського господарства та органи поліції.
Старшина району КИБАЛЬЧИЧ.

3 метою забезпечення населення м. Константинополя на зиму паливом, надається право громадянам

Торфвідділ частково надає необхідний інструмент.

Бажаючі одержати дільницю для розробки, му-
сять зголоситися до начальника торфвідділу: Жу-
ков зав. №17.

Заступник старшого ШВАБ.

**Загублені або вкрадені документи
вважати за недійсні:**

Пашпорт та довідка про закінчення фарм. школи на ім'я Пата-лах Аизетасі Палавіни

Пашпорт та метрики про народження на ім'я Тзора Пентелеймоновича

Пашпорт та ліцензія на право володіння коном на ім'я Савієр-рсьа Костянтина

№ 14. Тираж 13000

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік I

Конотоп, Неділя 26 липня 1942 року

4 42

Штурмом німецькі війська здобули Ростов-на-Дону

Німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Вої проти англійських позицій в Єгипті продовжуються. Бомбардування східного побережжя Англії.

Переможці на всіх морях

У наслідок страшних поразок, завданих німецькою армією советським військам спочатку під Керчу, а потім під Харковом, англо-американці намагаються в останній час подати своєму розбитому советському союзнику посильну матеріальну підтримку. Для цього вони вважали шлях через Мурманськ.

Вони спільно впорядкували великий караван суден і направили його в води далекої півночі.

Але німецькі підводні човни та повітряні сили не прогавили. Вони виявили противника і переслідували його до того часу, поки не була потоплена або важко пошкоджена більша частина суден. Таким чином, німецьке головне командування мало змогу повідомити про свій самий більший успіх проти караванів суден—про потоплення 96.000 тонн, причому через дев'ять після точного підрахунку цифра ця зросла до 114.000 тонн.

Знову нічого не вийшло з допомоги, обіцяної невідомому союзникові. Заходи Черчілля та Рузвельта починають обходитись все дорожче й дорожче. Вони не тільки погіршують становище Советського союзу, який поставив все на карту і щоб-то не було розраховував на цю допомогу, але вони також важко лягають на самих допомагаючих, які, маючи обмежену кількість суден, ведуть заздалегідь програму грі. Адже тоннаж англо-американців з кожним днем катастрофічно зменшується.

Судна англо-американців скрізь в небезпечі—будь-де в Мексиканській затоці або на річці св. Лаврентія, в Атлантичному або Тихому океані, в Середземному морі або в Північному Льодовитому океані. Держави Осі перемагають на всіх морях.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Східний фронт

Німецькі та союзні наземні війська в тісній взаємодії з авіацією по всій лінії фронту переслідують відступаючого ворога. Багато відступаючих ворожих частин відрізано та оточено. Після десятиденних зав'язаних боїв німці захопили велике промислове місто Ворошиловград. Авіація бомбардувала залізницю, що ведуть з Москви на захід та схід. Знищено багато потягів з війсьними матеріалами та військами, які направлялись на фронт. Розривними та запальними бомбами бомбардувався порт Новоросійськ, в наслідок чого виникли пожежі. На далекій півночі німецькі літаки бомбардували ворожі батареї, що розташовані на Кол'єському півострові. Советське літунство кожного дня збиває великих літаків. Тільки за 19 липня у повітряних боях збито 39 советських літаків. В результаті планомірного наступу німецькі та союзні війська зайняли більшу частину Донецької області.

НІМЕЦЬКІ ТА СЛОВАЦЬКІ ЧАСТИНИ ПРОРВАЛИ ЛІНІЮ ОБОРОНИ УКРІПЛЕНІ БІЛЯ РОСТОВА ТА ЗАЙНЯЛИ ШТУРМОМ м. РОСТОВ. ОЧИЩЕННЯ МІСТА ВІД ОСТАНКІВ ВОРОГА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

На Волховському напрямку та оточеному фронті Ленінграда, а також біля Вороніжа відбиті безуспішні атаки противника.

Північна Африка

У північній Африці на позиціях Ель Аламейн сильні атаки, які повторювались багато разів, відбиті. 23 липня взято в полон біля 1000 чоловік та 131 бронемашину. 22 липня німецька авіація бомбардувала скупчення британських автомашин та військ на південь позицій Ель-Аламейн. Спостерігались пожежі та вибухи.

Німецька авіація бомбардувала военні спорудження на південному та східному побережжі Англії.

Німецькі підводні човни б'ють ворога там, де вони його знайдуть. В передминулий тиждень ворог утратив 115.000 брутто-реєстрових тонн.

Англійська зрада Європі

БОЛЬШЕВИЗАЦІЯ ЄВРОПИ: ПО АНГЛО-СОВЕТЬКОМУ ТАЄМНОМУ ДОГОВОРУ

Обіцянки чи факти?

Весь світ змушений знову констатувати про те, що успіхи пакту трьох держав з кожним днем збільшуються. Дія цих трьох держав показує, що ініціатива на полі бою заходить виключно в їхніх руках. Яку б ділянку військових дій ми не взяли, чи то середньо-азиатський простір, чи то Середземне море, чи Східний фронт—скрізь маємо досить фактів про військові успіхи німців та їх союзників. Противники ж наші, якто: Англія, США та більшовики змушені одержувати одну поразку за другою. Володарі цих держав не можуть говорити правду своїм народам, а мусять вигадувати брехню, якою намагаються обдурити людей. Вони дають їм пусті обіцянки, про о к у ю т ь близьку перемогу, але скрізь, де тільки не появлялися їхні війська, вони були розбиті. Нікі переговори, конференції, чи будь-які інші подібні засоби не можуть змінити становища.

Раптова подорож Черчілля до Америки є новий доказ сили Держав Осі, є доказ того, що беззастатність армії пакту трьох держав ще збільшилась і новий вид зброї дає великі результати. Ми знаємо, що англійський прем'єр-міністр уже два рази мусив був особисто просити президента Північно-Американських Штатів врятувати Англію від загибелі. Але, щоб заплатити йому за так би мовити неспроможну допомогу треба було продавати частини своєї імперії.

Починаючи з уступки важливих опорних пунктів за постачання непридатних літаків і ключових надання прав виліту на Канаду і Австралію, видно, як не добре це для британської імперії, коли англійський прем'єр-міністр може

(Закінчення на 2-й стор.)

зв'язитись ставити такі вимоги до свого власного народу.

Теперішня подорож показує тільки нові біди, які виникли між обома паліями війни. На першому місці стоїть тепер, як передає закордонна преса, питання про кораблі. Пани з другого боку каналу Атлантики вже сильно відчули силу флоту Держав Осі. Число потоплених досягло таких розмірів, що більших не можна собі уявити. Деякий час вороги на діялись на свої корабельні запаси та на новобудови. Але це було не що інше, як самообман. Тепер Лондон і Вашингтон бачать, що вони знаходяться перед катастрофою. І от Черчілль і Рузвельт починають знову обговорювати стратегічне положення. Та даремно. Ніщо не може зупини-

ти переможний похід Японії в східно-азіатському просторі. Генерал-маршал Роїмоль показав у Північній Африці, що ми не спішимо одержувати успіхи, а б'ємось там, де обіцяється нам такий успіх, який діє на дальший вахлявий хід війни.

В Середземному морі панували італійські та німецькі повітряні та підводні сили, англієйні показали себе знову переможними. Про те, який розвиток військових дій має місце на Східному фронті, характерно виразили успіхи цього літа, що їх здобули німецькі та союзні війська. Тут також наші противники не могли раціоналізувати свої ініціативи. Отже, їм залишилось не що інше, як говорити про організацію більшого або меншого "знаменитих" відступів.

Вмираючий Ленінград

Ось уже декілька місяців, як залізне кільце німецьких військ оточує Ленінград. Всі спроби більшовиків прорватися через це кільце до цього часу терпіли повну невдачу. На протязі всього цього часу місто підлягало безперервному обстрілу німецьких гармат. Советські перебіжчики та полонені в один голос розповідають про страшний руїнування в Ленінграді. Вони малюють моторошну картину життя населення з самих перших днів облоги замученого голодом, злиднями та нещадним терором московських верховодів. Щоб якнебудь нагодувати советські війська, які захищають місто, від населення віднімається рішуче все. Чекистам немає ніякого літа до того, скільки пограбованого народу гине від голоду.

Попавши недавно в полон на північному відтинку фронту советський командир зайвий раз підтвердив правильність всіх цих повідомлень. Він прибув прямо з Ленінграда і роз-

повідає, що щодня від голоду загинуло тисяч. Внаслідок недостатку в їжі трупи (на грузовиках вночі вивозяться за місто і залягаються у валяковий ями. Лікарі переповнені, а лікарі безсилі подати яку б то не було допомогу в наслідок повної відсутності продовольства та ліків.

Командир, між іншим, підтвердив, що в місті зруйновані цілі квартали та що внаслідок бомбардувань повністю перестали діяти електрична станція та водопровід. Ось вже декілька місяців як у місті немає ні електричного освітлення, ні тепла.

Ленінград—вмираюче місто. Його вулиці являють собою картину цілковитого розгрому та знищення. Коли війми вступають у Ленінград, вони наочно переконаються у страшній долі, яка спіткає це місто. В цій трагедії винні тільки жиди-верховоди Советського союзу, які штовхнули державу в безглузду війну.

Хай повоюють

Організація жидівської армії являється темою, яка з часу на час займала і раніш лондонську пресу. Тепер ця тема знову у великій моді. На середньому сході, пишуть лондонські газети, 200.000 жидів готові сформувати свою власну жидівську армію для боротьби за інтереси Великобританії. "Дайте їм боротьбу!"—такий лейтмотив усіх присвячених цьому питанню статей лондонської очидовішої преси.

Як виятток, ми можемо це тільки вітати. З початку війни в Англії весь час говорять та пишуть про сформовання жидівської армії. На жаль, до цього часу хоробрі жиди все ще не спромоглися створити

свою армію і свою чорною кров'ю підтримати справу плутократії. До цього часу жиди, які траплялися на фронті, були або більшовицькими політруками, або бились у тилу советського фронту з кулеметами, спрямованими проти своїх же бійців, щоб їм не кортіло відступати. Формування жидівської армії для оборони Великобританії було б, у всякому разі, цікавим експериментом. На протязі всієї світової історії траплялось же вперше, що жиди намагаються "за робити на війні" під вогнем ворога. До цього часу вони завжди старались присосатися до війни для того, щоб самі ні в якому разі не прийняли участі в боях.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ ДРУЖИЙ ПАКТ СЛУЖИТЬ МИРУ НА БЛИЖНЬОМУ СХОДІ

(П. С.) Депутат Садак у своїй газеті "Акшам" висловлюється з приводу розкриття німецько-турецького дружнього пакту. Німецько-турецькі порозуміння, — пише він, — виникли без примусу. Ці порозуміння для оборони миру, яке було підписано тоді, коли Європа була вже в стані жахливої війни. Це вже підкреслює важливість документу. Пакт присвячений виключно миру. Він є наслідком турецької політики нейтралітету й пристосований до національної політики Турції. З радістю й гордошми Туреччина констатує, що німецько-турецький дружній пакт служить миру на Близькому Сході.

Сталін їде до англіського прем'єр-міністра Черчілля: «Спокійно, товаришу Черчілль, бо в нас одна дорога!»

Це було, дійсно, страшне!

Передаємо свідчення советських полонених командирів і бійців про біду Керчі.

Тяжку поразку советської армії на Керченському півострові Москва хотіла затаїти від світової громадської думки. Вона твердила, що советські війська вступили з Керченського півострову на Кавказ у найкращому порядку та при нормальних обставинах. У зв'язку з цим дуже цікаво послухати свідчення советських полонених; вони оповідають про велич німецького наступу, про намір більшовиків утримати Керч за всяку ціну та про цілковитий розгром советських дивізій під Керчю.

Послухаємо тепер, що розповідають самі полонені. Советський лейтенант Володимир В. з 156-ї стрілецької дивізії, який у проривних боях на лівій Парпача попав у німецький полон, оповідає: "Німецький наступ на Керч вилетів наміри советського командування всього на декілька днів. Три советські армії стояли готові до наступу. Це були добрі війська, стягнуті з різних частин фронту. Але німецький штурм був настільки сильний, що розтрощив усе, що стояло на його дорозі. Позиції, які ми місяцями будували та які советські фахівці вважали за неприступні, за кілька годин були розгромлені й пройдені".

Советський сержант Олександр Г. з 396-ї стрілецької дивізії, який попав у полон у форті Єнікале, розповів: "На протязі багатьох місяців працювали ми, розбудовуючи: те, по-

раючи наші оборонні позиції. Наші експерти оглядали ці укріплення і призначали, що вони неприступні. Але ми мучились тільки на те, щоб німці їх розтрощили, знищили й зрівняли з землею за три дні бою. Я—інженер, досвідчений у будівництві укріплень. Після того, як німці розбили за кілька днів укріплення під Керчю, подумав я собі, що вони вже не матимуть неприступних перешкод. Я втратив усяку надію на успішний опір німецькій зброї, що має таку технічну перевагу".

Советський лейтенант Іван К. з 39-ї панцерної бригади, що попав у німецький полон так само під Керчю, підтверджує: "Німецька авіація кілька годин не допускала нас до активних дій своїми безупинними нальотами. Після трьох днів бою більше, ніж половина стрільців з 39-ї, 40-ї, 55-ї, 56-ї советських дивізій були не боєздатні".

Советський сержант Ігор С. з 236-ї стрілецької дивізії, якого взято під Керчю в полон, ствердив: "У третій день боїв боєздатність червоноармійців мож-

на було підтримувати тільки великими порціями алікогону. Другого дня командир наказав привести з кожного полку по 100 стрільців, які відмовлялися виконувати накази про протиставити і кожного десятого розстріляти перед військом. Але бойового духу советських стрільців не можна було підняти, бо німецький напад був страшніший, ніж терор командира".

Советський лейтенант Олександр М. з 133-ї гірської дивізії, якого витягнули з лоху під час очищення Войківської гуті, на допиті розповів так: "За ніч я посивів,—такий страшний був бій і таке завзяте змагання. Ми мали найкращу зброю, найкращих воїнів і найкращі танки, які тільки знала советська армія. Не зважаючи на це, ми не могли витримати німецьких атак. Німці за кілька годин розбивали наші найкращі оборонні укріплення. Найбільш танки, після 3-х чи 4-х пострілів, вибували з строю. Те, що залишилося, штурмувала, перехоплювала й нищила німецька піхота. Це було страшне!"

Від сталінського гніту до творчої праці

В зв'язку з поступовим переходом визволених областей до нового суспільного ладу, серед місцевого населення все сильніше виявляється прагнення звернутися до німецької допомоги в справі відновлення культурного та господарчого життя та усунення останніх решток більшовицького хаосу.

Так, у Шарфенберзі під Берліном відкрито гуртожиток для вчителів німецької мови з України. По закінченні спеціального педагогічного курсу, вчителям буде дана можливість зробити мандрівку по Німеччині.

Таку ж мандрівку робить зараз група керівних робітників промисловості з Латаві, яка складається з 40 чоловік, з метою ознайомлення з новими методами праці німецької промисловості.

Вчителі, промислові робітники та селяни після повернення додому розпочнуть дружню роботу по відбудовування баг-

МИНУЛЕ МІСТА КОНОТОПА

Напевне, не всі мешканці міста Конотопа відомо минуле свого міста. Отже, на сльбки дозволяти нам наявні матеріали ми постараємось розповісти про це.

Спустошення Батием чернігівських земель призвело до того, що ці землі аж до XVI сторіччя залишались незаселеними. Московській же державі в 1506 році вдалося захопити Путивль, який став опорним пунктом для Московської держави з півдня. Для організації відсічі татарам, які раз-у-раз нападали на Московську державу, збудовано лінію укріплень, і як один з укріплених пунктів з'являються міста Путивль та Конотоп.

Освоєний Конотоп був у вигляді "містечка", яке було обнесене з трьох сторін земляним валом, що двічі паралельними сторами виправся в річку Єзуч. Рештками цього валу являється тепер піввищення, на якому стоїть зараз будинок купчихи Радченко. Підніжжям цього валу служив невеликий приток Єзуча, на залишках якого зараз збудований місток, що знаходиться до Гоголівської вулиці між водокачкою та фотографією.

В центрі цієї фортеці стояла так звана Варваринська церква. Фортеця мала окремі ворота з замком, ключ від якого зберігається тепер у Конотопському музеї. Містечко було обнесене дубовим частоколом з окремими вартівними баштами. Маючи такий вигляд, ця фортеця для того часу була досить міцною.

Місто Конотоп було założене в 1635 році, коли один польський виходець по імені Підкова збудував тут свою садибу, що звалась "Новоселідько". В 1640 році на цьому місці староста новгород-сіверський, князь П'ясоchinський, збудував невеличку фортецю, обнесу валом з палисадником. Цей же князь П'ясоchinський незабаром подарував цю фортецю своєму зятю—великому канцлеру польському Осолінському.

При Богдані Хмельницькому Конотоп вважався сотенним містечком ніжинського полку. З цього часу починається через Конотоп офіційні зносини путивельських воевод з Богданом Хмельницьким; Конотоп стає центром важливих для історії України подій.

Справа була так. Вигоcький, одержавши гетьманську булаву, розпочав відкрито діяти проти Московської держави. В цьому йому допомагав також

ніжинський полковник Гуляницький. На них з Москви та Києва йшли царські війська під керівництвом князів Трубецького, Пожарського та Ромодановського. Гуляницький врятувався, захищаючись в Конотопі, Сюди прийшли царські війська й почалась осада Конотопа.

В цей момент Вигоcький, з'єднавшись із кримським ханом, посилав визволити Гуляницького з осади. Дійшовши до річки Соснівки (де зараз знаходиться село Соснівка), Вигоcький з невеликим загонем напад на війська князя Трубецького, навісім велику поразку, а потім з метою затишати царські війська в засаду, відступив назад.

План його в цьому відношенні цілком удався. Як тільки царські війська перейшли болотисту річку Соснівку, на них напали козаки та татари і вся російська армія була цілком знищена, а князі Пожарський та Львов потрапили в полон.

Ще не встиг Конотоп поправитись від цих подій, як через 5 років (а саме: в 1664 році) він був піддався поляками новому руйнуванню, якому ще допомогли тяжкі часи смуту під час міжусобиць між Брюховецьким та Дорошенком.

Це були дуже тяжкі для Конотопа часи, бо більша частина військових подій відбувалася якраз поблизу міста, яке стояло між Батуром, що був з 1669 р. резиденцією українських гетьманів, та Путивлем, де містилися російські воеводи.

В 1672 році недалеко від Конотопа, в урочищі Козача Діброва в присутності української старшини та російських послів про

ходили вибори нового гетьмана Івана Самойловича.

За останні роки XVI сторіччя, а також за все XVIII сторіччя про Конотоп, на жаль, ми не маємо жодних вірогідних відомостей. Можна сказати лише одне, що до самого знищення гетьманщини Конотоп числився сотенним містечком ніжинського полку. Потім Конотоп став повітовим містом.

Спокоянку він був дуже брудним і в дощову погоду було важко навіть йти по вулицях. Більшість будівель були вкриті соломою, що служило причиною величезних пожеж. Так, 30 червня 1862 року під час одної пожежі із 1000 дворів згоріло 300.

Конотоп був також значним торговельним містом. На жаль, внутрішня торгівля знаходилася здебільшого в руках жидів, які купляли хліб у селян чи поміщиків Полтавської та Курської губерній, а потім продавали його з великими барешами.

Населення міста розселення влітку, катаючи на човнах по р. Єзучу та співачи пісень, а зимою влаштовували кулачні бої між коновотчанами та загребельцями.

З проведенням залізничної між Києвом та Курськом навколо вокзалу з'являються нові поселення, утворюючи спочатку окреме містечко, яке згодом злилося з самим містом.

В кінці XIX сторіччя, коли торговельна промисловість та населення міста розширились, з'явилася необхідність в середніх учбових закладах. Так було відкрито комерческе училище, а потім чоловіча та жіноча гімназії.

В. Заболотний.

Від'їзд 350.000-го робітника до Німеччини

9 липня з Ніжина виїхав на роботу до Німеччини 350.000-й українець. Прізвище його Прокопенко. Працював він у колгоспі, спершу на полі, а потім, опанувавши ковальство, був ковалем. Він одружений, має четверо дітей, найменшому з них—півроку. Прокопенко хоче власними очима побачити нову Німеччину та удосконалити там свою кваліфікацію. Він не був членом комуністичної партії. Сім разів призивався він у червону армію для передготовки, але під час війни його не взято до армії тому, що він був необхідним робітником у колгоспі.

На місце від'їзду прибули німецькі офіцери,

представник місцевої преси та керівники міста. Після промови керівника робочого управління, Прокопенку подарували іменний годинник та 50 марок грошей, а його сім'ю—продукти. Керівник німецького сільськогосподарського відділу зробив сім'ї особливий сюрприз—він подарував їй корову.

Такі ж урочисті проводи відбулися і в Харкові. 17 липня від'їхав з України 400.000-й робітник. Німеччина особливо цінує тих, хто відгукнувся на потребу часу і шляхом добровільної роботи в Німеччині хоче допомогти остаточно знизити більшовизм.

Вивчають німецьку мову

Враховуючи велике багнання в населення нашого міста вивчати німецьку мову, в м. Конотопі організовано для цього курси. Вже працює 8 груп, в яких навчається 240 осіб. Заняття проводяться за певним розкладом і в різні години, самим дано можливість вивчати німецьку мову також тим особам, які

вдень займаються працею. Курсанти з великою охотою вивчають німецьку мову. На двох буде відкрито ще і групу для осіб більш підготовлених. Отже, решта бажаючих вивчати німецьку мову матиме можливість відвідати курси і вивчати німецьку мову.

Н. Красовська.

Відносно шлюбів військовополонених

В останній час помічається, що військовополонені, які знаходяться на роботах у колгоспах, одружуються на корінних українцях. НЕГАЙНО ЗАБОРОНИТИ ШЛЮБИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ НА ВЕСЬ ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ ІХ У ТАБОРІ. Виняток в особливо необхідних випадках може бути дозволений Комендатурою табору.

Всім місцевим владам забороняється давати дозвіл військовополоненим на шлюб, коли у них не буде на те дозволу від Комендатури табору. РОТМІСТР І АД'ЮТАНТ ВОДІЩА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДІННЯ У СЕРПІ

У серпні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах у такі години:

В МІСТАХ з 22 годин вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 3 годин 30 хв. ранку.

Ротм. і ад'ютант ВОДІЩА.

ОГОЛОШЕННЯ

Щоб запобігти крадіжкам картоплі та іншої городньої з цих городів, що поширилися за останній час, попереджається все населення м. Конотопа та його околиць, що ВСІХ ЗЛОЧИНЦІВ, ВІЯВЛЕНИХ У КРАДІЖЦІ КАРТОПЛІ ТА ІНШОЇ ГОРОДНЬОЇ, БУДЕ ЗАТРИМАНО І ПРИЯТНІСНО ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПО ЗАКОНУ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ.

СТАРШИНА РАЙОНУ КОВТУН.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ
ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:
Василенко Марії Павлівни
Василенко Івана Павловича
Безпалого Петра Вакуловича
Безпалової Євфимії Миколаївни
Лук'янова Карпа Даниловича
Григор'євої Ганни Григорівни
Ковриги Константина Михайловича
Клешової Олімпіїди Миколаївни
Сербіної Ольги Калістратівни
Стрілець Марії Василівни
Євтушенка Дмитра Івановича
Ілляшенка Василя Євсевича
Пивовара Василя Григоровича
Кухарюка Даріона Калениковича
Шевченка Івана Васильовича
Фесюна Харитона Федоровича
Давиденко Катерини Корніївни
Нестеренко Уляни Максимівни
Ткаченко Петра Антоновича
Корольова Григорія Володимировича
Коломійченка Тимофія Івановича
Тимченка Івана Михайловича
Качана Сергія Сафронівна
Знаменко Кондрата Івановича
Бойка Єгора Петровича
Борсяка Івана Денисовича
Могиленка Івана Харитоновича
Могиленка Харитона Ілліча
Чернецької Віри Андріївни
Гуляова Миколи Петровича
Калініної Марії Олександрівни
Русинова Віктора Федоровича
Зубка Олексія Наковорівна
Солдатенка Пилипа Івановича
Мороза Сергія Миколаєвича
Чурипка Антона Олексійовича
Юсана Миколи Степановича
Коломій Олексія Леопольдовича
Зубка Микола Євсевичовича
Ковригіна Микола Васильовича

Коломійца Устима Єгоровича
Листопада Григорія Устимовича
Зубка Герасима Павловича
Шуляк Хими Данилівни
Бородай Варвари Антонівни
Черняка Івана Павловича
Кондраха Миколи Євдокимовича
Волошко Івана Івановича
Мищенко Марії Леонівни
Мищенко Миколи Леонівни
Крутася Івана Матвійовича
Козича Антонія Пилипівни
Кіриєнка Лева Івановича
Кравченко Варвари Григорівни
Тарасенко Ганни Ізидорівни
Бойко Катерини Сергіївни
Марковій Антонії Іванівни
Морша Дмитра Сергійовича
Скрипника Антона Михайловича
Савченка Захара Савича
Заровного Павла Нестеровича
Лашенка Івана Артамоновича
Хорошка Михайла Федоровича
Люті Ганни Архипівни
Откич Ольги Овер'янівни
Жернова Миколи Степановича
Горемі Федора Євстратовича
Гужик Микити Івановича
Галенка Івана Освієвича
Тарасенка Миколи Миколаєвича
Зубка Кузьми Івановича
Раченка Юлії Григорівни
Юрченка Архана Степановича
Галенка Євгена Григоровича
Вороня Петра Івановича
Зубко Харитон Іванович
Рудков Івана Федоровича
Молового Пилипа Івановича
Перемитого Гаврила Архиповича
Слащанського Євгена Івановича
Шевченка Івана Євдокимовича
Хукаленка Кирила Даниловича
Пилипенка Никифора Євдокимовича
Попова Миколи Миколаєвича

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 26 липня 1942 року

4 42

Штурмом німецькі війська здобули Ростов-на-Дону

Німецькі війська переслідують відступаючого ворога. Вої проти англійських позицій в Єгипті продовжуються. Вомбардування східного побережжя Англії.

Переможі на всіх морях

Внаслідок страшних поразок, завданих німецькою армією союзним військам спочатку під Керчю, а потім під Харковом, німецько-американці намагалися в останній час покласти своєму розбитому німецькому союзнику пошкоджену матеріальну підтримку. Для цього вони вивели шлях через Мурманськ.

Вони спільно впорядкували великий караван судів і направили його в бік півночі.

Але німецькі підводні човни та повітряні сили не дали їм цього зробити. Вони виявили і переслідували його до того часу, поки не була потоплена або пошкоджена більша частина судів. Таким чином, німецьке головне командування мало змогу відомити про свій самий великий успіх проти каравану судів—про потоплення 96.000 тонн, при цьому через день після цього підрахунок цифри зросла до 114000 тонн.

Зовсім нічого не вийшло з допомоги, обіцяної великому союзникові. Заходи Рузвельта та Черчілля починають обходитись все дорожче й дорожче. Вони не тільки погіршують становище Союзного союзу, який поставив все на карту і щоб-то не було катастрофи на цю допомогу, але вони також важко лягають на самих союзників, які, маючи об'ємну кількість судів, не можуть звадитись на велику гру. Адже тоннаж німецько-американців з кожним днем катастрофічно зменшується.

Судна англо-американців в небезпечі—будь-яка Мексиканська затока або річка св. Лаврентія, Атлантичний або Тихий океан, в Середземному морі або в Північному океані. Держави Оси пермагають на всіх морях.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

Східний фронт

Німецькі та союзні наземні війська в тісній взаємодії з авіацією по всій лінії фронту переслідують відступаючого ворога. Багато відступаючих ворожих частин відрізано та оточено. Після десятиденних зав'язаних боїв німці захопили велике промислове місто Ворошиловград. Авіація бомбардувала залізницю, що веде з Москви на захід та схід. Знищено багато потягів з воєнними матеріалами та військами, які направлялись на фронт. Розривними та запальними бомбами бомбардувався порт Новоросійськ, внаслідок чого виникли пожежі. На далекій півночі німецькі літаки бомбардували ворожі батареї, що розташовані на Кольському півострові. Советське літунство кожного дня зазнає великих утрат. Тільки за 19 липня у повітряних боях збито 39 советських літаків. В результаті планомерного наступу німецькі та союзні війська зайняли більшу частину Донецької області.

НІМЕЦЬКІ ТА СЛОВАЦЬКІ ЧАСТИНИ ПРОРВАЛИ ЛІНІЮ ОБОРОНИ У КРИПІЛЕНЬ БІЛЯ РОСТОВА ТА ЗАЙНЯЛИ ШТУРМОМ м. РОСТОВ. ОЧИЩЕННЯ МІСТА ВІД ОСТАТКІВ ВОРОГА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

На Волховському напрямку та оточеному фронті Ленінграда, а також біля Воронежа відбиті безуспішні атаки противника.

Північна Африка

У північній Африці на позиціях Ель Аламейн сильні атаки, які повторювались багато разів, відбиті. 23 липня взято в полон біля 1000 чоловік та 131 бронемашину. 22 липня німецька авіація бомбардувала збирання британських автомашин та військ на південь позицій Ель-Аламейн. Спостерігались пожежі та вибухи.

Німецька авіація бомбардувала воєнні спорудження на південному та східному побережжі Англії.

Німецькі підводні човни б'ють ворога там, де вони його знайдуть. В передминулий тиждень ворог утратив 115.000 брутто-реєстрових тонн.

Англійська зрада Європі

БОЛЬШЕВИЗАЦІЯ ЄВРОПИ ПО АНГЛО-СОВЕТСЬКОМУ ТАЄМНОМУ ДОГОВОРУ

Обіцянки чи факти?

Весь світ змушений знову констатувати про те, що успіхи пакту трьох держав з кожним днем збільшуються. Для цих трьох держав показує, що ініціатива на полі бою знаходиться виключно в їхніх руках. Яку б ділянку військових дій ми не взяли, чи то середньо-азіатський простір, чи то Середземне море, чи Східний фронт—скрізь маємо досить фактів про військові успіхи німців та їх союзників. Противники ж наші, якто: Англія, США та більшовики змушені одержувати одну поразку за другою. Володарі цих держав не можуть говорити правди своїм народам, а мусять вигадувати брехню, якою намагались обдурити людей. Вони дають їм пусті обіцянки, проносять близьку перемогу, але скрізь, де тільки не появлялись їхні війська, вони були розбиті. Нікі переговори, конференції, чи будьякі інші подібні засоби не можуть змінити становища.

Раптова подорож Черчілля до Америки є новий доказ сили Держав Оси, є доказ того, що безздатність армій пакту трьох держав ще збільшилась і новий вид зброї дає великі результати. Ми знаємо, що англійський прем'єр-міністр уже два рази мусив був особисто просити президента Північно-Американських Штатів врятувати Англію від загибелі. Але, щоб заплатити йому за так би мовити неіснуючу допомогу треба було пролавити частини своєї імперії.

Починаючи з уступки важливих опорних пунктів за постачання неоплатних літаків і кімачуви наданням права впливу на Канаду і Австралію, видно, як не добре це для британської імперії, коли англійський прем'єр-міністр може

(Закінчення на 2-й стор.)

зв'язитись ставити такі вимоги до свого власного народу.

Теперішня подорож показує тільки нові біди, які виникли між обома паліями війни. На першому місці стоїть тепер, як передає закордонна преса, питання про кораблі. Пани з другого боку канал і Атлантики вже сильно відчули силу флоту Держав Осі. Число потоплених досягло таких розмірів, що більших не можна собі уявити. Деякий час вороги на діялись на свої корабельні запаси та на новобудови. Але це було не що інше, як самообман. Тепер Лондон і Вашингтон бачать, що вони знаходяться перед катастрофою. І от Черчілль і Рузвельт починають знову обговорювати стратегічне положення. Та даремно. Ніщо не може зупини-

ти переможний похід «Японії» в східно-азіатському просторі. Генерал-маршал Роммель показав у Північній Африці, що ми не спільно одержувати успіхи, а б'ємось там, де обіцяється нам такий успіх, який діє на дальший вихідний хід війни.

В Середземному морі панували італійські та німецькі повітряні та підводні сили, англійці показали себе знову переможеними. Про те, який розвиток військових дій має місце на Східному фронті, характеризують вирішальні успіхи цього літа, що їх здобули німецькі та союзні війська. Тут також наші противники не могли розвинути своєї ініціативи. Отже, їм залишилось не що інше, як говорити про ортавізацію більше або менше «явнених» відступів.

Вмираючий Ленінград

Ось уже декілька місяців, як залізне кільце німецьких військ оточує Ленінград. Всі спроби більшовиків прорватися через це кільце до цього часу терпіли повну невдачу. На протязі всього цього часу місто підлягало безперервному обстрілу німецьких гармат. Советські перебіжчики та полонені в один голос розповідають про страшні руйнування в Ленінграді. Вони мають моторошну картину життя населення з самих перших днів облоги замученого голодом, злиднями та нещадним терором московських верховодів. Щоб якнебудь нагодувати советські війська, які захищають місто, від населення віднімається річчуче все. Чекістам немає ніякого ліз до того, скільки пограбованого народу гине від голоду.

Понавшив недавно в полон на північному відтинку фронту советський командир зайвий раз підтвердив правдивість всіх цих повідомлень. Він прибув прямо з Ленінграда і роз-

повідає, що подія від голоду люди гинуть тисячами. В наслідок недостатку в трунах трули (на грузовиках вночі вивозяться за місто і звальються у вапнякові ями. Лікарі переповнені, а лікарі безсилі подати яку б то не було допомогу в наслідок повної відсутності продовольства та ліків.

Командир, між іншим, підтвердив, що в місті зруйновані цілі квартали та що в наслідок бомбардувань повністю перестали діяти електрична стація та водопровід. Ось вже декілька місяців як у місті немає ні електричного освітлення, ні вугілля.

Ленінград — вмираюче місто. Його вулиці являють собою картину цілковитого розгрому та знищення. Коли німці вступають у Ленінград, вони вночі переконаються у страшній долі, яка спіткає це місто. В цій трагедії вгніти тільки жиди-верховоди Советського союзу, які штовхнули державу в безглузду війну.

Хай повоюють

Організація жидівської армії являється темою, яка з часу на час займала в раніш лондонську пресу. Тепер ця тема знову у великій моді. «На середньому сході», пишуть лондонські газети, «200.000 жидів готові сформувати свою власну жидівську армію для боротьби за інтереси Великобританії». «Дайте їм боротись! — такий лейтмотив усіх присвячених цьому питанню статей лондонської ожидовішої преси.

Як виятків, ми можемо це тільки вітати. З початку війни в Англії весь час говорять та пишуть про сформування жидівської армії. На жаль, до цього часу хоробрі жиди все ще не спромоглися створити

свою армію і своєю чорною кров'ю підтримати справу плутократії. До цього часу жиди, які траплялись на фронті, були або більшовицькими політруками, або бились у тилу советського фронту з кулеметами, спрямованими проти своїх же бійців, щоб їм не кортіло відступати. Формування жидівської армії для оборони Великобританії було б, у всякому разі, цікавим експериментом. На протязі всієї світової історії траплялось би вперше, що жиди намагались «за робити на війні» під вогнем ворога. До цього часу вони завжди старались присосатися до війни для того, щоб самим ві в якому разі не приймати участі в боях.

НІМЕЦЬКО-ТУРЕЦЬКИЙ ДРУЖНИЙ ПАКТ СЛУЖИТЬ МИРУ НА БЛИЖНЬОМУ СХОДІ

(П. С.) Депутат Садак у своїй газеті «Акішам» висловлюється з приводу рокончини німецько-турецького дружнього пакту. Німецько-турецькі порозуміння, — пише він, — виявляють безпрямусю. Ці порозуміння для оборони миру, яке було підписано тоді, коли Європа була вже в стаці жажливої війни. Це вже підкреслює важливість документу. Пакт присвячений виключно миру. Він є наслідком турецької політики нейтралітету й пристосований до національної політики Турції. З радістю й гордощами Туреччина констатує, що німецько-турецький дружній пакт служить миру на Близькому Сході.

Сталін до англійського прем'єр-міністра Черчілля: «Сидіть спокійно, товаришу Черчілль, бо а нас одна дорога!»

Це було, дійсно, страшне!

Передаємо свідчення советських полонених командирів і бійців про бій біля Керчі.

Тяжку поразку советської армії на Керченському півострові Москва хотіла затаїти від світової громадської думки. Вона твердила, що советські війська відступили з Керченського півострову на Кавказ у найкращому порядку та при нормальних обставинах. У зв'язку з цим дуже цікаво послухати свідчень советських полонених; вони оповідають про велич німецького наступу, про намір більшовиків утримати Керч за всяку ціну та про цілковитий розгром советських дивізій під Керчу.

Послухаємо тепер, що розповідають самі полонені. Советський лейтенант Володимир В. з 156-ї стрілецької дивізії, який у проливних боях на лівій Парпача попав у німецький полон, оповідає: «Німецький наступ на Керч випередив наміри советського командування всього на декілька днів. Три советські армії стояли готові до наступу. Це були добірні війська, стягнуті з різних частин фронту. Але німецький штурм був настільки сильний, що розтрощив усе, що стояло на його дорозі. Позиції, які ми місяцями будували та які советські фахівці вважали за неприступні, за кілька годин були розгромлені й пройдені».

Советський сержант Олександр Г. з 396-ї стрілецької дивізії, який попав у полон у форті Єнікале, розповів: «На протязі багатьох місяців працювали ми, розбудовуючи та пош-

рюючи наші оборонні позиції. Наші експерти оглядали ці укріплення і призначали, що вони неприступні. Але ми мучились тільки на те, щоб німці їх розтрощили, знищили й звільнили з землі за три дні бою. Я — інженер, досвідчений у будівництві укріплень. Після того, як німці розбили за кілька днів укріплення під Керчу, подумав я собі, що вони вже не матимуть неприступних перешкод. Я втратив усю надію на успішний опір німецькій зброї, що має таку технічну перевагу».

Советський лейтенант Іван К. з 39-ї панцерної бригади, що попав у німецький полон так само під Керчу, підтверджує: «Німецька авіація кілька годин не допускала нас до активних дій своїми безупинними нальотами. Після трьох днів бою більше, ніж половина стрільців з 39-ї, 40-ї, 55-ї, 56-ї советських дивізій були вбиті беззастатні».

Советський сержант Ігор С. з 236-ї стрілецької дивізії, якого взято під Керчу в полон, ствердив: «У третій день боїв беззастатність червоноармійців мож-

на було підтримувати тільки великими порціями артилерії. Другого дня командир наказав привести з кожного полку по 100 стрільців, які відмовлялись виконувати накази про протинаступ і кожного дня самото розстрілювали перед військом. Але бойового духу советських стрільців не можна було підняти, бо німецький напад був страшнішим, ніж терор командирів».

Советський лейтенант Олександр М. з 133-ї піхотської дивізії, якого втратили з лоху під час оточування Войківської гупи, на допиті розповів так: «За ніч я посивів, — такий страшний був бій і така звазана змагання. Ми мали найкращу зброю, найкращих воїнів і найкращі тактики, які тільки знала советська армія. Не зв'язуючи на це, ми не могли витримати німецьких атак. Ним за кілька годин розбили наші найкращі оборонні укріплення. Найбільш тяжкі, після 3-х чи 4-х годин, вивували з строю. Те, що залишилося, штурмувала, перехоплювала й знищала німецька піхота. Це було страшне!»

Від сталінського гніту до творчої праці

В зв'язку з поступовим переходом визволення області до нового суспільного ладу, серед місцевого населення в сильній мірі виявляється наміщення звернутись до німецької допомоги в справі відновлення культурного та господарського життя та усунення останніх рештків більшовицького хаосу. Так, у Шарфенберзі під Берліном відкрито гуртожиток для вчителів німецької нації з України. По закінченні спеціального педагогічного курсу, вчителям буде дана можливість бити мандрівку по Німеччині.

Таку ж мандрівку робити зараз група керівних робітників промисловості з Лягелі, яка складається з 40 чоловік метою ознайомлення з новими методами праці німецької промисловості.

Вчителі, промислові робітники та селяни після звільнення відомо розпочнуть дружню роботу на відбудову країни.

М. Олександренко.

МИНУЛЕ МІСТА КОНОТОПА

Напевне, не всім мешканцям міста Конотоп відомо минуле свого міста. Отже, на сайки дозволять нам навести матеріали, ми постараємось розповісти про це.

Спустошення Батием чернігівських земель призвело до того, що ці землі аж до XVI сторіччя залишались незаселеними. Московський же державі в 1506 році вдалося захопити Путивль, який став опорним пунктом для Московської держави з півдня. Для організації відсічі татарам, які раз-у-раз нападали на Московську державу, збудовано лінію укріплень, і як один з укріплених пунктів з'являються міста Путивль та Конотоп.

Освоєний Конотоп був у вигляді «містечка», яке було обнесене з трьох сторін земляним валом, що двома паралельними сторонами вприсався в річку Єзуч. Рештками цього валу являється тепер підвищення, на якому стоїть зараз будинок купчихи Радченко. Підвищення цього валу служив невеликий приток Єзуча, на залишках якого зараз збудований місток, що знаходиться по Гоголівській вулиці між водамачкою та фотографією.

В центрі цієї фортеці стояла так звана Варваринська церква. Фортеця мала окремі ворота з замком, ключ від якого зберігається тепер у Конотопському музеї. Містечко було обнесене дубовим частоколом з окремими вартовими башнями. Маючи такий вигляд, ця фортеця для того часу була досить міцною.

Місто Конотоп було заложене в 1635 році, коли один польський виходець по імені Підкова збудував тут свою садибу, що звалась «Новоселенцею». В 1640 році на цьому місці староста новгород-сіверський, князь П'ясовичський, збудував невеличку фортецю, обнесу валом з палисадником. Цей же князь П'ясовичський незабаром подарував цю фортецю своєму зятю — великому канцлеру польському Осолінському.

При Богдані Хмельницькому Конотоп вважався сотенним містечком ніжинського полку. З цього часу починається через Конотоп офіційні зв'язки шляхетських воявод з Богданом Хмельницьким; Конотоп стає центром важливих для історії України подій.

Справа була так: Виговський, одержавши гетьманську булаву, розпочав відкрито діяти проти Московської держави. В цьому йому допомагав також

ніжинський полковник Гуляницький. На них з Москви та Києва йшли царські війська під керівництвом князя Трубецького, Пожарського та Ромодановського. Гуляницький вирішив захищатися в Конотопі. Сюди прийшли царські війська й почалась осада Конотопу.

В цей момент Виговський, з'єднавшись із кримським ханом, поспішав визволити Гуляницького з осад. Дійшовши до річки Соснівки (де зараз знаходиться село Соснівка), Виговський з невеликим загonom напад на війська князя Трубецького, наніс їм велику поразку, а потім з метою затаїти царські війська в засаду, відступив назад.

План його в цьому відношенні цілком улався. Як тільки царські війська перейшли болотисту річку Соснівку, на них напали козаки та татари і вся російська армія була цілком знищена, а князі Пожарський та Львов потрапили в полон.

Ще не встиг Конотоп поправитись від цих подій, як через 5 років (а саме: в 1664 році) він був підданий поляками новому руйнуванню, якому ще допомогли тяжкі часи смуту під час міжусобиць між Брюховецьким та Дорошенком.

Це були дуже тяжкі для Конотопу часи, бо більша частина військових подій відбувалася якраз поблизу міста, яке стояло між Батурином, що був з 1669 р. резиденцією українських гетьманів, та Путивлем, де містилися російські вояводи.

В 1672 році недалеко від Конотопу, в урочищі Козача Діброва в присутності української старшини та російських послів про-

ходили вибори нового гетьмана Івана Самойловича.

За останні роки XVI сторіччя, а також за все XVIII сторіччя про Конотоп, на жаль, ми не маємо жодних вірогідних відомостей. Можна сказати лише одне, що до самого знищення гетьманщини Конотоп числився сотенним містечком ніжинського полку. Потім Конотоп став повітовим містом.

Споконвіку він був дуже брудним і в дощову погоду було навіть іздири підводами. Більшість будівель були вкриті соломою, що служило причиною величезних пожеж. Так, 30 червня 1862 року під час одної пожежі із 1000 дворів згоріло 300.

Конотоп був також значним торговельним містом. На жаль, внутрішня торгівля знаходилася здебільшого в руках киян, які купували хліб у селян чи поміщиків Полтавської та Курської губерній, а потім продавали його з великими баривами.

Населення міста розселалося влітку, катаючи на човнах по р. Єзучу та співачки пісень, а зимою влаштували кулачні бої між коновопчавами та загребельцями.

З проведенням залізничної між Києвом та Курськом навколо вокзалу з'являються нові поселення, утворюючи спочатку окреме містечко, яке згодом злилося з самим містом.

В кінці XIX сторіччя, коли торговельна промисловість та населення міста розширились, з'явилася необхідність в середніх учбових закладах. Так було відкрито комерційне училище, а потім чоловіча та жіноча гімназії.

В. Заболотний.

Від'їзд 350.000-го робітника до Німеччини

9 липня з Ніжини виїхав на роботу до Німеччини 350.000-й українець. Прізвище його Прокопенко. Працював він у колгоспі, спершу на полі, а потім, опанувавши ковалство, був ковалем. Він одружений, має четверо дітей, найменшому з них — півроку. Прокопенко хоче власними очима побачити нову Німеччину та удосконалити там свою кваліфікацію. Він не був членом комуністичної партії. Сім разів призваний він у червону армію для передчасової, але під час війни його не взяли до армії тому, що він був необхідним робітником у колгоспі.

На місце від'їзду прибули німецькі офіцери,

представник місцевої преси та керівники міста. Після промови керівника робочого управління, Прокопенку подарували іменний годинник та 50 марок грошей, а його сім'ю — продукти. Керівник німецького сільськогосподарського відділу зробив сім'ї особливий сюрприз — він подарував їй корову.

Такі ж урочисті проводи відбулися і в Харкові. 17 липня від'їхав з України 400.000-й робітник. Німеччина особливо цінує тих, хто відгукується на потребу часу і шляхом добровільної роботи в Німеччині хоче допомогти остаточно зніщати більшовизм.

Вивчають німецьку мову

Враховуючи велике бажання в населення нашого міста вивчати німецьку мову, в м. Конотопі організовано для цього курси. Вже працює 8 груп, в яких навчається 240 осіб. Заняття проводяться за певним розкладом і в різні години, курси і вивчати німецьку мову. Вивчати німецьку мову. Вивчати німецьку мову. Вивчати німецьку мову.

Н. Красовська.

Відносно шлюбів військовополонених

В останній час помічається, що військовополонені, які знаходяться на роботах у колгоспах, одружуються на корінних українках.

НЕГАЙНО ЗАБОРОНИТИ ШЛУБИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИМ НА ВСЬ ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ ЇХ У ТАБОРІ. Виняток в особливо необхідних випадках може бути дозволений Комендатурою табору.

Всім місцевим владам забороняється давати дозвіл військовополоненим на шлюб, коли у них не буде на те дозволу від Комендатури табору.

РОТМІСТР І АД'ЮТАНТ ВОДИЦКА.

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДИННЯ У СЕРПНІ

У серпні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах у такі години:

В МІСТАХ з 22 годин вечора до 4 годин ранку.

В СЕЛАХ з 21 години вечора до 3 годин 30 хв. ранку.

Ротм. і ад'ютант ВОДИЦКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Щоб запобігти крадіжкам картоплі та іншої городної з цих городів, що поширилися за останній час, попереджаємо все населення м. Конотопу та його околиць, що ВСІХ ЗЛОЧИНЦІВ, ВІЯВЛЕНИХ У КРАДІЖЦІ КАРТОПЛІ ТА ІНШОЇ ГОРОДНОЇ, БУДЕ ЗАТРИМАНО І ПРИЯТІГНЕНО ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПО ЗАКОНУ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ.

СТАРШИНА РАЙОНУ КОВТУН.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ
ВЯЖАТИ ЗА НЕДИСНИ:

Пашпорти на ім'я:

Василеико Марії Павлівни
Василеико Івана Павловича
Безпалога Петра Вакуловича
Безпалога Євфимії Миколаївни
Лук'янова Карла Даниловича
Григор'євої Ганни Григорівни
Ковриги Костянтина Михайловича
Клешової Олімпії Миколаївни

Сербії Озгін Калістратівни
Србіце Марії Васиївни
Євтушенка Дмитра Івановича
Ізаяшенка Василя Євсевича
Пивовара Василя Григоровича
Кухарюка Ларіона Калениковича

Шенченка Івана Васильовича
Фесюна Харитона Федоровича
Давиленко Катерини Корніївни
Нестеренко Уляни Максимівни
Ткаченко Петра Антоновича
Корольова Григорія Володимировича
Коломійченка Тимофія Івановича

Тимченка Івана Михайловича
Качана Сергія Сафронівича
Зимуса Кондрата Івановича
Бойка Єгора Петровича
Борська Івана Денисовича
Могилеика Івана Харитоновича
Могилеика Харитона Ілліча
Чернецької Віри Андріївни
Гульова Миколи Петровича
Калініної Марії Олександрівни
Русинова Віктора Федоровича
Зубка Олексія Івановича
Солдатенка Пилипа Івановича

Монюка
Мороза Сергія Миколаєвича
Чуприка Антона Юхимовича
Юсана Миколи Степановича
Коломійця Олексія Леонидовича
Зубка Миколи Євдокимовича
Ковриги Миколи Васильовича

Коломійця Устима Єгоровича
Листопада Григорія Устимовича
Зубка Герасима Павловича
Шулак Хими Данилівни
Бородай Варвари Антонівни
Черняка Івана Павловича
Кондруха Миколи Євдокимовича

Волошко Івана Івановича
Мищенко Марфи Леонтьєвич
Мищенко Миколи Леонтьєвич
Крутася Івана Матвійовича
Козинця Антонію Пилипівни
Криженка Лева Івановича
Кравченко Варвари Григорівни
Тарасенко Ганни Іванівни
Бойко Катерини Сергіївни
Маркович Антонію Іванівни
Морща Дмитра Сергійовича
Скрипника Антона Михайловича
Савченка Захара Савича
Заровного Євгена Нестеровича
Лашенка Івана Артамоновича
Хорошка Михайла Федоровича
Лютю Ганни Арзівни

Открал Озгін Овертійович
Гернова Миколи Степановича
Горемія Федора Євстратовича
Гужви Миколи Івановича
Галенка Івана Осиповича
Тарасенка Миколи Миколайовича
Зубка Кузьми Івановича
Радченко Юрія Григоровича
Курченка Аркадія Степановича
Галенка Євгена Григоровича
Воронина Петра Івановича
Зубко Харитон Іванович
Рудкова Івана Федоровича
Мологову Олімпію Іванівну
Перемітото Гаврила Архиповича

Сиванського Євгена Івановича
Шевченка Івана Євдокимовича
Хукаленка Миколи Даниловича
Пилипенка Миколи Федоровича

Повоза Миколи Миколайовича

Хаотичний вступ за Дон

...з цього висновку зробити сам Сталін, щоб не появились ко-
...ого союзників, і
...вітають" віцеєм
...човик. Ніщо бля
...допоможе Сталіну.

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ

СХІДНІЙ ФРОНТ

Де Роммель — там наступ!

Навряд чи може бути ще щовпевне більшим сюрпризом у цій війні для англійців, ніж той факт, що їм не вдалося при першому ударі вигнати з Африки противника, якого вони вважали за слабого, але вони мусять з тих пір вести тяжкі бої, щоб хоч утримати свої позиції. Тільки dzięki їм удалося після того, як вони підтягли сюди особливо багато людей і воєнного матеріалу робити напад на італійську Африку, та все ж кожного разу їхнім успіхам, що починалися, слідували невдачі і вони відкидалися до італійсько-египетського кордону. Крім італійських військ натрапляли їм також на німецько-африканський корпус, який по наказу військового керівника був тут розташований. Ім'я Фюрера цього корпусу, тодішнього генерала Роммеля, було ще тоді невідоме англійцям. Вони дуже надіялися на свій великий досвід ведення війни в пустелі, чого не мав Роммель, не ступавши ніколи ще на африканський ґрунт. Так, як і в інших становищах, також і тут англійці дуже помилилися. Сьогодні Англія розуміє це ім'я, яке рівноцінне значінню наступу, рішучого, відважного противника. Виник думок:

Генерал Роммель—завжди на чолі своєї передової частини, щоб керувати розвідкою, самому у всякому військовому, зневажливому замаху на ворога, робити неможливе можливым. Швидкий рух є вдача Роммеля. Блискавично швидкий рух уперед—це його стихія.

Це—рипар без страху й докору. Він ніколи не втрачає своєї рівноваги. Крім того, він має важливу

(Закінчення на 2-й стор.)

передумову для успіху: цілком істинично почуває він, де і як треба напасти на ворога й розбити його.

1939 року став Роммель командиром егерів, а в листопаді 1940 року — командиром танкової дивізії. І тоді настав слушний час для генерала: все те, що він випробував молодим офіцером, чого він учився, як викладач військової школи, застосував він тут на практиці. Отже, німецький генерал приїс досвід, якого не мали англійці, і йому не стая на перешкоді брак знання умов війни в пустелі: талановитість і здібність заступити місце досвіду. Завдяки цим властивостям він переміг англійців коло Мехілі у квітні минулого року, а в середині червня наголову розбив генерала Уейселла, не зважаючи на його досвідченість. Наступником Уейселла, генералу Окінлеку, який виступив з 1800 танками і 250 000 солдатів, щоб знанити війська Осі, Роммель через короткий час продикував свою волю.

Німецькі та італійські війська на цей раз не тільки прогнали ворога із Кіріпайки після того, як вони

підготували поразку британцям при Бір-Бахольмі та швидким ударом відіслали їх біля побережжя при Акрамері від їх підвою з Єгипту — вони не тільки взяли при першому ж наступі на Лівію сильно укріплену фортецю Тобрук, яку так сильно захищали англійці, але й швидкими атаками прорвали англійський кордон у Єгипті, пройшли багато сотень кілометрів по пустині, взяли кінцевий пункт шляху із Єгипта Марса-Матрук і, пройшовши до останньої позиції англійців біля воріт Єгипта — Ель-Аламейн. Там тепер ідуть завізти бої. Від цих позицій, котрі лежать вже ближче до родючих місцевостей Нільської долини, просторами Єгипту й найважливішим шляхом сполучення англійців на Близькому Сході — Суецьким каналом уже володіє авіація держав Осі. Завоювання цих позицій — це відомо кожному офіцеру і солдату італійських і німецьких військ у Африці — це перемога командуючого німецької армії Роммеля, якого Фюрер завоює Тобрука признає генерал-фельдмаршалом.

Вони сидять у тумані

По так званій „змовній перерві“, у противників Німеччини повстало тепер питання: „Куди вдарять тепер Держави Осі? Ці німці, італійці та японці, — а у ж є цікаві люди. Вони й досі ще не сказали, коли й де вони вдарять. Цілком інакше поступають альянти, вони досі заважили на цілу губу заповідали, що вони й кола задумували робити. Отже, легко собі уявити, яке велике напруження викликала в Англії та Америці „дукава“ та „нетактовна“ здержаність німців.

Однак, англійське та американське громадянство має перед очима такі страшні факти: морська сила Англії так ослабла, що вона не в силі оборонити навіть своїх власних заокеанських колоній. Середземне море втратило для Англії своє стратегічне значення. Навіть на Атлантичному океані аж до самого американського побережжя німецькі підводні човни дошкулюють англо-американському мореплавству. На Тихому океані англо-американське панування так сильно захищено, що вони не спромож-

лися оборонити навіть Батавію, півострів на найбільшому з Філіппінських островів — Луюні. На Індійському океані справи Англії теж дуже погані: японці стають подалі то агресивніші. Кріпос війна з Індією розчарований. Йому не вдалося обдурити Індуський нарід. Нарешті сумно скінчилися і всі надії, які вони поклали на „успіхи“ большевицького зимового наступу.

Англії й американці опинилися у трагічній ситуації. То ж не даю, що військові заважали альянти в зійшлися у Лондоні й ламають голови над новими планами для найбільшого майбутнього. То ж не даю, що й Літвінов розпочав благає своїх англо-американських союзників пропоміч і заявляє, що коли вони не почнуть негайно великої рятункової акції, — справа альянти буде програна. Про те, як мала б виглядати ця акція, мають тільки неясне туманне уявлення. А тому, що вони не знають, що тепер почнуть Держави Осі, то сидять у тумані, в повному тумані.

Розвиток воєнних дій на південному відтинку фронту — серйозна небезпека для советів

П. С. В Англії вже прокладають існуючі до цього часу цілі відносно становлення на Східному фронті. В єдиний кореспондент „Таймс“ пише, що німецький вступ ні в якому випадку не втратить свого розмаху і не скільки не замішуватися. Зветься, що

німці перевищили свої власні рекорди. Інші лондонські газети не можуть більше замовчувати, що з поширенням бойових дій на південному відтинку фронту стає перед советами дуже серйозна небезпека.

Сибірські фантазії

Відомо в усьому світі, що Сибір має великі поклади кам'яного вугілля й багато інших підземних скарбів. Але всюди знають і те, що для добування цих скарбів ще майже нічого не зроблено. Експлуатація їх вимагає приготування, на які треба десяти років. Лише в Кузнецьку (на Сибірі) добували досі багато вугілля. Всі інші родовища кам'яного вугілля, залізної руди, золота, срібла, міді, мангану, олова, бокситу, тощо лежать глибоко в надрах широких сибірських просторів, і досі ведуться, бо на них немає потрібної комунікаційної сітки.

Чому ж, питаємо, академік Обручев потісав „Правду“ большевники у втраті Донецького басейну, вказуючи на значно більші підземні багатства Сибіру? Адже ж він добре знає, що всі ці скарби покищо нікому не можуть принести користі. Отже, все це — лише легковаження або розпачливе роблення настрою, щоб відвернути увагу від втрати європейських промислових областей Советського Союзу. Але ні вугілля, ні заліза ці штучки Сталінові ще не принесуть.

Агітація і факти

П. С. Большевики намагаються загладити свої втрати на Східному фронті. Замість своїх власних утрат вони все приписують німцям. Цим вони показують себе справжніми учнями своїх лондонських союзників, які, коли англо-французький фронт було прорвано в Західній Європі та англійці у Дюнкірхені зазнали тяжку поразку, говорили про повний славний відступ. Вони подають фантастичні великі цифри німецьких утрат на Східному фронті. Москва стверджує, що втрата німцями на Східному фронті складають біля 3 мільйонів полонених та поранених. Справжнє ж число німецьких утрат подає воєнний звіт від 2 липня. Вони складають в дійсності десятку частину поданих большевиками цифр.

Німецьчина — величезна воєнна сила

П. С. Після трьохрічної війни Німеччина являється величезною воєнною силою — заявляє лондонське бюро інформації в одному з своїх коментарів. Це ж саме бюро інформації далі заявляє, що: Советський союз знаходиться в великій небезпеці так само, як і Близький Схід. В Східній Азії ініціатива знаходиться також у руках ворога. В протилежність Німеччині ми могли б добратися до театру війни тільки морським шляхом, але для цього у нас не вистачає суден.

Як взято в полон генерал-лейтенанта Глазова

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил ось що сповіщає про взяття в полон головнокомандуючого другого большевицького проривною армією генерал-лейтенанта Глазова:

На просторі колишнього волховського мішка, у густих лісах та на багатих теренах, захоплені поодинокі розбиті відділи. Вони лише під охороною ночі відважувалися виходити з своїх захистів, щоб у довколишніх селах злобути деяку поживу та заспокоїти голод. Було відомо, що на цьому просторі укривався колишній командувач другої проривною армії. Цими днями бургомістер одного малого села повідомив німецького офіцера, що він захопив большеви-

ка. Німецький офіцер був взятий за атоматом у бумажку, де знаходився паспорт, щоб його запити вивести. З піднятим рухками вийшов большевик хати. Побачивши надривну на нього зброну, він сказав ламаючо німецькою мовою: „Не стріляйте, генерал Глазов“. Одного він витяг з своєї кишені документи та передав їх німецькому офіцеру. Генерал-лейтенанта Глазова відведено до німецького Головнокомандуючого, де ще раз підтверджено його ідентичність.

Так закінчив свій похід командуючий советської армії, яка по наказу Сталіна повинна була зробити напад для полегшення тяжкого переслідування південної армії.

Масовий напад на Черчилля

АМСТЕРДАМ. І лівня виступив у нижній палаті сер Джон Уордлоу Мілль з пропозицією висловити недовіру Черчиллю. При цьому він пояснив, що недовіра стосується не офіцерів, які перебувають на фронті, а центрального керівництва в Лондоні. Він намагав відокремлення обов'язків прем'єр-міністра міністра оборони і подав пропозицію призначити на головнокомандувача британської армії герцога Глостерського, який на власному досвіді добре обізнаний з усіма театрами воєнних дій цієї війни, і до того ж людина цілком незалежна.

Мілль нагадав також пояснення Черчилля, що британські війська в Лівії озброєні не гірше за німецькі і що армія в Нільській долині краще поставлена воєнними матеріалами, ніж це було під Сігатуром.

—Ніякий міністр оборони, — закінчив Мілль, — цілком усвідомлює ці факти, не міг би дати такої пояснень. Вони не є правдиві, вони не точні!

Мадагаскар має врятувати совети

За повідомленням британського інформаційного бюро Англія вирішила, вперше, велике питання, як зробити так, щоб був воєнний і коза ціла...

Вовк — це совети, що хотіли б, вперше, побачити британську кров, проливу на „другому“ фронті, а коза — це, звичайно, Англія, яка хотіла б захищати вояка голодного, бо немає змоги йому допомогти. Тепер британське інформаційне бюро вимувало таку розв'язку справу, яка має задовольнити обидві сторони. Бюро вбачає що розв'язку в окупації французької колонії — острова Мадагаскара біля південно-східного побережжя Африки. Ця окупація має цілком змінити хід війни і врятувати Советський союз, бо вона „перелає ініціативу в британсько-американську руку“. Таким чином, начебто перекреслюється японські плани, а німецький вступ на Советський союз обертається на нівець.

Ог і знов бачимо, як просто іпотрапить „геніальна“ англійська „голова“ вирішити складні справи. „Уда-

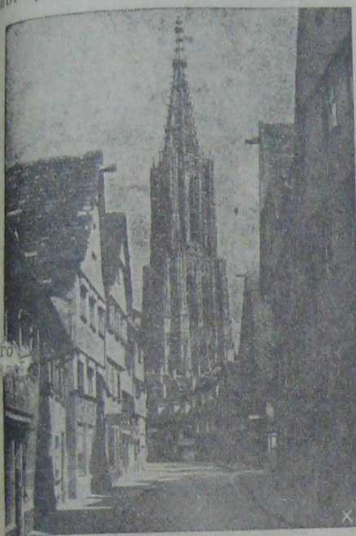
ром меч“ — Мадагаскар, що впає на голову колишньому союзникові Франції, сміливо розрізано гордістький визол „другого фронту“. Всі питання, зв'язані з неспроможного допомогти советам, розв'язались, яким Англії за одним німцем вказували свій обов'язок перед советами. Ім уже не треба турбуватися про матеріальну допомогу советам, ні посилати свої війська для відтінення советського фронту, бо всі большевицькі вимоги підтримки цілком задоволені на Мадагаскар.

А коли англійське інформаційне бюро волебно стверджує, що „Англія в стані розпочати в Європі офензиву у величезній стилі, та що“ ніхто не може сказати, що Англія до цього приготувалася, то це вже не важливо, — совети сак чим так врятовані. Егеж, англійський мудрий і дотепний Досі ніхто не цікавився далеким Мадагаскаром, що було простіше, як врятувати його? Англіяма не має чим журитися: вети врятовані, і все як по маслу!

Ілюстрований додаток до газети „Визволення“

З країни німців

В усіх місцевостях Німеччини є найкрасивіші міста, що засновані багато сот років тому, де побудовано чудові кам'яні будинки, що показують старанність і смак в красі будівництва. Тут народилась німецька мовина, тут вона виросла і захищена тепер у цій війні що прекрасна. Німеччина також нам може допомогти покращити вигляд нашої країни.

Собор німецького міста Ульма на верхній течії Дуная.

Соняшне щастя.

Так турбується Німеччина про своїх поранених солдат. Лазарет в одному німецькому місті.

Жінки - робітниці одержують роботу від своєї керівниці.

Німеччина це провідна країна в Європі. Це гордість Європи. В ній найкраще поставлена культура. Технічні досягнення є відкриттям найкращого світу. Все те, що є найкраще і цінніше в Європі, воно є лише в Німеччині. Це німецький нарід під проводом свого Фюрера Адольфа Гітлера зробив цю країну одною з передових країн світу.

Колодязь на базарі міста Ульма.

„У Німеччині жінка є справжнім товаришем чоловіка як у роботі, так і в життєвій боротьбі“ — сказав А. Гітлер. Ці слова Фюрера німецький нарід здійснив на практиці.

Зараз, коли німецькі воїни борються за створення нового кращого майбутнього життя в Європі, велику допомогу їм приносять жінки. Тут жінки працюють лікарями, медсестрами, телефоністками, радістками. Німецька влада забезпечила жінці всі права і обов'язки, які виникають із життєвих інтересів та самої природи жінки.

Служба державної повинності в Німеччині — це організації, в якій кожний молодий німець, незалежно від стану та професії, яку він хоче здобути, мусить на протязі одного року попрацювати фізично на користь Німеччини. Разом з багатьма іншими міроприємствами служба державної повинності є запорука в тому, що про ідею класової боротьби в Німеччині не може бути й мови.

Міські дівчата - німки вчаться доїти корів, щоб мати можливість і тут допомогти.

Вас, ще ми вміщуємо в нашій газеті ілюстровану сторінку. Гадано, що цим ми задовольнимо бажання наших читачів. Шлях до цього 50 копійок, коли цим ми робимо можливість читачу, то й надалі будемо йти випустити в кожній номер вашої газети. Отже, надсилайте свої зауваження та побажання.

Про наших земляків у Німеччині

По прибуттю в Німеччину, наші земляки проходять медогляд.

Український робітник з радістю показує своєму майстру, чому він тут навчився.

Тут у чистій кухні готуються їжа для наших друзів-робітників.

Після роботи робітниці влаштовують танці.

Даремно намагається пропаганда совєтів брехати нібито українським робітникам, які добровільно поїхали до Німеччини, погано живеться. Зовсім інакше розповідають нам про це листи наших земляків та повідомлення людей, які через деякі причини мусять повернутися назад. Українець в Німеччині стоїть на належній височині і в ній допомагає він своєю роботою наблизити перемогу. І коли він, з великим досвідом роботи, повернеться після війни на свою батьківщину, то допоможе тут почати нове життя.

КАРТИНИ ВІЙНИ.

Генерал-фельдмаршал РОММЕЛЬ.

Блискавичний напад німецького генерала Роммеля в Африці, що починається від кордонів італійської колонії Лівії і тягнеться багато сот кілометрів через пустиню і доходить недалеко до головного порту Єгипта—Александрії, завдав англійцям важкого удару.

Ще декілька тижнів тому хвастася Черчилль хорошими вістями, які він надіявся незабаром сповістити. Сьогодні ж захищає Англія свої останні позиції вже в самому Єгипті.

Німецькі панцерники йдуть в атаку.

Після зайняття Тобрука 28.000 чоловік противника потрапили в німецький полон.

Вісність і смерть М. Ю. Лермонтова

Воскресіння 1942 року милою 101 рік з дня трагічної смерті гениального поета М. Ю. Лермонтова, якого зробила великим вплив майже на всіх поетів, у тому числі й Г. Шевченка, який у своїх віршах згадує Лермонтова гениальним провидцем.

Відомо, Лермонтов помер на дуелі, що відбулася 27 липня 1841 року. У віці 26 років Лермонтов був у будинку знайомих Верзіліних, де знаходився багато друзів. Були також Мартинов, Пушкін (брат Олександра Пушкіна), Емілія Александрівна Шан-Грей і багато інших. Про цей вечір у своїх спогадах Шан-Грей пише: «Я не пам'ятала й не танцювала з Лермонтовим, бо він того вечора продовжував писати. Тоді він сказав мені: «Емілія Александрівна, прошу вас, однієї тур вальса, який у моєму житті».

Потім, танцюючи, ми сіли розмовляти. До нас приєднався Л. С. Пушкін і почали вони сипати жарти на всіх присутніх. Більш того, на якому танцювальній, з'явився Мартинов. Побачивши його постать, Лермонтов сказав: «Дивіться, ось який горіць з великим талантом!». Але в цей час Мартинов перестав грає і сказав: «Скільки просив вас залишити мене в спокої!». «Що ж, — сказав Лермонтов, — спитав Лермонтова, — відповів Мартинов, що не призначив день зустрічі».

Мов незграбна, трухлява споруда, яку не втримати вже ніякі підпори, так вальс на очах усього світу держав Сталіна.

Та советське інформбюро все ще намагається зберегти спокій і, цим самим, показати перед народом, що, мовляв, СССР ще могутній і зможе протистояти німецькій армії. Виходить так, як кажуть селяни: «лежати в грязюці й кричати: „Не брзикайтеся!“»

Советське інформбюро

свою звайомою Є. Биховцев та з лікарем Лореном, який згадує про це так: «Я збирався вже йти до мінерального джерела, як до мого вікна під'їхав якийсь верхівень і постукав у вікно нагайкою. Це був Лермонтов». А вже 27 липня в 7 год. вечора біля гори Машук за П'ятигорськом він був убитий.

Присутній на дуелі А. І. Валицький розповідає: «Відміраючи від бар'єра по 10 кроків, секундавати розвели противників у різні боки й дали їм заряджені пістолі. Після команди „Схोвайтесь!“ Лермонтов залишився нерухомим і, затулюючись рукою, підвів свій пістоль дулом угору. Лице його було спокійне, навіть веселе. Мартинов швидко кроками підійшов до бар'єра й вистрілював. Лермонтов упав, не зробивши руху ні взад, ні вперед, а коли ми підбігли до нього, то побачили, що в правому боці димилася рана, а в лівому сочилася кров. Куля пробила серце та легеню».

Так загинув один з кращих поетів слав'янського світу.

В.

Остання ніч

(Наслідування Жуковському)

Був у мене друг-товариш,
Наш рідний брат,
В ту останню ніч, як знаєш,
Не вернувся назад...
Як ударила тригоду,
Ми в німні нічній
Ледве виїхали на дорогу
Й нас погнали в бій...

Кров'ю змішав дуг зеленій...
Кому смерть із нас?
Куля свистнула поза мене—
Не прийшов мій час!
А йому під саме серце!
Більше вже не жисті!
Я до нього—вже не б'ється—
Він в крові лежить.

Протяга до мене руки:
«Як скінчиться бій,
Передай про мої муки
Мій молодий!»
Мовив він, на мене глянувши
Та й очі закрив.
Я з товаришем у яму
Його труп зарив...

Та й пішли вдвоє казати,
Хай його не згадає,
Підійшли ми вдвоє до хати
Та ніхто не йде.
Нам назустріч, лиси дівчина,
Кругла сирота,
Повислася на мене:
«Тато де?»—пита.

«Тато прийде, а де ж мама?»
Мама теж нема.
Лиш я ввечора до рана
Плачу тут сама.
Я не зміг ні слова мовити,
Ми й пішли з двору:
А дівчина нас проводила—
Сліз не витира...

В.

На батьківщині Гоголя

У Великих Сорочинцях, Миргородського району, на вулиці Гоголя міститься старовинний будиночок з пам'ятною таблицю. На бронзовій дощечці, в зеленому залізо-лазуровому вінку витиснуто напис: «Здесь, 20-го марта 1809 года родился Николай Васильевич Гоголь». Таблиця ця встановлена заходами В. Сорочинської учительської семінарії в 1909 році. Будиночок колись був під соломою, власником його був відомий у ті часи український лікар Трохимівський, до якого виходила молода мати Гоголя на пологи, побоюючись за їх наслідки. І ось обставина склалися, що саме в цьому будинку у Великих Сорочинцях народився Гоголь, хоча його батьки жили в своєму родовому маєтку в селі Яновщина, Полтавського повіту.

Народження М. В. Гоголя записано в Спаській церкві у В. Сорочинцях, збудованій ще українським гетьманом Данилом Апостолом у 1734 році. Церква ця являє собою велику історичну архітектуру пам'ятку. Метрична книга, в якій записано народжен-

ня Гоголя, зберігалась у В. Сорочинському музеї імені Гоголя, що містився в будинку, де народився письменник. Але під час утечі більшовиків її вивезли, лишилася тільки фотокопія сторінки, де записано народження. За советів у будинку був гуртожиток міліції. Щойно, в 1926 році будинок відремонтовано, а Лубенський окружний виконавчий комітет (окрвиконком) оголосив його пам'ятником культури місцевого значення».

До останнього часу тут знаходилися деякі меблі, закордонна література про Гоголя, а також із металевих віників, зроблених з бронзи й срібла та піднесених установами Полтавини в знак пошани до великого письменника.

Будинок зараз знаходиться в дещо зруйнованому стані. Для відновлення його потрібно не досить багато коштів. Правда, експонатів там залишилося небагато, проте, тут ще є чимало портретів російських письменників—сучасників Гоголя, ілюстрацій до його творів, а також ілюстрації тих місцевостей, де часто бував письменник.

Відомо, що рідня Гоголя походить з українського козацтва. Батько Гоголя—син полкового писаря, жив у своєму родовому маєтку Яновщина, Полтавського повіту. На жаль, будинок Гоголя там уже давно не існує. Сам Микола Васильович є українського походження, вихований на традиціях українського побуту, мови й культури. В своїй творчості він широко використовував життя українського народу, до якого завжди виявляв велику повагу та вважав себе його сином.

Г. Т.

Правда про брехню

Мов незграбна, трухлява споруда, яку не втримати вже ніякі підпори, так вальс на очах усього світу держав Сталіна.

Советське інформбюро

вважає зайвим відверто признатися перед народами про падіння Севастополя, Ворожич, Ворошиловграда (Луганська), Ростова—на—Дону й т. д. Чи варто, мовляв, про такі «дрбниці» говорити по радіо? Краще передати патрістичні листи з фронту, пісню про Сталіна чи фантазію про те, як підрозділ Н-ського полку під командуванням капітана Б. біля річки К. розбив Н-ську німецьку панцерну бригаду й т. інш.

Жидок Лозовський перевершив усі казки та байки й по радіо так дуже б'є німців, що німецькі та союзні війська скоро будуть вже біля Волги!

Цікаво, чи колинебудь він скаже своєму народові про втрату останніх хліборобських областей буржуазного СССР?..

Г. Т.

Жолоски

(НАРИС)

Варвари без жалю плюндрували нашу святиню—Дніпровий край, рідні села... Забирали до шенту селянську власність, нашіпту дідами й прадидами, нашіпту українську культуру. А українців, які спокійно жили на берегах рідної землі, засилили до Сибіру, морили голодом. А на Україні жиди будували собі рай, і все це звалось «великим переломом» кривавого Джугашвілі.

Але це не все... Прийшла весна 1933 року. Вона була ще страшніша, ніж попередня. Ні сонце, ні тепло степових вітрів, ніщо не могло спасти людей. Україну вимирала з голоду, зелене колосье жужурю ридало за своїми власниками, яких цією степською несли на цвинтарі.

Якось оцей господар увійшов у свою хату над Дніпром. Вона стояла пуста. Ні зернина не залишилося в засіді. Все до краху забрала жидівська анжир... Лише на підлозі лежала біла саж опудала дружина й синчик-одинак Іван...

—Якове, піді, лишень, хоч колосье настрижеш, адже ж воно наше, власне. Піді,—благала вона,—бо я вмираю...

Господар з підпухлими очима плакав, як мала дитина... В уніах дзвеніло: всередині вмерло, нива залишилася яничорам...

Плакала земля, плакали колоськи, гірко плакали голодні господарі-українці. А навколо шуміло кружляла смертоносність...

Нич... Непотворна, кривава... Плив господар на своє поле. Стежкою ступав обережно, щоб варту не почув. Ногі підкошувався, мов стеблинка, а в серці кипіла лют...

Годи прокляті! Не можна й власного брати... Ні, брехня, воно моє, власне!

Навколо кривавилася ніч, журно дозвонили дніпрові води, кивали під стрілками сичі. Забрив недалеко від стежки Яков і пожежники чирк-чирк колоськи. Може настриг в десяток, коли це щось, мов грим, припало до його: він упав... Даліко в

яру цей гуркіт позторився. Крізь розпач і страх Яков почув:

—Гад, парикмахер, встань!—і важкий чобіт з розгону верує у пустий житт...

—Грицько, за що ти вбиваєш мене?—півняв Яков партіцію сусідів.—Я ж власне стриг... У мене дружина й син... вмирають,—благає господар.

—Вперед! Сталіна закон знаєш? Шішнік!—кричав сльняний підліз Гріцько...

Ранок. Заплаканий, сирій, як і само життя. Він теж ніс, як і мрець, над степами. На сім років засудили Якова за розбазарювання «соціалістичної» власності.

А дома в пусті-хаті вмерла в той же день дружина й син... Покурого господаря геді, цією ж стежкою в торю до міста. Коли він порівнявся з нивою—не витримало його серце, заридало, як ніколи, гірко, гірко.

—Прощай, ниво, село і ви, зелені колоськи!

І впаши на груди, корчився

благав:

—Я ще до вас вернусь, всерізно цьому прийде розплата!

Колосье жовтою зливою тядлося до свого власника, воно ніби плакало... Бажало швидкого повернення свого хазяїна. Сибір. Тайга. В лагері БАМА тисячі хліборобів-мучеників. Між ними й Яков. Була там майже вся Україна: й запоріжці, й кременчужани, й київляни й полтавці...

«Оце воля батька рідного»,—сміялися засланці. Сім років Яков ніяк не довго... На одному кедрі якийсь містик вирізав такий напис: «Хто не був, так той побуде, а хто був, так той не забуде».

—Так! Тайга проклята! Я ніколи її не забуду,—не раз після того говорив господар.

Тепер він знову господарює на своїй власній землі. Вона щиро відпочиває своєму власникові. Густий колось тужав на сонці й ніжно шепоче:

—Тепер берися, господарю, до праці, відновляй свій край! Золотилися іскорками очі... В торсткій долоні нагастило важке колосье, що жадібно нило сонячну насаду... Воно все ще шепотіло:

—До праці! П. М'якуша.

Першочергові завдання села

(Від нашого спеціального кореспондента)

Чудова погода останніх днів добре сприяє росту й вирівнюванню хлібів. Було паліваються жита, жовтіють ячмені. Наближаються жнива, перші вільні жива на наших ланах.

Питання підготовки до збирання нового врожаю й була присвячена нарада сільських старшин, що відбулася 25 липня в м. в Дубов'язівському районі. За давними районного сільськогосподарського відділу громадські господарства в основному вже готові до виходу в поле. Зайнятіся ремонт жаток, гарб, возів, готуються коси, серпи, приміщення для зсипання зерна. Старшини обшин повинні розмістити свою робочу силу так, щоб в найкоротший час упоратись зі збиранням хліба. Тих старшин, в обшинних дворах яких ще не все гаразд, де ще маються прогалини, нарада зобов'язала до 1 серпня повністю закінчити

всі підготовчі роботи. Поряд з цим на нараді стояло питання й про проведення інших сільськогосподарських робіт. Став був розмови і про саживих плантацій у багатьох місцях у незадовільному стані. Замість чистих прополених рядків цих коштаєних рослин яскраво жовтіє свиріпа, росте виріп. На не старшина одного господарства сказав так: «Аж межки побилі...» На запитання — коли це було? — він неохоче відповів: «Та... з місяця тому...».

Побили межки і заспокоїлись, а бур'яну того й потрібно: росте собі та розвивається. Як можна дати землю у власне користування таким господарям? А питання про її розподіл набуває з кожним днем все більш сучасного значення. Ледар і вероба ніколи не одержать землі. Уже зараз видно, хто златий і хто хоче самостійно

господарювати, праця в обшині яскраво свідчить про це. Отже, право на землю має тільки той, хто чесно й сумлінно працював у цьому році.

Характерно також, що життя з кожним днем все більш вибірає нормальне вигляду. Зараз у селах району організовуються споживчі товариства.

Після цього нарада обговорила роботу шляхового відділу, відділу зв'язку та охорони здоров'я. В кінці скажемо ще про те, що в Дубов'язівському бракує акуратності. Замість 11 годин нарада розпочала свою роботу о 12 годині або й того пізніше, багато часу тратиться марно. Керівникам району необхідно усунути цю на перший погляд незначну хибу й завжди бути точними в своїх діях та виконаннях.

М. Олександренко.

Як живуть українці в Німеччині

Вже чимало одержано листів з Німеччини від українців, які поїхали туди працювати. Вони сповнені радістю, цілковитим задоволенням. Українці щасливі, що перебувають в першодовій країні, серед культурного народу, у якого є багато чому навчитися. Декому з українців довелося повернутися на батьківщину через свій стан здоров'я. От, наприклад, у м. Крозе-вель повернулось подружжя Ракоїд, Пан Ракоїд розказав нам про своє перебування в Німеччині. Він розказує, що вони з дружиною вирушили наприкінці квітня цього року. Під час подорожі, яка тривала понад тиждень, вони були оточені великим піклуванням. Приїхавши в м. Кельн вони одержали направлення на роботу в заводську частину Німеччини. Влаштувались працювати на фабриці. При фабриці для приїжджаних добре обладнаний гуртожиток. Кожному окремі ліжка з чистою білизною та ковдрою. Для сімейних кімната окремо. За харчування приходить й говорити! Годували тричі на день.

Пан Ракоїд розказує:

— Ми мали й масло, й каву, й цукор, й м'ясо, й консерви — мали таку їжу, про яку нам і не снилося в сталінському «раю». Відразу ми одержали спецодяг.

Особливо чим був захоплений пан Ракоїд — це сердечним ставленням німців до прибулих українців. Вони всіма способами намагались виявити приязнь і доброзичливість.

— У неділю ми ходили оглядати місто. А скільки там різного краму в крамницях! Це цілком приступні, заведена карткова система за якою кожен одержує те, що йому належить. Нам теж видали такі картки. Велика біда, що в мене хворе серце, — говорить пан Ракоїд. — Прийшлося повернутись назад, поживши в прекрасній Німеччині лише два місяці!

Але й за ці два місяці пан Ракоїд встиг придивитись до життя в Німеччині. Всі, кому довелося повернутись звідти, дуже жалкують, завидують своїм товаришам, які залишились в Німеччині, бо вони там навчаються культурно працювати й культурно жити. Вони щасливі, що своєю роботою беруть участь в будівництві нової Європи, в якій не буде місця жидівським, більшовицькому пануванню. Нам тут, у себе на батьківщині, треба взятись за роботу. Треба працювати щиро й чесно, щоб не були гідні війти в нову сім'ю народів Європи звільнених геніальним Адольфом Гітлером з-під страхіт сталінського «раю».

ОРЛОВСЬКИЙ

НАКАЗ № 71

по Конотопській районній управі від 23 липня 1942 року «Про реєстрацію домогосподарств по місту Конотопу».

З метою впорядкування обліку домогосподарств та садибних ділянок міста, НАКАЗУЮ:

1. Відділу міського господарства провести реєстрацію всіх домогосподарств та садибних ділянок, розташованих на території міського обслуговування, які належать організаціям, підприємствам і приватним особам.

2. Зобов'язати всіх власників домогосподарств, керівників установ, підприємств і приватних осіб при проведенні реєстрації всіх домогосподарств пред'являти документи, які б стверджували їх право володіння майном на день приходу німецького командування, а приватним особам, крім того, пред'являти паспорт та будинкову книгу.

3. Реєстрацію домогосподарств розпочати з 1 серпня та закінчити на протязі двох місяців, тобто, до 1 жовтня. Відділу міського господарства додатково виробити календарний план проведення реєстрації домогосподарств і широко об'явити його населенню.

4. Відділу міського господарства разом із загальною реєстрацією організувати поточну реєстрацію домогосподарств, а всім власникам домогосподарств, керівникам установ, підприємств і приватним особам на протязі одного тижня провести реєстрацію домогосподарств, приданих у відділі міського господарства.

5. За проведення реєстрації домогосподарств встановити платню в сумі 15 крб.

6. Особи, що ухиляються від своєчасної реєстрації домогосподарств, будуть оштрафовані на 500 крб.

7. Контроль за виконанням цього наказу покладати на відділ міського господарства та на органи поліції.

Старшина району КОВТУН.

НАКАЗ № 72

по Конотопській районній управі від 24 липня 1942 року

З метою повної ліквідації браконьєрства та організації плавної, дозволеної німецьким сільськогосподарським командуванням, ловлі риби по річках, озерах та ставках, в додаток до попередніх розпоряджень, наказую:

1. Зобов'язати всі обшинні господарства і приватні особи, що мають рибальське приладдя, до 1 серпня 1942 року скласти угоду на право ловлі риби з Конотопською конторою «Заготскот» і в усіх випадках ловлі риби різними рибальськими приладами, крім удочки, мати при собі ліценсійний документ на право ловлі риби від Конотопської контори «Заготскот».

2. На керівників обшинних господарств та окремих осіб, які будуть провадити незаряджений улов риби, буде накладений штраф до 1000 крб., а рибальські приладдя будуть конфісковані.

3. Зобов'язати інспектора поліції та старшин сіл встановити контроль над ловлею риби по всіх водойомах Конотопського району й у всіх випадках незарядженої ловлі риби рибальське приладдя відібрати і передати матеріал для накладення штрафу.

Старшина району КОВТУН.

ОГОЛОШЕННЯ

З метою більш правильного обслуговування українського населення міста різними культурними розгаками, перебачається змінити дні та години прокату кінофільмів у кінотеатрах міста, а саме:

В МІСТІ:

Понеділок — 19 год. 30 хв.

Середа — 18 год. 30 хв.

Субота — 17 год. 00 хв.

Неділя — 13 год. 00 хв.

НА СТАНЦІЇ:

Середа — 18 год. 30 хв.

П'ятниця — 18 год. 30 хв.

Неділя — 17 год. 00 хв.

Крім того, кращі кінофільми у неділю в місті та ввечерю у суботу на станції будуть демонструватися для дітей.

Про перебачення для цивільного населення та німецьких солдат постанови та концерти буде сповіщено окремо.

ОГОЛОШЕННЯ

На підставі дозволу Ортскомендатури, Конотопський Історичний музей ім. Лазаревського, що міститься по вул. Лисенка, № 21, відкритий для відвідування.

Музей буде відкритий з 12 годин дня до 5 годин вечора в такі дні: вівторок, четвер, суботу й неділю, при чому в неділю музей буде відкритий з 10 годин ранку до 5 годин вечора.

Вхідна плата для дорослих — 2 крб., для дітей до 14 років — 1 крб.

Директор музею
Заболотний.

ПОПРАВКА

В 42 номері нашої газети в розділі «Загублені документи» трапилась помилка. Надруковано: загублені пашпорти на ім'я Василенко Марії Павлівни та Василенко Івана Павловича. Слід читати: загублені ПРОДУКТОВІ КАРТКИ на ім'я Василенко Марії Павлівни та Василенко Івана Павловича.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ
ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Люденко Олексій Левківнич
Кашук Марії Степанівни
Бойка Мусія Васильовича
Бадзини Гаврила Охримовича
Откидача Михайла Олександровича
Вілого Михайла Миколайовича
Перешитого Неоніла Харитонівни

Перешитого Федора Гаврилівни
Рогового Панаса Гнатівича
Лисенка Василя Єгоровича
Кашука Семена Трохимовича
Устименка Максима Єгоровича
Прокопця Михайла Федоровича
Борська Семена Юхимовича
Хильченко Ганни Юхимівни
Осиченко Надії Андріївни
Рибаконя Якова Микитовича
Радченка Павла Мусієвича
Середі Ганни Єгорівни

Коромісця Устима Андрійовича
Тарасенка Ореста Степановича
Борська Корнія Петровича
Свершча Петра Васильовича
Соколову Любові Михайлівни
Ситника Михайла Васильовича
Черниш Євдокії Микитівни
Санола Івана Аврамовича
Тазала Федора Павловича
Макарови Олександри Павловича
Наточі Анастасії Павловича
Лукашова Олександра Миколайовича

Кашури Марії Йосипівни
Піркової Марії Миколайівни
Тарасенко Наталії Степанівни
Чуприни Євдокії Семенівни
Урюхіна Василя Ізидоровича
Милушечка Микита Гаврилівни

Суриніної Варвари Васильовичи
Горбачової Лілії Єфремовичи
Демченко Єфросинії Миколайівни

Марченко Марії Васильовичи
Зубко Михайла Миколайовича
Торчаків Івана Федоровича

Продуктові картки на ім'я:

Зенченко Петра Миколайовича
Нестеренко Марії Єфремовичи
Панчонної Оксани Васильовичи
Федоренко Ніни Андріївни

Картки безробітності на ім'я:

Кривошеїної Параски Євдокіївни
Тимченко Віри Григорівни
Пічуч Мисодори Анатоліївни
Велосипедний комерсанта
Литина Дмитро Миколайовича
Особоне посвідчення на
Михайленка Тимофія Миколайовича
Особоне посвідчення на
Сатереву Олександру Євдокіївну

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конопот, Неділя 9 серпня 1942 року

44

Систематичне відрізування радянських територій продовжується

Між Чорним та Каспійським морями перервано. Ворошиловськ та Кропоткін у німецьких руках. Потоплення радянського крейсера на Чорному морі.

Грізні дні

Після поразки в Кіровограді радянський перелік у Московського Кремля Куйбишеві. Тепер більшовики вже повідомляють своїм союзникам, що безпечка васулулась, настали грізні дні. Однак, внутрішня пропаганда все продовжує закликати радянських Росії до боротьби, вона вилучує, щоб за цю ціну зупинити ворога, закликаючи червоноармійців проявляти ще рішучіше за інтереси сталінської зброї.

Газета "Красная звезда" каже, що становище на південному фронті надзвичайно серйозне.

Не тільки радянська преса визнає критичне становище радянців, про це пишуть і їх союзницька преса. Так, одна американська міжнародна писемниця каже, що американці не мають мати ілюзій відносно свого радянського союзника. Якщо вони залишать такі важливі пункти, як Севастополь, Ворошиловград та Ростов-на-Дону, то вони вже не можуть поправити свого становища.

В Лондоні кажуть, що найбільшій писемності не передбачити того, що зробили німецькі військові частини, перейшовши фронт на широкий віддалі. Крім того, більшовики не могли використати привабливих умов—7 кілометровий течії Дону—в результаті чого, німецькі частини зайняли м. Батайськ на південному березі Дону.

Голод у Радянському Союзі

Як заявляє московський представник лондонської преси, продовольче становище в Радянському Союзі дуже тяжке. Московські крамниці порожні, навіть картоплі та капусту немає. В Ленінграді багато людей уже голодує. Деякі з них з'їли аліба знижено ціни на гривні.

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З Головної Квартири Фюрера:

3 серпня 1942 року

На сході танкова армія, переслідуючи ворога, наближається до верхньої течії Кубані. Дезорганізований місцевий опір ворога було зломлено.

Талові шляхи з'єднання більшовиків у Кубанській області піддалися тяжким атакам, особливо, залізниця Баку—Ростов.

У великій донецькій дузі радянські контракти були відбиті, при цьому було знищено 85 танків. При нічних нальотах на судноплавство Волги було потоплено 2 танкери й 6 транспортних суден, 9 транспортних суден було пошкоджено.

На північ від Ржева, на Волховському фронті й під Ленінградом безперервні атаки більшовиків, які були організовані для полегшення південного фронту, закінчилися невдачею.

За час від 23 липня до 2 серпня британська авіація втратила 248 літаків, з них 84 над Середземним морем та в північній Африці. За той же час у боротьбі проти Великої Британії втрачено 78 німецьких літаків.

4 серпня 1942 року

Швидкі військові частини та загони СС у сміливому наступі досягли в деяких місцевостях річки Кубань. Промислове місто Ворошиловськ після короткого бою було взяті. Військові частини повітряних сил з знищувальною силою наступали на відступаючі ворожі колони й бомбардували вдень та вночі ворожі аеродроми, транспортний рух і залізничні споруди до північної Кавказької залізниці.

Між Сальськом та Доном німецькі та румунські війська просуваються далі на схід. На Волховському фронті та перед Ленінградом робились нальоти місцевого значення.

В Єгипті німецькі бойові літаки в ніч на 3 серпня, а також наступного дня бомбардували британські авіабази та військові розташування в Александрії. У північній Африці та над Мальтою в повітряних боях збито без власних утрат 9 британських літаків.

У боях проти Великої Британії німецька авіація здійснила вчора новий наліт на важливі у воєнному відношенні споруди та авіаційні бази в центрі країни, а також на східному та південному побережжях.

5 серпня 1942 року

На схід від Азовського моря німецькі й румунські дивізії широким фронтом наближаються до залізничної лінії Єйськ—Тіхорецьк. Ворог чинить тут лише частковий опір. На Кубані з'єднаними загонами СС після впертої боротьби штурмом був узятий важливий залізничний пункт Кропоткін. Таким чином, р. Кубань досягнута на віддалі 100 км. На північ від Армавіра вдалося утворити передмістне укріплення на західному березі Кубані.

Легкі німецькі бойові літаки вчора здійснили наліт на об'єкти південно-англійського узбережжя й зробили ряд попадань у важливі у військовому відношенні споруди міста Брайтона. Крім того, було обстріляно з повітря одно сторожеве судно. В ніч на 5 серпня авіація скинула бомби на портові споруди південно-західного побережжя Англії.

6 серпня 1942 року

В області Кавказа був узятий залізничний пункт Тіхорецьк та була досягнута широким фронтом залізнична лінія на північний захід від Тіхорецька.

Швидкі з'єднання піхотних дивізій просуваються далеко на південь. З'єднання винищувачів з висоти й бронею польотом підтримували танкові війська в розширенні передмістних укріплень на Кубані.

Аварія радянського потягу

Нещодавно одержано повідомлення, що на залізничній лінії Москва—Куйбишев швидкий потяг зіштов'явся з рейкою. Ця аварія сталася внаслідок того, що на залізничній лінії стояли 3 вагони з боєприпасами, що були кимсь відцеплені від воєнного потягу, що нещодавно тут проходив. Більшість вагонів швидкого потягу розбито. В цьому потязі повинен був їхати Сталін зі своєю охороною, але з невідомо-невідомо.

Багатства Кавказу

Німецькі та союзні війська, взявши штурмом місто Ростов-на-Дону, швидким темпом просуваються далі на схід. Після кількох днів боїв здобуто м. Ворошиловськ. Просування німецьких військ на південь продовжується.

Це означає, перш за все, те, що незабаром будуть розірвані останні зв'язки між Радянським Союзом та Кавказом. Радянська воєнна промисловість вже не буде одержувати кавказької сировини, особливо, нафти, бо нафтопродуцент Кавказ—Довбас уже розірваний, центральний північно-кавказького залізничного руху, Ворошиловськ, уже знаходиться в німецьких руках, а водний шлях через Каспійське море та Волгу весь час знаходиться під обстрілом німецької авіації.

Само собою виникає питання: що, власне, втрачає радянська воєнна промисловість з втратою зв'язків з Кавказом?

Перш за все, радянська армія майже повністю втрачає підвіз нафти та нафтопродуктів, бо на Апшеронському півострові—навколо м. Баку—добувається більше, ніж три чверті всієї радянської нафти. Тут же знаходяться й нафтопереробні заводи, що виробляють з нафти бензин, газ та різні мастила. Всі ці продукти краще потрібні для ведення війни, бо решта нафтових джерел—на Уралі, біля Печори та на Сахаліні—аж ніяк не можуть забезпечити радянську армію та це у воєнний час.

Відомо, що Радянський Союз, надіючись на неприступність до Баку, не робив ніяких запасів бензину та інших нафтопродуктів. Отже, з утратою зв'язків з Кавказом через деякий час радянські танкові армії та авіація повинні майже повністю вийти з ладу, і

(Закінчення на 2-й стор.)

таким чином, совети не зможуть далі вести війни.

Крім нафти, Кавказ багатий також іншими цінними для воєнної промисловості сировинами. В Азербайджані навколо Кіровобадського останнім часом вивір великий комбінат гірської промисловості; тут залягають великі поклади залізної руди, алувітів (сировина для видобування алюмінію, який конче потрібний для будівництва літаків). Тут також є багато мідної руди та колчедана. В Грузії недалеко від Чатурсі добувають марганець.

Кавказ дуже цінний також, як великий центр сільськогосподарського господарства, особливо бавовниства. Тут також вирощують цінні сорти чаю, мандарини, апельсини, лимони та ін. Велике значення має також розміщена в Тифлісі та недалеко від Баку тек-

тильна промисловість, яка працює на місцевій сировині. Загальносоюзне авіаційне має також виробництво шовку.

Всі ці промислові галузі на протязі останніх років були підпорядковані вимогам військового часу, отже, з утратою останніх зв'язків з Кавказом советська армія втрачає всі продукти кавказської промисловості, особливо, нафтопродукти (бензин, гас, мастильні масла та інші олії), без яких ведення війни неможливе. Цю загрозу обіцяє советське командування, яке всіма силами захищає кожний ступінь північно-кавказької землі. Втрата хліборобної Донської області та зв'язків з Кавказом — це є великий удар для советів, ніж той, який вони втратили всю північну частину Советського союзу. В.

Безумовна перевага німецької зброї

Друкуюмо далі свідчення військовополонених з німецькими звідомленнями з північного й південного фронту:

Кілька днів тому звільнено й покинано до Москви советського генерал-лейтенанта Ватутіна, начальника штабу при командуванні большевицької північно-західної армії генерала Курочкина. Очевидячки Сталін робить генерал-лейтенанта Ватутіна відповідальним за те, що зимовий наступ не вдався, за невдачі на окружувальному фронті під Ленінградом та невдачі спроби прориву на південний захід від Ільменського озера. На місце генерал-лейтенанта Ватутіна призначено генерала Шльомана.

„Большевицька північно-західна армія, яка складається з першої ударної армії, першого гвардійського корпусу, 34 та 11 армій під командуванням генерала Морозова, зазнала в зимових боях дуже тяжких втрат у людях і матеріалах“, заявив сержант Василь Мальцов із штабу командувача північно-західної армії, що кілька днів тому попав у німецький полон на північному відтинку Східного фронту.

Він заявив далі: „Харчові запаси скінчилися. Ми голодуємо разом з командирами. Деякі полки мусять їсти димом залишатися без їжі. Довідавшись, що німецькі війська добре забезпечені харчами, ми сподівалися, оточивши німецькі відділи, здобути від них потрібні нам харчі. Але всі ці надії розбилися об завзяті німецьку оборону та перевагу німецької зброї“.

Советський сержант Толмаков з 47 дивізії, що ведено на схід від Хар-

кова, зовсім виснажений, попов у німецький полон, заявив: „Тяжкі фізичні зусилля й криваві втрати зменшили советську армію. Надзвичайні труднощі в постачанні паралізують нашу ударну силу. Советське командування скаженіє, командири лаяються, але це не допомагає. Ми застрягли на кілька тижнів, голодували. Комісари силкувалися втопити в горілки свій розчарований патріст. Вони до безтями впливалися алкоголем, призначеним для червоноармійців. Повинившись, вони нас били, а інші навіть стріляли один одного“.

Советський санітарний сержант Павло Каковський з 201 латвійської дивізії, що попав у німецький полон цими днями на північному відтинку Східного фронту, заявив: „Большевицькі командири зовсім втратили панування над своїми вервами. Полковий командир майор Щеглов не вгає навіть роздавати ляпаси командирам. У своїй люті він стріляє навіть в своїх людей. Злидні останніх місяців викликають в багатьох командирів частини небезпечні малюнки, а в деяких випадках навіть божевілля. Коли у свій час, на початку зими, німецький фронт зупинився на одному місці, ми набравшись надії і думали, що зможемо масовими напелегливими атаками цей фронт відкинути. Але всі ці спроби, хоч большевики їх робили величезними силами, не мали жодного матеріалу та зусиль завзятого, за винятком незначних місцевих успіхів, були засуджені на невдачу. Перевага німецької зброї була зовсім безсумнівною. Тому большевицька армія з великою турботою чекає майбутніх воєнних дій“.

Америка не може виконати своїх господарських зобов'язань

Державний департамент у Вашингтоні (США) повідомив іберо-американські місця, що в найближчому часі треба чекати дальших обмежень поставок бензину, нафти, мастила та пального.

Вашингтон порадив дипломатичним представникам іберо-американських країн рекомендувати своїм урядам посилення теперішнього раціонування цих матеріалів та дати своїм урядам зрозуміти, що північно-американські поставки пального мусять бути скорочені на 50 процентів.

Останні резерви Англії

В важкій палаті англійського парламенту Черчилль був змушений зробити цікаве визнання про причини поразки в північній Африці. Він заявив, що Великобританія послала на цей фронт більше, як мільйон людей, 6.000 літаків, 5.000 гармат і 4.500 танків. За останні два роки ця кількість людей і зброї розтаяла.

Звістки ці всі війська були доставлені, він не сказав. Про те, що Південна Америка, Індія, Австралія й багато інших країн мусили були Англії що сподіювалися і що в кінці-кінців також мусила Америка допомогти своїми доставками, змовчав він. Звідки повинні тепер взятись резерви? Чи не повинна Англія тепер, нарешті, сама своїм власним військом воювати?

Побідоносний похід Сталіна в Німеччину.

Лихоліття большевизму не повернеться!

Ніколи не згадується в пам'яті людства період від 1919—1941 років. Це темна сторінка в історії людства не лише для нашого народу, але й для народів суміжних з нами країн. Почався великий жах для людства з того часу, як партія большевиків захопила державну владу. З того часу населення довелось пережити великі злидні й труднощі. Таких злиднів не знали ні робітники, ні селяни жолної країни. Спершу комуністи заспокоювали маси: „Підождіть трохи... Це спочатку такі труднощі, бо ми ж відбудуємося, а згодом для вас настане рай“. Проходили роки, а „рай“ все не було. Навпаки, з кожним роком большевицький „рай“ був більше похорий на пекло. За 24 роки бідності нашого народу дійшла до крайності, населення залишилось без жодних запасів для життя. Чому населення довелось пережити особливо тяжко цей рік? Такого стано-

вища не було навіть-ні в довгої імперіалістичної війни 1914-1918 рр., бо в той час мало запасів продовольства та середні селянство були хлібозапасні магазини. Тепер же хліб і харчові продукти не були народною власністю — це все було „державне“, а большевицькій державі байду до становича народу. Коли б „батько“ Сталін та його комісари турбувалися за нарі, то не видали б такої звірської наказу — пожити хліб, убивати худобу. Вони ж знали, що цим вони приречуть людей на голодну смерть. Натерпівшись злиднів та рабства, наш нарі побачив, що треба шукати спасіння від своїх „друзів“ большевиків, він побачив, що визволення несе німецький воїн. Ось чому так довірливо українці віднеслись до німецьких воєнк. Німецький нарі допоможе нам відродити нашу батьківщину та її національну культуру.

Т. Осадчий.

В...Розстріляти! Червона армія під стінкою!

Свідчення полонених червоноармійців та знайдені при них документи кидають цікаве світло на відносини в червоній армії, що тепер уже справді стає червона, але від власної крові.

Кожному відома роль політруків у червоній армії. Вони мали наглядати за командирами й бійцями та збільшувати їхню „бойову готовність“. Що це своє завдання вони виконували „доотроково“ й „понад плач“, теж кожному відома. Але Сталінові було цього ще замало, він наказав кожній військовій частині, починаючи від батальйону, приділити окремий „звод НКВД“ з одним командиром на чолі. Завдання цієї нової військової частини — це політичний нагляд за ко-

мандирами, бійцями й... командирами. Кожний такий „звод“ має ще окреме ексекуційне „отделение“, що зветься коротко, але багатозначно „00“ (нуль-нуль). Значить, хто туди потрає, пши — пропало: його життя коштує тоді нуль.

А таких є справді багато. Із записок подяглого командира одного такого енкаведистського взводу довідуємося, що в його дивізії розстріляно за один тільки місяць не менше, як 103 особи, між ними, одного командира полку, двох командирів, одного голову міського управління й 99 червоноармійців.

Придільена взводу НКВД бойовим частинам свідчить про те, якими засобами червоної Кремль „заохочує“ здештовану масу

червоноармійців умирати за жидівсько-большевицьку „родину“. В зв'язку з цим стає дуже характерною потатка в шоденнику ізшого командира енкаведистського взводу, який попав у німецький полон кожної атакою кожного десятого бійця розстріляти!

Так обстоють справи в червоній армії. Допомогти пропадає, комісари наглядують за червоноармійцями, за „комісарами стає життя НКВД, а все разом загадує кзку про Ал. Вибуй сорок розбішак, де один другому приставляв пістолі до лоба й усі разом сплелися в „зачароване коло, з якого є тільки один вихід — смерть!“

Андрій Луцен.

834 (Земельная на 2-а с

ЗЛОДІВ НЕ ПОВИННО БУТИ

Чесним українцям дуже соромно перед німцями за тих наших земляків, які безсоромно протягують руки до чужого добра, тобто, крадуть. Ці люди — паразити, бо вони вимагають жити працею інших людей. Чим культурніший нарід, тим менше злодіїв знаходиться в його середовищі. З приходом до влади націонал-соціалізму в Німеччині крадіжки вель час зменшувались. До революції й у нас право приватної власності охоронялося законом. Злодіїв було небагато й люди до них відносилися з презирством.

Коли ж прийшли до влади большевики, вони кидали гасло: "Твоє-моє-наше" й почалися масові

крадіжки. Своєю безвідповідальним відношенням до цього явища большевики губили чесність людей, бо коли начальник тягне в свою кашенку чужі речі, то чому ж іншим цього не можна робити? Велика кількість людей з того часу й сприйняла цю підазвичку — красти чуже добро.

Непрямим, але повчальним виводом було позминуло неділі в Конотопі, коли, на великий сором усіх мешканців нашого міста, три злодійки були прив'язані серед базару до гаванських стовпів. Хай цей випадок назавжди западе в душу кожному, щоб ніхто більше не зважився на такий брудний вчинок.

Визволений.

Радість селянина

Творча праця, особливо, в наслідок дають радість і задоволення трудівнику.

Колись, ще до когоспної панщини, був задоволений та щасливий від своєї праці й селянин. Він був творцем багатства на своїй землі й радів своїй праці. Наприклад, іде по косях; тихенько перекладає снопи на воза, щоб не оббити зерна, який застеле рядном, щоб і зернина не загубилась. Перевезе, перемолотить, переведе і, засипавши всі застакі в коморі, задоволено та радісно зітхне, бо знає, що тепер у нього буде що їсти й лити. Його праця не пропала марно, бо він працював для себе. Його — продуктивна праця стала його радістю.

А якими ж радощами повинен був жити селянин за когоспного рабства? Він був позбавлений радості життя, бо він був

невільником на когоспних лавах. А чи може ж бути радість у підневільній праці? Без особистої ініціативи, зацікавленості, без мети та перспективи примусово працював він у когоспі, і за цю важку працю одержував грами хліба.

Тепер прийшов до нас новий час. Це точатся застакі бої, а вже вводиться в життя новий земельний лад, по якому земля віддається в особисте користування її природним господарям — селянам. Пробудилася радість селянина. Кожна вісточка про землю на селі зустрічається з довірою, радістю та захопленням. І цим лише пояснюється те, що, не двілячись на складні умови часу, цього року сільськогосподарські роботи проходять дуже організовано.

Ів. Меленський.

Нові німецькі с/г машини в Конотопі

Конотопська база сільськогосподарського постачання на початку збирання врожаю одержала для 3-х районів 30 самоскидок завозу "Дерінг", 240 плугів та 270 культиваторів заводу "Сакса".

Представники общинних господарств, які прибувають за одержанням цих машин, дуже ними задоволені. Особливо задоволені селяни високою якістю їх. Добра матеріал, прекрасне виготовлення деталей, чудове фарбування, забезпечення кожної машини запасними частинками і ключами говорять за те, що промисловість Німеччини, навіть, у часи війни дбає не тільки за кількість виготовлених машин для сільськогосподарства, але й за високу їх якість.

Нічого подібного не випускала для сільського господарства советська промисловість. Відсутність якоїсь деталі було звичайним явищем під час одержання машин від советської промисловості. Про якість і зовнішній вигляд цих машин нема чого й говорити. Це були наспіх зроблені машини і зняряд, які без ремонту не працювали навіть одного сезону.

Велика подяка німецькому народу, який так дбайливо ставиться до потреб сільського господарства й всіма засобами допомагає у відбудові зруйнованого большевиками сільського господарства України.

І. У.

ОБЛІК ЧАСУ

Зміна дня й ночі виникає тому, що земля, обертаючись навколо своєї осі, обертається ще й навколо сонця з заходу на схід і повертає до сонця то одну, то другу свою частину. Спершу освітлюються сонцем східні місцевості землі, а потім — західні, ось чому коли в Ленінграді південь (12 годин), то у Владивостоці уже 6 годин 46 хв. вечора, а в Нью-Йорку 5 годин 43 хвилини ранку. Різні місцевості мають різний час, в залежності від того, куди вони належать, чи до заходу, чи до сходу; кожне місце має свій місцевий час.

З розвитком громадського життя, з поширенням мережі залізниць, з появою телеграфу та телефону вживання місцевого часу стало незручним. Кожна держава почала вводити

свій національний час, однаковий для всієї країни. Наприкінці XIX віку зносилися між окремими країнами досвідчені великих розмірів, а облік часу в кожних країнах був різний — це становило велику незручність. Треба було знати рахунок часу загальний для всіх країн, цьому допоміг у 1872 році квандеш Флемінг. Він запропонував поділити всю земну кулю, по кількості годин у добу, на 24 пояси, рівно відносними один до одного меридіанами. В межах кожного пояса прийняти один і той же час, а саме — час центрального меридіана, що проходить серединою даного пояса; час кожних двох суміжних поясів буде різнитись між собою на одну годину. За початковий (нульовий пояс) прийняли пояс, що має центральним

меридіаном меридіан, який проходить через Грінвіч (Грінвіч — передмістя Лондона, там знаходиться знаменита обсерваторія, з надзвичайно точними астрономічними, метеорологічними й магнітними приборами). Новий час, що рахується за системою годинних поясів, називається всезагальним або міжнародним часом. Таким чином був установленний міжнародний час.

Західна Європа прийняла міжнародний час у 1888 році, при чому, Європу поділено на три пояси: західно-європейський час, середньо-європейський час та східно-європейський час. Москва, Київ, Одеса, Ленінград належать до середнього пояса. Вся Росія займає з усіх 24 поясів — 11 поясів.

П. Емельянов.

9 СЕРПНЯ В МІСЬКОМУ КІНОТЕАТРІ
КОНОТОПСЬКОЮ ХОРОВОЮ КАПЕЛОЮ БУДЕ
ДАНО ДЛЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ

КОНЦЕРТ

ХОР З ТАНЦЯМИ

Початок о 7 годині вечора.

Продаж квитків у касі кінотеатру.

СТУДІЮ Е. А. ПІЛЬГУЙ
БУДЕ ДАНО КОНЦЕРТУ СУБОТУ 15 серпня в кінотеатрі станції
Конотоп.

Ціни квитків від 5 до 10 крб. Квитки можна одержати в касі в дні концертів з 12 год. дня.

ПОЧАТОК КОНЦЕРТІВ з 7 ГОДИН ВЕЧОРА.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ
ВІВЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Репети Дмитра Яковлевича
Мирошенка Михайла Федоровича
Покидьченка Тетяни Митрофанівни
Федорченка Івана Степановича
Тхора Павла Володимировича
Юшенка Михайла Архиповича
Новицького Марії Кононовича
Герасимова Панааса Никифоровича
Калініченко Олексія Архиповича
Хрещова Михайла Петровича
Никифорова Федора Степановича
Пипенка Григорія Омеляновича
Загороднього Михайла Кириловича
Вашенка Володимира Васильовича
Рябова Пилипа Самойловича
Гришка Анарія Гавриловича
Вашенка Михайла Васильовича
Кондруха Олексія Леонтійовича
Гале Івана Андрійовича
Гиря Мотрошия Яковлевича
Рябокона Андрія Семеновича
Рябокона Явлоха Федорича
Бойка Семена Микитовича
Юсана Михайла Олександровича
Пантюхової Марії Каліновича
Надточія Івана Григоровича
Шешені Павла Михайловича
Биркуна Івана Юхимовича
Безпалого Ганни Яківни
Коди Ганни Павлівни
Шешені Левка Михайловича
Биркуна Павла Митрофановича
Биркуна Семена Митрофановича

Мороза Івана Степановича
Дохненка Юрія Герасимовича
Бойка Івана Мусійовича
Яценка Віктора Трохимовича
Оксененка Михайла Петровича
Откидача Петра Григоровича
Тихоненка Архипа Ванфатовича
Малиш Тетяни Прокопівни
Нікітчина Василя Івановича
Биркуна Михайла Денисовича
Мишакиної Антоніни Дмитрівни
Беданської Марії Григорівни
Беданської Наталії Григорівни
Гайдук Ганни Луківни
Шешені Степана Федоровича
Рябокона Андрія Яковлевича
Хукаленка Івана Андрійовича
Мозогового Прокопа Яковлевича
Надточія Григорія Андрійовича
Хукаленка Віктора Євтуховича
Вегери Максима Устимовича
Євтушенка Олексія Олексійовича
Загороднього Михайла Васильовича
Шешені Катерини Устимівни
Погорілої Ганни Микоївни
Шуляка Олексія Андрійовича
Биркуна Олександра Михайловича
Піскуна Катерини Васильовни
Зубка Романа Григоровича
Хороща Василя Михайловича
Ткача Петра Пилиповича
Биркуна Івана Яковлевича
Нікітчина Семена Андрійовича
Пилипенка Сергія Миколайовича
Алексеевського Василя Яковлевича
Романенка Петра Гавриловича

Павлюченка Івана Олександровича
Сміляка Максима Федоровича
Косача Гришка Гавриловича
Рашка Дмитра Михайловича
Красовського Порфира Миколайовича
Пашпорти та перенесені право ходіння вночі на ім'я Миколи Івановича

Пашпорти та військові
квитки на ім'я:

Дуброви Олександра Миколайовича
Сребренця Григорія Карповича
Стороженка Анарія Назаровича

Продуктові картки
на ім'я:

Кравченко Ганни Петрівни
Кравченко Марії Іванівни
Шуракова Миколи Миколайовича
Макаренка Софії
Макаренка Миколи
Кобзар Віктора Федоровича
Кобзар Нини Федорівни
Нечипоренка Євгена Івановича
Миронова Якова Євтуховича
Миронової Марії Уладимирівни
Миронової Валентини Яковлівни
Миронова Володимира Яковлевича
Миронової Галини Яковлівни
Миронова Леоніда Яковлевича
Миронової Надії Яковлівни
Висоцької Марії Іванівни
Пісунки Вікторівни
Облікова картка на коня на ім'я Лізогуба Сергія Івановича
Стрижка Пилипа Денисовича

Картки безробітності
на ім'я:

Коротичкої Пелагеї Григорівни
Клепайської Софії Васильівни
Тимченка Володимира Степановича
Богданова Миколи Миколайовича
Пашпорт та продуктова картка на ім'я Зозуліної Уляни Степанівни
Переплутка "Промкомбінат" ім'я Гузьової Марії Олександрівни
Патент на кустарне виробство на ім'я Петренко Миколайовича
Військовий квиток та військовопозовоногого на ім'я Тарасенка Петра Івановича
Велосипедний номер на ім'я Неродан Анарія Івановича
Велосипедний номер на ім'я Силки Тимофії Якимівни

РУДАКОВА КОСТЯНТИН
ГЕОРГІЄВИЧА
КОНОТОПСЬКИЙ МІСЬКИЙ
СПРАВИ РОЗЛУЧЕННЯ
ІГО РУДАКОВА
НА ВАСИЛІВНА

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Кооптот, Неділя 16 серпня 1942 року

4 45

ВЕЛИКІ ВТРАТИ ВОРОГА НА ВСІХ ФРОНТАХ

Війська Кривого Розпачі, Майкоп, П'ятигорськ та Елісту. Потоплення великої кількості ворожих суден біля американського та західно-африканського узбережжя.

Сталін у розпачі

Військовий крок вперед німців та союзних військ, успішно просуваються з рук Сталіна останні джерела для існування його розпорошеної армії та запліля.

Війська Донецької та Луганської областей—які маршаль Тимошенко за двома його планами мусив за всяку ціну захистити, але потерпів величезні втрати—примусили великого полководця видати 28 липня наказ, що його мав виконувати німецький павдеркорпус.

Цей наказ показує дійсно ставлення большевиків до війни, що області, які втратили—це хліб, це, великого роду паливо та промисловість, без чого не може існувати армія та держава. Далі Сталін вказує, що вони втратили в боях понад 70 мільйонів літрів харчових запасів і величезну кількість матеріалу та пального.

Величезні втрати цього роду, що розпочалися відразу ж після початку війни, продовжуються аж до сьогодні. До того ж вони становлять 144.741 полонених, біля 100 літаків, біля 7.000 танків та бронемашин і величезну кількість спорядження—остаточно вплинули на моральний стан армії. Сталін тепер не знає, як підняти бойовий дух своєї армії. Він пише, що в його армії бракує пошани та дисципліни. На останній день війни видає наказ: "Ні кроку назад!" Виконання цього наказу формально каріть багатьох. Кожна армія має або два таких батальйонів. У цих батальйонах є командири й, наприклад, комісари та політруків, які мають нагоду заглядати до провини, яка полягає в тому, що вони не виконують наказу проти вступу німців і відступили.

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА

10 серпня 1942 року

Як повідомлялось у надзвичайному повідомленні від 9 серпня, німецькі піхотні дивізії при підтримці авіації в жорстоких боях при тропічній жарі прорвали на північ від Кубані сильно укріплені позиції і взяли важливе місто Кубанської області КРАСНОДАР. Місто МАЙКОП—центр важливої нафтової промисловості на Кавказі—було взято штурмом моторизованими частинами. Швидким наступом на південний схід моторизовані війська взяли місто П'ЯТИГОРСЬК. Війська противника і місця вантаження на пароплави на березі північного Кавказу діяльно бомбардуються з повітря. Бойові повітряні літаки потопили в гавані Туапсе 1 торговельний корабель в 4.000 брутто-регістрових тонн і тяжко пошкодили ще один корабель.

11 серпня 1942 року

У районі Майкопа ворог був відкинутий із багатьох бойових укріплень в горах. Одно із відрізаних з'єднань було знищено. Повітряні з'єднання посилювали місцеві атаки на вантажні місця советів у чорноморській гавані Туапсе, Новоросійська та Анапи, де потопили 11 транспортних суден водомісткістю 12.700 брутто-тонн. На Східному фронті 9 і 10 серпня було знищено в повітряних боях 195 літаків.

Німецькі підводні човни за останній час здобули великі успіхи. За останні три дні вони потопили: 6 пароплавів місткістю 41 000 брутто-тонн; 1 морський винищувач і 6 пароплавів дальшого плавання було торпедовано. Біля американського та західно-африканського побережжя ворог втратив 7 кораблів місткістю 45.231 тонн, 3 кораблі дальшого плавання і 1 морський винищувач, дякуючи попаданню торпед, були пошкоджені. Таким чином, за останні дні ворог втратив 13 пароплавів місткістю 86.231 брутто-

тонн, 1 винищувач і пошкоджено 10 пароплавів місткістю більше, ніж 48.000 брутто-тонн.

12 серпня 1942 року

Військові з'єднання під керівництвом генерала танкових військ Паулуса при підтримці з'єднань військової авіації генерал-oberста барона Ріхтенгофена у великій дузі Дону знищили велику частину 62 советської армії і сильні частини одної танкової армії. В цій битві було взято 57.000 полонених, більше 1000 бронемашин, 750 гармат всіх видів. Криваві втрати противника великі. В області Кавказу румунські частини на схід від перешийки Керч взяли місто СЛАВ'ЯНСЬК. В Чорному морі бомбами було потоплено 1 берегове судно і 2 транспортних судна, 6 транспортних суден і 1 вантажне судно були пошкоджені. На південь від Сталинграда бомбою був знищений 1 советський бронепоезд.

13 серпня 1942 року

Не дивлячись на завзятий опір противника, німецькі та союзні війська відкинули ворога далеко назад. Одна большевицька група відрізана від своїх з'єднань і знищена. На північ від Маячча моторизованими частинами піхоти штурмом взято головне місто Калмицької області ЕЛІСТА. Авіація бомбардувала судна в північно-кавказському побережжі й на морі, а також об'єкти і шляхи біля Керчі. Потоплено 1 берегове судно і декілька вантажних суден; на трьох транспортних суднах виникли пожежі. Між Волгою і Доном німецькі та румунські війська в завзятих боях прорвали сильно укріплені ворожі позиції й пішли вперед.

В східній частині Середземного моря південний човен потопив 5 транспортних парусних суден.

Завдання українського селянства

„Селянин — це живитель нації“. Ці справедливі слова Фюрера повинні добре сприймати й наші українські селяни. Цього вимагає від них весь останній нарід. Війна, що її веде Великонімецьчина проти жидобольшевиків та англо-американських плутократів, вимагає від селян старанної праці, бо хліб є також зброєю у війні і не менш важливий, ніж гармати та рушниці. Це цілком зрозуміло. Адаже ж без їжі не може воювати військо так само, як без їжі робітники не може виробляти зброю. Як бачимо, що з селянською працею пов'язане життя всього народу.

У газеті „Deutsche Ukraine-Zeitung“ № 133 від 12 червня цього року сказано: „Селянин, робітник і солдат разом творять одну справу“. Так вони зараз є, інакше й не повинно бути. Зараз, коли німецькі війська показують блискучі успіхи на всіх фронтах, а робітники з таким же успіхом постачають фронт зброєю та іншими необхідними матеріалами,—з такими ж успіхами селяни повинні постачати фронт продуктами.

У Німеччині сільському господарству приділено значну увагу. Тут кожний шматочок, кожний сантиметр землі ретельно використовується, в наслідок чого селяни збирають високі врожаї, а тому й усе населення живе в достатках. Чи може так використуватись українська родюча земля на користь народу, як це ми маємо в Німеччині? Безперечно, що може. Головними вивучками того, що наша земля давала низькі врожаї, є жидобольшевицькі неурожаї. Вони закріпили селян у

(Закінчення на 2-й стор.)

колгоспи, відняли від них землю, позбавили їх ініціативи виробництва гарні прожай і цим приречили селян на вічні злидні. Сотні тисяч селян терпіли муки в застінках НКВД, вони були заслані на північ, де виконували найтяжчу роботу і гинули з голоду та холоду. Так чверть століття, як колгоспні раби, змушені були жити українські селяни.

Цьому тяжкому безправному життю зараз покладено край. Німецька влада жай.

Сталін мусить дозволити заглянути в свої карти

Здобутти німецькими військами, розташованого на схід від Харкова Кур'янського залізничного вузла привернуло до себе велику увагу Сполучених Штатів, бо совети втратили найважливішу залізничну лінію для постачання тимопенівських військ. Намагання американців дістати автентичні відомості про становище на фронтах советів досі не виконують. Вони дозволили воєнним американським аташе в Стамбулі, першим закордонним офіцерам, зробити подорожі лише на лівий відтинку

поступово вводять новий порядок землекористування й дає селянам нову енергію та силу в справі виробництва високого врожаю. Отже, той, хто своєю працею докаже на ділі, що він любить землю й ретельно обробляє, той в першу чергу одержить її.

Зараз на ланах дозріли хліба. Від селян вимагається изпруження всіх зусиль, щоб своєчасно й без вагменших втрат зібрати вро-

фронт, але обумовили цю подорож терміном у три дні. У Вашингтоні, зрозуміло, з недовірям ставляться до советських даних про воєнне становище й хочуть мати власне уявлення. Цього зовсім не можна досягнути протягом триденної поїздки на одному відтинку фронту.

До цього часу совети не пускали воєнних кореспондентів Англії і США на фронт, а тепер, коли совети у великій небезпеці, вони їх допускають з тою метою, щоб Англія і США надавали їм допомогу.

Завжди на рік пізніше

Британський міністр продовольства Літтелтан, один із захисників Черчілля в нижній палаті, намагався заспокоїти стурбованих поразкою при Тобруку й Марса Матрухі депутатів. Британське військово-видавництво, — так заявив він, — повинно створити дійсні засоби для боротьби з німцями. Ми розробляємо спеціальну протитанкову зброю. Головне виробництво почнеться найближчим часом. Це заспокоєння можливо й гарно обдумав, тільки ми не можемо собі уявити, щоб воно зробило на англійських депутатів особливе враження.

Вірну відповідь на це дала вже декілька днів тому газета „Таймс“. Керуюча англійська газета писала тоді, що це було б слабкою вітхою, коли б ми сьогодні почули, що в 1943 році в нашому розпорядженні буде ще більше зброї, саме тої зброї, яка була необхідною в останньому бою. В майбутньому році німці, мабуть, зроблять крок вперед у цьому відношенні. Це є вічним нештам британського військового командування, що в наслідок непереможливості, воно завжди спізнюється на рік. „Таймс“ влучно характеризує ведення війни Черчіллем. Але саме цьому Черчіллю, який відповідалий за те, що німці плетуться в хвості подій, занадто критичних пач Англії доручає керівництво навіть тоді, коли їмари для до загиніли.

Таким чином здійснюється сумне пророкування, коли під час дебати про Тобрук у верхній палаті лорд Бенетт висловився: „Я бачу, що імперія розпадається на свої складові частини і її найбагатші володіння попадають у руки ворога...“

Цукрові буряки мають підсолонити харківську поразку

Тоді, коли верховне командування німецьких збройних сил сповістило про перші величезні успіхи оточувального бою під Харковом, Москва не знала, що їй нового сказати про події на цьому відтинку фронту. Тимошенко зробився зовсім маленьким і бальковитим про щось зовсім інше. І ось саме тоді, коли німецькі спеціальні відомлення сповістили світ про великі події в околицях Харкова, Москва повідомила про них таке: „У звільнений харківський околиці знову почалися роботи на бурякових полях. В районі, що снують переважно цукрові буряки, обробили вже майже 500 гектарів поля“.

Тяжко довірити, що советсько-жидівський кореспондент ще остаточно не збожеволів. Видно, що ця спроба такими відомостями відвернути увагу світу від поразки Тимошенка — це таке сміхотворне тупоумство, якого не можна

Становище советів дуже погане

Лордон ПС. Про погіршення становища в Советському союзі по лондонському радіо говорив один воєнний оглядач, який, між іншим, заявив, що було б надоречно заперечувати, що становище Советського союзу дуже погане не тільки для одних большевиків; воно погане й для їх союзників.

Забезпечення продовольством советів не здійснюється

Підтвердження „Таймс“

ПС. Величезну проблему, що поставив перед собою Советський союз після останніх успіхів німецької зброї, є проблема забезпечення продовольством та паливом, а також проблема постачання призначених солдат різного роду зброї, — пише „Таймс“. — Розв'язання цієї проблеми ставить совети в дуже важке становище.

Британські збройні сили потопили „Единбург“

ПС. Британський крейсер „Единбург“, що був торпедований у квітні 1942 року при охороні советського каравану суден на півночі, був, як повідомляють з Лондону, сам потоплений британськими збройними силами. Через два дні після першого торпедування крейсер був торпедований вдруге. Потоплення було зроблено після того, як даремно намагались ввести крейсер у гавань.

Чункінг втратив важливу життєву артерію

Після зайняття японськими військами всієї залізничної лінії між Гангчау (Чекіанг) і Нанчанг (Кіянгзі) Чункінг втратив важливу

життєву артерію, яка служила для постачання матеріалів із прибережних областей в середину країни.

Тут говорить противник

За останній час різко змінився настрій англіївців. Оптимізм, викликаний промовою Черчілля, зник. Невже давно Черчілль запевняв своїх земляків, що в Африці знищено дві третини військ Держав Оси. Ставало незрозумілим, чому ж терплять поразку

за поразкою якраз англіївці, а не їх противники. Лихі вісті з Атлантичного океану, де німецькі підводні човни топлять один за другим американські та англійські кораблі, звістка про знищення двох верейтенських британських кораблів та фатальна звістка про падіння Тобрука — протвердили, нарешті, англіївців. Вони тепер зрозуміли те, що давно вже було ясно всьому світу: Британія втратила владу на морі, а без влади в морях вона — безсилна держава. Їхня газета „Дейлі Геральд“ пише: „Це є наслідок того, що багато британських старшин не хотіли визнати переваги німців“.

Відомо, що німецька звістка займає перше місце в світі. Вона задає величезні шкоди англійському мореплавству. В цьому тепер не потішає англіївців ні промови Черчілля, ні його поїздки до Вашингтона. Довір'я до нього у британців зникло й зникло й у американців.

Громадяни США теж не довіряють своїм державним мужам. Це доводить стаття газети „Нью-Йорк Дейлі Мейл“, яка пише: „При всій пошані до наших британських державних мужів — до Черчілля й Рузвельта — все ж таки мусимо ствердити, що вони мусять спершу показати свої стратегічні здібності“.

Кошмарні сні Рузвельта й Черчілля.

І скіниться підпалювачем війни, що їхній корабель, потоплений німецькими підводними човном, поглинає їх і тягне на дно.

Ж и в а

М. СОЛДАТЕНКО.

В наслідок безгосподарності
большевиків людство, обичай-
ний двір із 63 с. Успенки, Бу-
ринського району, залишився
майже зруйнованим. Але, не
дивлячись на це, стаба озимих
та ярових культур тут прой-
шла з брє. Тепер їде збирання
багатого врожаю. Всі збирали-
машини приведені з наслідки
пороздні і гарно працюють.
Німеччина одержала велику
кількість кіс, овочко, тощо.
Члени обшин сповняли на-
дією, що багатий врожай буд-
збирання повністю та своєчасно
вїде.

Крім цього, маємо багато, багаті на добрий і цінний торф. Та й озера на — теж багатство. Взяв дують нам змогу розвинути рибальство. Наші великі та глибокі ріки — це джерело незвичерної енергії. Наше каміння придаче будування бездоганних доріг і будівель.

Відродження церковно-життя в Україні надале українській пресі нагоду для легального обговорення повення релігійної свободи. Газета, і довший", між іншим, пише: "Тепер там, де більшови знайоші свій кінець і українські області називають звільне

Велика кількість священників виконують свої священницькі обов'язки.

Творча праця кожного народу не має ціни, бо її заграти не можна оплатити. Вона оплачує себе сама в кожній, як матеріальний, так і духовний та культурний діяч. В націонал-соціалістичній Німеччині гроші — це лише засіб, наслідками, але не в якому разі не вирішальний фактор, мета або «пан» життя. Сьогодні перший обов'язок кожного німця — це праця; одночасно це є найбільша честь та одиноким мірилом вартості людини. Хто працює, той і гроші має, але навіть найбільш багате людина не може звільнитися людини від обов'язку праці.

Праця—це найбільший скарб кожного народу, якого ніхто не може ні відібрати, ні знищити. Німеччина програда сві-

тову війну в 1914—1918 рр. Версальським договором ворогів надали свій присуд, загартувавши її коліна і за зруйнування її господарств. Але вони не могли вбити волю до праці й життя, волю, що йі такою нечуваною досі силою розбудив націоналістичний маріалізм. Тепер ми бачимо на власні очі, що матеріально найбагатіший наріа, одночасно є найсильніший та найбільш життєздатний. Чим можуть допомогти сьогодні паутократи допущіти скарби та яку вартість мають багатства Советського союзу, коли його народи величезне життя? Вартість? Вартість кожного народу є лише в ньому самому, а назовні вони можуть виявлятися тільки в праці та в її наслідках, бо чи мають якусь вартість майдровичі перли та самовити, поки вони лежать на дні моря?

Всю свою силу Німеччина
здобула тільки працею. Разом з
цим вона довела, що єдиний за-
сіб для існування народу та для
розвитку його сил і могутнос-
ті це—тільки праця. І кожен
сьогодні робітники інших країн
працюють пліч-о-пліч з німця-
ми, то чим самим вони до-
магають Німеччині здобути
перемогу над їхнім свільним
ворогом—більшовизмом. Разом
з тим вони вчаться працювати
ціннію свою працю та бути
вільними.

Андрій Луцев.

Лише рік ще минув переможнім боям
Вояків у хрестовім поході,
А вже вільна тепер українська земля,
І безбожний вже знищений злодій.

Лише рік ще минув, а змінилось вже все—
Все старе вже розвів буйний вітер.
О, мій рідний нарід, Богу дякуй за це
І стратегу, якого звать Гітлер!

Бо вже влада жидів навек зникла від нас,
Мов розбита об камені хвиля,—
Українським синам життя нового час,
Мов той сокіл, припинув на крилах...

Венеціанов.

(Нарис)

той скінчив, сказав, ніби питаючи:

— Хто його знає, чи воно ж завтра пойдуть косити? А я-мівнй такий гарний, наче очерет, стоїть. Отам, за ярами вже чисто дозрів. Сьогодні кра-закошували, казали, напевно завтра й жатки туди.

— Туди й під гай... Три жатки—на три, а одну—сюди, ближче... Та ще косарі вийдуть, ого скільки подожимо за день.
Батько помічав, поміркував і, згадавши, додав:

— Дві коси прилаштував. Коли охоту маєш, підемо затра на ячмінь. Повзичешся. Прийде- ся самому хазяїнувати, от ти й матимеш навік. Я в такі літа, ого, вже яким косарем був! Батька заміняв.

Іван спадихнув. Він піде, обов'язково піде завтра на косовицю. Ному хочеться тримати в руках гладеньке кісся, широке, як ладони твої, дружно

рівно, так, щоб покоса лягали
не падали — колоски до ко-
лосків, гарно, в ряд. Тоді в'язи-
ти легко, швидко, і снопи бу-
дуть добрі.

Мати поставила вечерю. Молода, маслом мазана картопля, густи сметана. М'який підсмажений хліб.

пиріжків спечу. Жива ж
— З вишнями пиріжків,—з
весь вечір промовила Галя.
Солодких.

І зачне щось розповідати.
Онуки слухають її, а вони ра-
діє, розгадуються зморшк-

на її старечому обличчі, дужче
б'ється серце. Вона пригадує,
яке було гарне життя тоді,
коли зовсім не знали колгосп-
ної панщини, коли комунія ще
не заміняла сльозами українськ
землю.

— Подивіться, дітки, і в
житті хороше. Воно вже йде,
наближається, вже близьке.
Одно тільки пам'ятайте: пра-
цювати завжди треба та

щоб совість твоя була чистою,
як сльозина. Робиш ти для себе,
бо, ото ж і працяю як сліди.
Годі й достаток буде. Набли-
жаються було ще ранні жни-
ва... А як старанно готуєшся

мор до в'язи. Показалися, п'януваті, а до сходу сонця вже і попіл. На всіх нивах біліють сорочки косарів та вишиванці весело, дубо так. Смерком до дому повертались. Ніколи про Бога не забували. Дивилися на його в душі. От і було все.

родило. А як прийшов аяти-христ.

Очіся зітхне тяжко, хитає доволно. Зітхання і вчука. Не мікуло зі зоре ні згади сталиської епохи, бо вони мади, маюстає народивши саме в ті смутком оповиті, корні роки. Але ж ні, цього більше не буде. Погане дерево вже вирубане з корінням, і кожний день тепер — це могутній крок уперед, широкий шлях до світлого майбутнього.

Від цієї думки хутко міняється настрій, і кінець вечора проходить у жвавій і веселій розмові. Коли опустів комікспід вишень, Козуб піднісся, повільно розпрямив вуса й сказав:

— А тепер спати, щоб завтра ссонитись рясніше. Ти, Іване, знову в клуні?—спитав він сина, який направився на город і стояв зараз на порозі, через величкий новозапалений тиж.

— Там добре, — відповів Іван.
І головні соняшники зацвіли
йому вслід.

А місяць підбирався все вище
й вище. З над боюта встав

MS-X2

Наслідки перепису населення по м. Конотопу

Нещодавно Відділом Міського Господарства був проведений перепис населення м. Конотопа. Наслідки цього перепису яскраво показують картину стану населення міста. Встановлено, що на 10 серпня 1942 року в м. Конотопі налічується 26.195 мешканців, з них 10.927 чоловіків та 15.268 жінок. За віком населення розподіляється так: до 18 років налічується 9.493 особи, з них: 4.721 чоловіків та 4.772 жінок. Старших від 18 років налічується 16.702

особи, з них: 6.206 чоловіків та 10.496 жінок.

Найстаріші мешканці міста Конотопа це: Бірбаум Марія Логвинівна (народж. 1846 року), Авдрусенко Оксана Федорівна (народж. 1853 р.) та Толстосєв Антон Семенович (народж. 1854 року).

За національним складом населення міста розподіляється так: українців—24.289 осіб, росіян—1.544, білорусів—117, поляків—84, німців—38 та інших 123 особи, всього 27 національностей.

Анти громадянського стану

За перше півріччя 1942 р. по Дубовичеському району зареєстровано 668 народжень, 195 смертей, вступило в шлюб 112 пар та розлучилась 1 пара.

За цей же самий час по місту Конотоп зареєстровано 298 народжень, 411 смертей, вступило в шлюб 62 пари та розлучилось 2 пари.

Відбудова Буринського цукрокомбінату

Буринські цукрові заводи (пісочний та рафінадний) по своїй потужності посідали видне місце в цукровій промисловості Советського союзу. Один лише пісочний завод, переробляючи 12.000 метр. цент. цукрового буряка щодоби, давав 1.600 метр. цент. піску-цукру; рафінадний же завод давав 2300 пнт. цукру на добу. При заводах була живосушка, що давала 700 пнт. жому щодоби. На цих заводах працювало 2.500 постійних робітників.

І от розпочалась війна. Під час свого відступу більшовики постаралися

спочатку вивести всю цінну заводську апаратуру, а потім, відступивши на 5—7 кілометрів, обстріляли заводи запальними снарядами, і, таким чином, майже повністю знищили їх, а також залізничну станцію та нафтохранище, залишивши робітників без житла та роботи.

Враховуючи вигідне місце розташування заводів, німецьке командування зараз же взялося за їх владження. Зараз робота по ремонту заводів іде повним ходом, і недалеко вже той час, коли ці заводи знову будуть давати свою продукцію. Л. С. Якуш.

Руїнація української національної культури

Кремлівські володарі методично ліквідували всіх найвидатніших українців. Так, уже в 1918-1919 роках більшовики вбили визначного історика літератури Івана Стешенка та сиво-волосого історика М. Єфименку. В наступних роках вони систематично винищували всі молоді сходи українського культурного життя. Хто тільки працював у лінійці української культури, особливо, у Всеукраїнській Академії Наук, хто здобув ім'я в українській літературі—того намагалися знищити—розстрілювали, арештовували та засилали в Московщину. Варто згадати найславнішого історика української літератури С. Єфремова, редактора академічного словника української мови А. Ніковського, перекладача класичних поетів М. Бєрова, відомого і в Німеччині філолога Гандова, математика Шарка, астронома та ін. Більшовас знають,

яка їх доля спіткала. Згодом почалася справжня війна з українською наукою. 70 учених-спеціалістів та 300 наукових співробітників працювали в лінійці українознавства, Москва зробила тут жахливий чистку, жертвою якої впали такі вчені, як історики Слабченко та Харламович (помер на заслання). Заслужений організатор української наукової праці професор М. Грушевський мусив мовчки дивитися, як жиди заповнили його Історичну Секцію Академії Наук. Його хворого вивезли до Москви, де він догасав, виснажений голодом та майже осліпий, не маючи змоги дописати своїх розпочатих наукових праць: багатомовної „Історії України“ та VI тому „Історії Української Літератури“.

Жертвою більшовизму загинув також один з найславніших українських географів та картографів професор Рудницький. Цього

Вісті з України

ЮЗІВЩИНА. Відділ Місцевої Промисловості при міському управлінні організував хлібну майстерню фабричного типу, в ній виробляються сірники, мило, масляна олія.

Згодом будуть вироблятися хлібні фірми та предметні санітарно-гигієнічного асортименту. Розпочинають працю 4 відремонтвані шахти.

ЗОЛОТОНОЩИНА. Не зважаючи на велику перебої в роботі, в умовах військового часу, навчальний рік у початкових школах закінчився з успіхом. З 3.313 учнів, які відвідували школи, перейшли в старий класи 2.564 та закінчили 4 класи 848 учнів.

ПРИЛУЧЧИНА. У Прилуках організовано Сільськогосподарське Кредитове Товариство, метою його—підтримувати селян кредитом для закупки сільськогосподарського знаряддя. На час проголошеної вже заведено сипки, граблі. В недалекому майбутньому товариство поставити своїм членам плуги, борони та прилади пасічників.

МИРГОРОДИЩИНА. Ткацька майстерня в середньому за місяць виробляє до 1500 метрів тканини, є достатній запас прядива. Добре працює індивідуальний пошит та майстерня художньої вишивки. Маємо великий попит на українські сорочки, сукні, серветки.

ХОРОЛЬЩИНА. З ініціативи хорольської міської управи відкрито міську бібліотеку, в ній є базис наукової, технічної та художньої літератури. При бібліотеці організована читальня.

ЗАПОРІЖЖА. З метою покращення побуту жінок, які працюють на підприємствах, відкриті дитячі ясла, діти забезпечені належним харчуванням та доглядом.

ЧЕРНІГІВЩИНА. У Чернігові з квітня місяця безперервно працюють: водогін, лазня; електрифіковано окремі підприємства, на основних магістралях міста відремонтвано шляхи.

СУМЩИНА. У Сумах організовано український театр, що має три акторські групи: 2 драматичні та одна концертна. Театр став прекрасним місцем відпочинку для трупацьких міст та навколишніх сіл.

зустріла дуже тяжка доля: він був засланий на каторжні роботи на далеку північ.

Таким чином українська національна культура була знищена, а замість неї малі створили „советську культуру“, що не мала нічого спільного з культурою. Українцям залишили їхню мову лише з тією метою, щоб легше було прищепити українському народові більшовицьку „політграмоту“.

Боротьба більшовиків проти українського народу виявилася також в обкріюванні української території, в переселенні на Україну чужинців та в переселенні корінних українців у далекі сибірські простори. Це все робилося війсь за згодою українського народу, хоч, звичайно, в нього про згоду не питалися. Боротьба скінчилася лише тоді, коли на Україну прийшли німецькі війська.

СПОГАДИ ЛІКАРЯ

Більшовики любили готувати про свої турботи за здоров'я народних мас. Вони все давали статистичні дані про зменшення хвороб, про приріст населення і т. д. Нам, лікарям, було найкраще видно, як „зменшувались“ хвороби, особливо, соціальні, але правди говорити не можна було. Медицина—гуманітарна наука, її завдання—полегшувати страждання людей від хвороби.

Відомо, що хворобу легше попередити, ніж лікувати. А для попередження хвороби треба мати певні умови. Як ж могли бути умови трудящих Советського союзу, коли вони жили в великих злиднях? Як могли лікарі попередити хвороби та зменшити смертність мільйонів людей у 1932—33 рр.? Люди хворіли й умирали від голоду й лікарська допомога тоді була непотрібна.

Але правди не можна було говорити, бо хто її говорив, той був контрреволюціонер. Треба було дивитися на трупи, що валялись по вулицях і говорити, що в нас весело й замало живеться. Серед лікарів багато знаходили „ворогів“, це були язвисті люди, які любили свою справу, які віддавалися науці, які не

вмівшувалися у політику класово боротьбу. Їм лікарі вимагали не знати „класового“ чуття. Треба було „класово“ обслуговувати хворих. Як приклад до лікарів який „експлуататор“—не лікуй його, помирив, зате промислувати пролетарське здоров'я, задовольняй його „могу“. Кращим лікарем ударником, — вважалося той, хто дійсно знав свою справу, хто сумлінно працював, а той, хто багаторазово в зборах про класову пильність. Старим лікарям мало довіряли, бо до них були ведосвічені, в медінститутах теж більшовицькі похорожені студентів, ніж про їхні знання.

Були випадки, що студенти останніх курсів не могли визначити назви хвороби, наприклад, перитоніт, бо вони бачили, як були зайняті на „освіщенні“ уборочних та інших кампаніях, ніж на лекціях.

Важко було працювати лікарям за влади більшовиків. Часто від них навішували вимоги встановлення правильного діагнозу хвороби. Ліше з приходом німецької влади чесні лікарі мають змогу віддати своїй справі.

Лікар М.

ОГОЛОШЕННЯ

Доводиться до відома всіх громадян м. Конотопа, що з 20 по 26 серпня 1942 р. буде провадитись породний перебір великої рогатої худоби всякого віку. Всі громадяни, які мають корів та молодиків, повинні вивести їх для огляду в місті, яка буде працювати з 5 годни ранку:

20-VIII-42 р.—на Загребелі в общинному дворі № 44.
21-22-VIII—на Батуринській площі біля райветлікарні.
23-24-VIII—на Базарній площі ст. Конотоп, проти кладвища.
25-VIII—на Роменській вулиці біля Харчовика.

Громадяни, які не виведуть своїх корів на огляд, будуть оштрафовані.

Старшина району КОВТУН.

Оголошення

Особи, які вміють добре малювати шрифти і шукать роботи, можуть одержати її у Відділі Пропаганди.
Звертатися: Роменська вул., № 9
Унтерфіцер УЛЬРІХ.

Оголошення

Всі ті, хто мають російські поштові марки і бажають продати чи обміняти їх на німецькі поштові марки, прохання звертатися до Відділу Пропаганди: Роменська вул., № 9.
Унтерфіцер УЛЬРІХ.

Об'ява

ДО ВСІХ ПРАВОСЛАВНИХ ПАРАФІЙ
Райспоживспілка анотовляє свічки для церкви, а тому всі тітарі парафій можуть скласти умови та одержувати свічки.
м. Конотоп, Українська площа, № 26, Райспоживспілка.
Голова оргбюро ЛЕВИЦКИЙ.

ПОТРІБНІ

кваліфіковані друкарі та складачі.
Звертатися—м. Конотоп, друкарня.

Збігло лоша

жеребчик, темно-гнізого масти, добі зріка, народжений 1930 року.
Про місцеперебування його сповістити в громадській д. № 14, с. Грузьке, Дубовичеського району.

Збігла з двору

лошечка, 1941 р. народження, темно-гнізого масти, зріста, білогозуба.
Про місцеперебування її сповістити в с. Козині, Козинського району, громадській д. № 18.

Білан

Катерину Нікопільську, яка живе в Конотопі, міській ЗАГС чоловік і Білан Гіян Антонович по справі шлюбу.

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Комотоп, Неділя 23 серпня 1942 року

4 46

АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕСАНТ ЛІКВІДОВАНО

Ворог втратив 400 десантних човни, 28 бронемашин, 4 морських винищувачі, 2 торпедних човни, 7 транспортники, 1 швидкохідний човен та 1 сторожеве судно.

Вперед,
до Волги!

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА

Від 18 серпня 1942 року

Не дивлячись на сильну спеку й тяжкі місцеві умови, в області Кавказу наступ німецьких та союзних військ проти впертого ворожого опору успішно продовжується. В гаванях Чорноморського побережжя внаслідок попадання бомб потоплено 12 берегових суден та сильно пошкоджено велике наливне судно й 8 транспортів з боеприпасами. В північно-східній лінії Донської дуги під час наступу від 15 до 17 серпня захоплено 12.800 полонених, 47 бронемашин та 252 гармати. З 30 липня цього року під час жорстокого оборонного бою при підтримці авіації знищено 1.068 бронемашин.

В ніч з 16 на 17 серпня відбувся бій в Каналі між німецькими міноносцями та англійськими швидкохідними човнами, під час якого був сильно пошкоджений один ворожий човен. Одян власний човен не повернувся. Вдень і вночі німецькі літаки бомбардували важливі військові споруди на південному березі Англії. В надзвичайному повідомленні говориться: «Німецькі підводні човни потопили за останні 24 години в Атлантиці, в Північному й Середземному морях 11 кораблів водомісткістю 72.000 брутто-регістрів тонн, допоміжний крейсер водомісткістю 12.000 брутто-регістрів тонн та 2 буксирних пароплави, навантажених військами».

Від 19 серпня 1942 року

На Кавказі німецькі та союзні війська перемогли наявні гірські місцевості з мініями загорожами та просунулись далі на південь. Над гаванями Чорноморського побережжя відновилась наступна повітряна сила, де було потоплено 4 берегових судна, а також 1 советський винищувач, 6 транспортних та 8 берегових суден було пошкоджено.

У великій Донській дузі під час очищення місцевості розпоршені ворожі сили були знищені. В районі Вороніжа відбувалась невелика місцева бойова діяльність. За час від 11 до 17 серпня цього року в цьому районі ворог втратив 2.561 полонених, 501 бронемашину, 31 гармату, 250 кулеметів та гранатометів.

Від 21 серпня 1942 року

Як уже повідомлялося в особливому повідомленні, 20 серпня цього року ввечері на березі Каналу біля Дієва фронтом шириною в 25 км. британ-

ські, американські та канадські війська під захистом сильних морських та повітряних сил зробили спробу висадитись. Ця спроба десанту за короткий час була припинена й війська, які не були взяті в полон, з великими кривавими втратами були відкинуті в море. При цьому 300—400 десантних човнів, 28 бронемашин було знищено. Серед полонених знаходяться 60 канадських офіцерів. Ворог мав великі криваві втрати тоді, як власні втрати становлять 400 чоловік убитими та раненими. Всі опорні пункти були утримані німецькими гарнізонами. Відбиття нападу відбулося без введення резервів верховного командування. Головна частина ворога, силою в 35 транспортників, які захищалися великою кількістю крейсерів, винищувачів та інших військових кораблів змуснена була, нічого не зробивши, з великими втратами повернутися на свої вихідні гавані.

Вогнем артилерії було знищено 3 винищувачі, 2 торпедних човни та 2 транспортники. При цьому авіація потопила 1 винищувач, 1 швидкохідний човен, 1 сторожеве судно, а також 5 транспортних суден загальною місткістю 13.000 брутто-тонн, між ними—2 спеціальні кораблі. Всього було пошкоджено 4 крейсери, 4 винищувачі, 4 швидкохідні човни, 1 штурмовий човен і 5 транспортників загальною водо-місткістю 15.000 брутто-тонн. Під час переслідування розбитого ворога німецька авіація бомбардувала південні береги Англії й особливо тяжко—англійську військову гавань Портсмут. При цьому були сильно пошкоджені портові споруди, доки та інші будівлі. Під час цих операцій було втрачено 18 власних літаків. Частина льотчиків, дякуючи гідроліткам, була врятована. 112 ворожих літаків були збиті. Всі німецькі з'єднання при відбитті спроби висадки билися з великим завзяттям.

На південному відтинку Східного фронту наступ німецьких військ розвивається пласмірно. Авіацією біля Чорноморського побережжя потоплено 3 ворожі транспортники. Під час наступу на південь від Сталінграда було взято 3.300 полонених; 52 танки, 56 гармат, 30 кулеметів, 66 вогнеметів було взято або знищено. Під час дальшого наступу на північ від Орла з 11 серпня було взято 14.000 полонених; 400 танків та 200 гармат було взято або знищено.

Українська жінка та її завдання

Українська жінка звільнена від більшовицького рабства. І хочай вона буде мовна в тому, що вона бігла до неї не повернеться. Хоч і кричали більшовики на кожному кроці про права жінки, про її «щасливе» життя, а в дійсності, що вона бачила?

Досить господарство, праця на підприємстві, громадська робота дуже переобтяжували і виснажували жінку. Праця від світанку до вечора на шахтах, заводах, фабриках, лавках, а дома голодні, безпритульні діти, кашуги напризвожді... Ніде, ні в якій країні не можна було зустріти того, щоб жінки відбували примусову працю—це лише було в Советському союзі. Величезну кількість жінок і дітей заборали органи ГПУ, щоб дати можливість робочим комісаріатам та жінкам зупинитися над ними.

Звичайно, жінки комісарів, жандармів та різних начальників жили, як кажуць, повним життям, але в загальному непосильна праця та малий заробіток були основою життя советської жінки. З великою гордістю більшовики твердили, що тисячі жінок одержують нашу освіту. Та хочби й есирі тисяч—цього замало, бо кількість жінок у Советському союзі дорівнювала 100 мільонам!

Все це вже минуло, час про нього забути! Тепер перед українською жінкою відкрився новий шлях. Безумовно, їй прийдеся пережити ще багато труднощів, бо зараз військовий час. Але коли скінчиться війна, вона побачить краще життя, про яке раніше могла лише мріяти. Лише втілення праці може нас вивести з цієї розрухи, яку зробили більшовики. Відважність чоловіків у цей час знаходитися на війні, а жінки мусять їх замінити на кожній ділянці виробництва, як сталінського, так і

(Закінчення на 2-й стор.)

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Комотоп, Неділя 30 серпня 1942 року

4 47

Німецький наступ на Кавказі продовжується

місцевих боїв зайнято портове місто Геленджик. За час від 1 по 24 серпня совети втратили 2.505 літаків. В Атлантиці та Караїбському морі потоплено 17 суден противника.

Евакуація кавказського населення

Після трьохтижневого подорожі через Кавказ і інші області СРСР евакуація Гага й колишнього начальника політичного відділу автономного уряду Монголії Тагана Сєвєрєва і його дружини відбулися в місто Кавказ. Враження, які вони одержали при цій евакуації, дуже цікаві. Як при першому вступі на советську землю вони відчули сильне напруження, яке стверджує, що військову катастрофу для цієї країни. Після в Середню Азію евакуація цивільного населення, вивозяться в області військової катастрофи. Потяги були надійшли переповнені. В районі в Краснодара на східному узбережжі Каспійського моря місцевому вокзалу наїжджали понад 3000 солдатів, чекаючи відправлення з цих біженців. Там на відправленні, що готелі, в шпиталі, в лікарні, в арешті, в притулку, в міській квартирі начальника.

ж картини втечі було спостерігати в залізничних лініях Кавказу. Корабель, курсував між Баку й Ленінградом, був так напружений, що люди навіть у рахунок". (О. Ф.).

іюгами
на різні
перші місяці війни
не повністю вве-
додати на кофе-
япон-
ію-

ПОЛОЖЕННЯ НА ФРОНТАХ З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

24 серпня 1942 року

В районі Кавказа німецькі та союзні війська при жорстоких боях у горах продовжують наступ. На північний захід від Сталінграда німецькі піхотні дивізії та швидкохідні війська при сильній підтримці авіації прорвали міцно укріплені оборонні ворожі позиції.

На південний захід від Калуги, на північний захід Медіни та біля Ржева ворожі наступи були відбиті. Советська авіація втратила вчора в повітряній боротьбі 157 літаків; втрачено 8 власних літаків.

25 серпня 1942 року

На південний захід від Кубані німецькі та союзні війська після короткого місцевого бою взяли портове місто Геленджик. 21 серпня в 11 годин ранку одна високогірна військова частина піднялась на саму вершину Ельбруса (висота 5630 метрів) й поставила там державний військовий прапор. На північний захід та на північ від Сталінграда власний наступ продовжувався; 52 советських танки були знищені. Біля Ржева німецькі війська знаходяться в змінному жорстокому бою з сильною ворожою піхотою та танками; 63 советських танки знищені. На південний схід від Ільмена та перед Ленінградом тільки місцева бойова діяльність. 24 серпня німецькі підводні човни атакували в проході Каналу велику кількість британських швидкохідних човнів і одно велике судно, тип якого не можна було визначити. Один моторизований швидкохідний човен згорів. Наші озброєні сили без пошкодження повернулися в свої гавані.

26 серпня 1942 року

На Кавказі німецькі гірські війська при впертому опорі ворога взяли декілька високогірських проходів. У районі на захід від Сталінграда ворог у жорстоких боях був відкинутий далі на схід.

Сталінград, в якому великі пожежі зробили великі спустошення, був атакований з повітря вдень і вночі розривними та запалювальними бомбами. На південний захід від Калуги та біля Ржева ворог, не дивлячись на втрати, продовжував свої наступи, підтримуючи їх силами своїх танків. Усі наступи були зломлені міцною обороною німецьких військ. 35 танків були знищені.

27 серпня 1942 року

На Кавказі після впертої боротьби з противником нами були захоплені важливі висотні позиції.

На захід від Сталінграда ворог проводив контратаки проти німецьких військ, які вже далеко просунулися, але був відбитий. При цьому 40 танків було знищено.

Біля Ленінграда німецькі атаки принесли місцеві успіхи. 40 ворожих бойових стоянок були одним ударом військ розбиті. Винищувачами та зенітною артилерією було збито за 25 та 26 серпня 153 советських літаків; 9 німецьких літаків не повернулися на свої бази.

В Єгипті—пожвавлена обопільна розвідувальна та артилерійська діяльність.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ресу офіційно відкинута.

9 серпня на відкритті загально-індійського конгресу в Бомбеї виступив Ганді, який домагався, щоб англійці залишили Індію. Він сказав, що Англія стоїть на краю своєї домовини. На другий день заарештовано було членів конгресу, в тім числі й Ганді та його товаришів. Індійський уряд повідомив, що вимога кон-

Словацький міністр освіти заявив у парламенті, що в Братиславі буде заснована Академія Наук та Мистецтв. Вона буде поділена на відділи гуманітарних наук, природописних наук та мистецтв.

П.С. Австралійська преса сильно занепокоєна повідомленням на Новій Гвінеї.

Думають, що нові японські десанти в країні Папуа на Новій Гвінеї являють серйозну загрозу Австралії.

На Яві під японським керівництвом провадиться з великим успіхом відбудовчі роботи. В зв'язку з цим чекають, що в найближчий час буде лишок рису, кофе, каучуку та інших важливих життєвих продуктів.

Піврічний баланс

За німецькими даними від 1 січня до кінця червня цього року большевики втратили 620.000 лише полонених, 7.800 гармат та 4.600 танків. Ці числа показують, яких велетенських втрат зазнала советська армія на протязі невдалої зимової кампанії та весняних боїв. Ці весняні бої німці характеризують, як „очищуючу акцію“ після зимових боїв.

За найкритичніших зимових місяців виявилася перевага німецької бойової тактики. Хоч зима й дуже обмежувала операційні можливості, проте німецьке керівництво міцла разів зуміло оточити й знищити значні ворожі сили. Таке оточення вдалося вже в січні місяці в Криму, коли було знищено великі большевицькі сили, що висадилися біля Феодосії. В лютому інші великі большевицькі сили спіткала така сама доля під Вязьмою та ще в одному пункті середнього відтинку Східного фронту. В квітні оточено й знищено 33 советську армію. В травні відбулася велика битва в східній частині Кримського півострова, що привела до захоплення Керчі німецькими й румунськими військами. Три советські армії розбито тут до щенту. Одними полоненими вони втратили 169.198 чоловік, а також 284 танки та 1.397 гармат. З 12 травня почалася велика битва під Харковом. Тут советський маршал Тимошенко думав перейти до наступу й здобути Харків. Та мрія його не судилося здійснитися. З трьох його армій лише до половини попало 240.000 чоловік. Нарешті, червень приніс знищення трьох советських армій на північному відтинку Східного фронту, яким це вдалося перейти Волхов до Ляду. Мета їх

(Закінчення на 2-й стор.)

була: звільнити від оточення Ленінград. Але вони не тільки не досягли цієї мети, в якій самі були оточені та знищені в багнятих і лісових місцевостях на захід від Волкова. Німецький верховний командувач фов Кюхлер, якого Фюрер за видатні бойові заслуги підвищив до рангу генерал-фельдмаршала, виявив свою перевагу над советськими генералами.

На початку червня почався наступ на найміцнішу советську морську суходільну фортецю Севастополь. Тут оборонці могли використати надзвичайно вигідні природні оборонні позиції. Завдяки фортифікаційній техніці її так укріплено, що, на думку

большевиків, фортеця стала неприступною. Але, незважаючи на все це, большевики не змогли встояти проти атак німецьких та румунських військ. Після того, як головні укріплені висоти навколо Севастополя одна за одною опалилися в німецьких руках, 1 липня Севастополь пав. Навіть розпачливий советський опір не зміг відвернути долі цієї фортеці, що стала символом боротьби на сході. Як під Севастополем, так і на всьому фронті розпачливий опір буде зломлено й большевиків буде знищено.

Бой цього першого півріччя показали, що ударна сила німецької армії й союзних військ залишилась незмінною.

Чан-Кай-Ши фактично ліквідований

БЕРЛІН. Відомий аташе імператорського японського посольства в Берліні генерал-лейтенант Бануай дав німецькому представникові пресі інтерв'ю:

„Ми не мали наміру вирішувати зброєю наші суперечки з Китаєм,—відповів генерал на питання про причини конфлікту з Китаєм.—Китайці не мали б можливості піднятися проти нас із надіями на успіх своєї зброї, коли б Англія та США з їхньою неважкою до зростаючої Японії не підбурювали постійно Китай проти нас та не постачали його зброєю, амуніцією та військовими матеріалами. Не можна забувати, що перші постріли були зроблені з боку Китаю, коли постійні японські війська в Пекіні виступили на нічній ватажці. В той час ми також не бажали ще війни з Китаєм; це видно було з того факту, що ми лише тоді, коли почалися військові дії, послали туди спочатку тільки три дивізії для оборони японських інтересів у Китаї. На протязі цієї війни Чан-Кай-Ши завжди відхиляв мирні пропозиції, не дивлячись на те, що ми бачили в китайських братерських нам наріз великоазіатського простору, з яким ми прагнули, звичайно, до тривалого співробітництва. Ми змушені були окупувати значний терен Китаю та взяти під своє керівництво область, що втричі більша за Японію. Я сам, як полковник і

командир полка, брав участь у боротьбі в північному Китаї і прийшов до висновку, що вносячи до пануючої японської порадки, китайці сердечно вітали нас.

Сьогодні ми стоїмо в Китаї так міцно, що фактично ми можемо зробити все, що ми вважаємо за необхідне. Китайської війни у військовому розумінні більше не існує. Ми можемо в перший-ліпший час знищити всі війська Чан-Кай-Ши, що відрізані від усіх шляхів постачання й погано озброєні. Якщо в Китаї подекуди ще й відбуваються бої, то виключно для того, щоб зменшити наявне в китайців озброєння. Китайські війська підбадьорють себе домогою Англії та Америки, але з часом, коли Англія та США будуть переможені, китайський конфлікт ліквідується сам по собі“.

Атлантичний океан—німецький вал

П.С. Тепер уперше постають відомості про стару роботу по укріпленню північної Франції в останньому місяці. Вказують на те, що успішні будівельні роботи по укріпленню Атлантичного побережжя можна порівняти з величезними досягненнями при будівництві німецького західного валу. Понад 200.000 робітників-спеціалістів відправлено на роботу на Канал. Вони будують щомісячно півмільйона сталобетонних укріплень. До тисяч будованих укріплень додалися останнім часом ще сотні нових, які устатковані на підставі досвіду цієї війни.

Споруди на Атлантичному побережжі насправді досягли такого розміру й такої дії, що можна говорити про укріплену зону такого розміру, якого ще не бачив світ. Будівництво цієї укріпленої зони розпочалося безпосередньо після закінчення західного

Так Рузвельт підтримує своїх союзників

Американські відділи добровільної Чунгкінгу своїм перелетом над Бірмою та Китаєм наробили багато гамору. Але більшість цих добровільців востаннєм чекати того часу, коли закінчиться строк їхнього одностороннього контракту, щоб повернутися додому. Цим бажанням вони виявляють себе, що не за „герої“, а які їх посвятає в З'єднанні Демократів.

Ще на початку війни в Тихому океані, деякі з цих добровільців через неадаптованість та непокору були звільнені, а інші—десертирували. А коли ці десертири та звільнені прибули до Америки, то їх там піддали, як героїв. Більшість цих „добровільців“ боятися, щоб американський уряд не послав їх знову в резерви до Китаю до часу прибуття нових льотчиків і літаків. Мислячи літаків, на яких американські добровільці мусили літати, була визнана членами англійської авіації другорядною. На таких літаках в Америці жоден льотчик не хотів літати, бо вони зовсім непридатні для польотів. Їх послали на війну лише через те, що не було інших.

І не дивно, що після коротких польотів та боїв над Бірмою ці літаки були прикриті лише на склад залізничного дому. Тепер з цього матеріалу будуть нові літаки.

Про силу духа фінських людей

Кожен фін по своїй природі є воjak. Безмежна боротьба з силами природи на протязі віків виробила в нього природні військові здібності: витривалість, сміливість, добру орієнтацію. Сувору природу Фінляндії зробила фінів безстрашними воjками. Кожен з них готовий до останньої краплі крові захищати себе та батьківщину від ворогів. І кожен з них живе з тією думкою, що він є частиною Фінляндії, що батьківщина на нього покладається в безбаччій для неї часи.

Ось чому фінляндці мають за девіз слова: „Ми мусимо бути всі, як сталі. Не перевищувати свої сили, але робити те, що вміємо з великим сумлінням та спритністю“. Такий погляд

кожного з них створює атмосферу спокійної рішучості та робить малу кількість фінської армії безстрашною бойовою силою, яка може з великим успіхом боротися проти маючого більшовицького ворога.

Незабутні дії в останній силі советів у Чорному морі

РИМ. Рамська преса, яка пише про успіхи італійських швидкоходливих човнів у Чорному морі, констатує, що раніш большевицькі поїздки Севастополь величезними кораблями із Новоросійська й Багума. Коли потім деякі з них були потоплені, було введено в дію підводні човни, але із них 3 також опинилося на дні. Але бої в Чорному морі ще не закінчилися. Великий у 23.000 брутто-

Черчилль: В основному цей караван суден дійшов добре.

зимою війни є близьким прикладом для фінської авіації. Фінська ж авіація стоїть, як бачить, на своєму місці та веде пошук подарство сильною рукою доки батько, чоловік, сини стоять на фронті, а на сьогоднішній день беруть активну участь в авіаційній школі.

регістрових тонн літальних апаратів. Фінська ж авіація, „Сталін“, розроблена в 24 літа, 4 важких крейсери, 12 важких підводних човнів, 20 квідресівних човнів та багато дрібних одиниць. Вони ще в своєму розпорядженні большевицькі. Правда, весь цей флот тримається на глянцевих ногах, бо єдиний великий чорноморський гавань знаходиться в порту, в градом німецьких бомб.

до дії якої завжди проявлялась під час британських нальотів на зайняті області. Рухомим фактором захисту німецького морського фронту являються моторизовані з'єднання та швидкохідні війська, які можуть бути швидко направлені на загрожувальні пункти. Чудова система шляхів, побудованих з точкою зору потреби німецького захисту в останні два роки, полегшує рухомим з'єднанням військ виконувати їхні завдання. Сильні танкові групи несуть важливі функції в німецькій оборонній системі.

Організована також пильна німецька розвідка з морі й у повітрі, яка повинна усунути всяку несподіванку. Сторожеві човни військового флоту працюють день і ніч, також безперервно діє базисна та далека повітряна розвідка. Планомірно та безперестанку охороняються найважливіші пункти британського побережжя, прогори Північного моря та Атлантичного океану, щоб встанов-

лювати всякий рух кораблів та систематично їх переслідувати. Німці вважали, що широкі мікроприслухи за захисту морського фронту проти Англії, вивадаючі її напади, привадиуть противника до загуби.

Влучне порівняння „Дейлі Мейл“

„Військовий метод Гітлера полягає в тому, щоб розбити по черзі одного ворога за другим. Англія ж розвивала інший метод: закінчити однієї генерала другим“,—так писала про це з задоволенням лондонська газета „Дейлі Мейл“.

Битва за життя і смерть

Советське населення тепер, як ніколи, розуміє серйозність часу. Провідніші: „Червоноармійці“ загрожує серйозна небезпека“. Жид Ерейбург „Красной звезде“ пише: „Ворог швидко просувається до Волги. Ви самі знаєте, що це означає“.

А це означає те, що битва закінчиться смертю загальної большевицької

Успіхи союзників на морі

З часу вступу у війну Італія потопила в Атлантиці, Середземному та Чорному морях більше 1 мільйона тонн танажу суден противника.

Японія потопила з часу свого вступу в війну в Тихому-Індійському океанах 117 суден противника водомісткістю біля 900.000 регістрових брутто-тонн.

Шляхи життя

Ніс над ставом шепчуть верболози,
Горіє сонце в синій глибині,
Підступь кульбаби рясно по дорозі,
Темне поле у зеленій млі.

Колись давно там босими ногами
Потівав я квіти і покоси трав,
Яковен щастя і дитської забави
Про всі в житті незгоди забував.

А тепер не те... Хоч трави й зеленіють,
Підступь кульбаби рясно, як тоді,
І тихі води хвилями темніють,
І лава листя тихо на воді,—

А роки вже поклали свій відбиток,
Легли на голову важким сріблом,
Холодних дум без міри довгий звиток
Ловис над зморщеним моїм чолом.

М. Солдатенко.

Спогади О. П. Косач
про Лесю Українку

Червня в Будяку
в Києві в присут-
стві Лесі Українки
Петрівна та Івдори
а Косач відбулося
засідання мовно-
знавчого гуртка, на
якому було висту-
плено Ольги Петрівни
про Лесю Українку.
Ольга Петрівна по-
казувала досі надзви-
чайно цікаві відомості про
Лесю Українку, П. А.
Косач характеризував
її громадського діяча
людину, висвітлював
її батька у вихованні
її поетеси. Леся
Українка багато успадку-
вала від батька: вона мала його
любов до мови, до
літератури, до добро-
го, до правди, до
справедливості, до
людей, до життя.
Леся Українка була
як і батько, і дочка—
людина бездоганно
чесна, обоє дуже ціни-
ли свою гідність. Так само,
як і батько, Леся Українка
була особливо ласкава й

ніжна з дітьми. Несхожість
між батьком і дочкою бу-
ла тільки в тому, що П. А.
Косач був здатний до ма-
тематичної й нездатний до
мови, а Леся Українка, нав-
паки, мала великий хист
до вивчення мов, успадко-
ваний від материнного роду
Драгоманових.

У другій частині допо-
віді— „Ознайомлення Лесі
Українки з народною твор-
чістю“— Ольга Петрівна
малюючи описала те на-
родне волинське-селянське
оточення, в якому росла Ле-
ся та яке мало великий вплив
і на неї і на її творчість.
Захоплюючись народною
творчістю, Леся Українка
сама збирала народні пісні.

В третій частині своєї
змістовної доповіді Ольга
Петрівна познайомила слу-
хачів з найцікавішими
уриwkами з п'яти листів
Лесі Українки, що стосу-
ються до шедеврів великої
поетеси— „Лісова пісня“ та
„Камінний господар“.

Виставна
„Німецькі краєвиди“

В Українській Читальні
в Кременчуці влаштовано
виставку картин німецьких
краєвидів. Картини явля-
ють собою різноманітні ві-
децькі краєвиди: долини
чергуються з горами, щоб
потім знову переходити в
низини. З високих гір
видно старовинні лицар-
ські замки, які говорять
про давню культуру краю.
Виставку охоче відвідує
населення міста.

Радісна співпраця
українців з німцями

Ми подаємо один приклад з
багатьох виявів, коли укра-
їнське населення добровільно
та з радістю працює за нім-
цями виказівками при відбудові
батьківщини.

В одному українському місті
під час воєнних подій розбито
електричну станцію. Один
місцевий майстер заявив облас-
ному комісару, що може відре-
монтувати станцію за три
місяці й запропонував свої
послуги. Він просив дати йому
для цього потрібні знаряддя та
інструменти. І справді, через
три місяці майстер передав
обласному комісарові хоч і
найдякно відремонтовану, але
придатну до руху електричну
станцію. Комісар добре нагоро-
див майстра й призначив його
керівником цієї станції.

Покращення
шляхів у Галичині

ОК. З того часу, коли Гали-
чину (Західню Україну) німець-
ка армія звільнила від бо-
лшевицького ярма, значно по-
кращала спосіб будівництва
галицьких шляхів. Під нагля-
дом та керівництвом відомої
організації Тодт покладено
вже цілу сітку важливіших
шляхів та розпочато будівни-
тво нових. Так, на Покутті та
Гуцульщині покладено вже
більшу кількість шляхів, що
проходять через „чарпати“ в
Мадярщину та Румунію. У
відбудові та лагодженні шляхів
бере участь добровільна Ук-
раїнська Служба Батьківщини.
Члени цієї служби одержують
зарплату, харчування та жит-
ла, як німецькі члени робітни-
чих команд.

БІЙ У АТЛАНТИЦІ.

—Що ви бачите, пане адмірал, через вашу підзорну трубу?
—Деякі з наших кораблів плинуть на воді, деякі тонуть,
а деякі летять у повітря.

ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я В БІЛОРУСІ

У Мінську, в присутності
лікарів, професорів і
представників господарства,
провідник відділу охорони
здоров'я в міністерстві для
визволення областей стар-
шини штабний лікар Ва-
нер проголосив основні
пункти нової організації
охорони здоров'я. До
справ, що їх мусить розв'я-
зати керівник відділу здо-
ров'я при генеральному
комісарі, для Білорусії на-

лежать: організація охоро-
ни здоров'я, лікарень, лі-
карських палат, народної
гігієни, аптекарської спра-
ви, зубних амбулаторій, і
також реорганізація Чер-
воного Хреста колишньої
Білоруської союзу радянської
республіки.

Почата відбудова охоро-
ни здоров'я—це доказ ско-
рої та ґрунтовної праці ні-
мецького керівництва.

Товариство „Прогіт“ в Кролевеці

4 липня ц. р. в м. Кролеве-
ці відбулися організаційні
збори товариства „Прогіт“.
На зборах було розгля-
нуто статут Конопотопського
товариства й взято його за
основу. Обрано правління,

ревізійну комісію та утво-
рено секції, а саме: історико-
краєзнавчу, театральну,
співочу та музичну.

Тепер перед молодим то-
вариством розгорнулося ши-
роке поле діяльності.

Богдан Хмельницький

(До 285-річчя з дня смерті)

Богдан Хмельницький був
народжений 1600 року в
с. Устичі, що в Галичині.
Його батько був козаком
і воював з турками. Богдан
Хмельницький був дуже
сміливим і хоробрим. Він
був дуже любив до своїх
козаків і до свого народу.
Він був дуже любив до
своєї батьківщини. Він був
дуже любив до своєї слави.
Він був дуже любив до
своєї свободи. Він був
дуже любив до свого
народу. Він був дуже
любив до своєї батьківщини.
Він був дуже любив до
своєї слави. Він був
дуже любив до своєї
свободи. Він був дуже
любив до свого народу.

дав у полон татарам. Після цієї
перемоги на Україні виникло
велике всенародне антишляхетсь-
ке повстання: весь український
нарід пішов за Хмельницьким.

Осінню того ж 1648 року під
Піявцями Хмельницький знову
розбив велику польську армію;
головний керівник її О. Конє-
польський утік, передбавлю-
ючись селянином, а М. Остро-
г під час своєї втечі загубив
опану й шапку. Ця перемога
ще більше надхнула поляків.
Польські пани цілими вадами
тікали з України, а Богдан
Хмельницький після цих
перемог скрізь урочисто зустрі-
чав населення. Особливо ціка-
ва й дружна зустріч відбулася в
Києві біля Софійського собору.

В кінці червня 1649 року
Хмельницький обложив у За-
барі польське військо на чолі з
Є. Вишневецьким. На допомогу
Вишневецькому з новими війсь-
ковими силами йшов сам ко-
роль польський Ян-Казимір.
Але Хмельницький, залаштавши
частину свого війська охороми-
ти Забарі, відійшов зустріч
королю й уник розбиття його
армії. Проте, тут Ісмаїл-Пей-
ші-султан Хмельницького— від-
правився на бік поляків і

Хмельницький був
спокійний. Він був
дуже любив до своїх
козаків і до свого
народу. Він був дуже
любив до своєї
батьківщини. Він був
дуже любив до своєї
слави. Він був дуже
любив до своєї
свободи. Він був
дуже любив до
свого народу.

Жанцем головної польської ар-
мії на чолі з Яном-Козиміром
була оточена й майже повніс-
тю знищена. Перемога була б
остаточною, якби крамський
хан втримав не втрапив Хмель-
ницькому.

Не маючи змоги більше до-
вирити хаку, Хмельницький
підняв „чорного“ союзника—він
провів переговори з російсь-
ким урядом про приєднання
України до Росії. 8 січня 1654
року була підписана так звана
Переяславська угода, по якій
Україна повинна була належати
Росії.

Спершу Україна була майже
самостійною державою і Бог-
дан Хмельницький навіть скла-
дав угоди з іншими державами
без відома російського царя,
але після смерті Хмельницько-
го, особливо, в царювання Пе-
тра І та Катерини ІІ стало
ясно, що Україна опинилася не
в меншому ярмі, ніж під час
перебування свого в руках по-
ляків.

спільними силами адарити на
Москву. Передчасна смерть не
дала йому змоги виконати ці
свої задуми.

Український нарід відносить
ся до Хмельницького з любов'ю
й пошаною, як до визволителя
України з шляхетської неволі.

Он чи бач, ах, що пів
Хмельницький
На жовтій піску півнісав?
Од нас, козаків, од нас, юна-
ків.

Ні один люток не вкривів...
Правда, інколи в народній
творчості проривається нота
докори по адресу Хмельниць-
кого за те, що він віддав
Україну в руки московських
царів, які заподіяли їй спіль-
ні нещастя;

Бодай того Хмельницького
Перша куля не зминула.
А друга устрілила.
У серденьку уцїлила!

Так дивно відноситься до
Хмельницького й Т. Г. Шевчен-
ко, називаючи його то козаком
батьком, то п'яним гетьманом.
Проте, не треба в цьому всю
вину складати на Хмельниць-
кого. Хмельницький виконав
свою велику історичну роль—
він звільнив Україну від ляхів-
ської кривди—і цілком можливо,
що якби смерть не зминула
йому життя, то він би визво-
лював Україну й з московського
яну, створюючи її самостій-
ною державою.

Конотопський музей

Конотопський краєзнавчий музей має дуже багато різних цінних експонатів. Коли достатньо ознайомитися з ними, то можна скласти собі певне уявлення про той історичний шлях та ті історичні події, які відбувалися на терені конотопської землі.

Перед своєю втечею більшовики хотіли знищити всі експонати. Їх було зібрано в окрему кімнату й лише завдяки випадку вони залишилися цілими.

Потім вони були під охороною п. Заболотного — нинішнього директора музею — і завдяки йому майже всі збереглися.

Зараз ці експонати розміщені по кімнатах музею за певними відділами й на глядача справляють приємне враження. Отже всі, хто цікавиться історією своєї землі, мають змогу відвідати музей, де до кожного експоната дається зручне пояснення.

На ремонті

Коли зайти в двір до Вознесенської МТС Буринського району, то можна побачити, що тут кипить напружена робота. Так буває кожного дня. Це робітники МТС ремонтують сільськогосподарські машини: трактори, молотарки, сівалки, плуги тощо. Дивиння їх їх гарну роботу й мимо своєї волі згадує: адже ж ці машини були справні, але під час свого відступу їх попусували жидо-більшовики! Злість бере до цих варварів, які знищили здобутки людської праці. МТС вони зруйнували. Трактори, молотарки, все, що знаходилося на своєму шляху, вони знищили.

Але як не вагаються ці приспівники Сталіна знищити людське надбання, в них нічого не вийшло. Як тільки прийшли визволителі — німці, робітни-

ки з охотою взялися за відбудову МТС: звели сільськогосподарські машини й почали їх лагодити. Результати праці унікальні успіхом. Уже відремонтовано й працюють в громадських господарствах 17 тракторів, 16 складних молотарок, 3 комбайни. Крім цього, зведено з полів 41 культиватор, 43 тракторні сівалки, 36 тракторних плугів, 24 лущильники та інший реманент. Відбудовується механічна майстерня. Проектується устаткування вітряний двигун. МТС керує ремонтом сільськогосподарських машин також і в громадських господарствах, які вона обслуговує. Так, стараннями ремонтують сільськогосподарські машини, робітники МТС допомагають селянам своєчасно провести збирання врожаю та обробку полів. Л. Якуш.

Суецький канал

План прориття каналу через перешийок, який з'єднує Африку з Азією, щоб сполучити Середземне море з Червоним і тим наблизити наполовину до Європи південну й східну Азію, походить ще за старих часів.

Але лише в середині минулого сторіччя австралійський інженер Негреллі склав проект Суецького каналу. Всі підготовчі роботи по будівництву каналу перевів француз Леассе, який, використавши технічну думку Негреллі, спромігся організувати величезні капітали, потрібні для цього велетенського підприємства.

Значну частину акцій французького товариства по будові каналу було розміщено у Франції, а решту — нав'язано єгипетському хедиву. Хедив зігнав 36.000 рабів, які з 1859 до 1869 року під пекучим сонцем пустелі рили канал.

Поступово в Англії зрозуміли, якого козиря придбала Франція з цим каналом. У 1875 році Лондон в особі жидівського прем'єр-міністра Дизреєлі за допомогою жидів Ротшильда закупили у хедива Єгипту акції каналу.

Значення Суецького ка-

налу для Англії, як життєвого шляху до Індії, Австралії й Східної Азії, величезне. Щороку за мирних часів каналом проходило біля 3 000 англійських кораблів.

Канал має довжину 171 кілометр і глибину, яка дозволяє проходити ним навіть великим лінкаром. Але пустельні вітри й небезпека змінення вимагають постійних землеробських робіт. Цей факт і пояснює високу плату за проїзд каналом. Плата пароплавних товариств за проїзд каналом у мирні часи становила мільярди. Наприклад, Італія в 1937 році за проїзд каналом сплатила 350 мільйонів лір. В наслідок всього цього товариство сплачувало своїм акціонерам до 40% дивідендів.

У листопаді минулого року товариство змушене було припинити свої платежі. Це ознака краху британської морської гегемонії. Успіхи німецько-італійської армії в північній Африці наближають кінець природного паразитичного становища Лондона, як володаря морських шляхів, і відкриють ці шляхи працювним народам Європи.

Вісті з України

КРЕМЕНЧУЧЧИНА. На повний кілометр заїздили мебелами фабрика кременчуцького деревообробного комбінату. Фабрика виробляє столи, буфети, шафи, стільці та інші меблі. Продукція її набагато вищої якості від тієї продукції, яка вироблялася за часів більшовизму.

ХОРОДЬЩИНА. У м. Сарнах розпочав широку діяльність український комітет допомоги. За рахунок населення встановлено курано, в якій щодня безкоштовно харчуються 130 осіб.

МИРГОРОДИЩИНА. На міргородській науково-дослідній станції норвезького розпочато велику роботу. Базою вистроєно черв, тутового шкотового приві, повністю застосовано для них кра. Незабаром буде дана перша партія кокоїв для приватної фабрики.

ХАРКІВЩИНА. У Харкові працює українська національна опера, яка зараз має виставу для цивільного населення та для воїнк німецької армії. Крім вистав улаштовуються концерти на багаторічній вечорі.

ДОНБАС. За ініціативою німецьких власних організовано гірничу управління. Управління відбудує 37 шахт, які незабаром стануть до дії. Заплановано розвиток Донецького басейну після війни набагато перевищує плани советських підприємств.

КИЇВ. У Києві знову розпочав свою діяльність сільськогосподарський інститут, який матиме агрономічний і технічний факультети.

ГАДАЧКИНА. Гадяцьким відділом громадського забезпечення відкривається курс по крелеводству, літальництву та навігаційству. Навчання безкоштовне.

Напередодні навчального року

Незабаром розпочеться новий навчальний рік. Тисячі учнів після довгого перериву знову сядуть за парті. Це для них велика радість, бо вони знають, що кожного дня вони вивчатимуть із школи щось нове, яке буде так необхідне для їхнього майбутнього життя.

Великою хвилю в житті советської школи було те, що вона виховувала своїх учнів стандартним "демократичним" методом, який ніколи не тільки не давав ніяких вислідів, а навіть посував людину. Школа здебільшого була відірвана від батьків, і тому виховання дитини роздвоювалося. Зараз цей недолік виховання буде усуневлений.

Тепер же головну увагу буде звернуто на розвиток національної свідомості, на вивчення основ науки та історії своєї батьківщини.

Крім елементарних знань з різних областей науки, в програму початкової школи, враховуючи потреби життя, введено ще завдання: пояснити та практично навчити учнів володіти необхідними в домашньому житті ремеслами. Велику увагу також буде приділено вивченню німецької мови.

НОВЕ В РАДІООБСЛУГОВУВАННІ НАСЕЛЕННЯ М. КОНОТОПА

Після прийняття Конотопського радіозузла Відділом пагани, радіопередачі зараз же починалися. Після достатнього устаткування приміщенні з поведінки 28 вересня була нова програма передач. При цьому радіо повинно стати засобом передачі культури та загальної інформації частині й українське населення передавачів будуть брати участь не тільки місцеві українські артисти, німецькі та мад'ярські солдати, для кожного з них являється завданням для радіо.

Особливої уваги заслуговує те, що вже з першого було організовано місцеву передачу від 20 годин 45 хвилин до 21 години. Потрібно особливо відмітити, як нове свого роду "30 веселих хвилин", які передавалися від 20 годин 15 хвилин до 20 годин 45 хвилин. По поведілках, п'ятниця та неділя передача буде провадитися на українській мові, по середу на мад'ярській, а в останні дні — на німецькій мові. Шодня передача для населення слідує:

6 год. 30 хв.	7 год. 00 хв.	—	ранкова музика
7 " 15 "	8 " 30 "	—	— українські повідомлення
7 " 30 "	8 " 00 "	—	— музика для розваги
12 " 00 "	12 " 15 "	—	— музика для розваги
12 " 15 "	12 " 30 "	—	— українські повідомлення
12 " 40 "	13 " 00 "	—	— денний концерт
18 " 00 "	18 " 15 "	—	— українські повідомлення
18 " 30 "	20 " 00 "	—	— музика для розваги
20 " 15 "	20 " 45 "	—	— 30 веселих хвилин
20 " 45 "	21 " 00 "	—	— місцева передача
21 " 15 "	21 " 35 "	—	— вечірня музика
21 " 35 "	22 " 00 "	—	— російські повідомлення
22 " 20 "	23 " 00 "	—	— нічний концерт
23 " 00 "	23 " 10 "	—	— українські повідомлення

ОБ'ЯВА

Конотопське Головне Лісництво доводить до відома всіх громадян Конотопського, Путнявського, Буринського та Дубов'язівського районів про те, що крадіжеский злочин, а також рубка дерев без відома лісництва буде розглядатися як розкрадання власності німецької держави. Вина будуть покарані по закону військового часу. Старшини сільських общинних дворів та старшини районів повинні допомагати лісній охороні вилучувати винних.

ОРТКОМЕНДАТУРА.
ГОЛОВНИЙ ЛІСНИЧИЙ.

ЗБІГЛО ЛОША гідної масті, на задній правій лямці шрам, нанесений воком. Про місцезнаходження його просимо сповістити в общинний двір № 6 с. Озаричі, Конотопського району.

ДЯЧЕНКО ПЕТРО ГРИГОРІВІЧ викликає до Конотопського Міського ЗАГСУ дружинку його ДЯЧЕНКО ПАРАСКУ ІОСИПОВНУ в справі розлучення.

ОБ'ЯВА

До відома громадян Конотопського, Дубов'язівського та Путнявського районів, які мають потребу в лісоматеріалі для ремонту та будівництва будинків, і одержали від старшин сіл акти огляду господарств, повинні ці акти в обов'язковому порядку завірити в німецького командувача, а після цього лісництво буде відпускати їм необхідний матеріал. Без підтвердження акта німецьким командувачем лісоматеріал відпускати не буде.

ГОЛОВНИЙ ЛІСНИЧИЙ МУСАТ.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:
Владімірова Романа Івановича
Жули Сергія Вікентієвича
Негоди Євдокима Митрофановича
Негоди Івана Митрофановича
Баканієнка Тимофія Васильовича
Кривошеєва Іларіона Михайловича
Пирлика Максима Лаврентієвича
Радченка Пилипа Івановича
Зачепи Юхим Корнійовича
Жданова Василя Антоновича
Григор'єва Луки Михайловича
Кондратенко Олександра Прохорівича
Ліфара Івана Федоровича
Матвієнка Петра Матвієвича
Соловей Галини Данилівни
Хмеловського Василя Федоровича
Ситника Ємельяна Марковича
Лиха Івана Матвієвича
Личкуна Петра Олександровича

Железняк Степана Петровича
Шевченка Данила Івановича
Бущика Івана Андрійовича
Коваленка Івана Семеновича
Солдатенка Івана Микитовича
Личкуна Олексія Онісовича
Прокіпенко Палагея Івановича
Дуки Захара Леонтієвича
Погулаєвої Наталії Федорівни
Соловейової Євгенії Єгорівни
Дикого Федора Павловича
Донченка Івана Федоровича
Журенка Михайла Михайловича
Устименко Тетяни Іванівни
Непешенко Уляни Нечипорівни
Вегері Мотрохони Іванівни
Головченко Євдокія Леонтієвича
Попелюшка на право ходити по колах на ім'я Нестеренка Івана Андрійовича
Метрика про народження продуктова картка на ім'я Сидицевої Володимир Федоровича
Особове посвідчення на ім'я Рахєва Бориса Миколайовича

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошується набір оркестра народних інструментів (балалайка, мандоліна, домбра) під керівництвом п. Сузарова. Особи, які мають такі інструменти та цікавляться цим оркестром і знають ноту, можуть з'являтися у Відділі Препариатів (Романська вул. № 9) від 31 серпня до 12 вересня щоденно в такі години: з 8 години ранку до 12 години дня і з 15 години дня до 18 години вечора.

Кокосові пальми. Знають харчівники де шось добре route. На маюнку бачимо, як містера Черчілд стагає з пальми підпалювач пре-

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ ЗВЬЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 6 вересня 1942 року

4 48

ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ АНАПУ. ПОТОПИЛИ ВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ
ПАРОПЛАВІВ. БОМБАРДУВАЛИ АЕРОДРОМИ, ПРОМИСЛОВІ
ТА ПРОДОВОЛЬЧІ СКЛАДИ В АНГЛІЇ ТА НА СХОДІ.

СТАНОВИЩЕ НА ФРОНТАХ

МЕЧНИМЕЧЧИ-
НИ ТА ЛІКТОР-
СЬКА СОКИРА
ІТАЛІЇ РОЗБИ-
ВАЮТЬ БРИТАН-
СЬКІ ПІВНІЧНО-
АФРИКАНСЬКІ
ФОРТЕЦІ.

FOR THE

До невіддалого десанту в районі
Дієпа

До надзвичайного повідомлення від 19 серпня 1942 року з приводу нещоданього десанту «сольників» на французькому узбережжі в районі Дієна додається:

Великі успіхи японців

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

ребування Черчілля
там відбувалися на-
ціоналістські демонстра-
ції. Черчілля з членами
бриґади тривали дуже

Швейцарські газети пишуть, що здобуття Ельзбруха створило в лагерьі противників велике враження, бо воно свідчить про хоробрість та про бойову здатність німецьких гірських військ.

Нова тактика на Сході

Між теперішнім наступом німецьких і союзних військ на Східному фронті та черговим наступом 1941 року є невелика різниця. Вже самі початки обох операцій були цілком відмінні. До операцій минулого року німецьке військо мало змогу спокійно приготуватися. Далі цього воно мало густу сітку замінивання та посибних плахив. Харчові та збройові бази були від бою, близько від фронту. Цю ситуацію як операція відбивається, так на ворожій території, за 1000 кілометрів від збройових баз, на фронті, доповнює на сотні кілометрів, між торішній. При тому велику роль відігравали всіма засобами руйнувати німецькі плани. З боку стратегічного та тактичного є теж велика різниця між торішніми червневими та цюгорічними літніми операціями. Торік німці вислали окремі ударні армії, які прорвали ворожі відтинки фронту, а потім з'єдналися. Цю-

го року наступ ведеться широким фронтом. Таким чином, німецька операція може використати всі можливості в той час, коли ворог не має змоги врятувати з наших рук ініціативи. Перший успіх німецької операції — це здобуття Воронежа. Цей успіх надзвичайно важливий, бо через Воронеж проходить залізниця, яка сполучає Москву з Ростовом-на-Дону. Ця залізниця була єдиним шляхом для постачання зброї та харчів арміям середнього та південного відтинків Східного фронту. Союзи мали змогу швидко пересувати свою військову та матеріальні резерви з півночі на південь і навпаки. Втривавши Воронеж, союзи втратили цю важливу для них стратегічну вихід. Пересування советських військ з півночі на південь і навпаки можливе тепер лише з великими труднощами, а це дуже відбивається на успішності їхніх операцій.

Котові сльози в Лондоні

Світ знає краще

Берлін, 22 серпня. Новоразка протипані в Дієні вислікала в Англії серед населення повний хаос. Офіційна частина описує цю поразку, але у той час, як вся громадськість, аналізуючи під впливом робітних військ, зрозуміла всю серйозність ситуації. В південній Англії на довгий час був припинений залізничний рух, бо перевезли поранених. Окремі лондонські газети стверджували, що цей десант був тільки генеральною репетицією, яка показала, що такий шлях коштує багато людей і матеріалу. Далі пишуть, що англійські військові піби панували в повітряному просторі над Дієною, а здобути німцями англійські танки були зібрані самими англійцями. «Нью Хрипів» пишуть, що Дієн був для англійців нагородою, яка підбадьорить останніх.

У деяких лондонських радіоміжтах під газетні брехні заради ж розкриваються. Наприклад, мабуть Гастінгс писав, що цей удар німців був сильний, що німецькі повітряні сили на заході сильніші, ніж ми думали та що до цього ж артилерійський вогонь був також страшний, чим і пояснюється великі втрати каналів.

Брехля і московські газети змовчують до цього часу про поразку біля Дієни й об'являють виключно те, що дивно дієвий другий фронт може повністю перекопати парі. Стокгольмська газета «Сюдадемократи» пише, що, не докладаючи на поразку біля Дієни, комуністи знову ходять по вулицях Лондона з плакатами, в яких закликають до висадки нових десантів.

Вплив війни на Сибір

Токіо. Про вплив війни на східні сибірські області розповідають на конференції капітанів японських кораблів, які плавають по Сибіру — міжзурських прикордонних річках — Амур та Уссурі. Про війні виразили сподівання пишуть у газеті «Асahi»:

Потім стало помітним, що в східних областях Советського союзу став левим відсутній бонус та інші нафтопродукти. «Взяти на полі було видно далеко велике трактористів, ніж у минулі роки. Також значно зменшилось число заїжджаних автомашин по шляхах. Навіть число буї на Амурі й Уссурі зменшилось майже наполовину через постачання пального.

(Д. У. — Ч.)

„Ми у великій небезпеці“

П.С. Про велику небезпеку Англії говориться в сенсацийній пресі під назвою «Зна англійського парламенту й лондонського міждої Ворона Барлетта. Барлетт залез на Лондон, як про це й повідомляється в „Асahi Бидет“: „Ми стоїмо тепер перед такою великою небезпечкою, як ніколи в історії, що все, що не стосується війни заради, не має значення. Наше оповіщення сербів, нім, після Лондонського

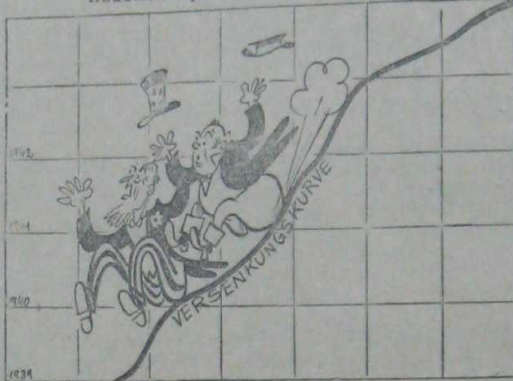
Зараз у нас більше нема бадяжого настрою, що в наших руках ні ж домішній засоби, що й у противника, бо більша частина важкого матеріалу в усьому світі знаходиться в руках ворога. Ми, можливо, не можемо зробити авіадесант в Європі, але ми повинні вникати від пароду, розраховуючи на виснажливість ворога.

Потоплення й кораблебудування

Особливо тісний зв'язок між військовими подіями на суші та на морі відзначається в серпні місяці цього року. Противники Німеччини довго оперують на папері астрономічними числами військового матеріалу та людей, яких вони мають у своєму розпорядженні, наприклад не помічаючи того, що для транспортування всіх запланованих, перебіг яких більше нема в наявності. Це можна аргументи до такого спільного знаменника: «Гине кораблі більше, ніж може бути побудовано». Це відповідає словам інженера комісії по побудові торговельного флоту в США контрамірала Вісері, який сказав: «У нашні місяці на перфх США побудовано напівжонх кораблів далеко менше, ніж потоплено за цей же час державами осі. Згідно офіційних повідомлень у США було пошкоджено на воду з 1 січня по 10 травня 1942 року 120 кораблів, так авалних кораблів типу Ліберті, кожний в рабін типу 2000-регістроних тонн, 7500 брутто-тоннах. Це значить, що в 1942 році побудовано кораблів місткістю в 2,8 рази більше, ніж було пошкоджено. Це добре робиться, що продуктивність американського кораблебудування на майбутнє перевищує заплановане також чимало кораблів, що були пошкоджені авіаційними торпед, мусять бути відправлені в доки для ремонту, отже, довгий час примусово випадає. Торговельні кораблі, пошкоджені авіаційними торпед, можуть бути відремонті, але введений в доки та в цей час треба певного часу зв'язку з тим розкладом лондонським журналом «Сюдадемократи» кораблебудування противників Німеччини авалі великий інтерес. Після пояснення того факту, що для транспортування одного солдата треба з його спорядженням поїхати 10 брутто-тонн (кораблі), авалі, що для переїзду міліції армії треба 10 мільйонів брутто-тонн. Виснає питання, чи зможе США використати свого наступу 12,75 мільйонів брутто-тонн новобудованих кораблів? Невдають таке питання не значить — заперечувати й

ни та стану роботи, в чому заключаються головні труднощі. Так, 10.000 тонн випадає деп, наприклад, потребує багато будівництва цеск біля амеріанського матеріалу. В квітні цього року деякі перфх в США були привезено на фронт, але вони менше. Крім того, противники кораблебудування чинили чимало державних запланованих також чимало чинили. У поданих державних повідомленнях про потоплення зазначається також чимало кораблів, що були пошкоджені авіаційними торпед, мусять бути відправлені в доки для ремонту, отже, довгий час примусово випадає. Торговельні кораблі, пошкоджені авіаційними торпед, можуть бути відремонті, але введений в доки та в цей час треба певного часу зв'язку з тим розкладом лондонським журналом «Сюдадемократи» кораблебудування противників Німеччини авалі великий інтерес. Після пояснення того факту, що для транспортування одного солдата треба з його спорядженням поїхати 10 брутто-тонн (кораблі), авалі, що для переїзду міліції армії треба 10 мільйонів брутто-тонн. Виснає питання, чи зможе США використати свого наступу 12,75 мільйонів брутто-тонн новобудованих кораблів? Невдають таке питання не значить — заперечувати й

Взаємно-протилежні напрямки

Крива потоплення військового тоннажу йде вгору. Число і Рузвельт летять униз.

Південна Африка — нова Палестина

Південна Африка зробилася для життів юнім Едвардом. Країна золота й діамантів, яка перекісно належала бурям, з магією сидю притягувала до себе спочатку англійців, а потім — життів. Одну за другою завоювала Англія південно-африканські країни. Особливо жорстокою була остання бурська війна, наслідком якої було загартування Англією двох останніх візків південно-африканських держав — Трансваальської та Оранжевої бурських республік. За тієї війни загинули десятки тисяч бурських жінок і дітей, інтернованих у табори англійців.

Перемищення бурів Англія зуміла позитивно розкопати. Перемищення на свій бік переїхали ків, вона показала беззастовно панувати над рештою населення, яке додержувалося своїх бурських традицій. Жидівський вплив у цій англійській «тихоокеанській» колонії був спочатку великий. Особливо зміцнився він після першої світової війни.

Тепер нема в цих країнах жодної економічної діяльності, в якій би жиди не мали переваги. Політичні впливи жидів тут не більші, ніж у Англії. Сила цих впливів юнім не відзначається кізківським населенням. Старі колоніальні бурі — безсильні. Лондонські послики роблять все, щоб придушити в бурі похоті любови до своєї батьківщини. Сьогодні бракує там закордонних товарів, апередуєм — машина. Наслідком цього зроста-

ють ціни, дезорганізується господарство. Все це — наслідки англо-жидівського економічного керівництва.

Південна Африка зробилася бастіоном між Атлантичним та Індійським океанами. Цей бастіон забезпечує тепер шлях з Лондона до Індії та Австралії, бо єдиний шлях через Середземне море закритий, а Суецький канал тяжко завантажений.

Отже, дорога південної Африки — це тепер єдина постачальна артерія Британської імперії. Вона йде аж з Нью-Йорку, через Гібралтар до західної Африки й закінчує до Капштадту, а далі — до Червоного моря, або через Індійський океан до Британської Індії. Але на Атлантичному океані панують німецькі підводні човни. Перед Дурбаном на південно-африканському побережжі активно виступили япон-

ські підводні човни. Портфелікаційні роботи й будівництво нових ремонтних верстатів і бункерських естацій не позбавляють справи, і фрахтові кораблі для транспортування людей та військового знаряддя перла рідше доходять до місця призначення.

Молода бурська націоналістична опозиція гостро відхилила завоювання Лондона, якби він захотів переїхати до себе всіх і годили свої небезпеки. Але жидівські газети й уряд Смута звертаються до населення з «антижидівськими» закликами й вимагають від нього жертв для Англії своїм майном і кров'ю. Та з підкупленими агентами жидами не можна довго втримати загроженої території. Південна Африка, яку Англія створила в південній Африці, привертала не більше радості, як справжній жидівська Палестина.

Пам'яті борців

(ПФ). Під таким заголовком міститься «Голос Подгавици» стаття, в якій говориться: «10 липня сповнилося 233 роки з дня подільської битви. Як до революції 1918 року, так і з 23-х річний період більшовицькому під страхом жорстоких репресій не дозволялось навіть згадувати про ту чи іншу подію історичного значення, зв'язав з національним питанням українського народу. Ця ж стаття

та шанувати славних борців за волю України, українських завою гетьмана Мазепи, які загинули в нерівній битві з московським військом пара Петра I. Ці вірні єдині батьківщини загинули смертю героїв. Іх подвиги — славна сторінка історії українського народу. Загинули герої єдині батьківщини на тьму місто, що називається Подгавицею. Ніхто пам'яті славних борців

Будні села

—Добрий день!— вітається він з селянами.

—Доброго здоров'я!— відпові- дають йому йому.

—Куди це ви?— питає літній чоловік.

—На торфопаробку, — лагідно відповів йому старшина й пом- чався далі.

Всі роботи в селі пов'язані одна за одною до найменшої дрібниці, все враховано. Робочий день проходить непомітно. Ко- жному хочеться ще довше попра- цювати, щоб ще більше принести користі. Але пора говорити сама за себе.

Заходить сонце й селяни при- мушують у село. Знову гамірно.

Знову затергали гуси, заму- лили корови, а далі все стихає. Над селом випливає повислий місяць. На колодах рясніють дівчата, поміж них — хлопці. Ве- село лунає українська пісня.

«Ой, горе тій чайці,
Горе тій небаді,
Що вивела часноків»

При битті доробі...

«На горіщі верба рісна»

доскоплеться з другої вулиці. На- нього ввечера все стихає. Дрима- ють кучеряві верби. Село зли- пає мільям сном. Тільки місяць самотньо пливе по безкрайому синьому небі.

Ол. Дубенчук.

с. Бочки.

Озима совна

(ПФС).—Озима совна—це величкий, небезпечний порог сіль- ського господарства в Україні. Її 16-пога гусиць виростає до 4—5 см., довгі в спокою або поруше- на зривається, доки молода — їсть тільки вчорашні й зазвичай великої шкоди озимині та іншим рослинам.

Майже в цілій Україні озима совна переходить за рік дві гене- рації. Метелики першої генерації з'являються в той час, коли цві- тить жовта акація (в другій поло- вині травня) та літають до кі- нця червня. Гусиць, яка швидко вилазиться з яєць, особливо шкодить у своїх 3-5 стадіях розвитку. Це припадає на другу розвинуту червню до першої по- ловини липня. В цей час гусиць гризе залозисті цукровий буряк, кукурудзу, картоплю та тютюн. Метелики другої генерації літа- ють від кінця червня до полови- ни вересня. Вони нищать пере- важно осінньо-зимові засів.

Нищення озимої совни переводи- ться в різних стадіях її розвитку. Наоскільки, наповнений медом по- суд, ставиться на полі на висоті 1 метра, приваблюють цим мете- лики озимої совни. Забравши ме- телики нищать. Йечка, які ме- телики кладуть частини на зем- лю, а частини на бур'яни, ви- падають докладною обробкою по- лів. Саму гусиць нищать, збира- ючи її просто руками або трут-

кою. Трутку роблять так: збира- ють добоку, ріжуть її на сітку, до порізаної дободи додають ливайфуртської зелені (10 кг. дободи, 100 гр. ливайфуртської зелені та меласу, або на 10 кг. дободи 250 гр. крем'янофосфо- ратів та 100 гр. меласу). Цю мі- шанину сіється рукою на полі. Це спосіб нищення гусиць пер- шої генерації. Під час боротьби з гусицями 2 генерації в озимих засівах на 10 кг. дободи треба дати 75 гр. ливайфуртської зе- лені або 150 гр. крем'янофосфо- ратів. Крім цього, можна, як основу до мішанини, вилити бур- кове або будинове лістя і т. інш. Трутку розкладають кунками, величини жмені, на відстані 4-5 метрів одна від другої пере- сходами культур і на 1 метр на сходах.

(Ля)

Кокосові пальми

Знають харчи- зник де шось до- ре роте. На ма- люнку бачимо, як містера Черчілла стигає з пальми підпалювач пре- зидент США Руз- вельт, який трмає під пахвою порт- фель з написом «Оренда — позич- ка», що натякає на недавно прийня- тий закон про оренду й позичку південно-американ- ським державам, у той час, як тре- тій союзник «ба- тюшка» Сталін на- магається серпом і молотом звалити пальму, яка хи- тається. На бля- шанках з олією, що висять на паль- ми, написано: на один «Ірак», на другий «Іран».

Олія з тютюнового насіння

(ПФС).—Вже з найдавніших часів використовували оліїні рос- лини для людського харчування. До продуктів, що походять з при- родних олійноносних, добувалися багато інших синтетичних олій і жирів, що мають широке вико- ристання. Новітня хімія включає- ла свої не тільки мінеральні олії: вона тепер успішно зай- мається відкриттям та використо- вуванням нових сировин з рос- линного світу.

До найновіших німецьких до- слідів належить відкриття тютю- нової олії. Мова йде тут про насіння цієї улюбленої рослини, яке має велику кількість олії, придатної для харчування. Ці

досліди є дуже корисні, бо мож- на їх практично використати, а в Україні, країні тютюну, вони будуть мати велике значіння.

Німецьке Сільськогосподарське Управління на Україні задумує перевести з різними місцевими сортами тютюну — відповідо до вимог — дослід над здобуттям олії. При цьому досліджувати- муть, в який спосіб змінюється якість тютюну через допущення до зрілості насіння, яке при те- перішньому використуванні тютю- ну пропадало. Площа тютюну має обіймати 35—40 тисяч гек- тарів. Збір тютюнового насіння дуже допоможе усуненню браку жирів.

Радісна звістка

У червні місяці цього року мо- я діточка з двома своїми дітьми 16 та 18 років виїхала на роботу до Німеччини. Виїжджаючи, вони знали, що вирушають в далеку подорож, у далекий край. Їхня подорож до цієї прекрасної, кра- сної була весь час несегаєм.

Нещодавно я одержав від них листа, в якому вони пишуть:

«Дорогі батьки! Доїхали ми до місця праці дуже гарно. Під час подорожі бачили чудові ні- мецькі міста й гарну природу цієї країни. Німецькому народу є за що любити свою батьків- щину. Як тільки приїхали сю- ди, тут нас радісно зустріли, добре нагодували, забезпечили чистим, світлими приміщен- нями, постільною білизною. Влашту- вались ми на заводі на півдні Німеччини, за 20 кілометрів від Франції. Яка тут чудова при- рода! Навколо гори, річки. За домівкою довім не скупаємо».

Мені, як батьку, приємно ма- ти таку звістку від дітей. Хо- четься на весь голос крикнути: Перестаньте ж, більшовицькі прихвостні, розповсюджувати свої підрлі чутки про погане життя в Німеччині!

А. Сидаровський.

м. Крозевець.

Виникла трудова повинність у Німеччині?

Німеччина проводила день, як велике національ- ное свято. Навіть під час війни, коли більшовицька, «ро- дна держава» вичапляла день останній сил зне- чинити свята, на цей день німецьких міст він ба- гато святою одягнений ро- зом, як свідомі своїх обо- в'язків і своїх прав, тішилися своєю працею й своїми досяг- неннями. Вони святкували цей день з гучно-гучним демон- страційним маршем, з по- зицій великої візної по- вності перед народом і його майбутнім. Праця завжди була честю кож- ного німецького громадяни- на. Німеччина завжди була країною, як і робітничу, так і селянську. Німеччина завжди була країною, як і селянську, так і робітничу. Німеччина завжди була країною, як і селянську, так і робітничу.

Нова, націонал-соціалістична Німеччина вбачала в службі праці не якесь «колюче зло», що було наслідком господар- ської кризи, але один з найк- ращих засобів національного виховання. 1 травня 1933 року, в день «свята національної праці», Фюрер так з'ясував завдання та мету Служби Пра- ці: «Нашою незламною волею є: кожного німця, хто б він не був, бідний чи багатий, син ученого чи фабричного робі-тника, наділити, бодай раз у житті, фізичною працею, щоб він пізнав і щоб, слушаю- чись, вчився наказувати. Ми не допускаємо поборювати марксизм тільки поверхово. Ми виріши- ли вирвати його з корінням і цим самим звільнити від ду-ховних козлів ті покоління, які припадуть після нас. Фізич- ний і розумовий робітник ні-коли в нас не повинні роз- гуляти. Тому ми з корінням вириваємо пущу гордість, якої так легко деякі люди набира- ються, яка наведе їм дивитися з погордою на тих товаришів, що «тільки» стоять за керста- том, при машині, чи за пуглом. Але не тільки фізичну працю мусить пізнати кожний німець. Кожний ремісник і фабричний робітник мусить знати, що і розумова праця потрібна. Тому ніхто не має права вважати себе за кращого в хлявцях, на другого з лог раю,

бо немає кращих і гірших — тільки такі, які краще чи гірше працюють, не- залежно від того, чи в фізич- ній, чи в духовній діяльнос-ті.

Служба Праці втворює се- ред німецького народу зовсім нові вартості. Кожний молодий німець мусить перед військо- вою службою з лопатою в ру-ці кілька місяців працювати для свого народу.

Німеччина потребує хліба й той хліб вона відвоює у природі силою, знанням. Ні- мецький робітник силою, шмат за шматом, видирає у Балти- ського й Північного моря зем- лю для рілля. Там, де ще не- давно бушувало море, сьогодні стоять цілі нові селища з роз- ложистими ланами. Фрідріх Вели-кий говорив колись: «Хто до- жде до того, щоб на тім місці, де росте один козак, вирости два, той зробить для свого на- роду більше, ніж полководець, який виграв великий бій». Ці слова стали дійсною основою німецької Служби Праці, від- знакою якої — лопата у шияку з колючим.

будують канали, нові оселі, направляють зруйноване, бу- дують нове. Де сьогодні пра- цюють німецькі робітники — чи в Німеччині чи в Норвегії, під Ленінградом чи на Україні, в Криму чи в Африці — разом з ними є Німецький Фронт Праці, що підкується про них, дбає за їх особисте життя й допомагає розгорнути всі їхні сили. Не диво, що за прикла- дом німецької Служби Праці сьогодні пішли майже всі євро- пейські народи.

До праці!

Треба щастя бачити тільки в праці, тільки там завжди живе воно, тільки там вся сила усіх націй і братерства запашке вино..

Там життя кляче і вирве, Приязнь дружби там зовсім не та — завжди той сильні- ший, хто працює, в кого праця — радість і мета..

М. Солдатенко.

СЛАВА НІМЕЦЬКІЙ АРМІЇ

Тому німецькі війська вступили в місто Конотоп і назавжди звільнили його від жидо-більшовиків

Українці

Рішуче відстоюючи єдину мету — звільнення України від жидо-більшовиків, українці вступили в місто Конотоп і назавжди звільнили його від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Тяжка ця боротьба і це мусить бути зроблено, поки буде налагоджено пошкоджене. Адольф Гітлер вивів нашу Німеччину з жаху, який панував в Європі, і звільнив її від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

ред за Адольфом Гітлером
Капітан і заступник команданта.

ІСТОРИЧНА ДАТА

Ще до початку війни українці боролися за звільнення України від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Минув рік тому, як м. Конотоп та його околиці, якучима героїчній німецькій армії, позбулося тяжкого ярма жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Горді війська, виховані Адольфом Гітлером, перемогли жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

В роковини звільнення

Могутня армія великого народу!
Від нас, українців, прийми палкий привіт!
Нехай твій меч не знайде порога
І частка розіллє далеко на весь світ.

В просторі неба чутя гул моторів—
То кораблі в блакиті попливуть!
Летять фортеці й танки в землю горю...
О, як вас не любимо, Німеччино орле!

Від Ватикана до темних вод Тавриди
Твій переможний крок хай скрізь вознесуть,
Твій гострий меч, хай постане Немезида,
Нікому ні на час не вадяться зупинити.

І всюди, де нога твоє ступала,
Кайдана робота падають умиш...
Твоя слава, побідоносна слава,
Як сонце всеняне, собою все живить.

Нове життя і світо долає часті,
Нби на крилах підіймає легкі,
І мить хвилино було колосиста,
І рибуть тишу заводських гудків.

М. Солодатов.

Рік німецького керівництва сільським господарством у Конотопі

Після того, як м. Конотоп 10 вересня 1941 року був звільнений німецькою армією від жидо-більшовиків, німецьке керівництво сільським господарством у Конотопі розпочало свою роботу. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

13-IX о 10-й год. всі на стадіон!

Шановні громадяни!

Рік тому — 10 вересня 1941 року — українська людина звільнилася від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Тяжка праця, але працювати треба, щоб врятувати свій дім і свою родину від жидо-більшовиків. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Звільнені громадяни Конотопу! Завдяки вам, добріх людей, місто Конотоп знову стає життєвим. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

ВІДБУДОВА МІСТА

Місто було ще за Деспотом, а в Конотопі вже все життя замірило. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Хоч місто Конотоп і мало підлягло бомбардуванню з повітря, але воно ж вийшло з себе руїни: розбиті будинки, зруйновані заводи. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Один рік дає умиш, але за цей час вже багато зроблено. Тепер кожному ясно, що згідно з волею Сталіна, який є нашим великим вождем, українці повинні боротися за звільнення України від жидо-більшовиків.

Відтепер...
Об'єднанням усіх сил...
Вперед!

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

рік 1

Конотоп, Середа 16 вересня 1942 року

4 50

Німецькі війська в передмістях Сталінграда

Большевицькі атаки розбиваються об ворогів німецької зброї. Потоплення англійського конвою в Атлантичному океані.

Бої за Сталінград

Советських газетах та урядових джерелах про оборону Сталінграда в 1918 році було опубліковано безліч статей, з яких видно, що німці кинули на Сталінград всі свої сили. Всі бої були втрачені, що були зв'язані з неможливістю таких осіб, як Гітлер, Гейдлер, Блюмберг, Якір та інші були вбиті, а замість них поставлено лише те, що було зв'язано з ім'ям Іосифа Сталіна. Тут підкреслювалося його особиста участь, його геніальність, "стратегія" і "тактика". Але ж коли зараз розглянути все це з точки зору військового боку, то, на жаль, тут ніяких ознак "геніальності" Сталіна не видно. Це можна пояснити тим, що події, що зараз відбуваються в районі Сталінграда.

Вражні німецький наступ в районі Сталінграда відбувається в напрямках, що виступили в 1918 році, тобто, великої коліни Дону на північ від Калача із боку станції Котельніково. Большевики зараз надійшли захищають Сталінград, розуміючи, що з боку його вони позбавляються всієї можливості атаки між центральною частиною басейну Каспійського моря. Советське командування після форсування річки Дону в нижній течії та перетину річки Тихорецьк—Сталінград було змушене відвести війська з району Сталінграда на схід і, таким чином, втратило зв'язок з арміями, які відступили на Кубань. Не дивлячись на сильну організацію большевицької оборони в районі Котельніково, саме командування не врахувалося в своїх розрахунках і недооцінило німецького удару. 62-а большевицька армія в час першої тайфунної атаки була не в змозгу витримати і була знищена.

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА:

14 вересня 1942 року

На схід від Новоросійська взято ворожі укріплені позиції. На р. Терек німецькі війська прорвали сильно захоплені ворожі позиції й завдали противнику важких кризових втрат. Великі повітряні сили з великим успіхом вели боротьбу з советськими військами на схід від Волги. На Довенькому фронті німецькі та мад'ярські з'єднаннями проведені успішні наступи.

У районі Ржева в розрив наступу за допомогою сильного артилерійського вогню, підтримуваного бронетанками. На півдні від Ладозького озера декілька місцевих наступів ворога при жвавій артилерійській та повітряній дії не вдались. Минулої ночі советські винишувачі робили польоти над східною Німеччиною. Дякуючи безплатному киданню бомб, відбулися незначні пошкодження.

В ніч на 14 вересня з'єднання британських літаків зробило наліт на м. Бремен, де було скинуто бомби, завдяки чому постраждало цивільне населення й відбулися пожежі. Між іншим, бомби потрапили на великі церкви, лікарні та культурні пам'ятники.

В районі Тобрука вночі ворог робив спробу вивести зведення сил з моря та з повітря. Дякуючи раптовому наступу німецьких та італійських військ, ця спроба не мала успіху. 2 ворожих пароплави загорілись. Взято велику кількість полонених.

15 вересня 1942 року

На півдні схід від Новоросійська укріплена місцева сила, не дивлячись на впертий опір ворога, взята. На р. Терек продовжуються сильні ворожі наступи. Німецькі війська, підтримані з'єднаннями повітряної зброї, перемогли штурмували Сталінград і продов-

Далі німецькі війська підійшли по всьому фронту до Дону, після запеклих боїв за переправу створили передмістове укріплення на північній заході від Царицино та перевели на східний берег значні з'єднання піхоти й моторизованих військ. Одноразово з ним, наступавши в районі Котельніково на Сарепту, німецькі війська відкинули советські частини далі на північній схід і штурмом узяли силь-

но укріплені советські позиції. Зараз просування німецьких та союзних військ в умовах жорстокої боротьби з віхотливими та танковими частинами продовжується. Становище большевицьке у районі Сталінграда ускладнюється, а сталінська "тактика" й "стратегія" залишається геть далеко позаду. Недалеко той час, коли сильно укріплена фортеця Сталінград опиниться в німецьких руках.

жують далі завойовувати місцевість. На Волзі попаданням бомби потоплений буксирний пароплав.

На північ від Ржева ворог відмовив свої наступи за допомогою введення сильної артилерії, але був відкинутий з великими кривавими втратами.

На Ладозькому озері бойові літаки потопили фрахтове судно та пошкодили три пароплави. У минулу ніч бойові літаки скинули над Мурманськом та аеродромами недалеко від міста бомби великого калібру.

З 12 по 14 вересня збито 227 советських літаків. В минулу ніч британські літаки напали на північну берегову німецьку область. Цивільне населення потерпіло втрати між іншим, у населеній частині міста Вільгельмсгафена відбулися пожежі та пошкоджено деякі будівлі.

Як говорилось в особливому повідомленні в Атлантичному океані німецькі підводні човни натрапили на сильно захищений англійський конвой. В жорстоких боях більша частина молодого екіпажу підводних човнів до сьогоднішнього дня переслідували та наступали на конвой, із якого потопили 19 ворожих пароплавів місткістю 123,000 брутто-тонн, а також 2 винишувачі, 1 корабель із ворожою оборони 6 інших пароплавів, дякуючи попаданню торпед, було потоплено; 4 малих пароплавів із обстріляного конвою мали змогу врятуватись.

Капітан-лейтенант Лютцельбург, командир одного підводного човна, нагороджений знаком дубового листа до ричардського залізного хреста, загинув у бою проти ворога. В його особі підводна зброя втратила видатного командира й непереможного бійця. Човен продовжував свою дію під командою старшого караульного офіцера.

У Куйбишеві небезпечно

Токіо. Як видно з повідомлень із Чуанкіна, советські війська теперішній урядовий центр Куйбишев не достатньо надійним. Тому там обговорюють, куди саме перенести урядові установи. Навіть місце Молодого (Париж), яке знаходиться на східній залізничній. Переїзд уряду мотивується тим, що протиповітряна оборона в Куйбишеві, не дивлячись на посилені роботи, що тривали місяцями, внаслідок весті робочих сил, не зовсім надійна, щоб захистити місто від значних нападів. Очевидно, до цього приєднується й те, що внаслідок зношення повітряної зброї на фронті, для охорони місця перебування уряду не можна буде застосувати доведених літаків у надійній кількості.

Нова японська висадка на Новій Гвінеї

Як повідомляють з офіційних військових кіл, у Мельбурні, нові японські частини висадились на Новій Гвінеї. Крім військових частин, японці, за австралійським повідомленням, змогли вивантажити в Новій Гвінеї так ж військової матеріал. Советські авіації не вдалося затримати висадку транспортів.

Мобілізація людських резервів Советського Союзу

Берлін. Большевицизм уже вичерпав усі свої резерви. Боротьба минулого року та тяжкі жертви зими не пройшли для советів безслідно. Ця думка стверджується фактами, які ми маємо в повідомленнях про боротьбу у великій дузі Дону, де говориться, що серед захоплених совет-

ських полонених майже відсутні солдати віком від 20 до 30 років. Навіщо, дуже багато солдатів молодих та старих років. Так само різкий той факт, що в армії зустрічаються переважно солдати середньо-азійських народів, особливо, чистих монгольських типів.

Рік визволення

Після того, як у суботу ввечері говорив по радіо до населення м. Конотоп старшина району, 13 вересня 1942 року відбувся урочистий святкування роковин звільнення німецькими військами м. Конотоп та Конотопського району від більшовицького панування.

В національних українських вібраних збірках садових та працівників установ біля будинку міського управління, а у випадаючий час, співачки українських народних пісень, а портретами Гітлера та Шевченка доводилося всім бути на стадіоні. Прикрашений українськими та німецькими національними прапорами стадіон якось радісно, по-новому приймав до себе веселих гостей.

На стадіоні також прибули радні німецької армії, яких радо зустріло українське населення й уклало їх букетами квітів.

О 10-й годині ранку старшина Конотопського району п. Ковтун оголосив зібрання відкритим. Духовий оркестр виконав урочистий марш, а потім українська хорова капела під керівництвом п. Гресі виконала «Як шуми, то похвойайте...» та декілька інших народних пісень. Гучними оплесками відповідали слухачі на кожний виконаний номер. Потім співачкою хорової капели п. Добровольською був зачитаний літературний монтаж з творів Т. Шевченка.

З великою увагою присутні вислухали промову старшини Конотопського району п. Ковтуна. Він, між іншим, сказав: «Грудозливий і працездатний український народ, який більшість 20 років тернів над собою глум жидо-більшовицької системи господарювання, лише почувши звідку про війну, був певний в остаточній перемозі сильного, культурного народу Великої Німеччини над перобами-комуністами та паразитами-жидами.

Зразу ж після вступу німецьких військ до нашого міста в особі німецького солдата ми побачили дисципліновану, гарно виховану, культурну людину.

Про всі ті знущання, що їх доводилося пережити українському

людю, кожен добре пам'ятає. І тепер, коли німецька армія анінула жидо-більшовицьких паразитів, ми не можемо стоїти осторонь від усіх тих подій, що зараз відбуваються. Стоїти осторонь — це значить: бути зрадником свого народу! Станьмо ж до честної, повсякденної праці для відбудови життя нашої країни!

Слава Адольфу Гітлеру — великому виволочителю українського народу!

Слава хоробрим синам Великої Німеччини, які своїми перемогами над жидо-більшовизмом створюють шлях відродження українського народу!

Слава вірним синам України, які допомагають у цій боротьбі! Слава Україні!

Потім виступив з зністальною промовою заступник коменданта місцевої Комендатури капітан п. Феєрманн, який, подякувавши старшині Конотопського району за запрошення на святкування, вказав на ті величезні зміни, які відбулися тут на протязі цього року.

«Ви одержали, — говорить п. Феєрманн, — ваші церкви, і тепер ви можете вільно звертатися до Бога. Службові населення, дякуючи приходу німецької армії, новим аграрним законом дана можливість одержати в майбутньому землю. А головне це, те, що всіх нас звільнено від більшовизму».

Вказавши на єдиного винювача теперішньої війни — жидів, п. Феєрманн далі сказав: «З початку весняного наступу 1942 року на сході було взято лише в полон біля 1 мільйона чоловіків, здобуто або знищено біля 7.000 танків, біля 12.000 гармат. Всі сироти Сталіна розпочали наступ і безрезультатні й коштують більшовизмом величезних втрат. Це все свідчить, що більшовизм підходить до своєї загибелі».

Вказавши на деякі труднощі в галузі проживання, п. Феєрманн сказав, що це ставовиче не вічне.

В три години того ж дня німецькою військовою владою було передано для населення м. Конотоп та його околиць українську читальню.

Ще задовго до початку відкриття гарно устатковане приміщення читальні вже було заповнене місцевим інтелігентним. Урочисте відкриття розпочалося присутнім хоромі воїнів, які проспівали пісні злюбленого українського поета Т. Шевченка «Завойови» та поему «Україна», яка особливо планувалася на присутніх.

З короткою промовою виступив обер-лейтенант Лоттермоєр, який, передавши читальню старшині м. Конотоп, сказав: «Вона повинна стати місцем відпочинку та розбудити в українців розуміння своїх майстрів художнього слова. Перш за все, українці повинні звертати свої погляди на Західну Європу, звідси навряд український народ одержував годівні імпульси своєї діяльності, щоб ми, як об'єднана Європа, стали цивілізованою частиною світу».

На закінчення зібрання капела виконала «Думи мої, думи мої».

Відкриття читальні є доказом того, що німецьке командування, на ряду з налагодженням усіх галузей народного господарства, приділяє велику увагу також культурному розвитку нашого народу.

О 6 годині ввечері цього ж дня в приміщенні міського кіно-театру розпочався святковий концерт. Після короткої — вітальної промови п. Геродинського виступила хорова капела під керівництвом п. Гресі з виконанням українських народних пісень. Дуже сподобалися присутнім також виступ балетної групи та виконання музичних номерів талановитим ефієм п. Кошкіних.

До початку концерта та під час антракту грав у фойє духовий оркестр. Концерт пройшов з великим успіхом.

Ввечері на Ромеєвській вулиці зібрався багато людей, які слухали веселу музику, що передавалася відділом пропаганди. На закінчення обох святкових дій також через радіо була встановлена святкова година, в якій брали участь, крім українських артистів, ще й німецькі та венгерські солдати.

Так була відсвяткована річниця з дня визволення нас від жидо-більшовизму.

ШОШКА. 27 серпня цього року населення міста урочисто відзначало день свого визволення від жидо-більшовицької. На честь свята з великим успіхом демонструвалася німецька кінооперта з українським текстом «7 років невдач».

РОМНИ. 10 вересня 1942 року німецькі війська здобули м. Ромни. Першу роковину свого визволення населення відзначало великим святом «Слава нашому визволителю Фюреру! Слава німецьким воїнам! Шире душевне вітання й сердечна подяка всім німецьким народам».

Газета «Відродження» на своїх сторінках подала ряд статтей керівників району, які говорять про блискучі річні підсумки, що їх здобуло насе-

лення міста та району під керівництвом визволителів-німців.

ИЖИН. 1 вересня цього року розпочався навчання в іжвинській медичній школі. На 100 місць подано 220 заяв. Набір у школу пройшов організовано. Це говорить за те, що в нашій молоді є велике бажання до навчання.

КРЕМЕНЧУК. По всіх громадах ких дворах с. Кам'яний-Потік широко розгорнуто збір коштів на допомогу Німецькому Червоному Хресту. Збір протече далі. Цим шляхом українські селяни сплячують свій борг подяки німецькій армії за звільнення від жидо-більшовицького ярла.

Наказ № 102

По Управлінні Старшини Конотопського району від 2 вересня 1942 року.

З метою впорядкування надходжень платежів, а також посилення платіння дисципліни серед платинків обов'язкових податків НАКАЗУЮ:

1. Зобов'язати платинків прибуткового податку обов'язково вести прибутково-видаткові книжки, в яких записи повинні в день одержання замовлення, або переведення витрат. За ухилення від ведення цих книжок, за невірні або неповні записи в них витрат та витрат винні будуть притягнуті до штрафу до десятикратного розміру втратної суми прибутків.

2. За невчасну сплату всіх обов'язкових податків за минулі місяці, а також авансу прибуткового податку за біжучі місяці після 5 числа кожного місяця нараховується пеня в розмірі 1% за кожний день прострочки.

3. Контроль за виконанням цього наказу покладати на податкового інспектора району.

Старшина району КОВТУН.

ОБ'ЯВА

1. Окремі мешканці м. Конотоп та району все ще не мають на своїх ПАСПОРТАХ НІМЕЦЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ШТЕМПЕЛІВ, хоч про це вже декілька разів указувалося.

2. Багато в кого в паспортах нема штемпеля-контролю і помітки про термін дієвості. Цей штемпель мусить поновлюватися перед закінченням вказаного в паспорті терміну в крайньому разі пізніше на один день, а не як це спостерігається днями, тижнями й навіть місяцями пізніше. Мається можливість поновити останні з 14 вересня по 20 вересня 1942 року. Хто не виконає цього розпорядження, буде оштрафований на 100 крб. 21 вересня ц. р. буде провадитись контроль вищевказаного.

МІСЦЕВИЙ КОМЕНДАНТ

ПАСПОРТНИЙ СТІЛ.

До уваги читачів!

Починаючи з цього номера, газета «Визволення» виходитиме 2 рази на тиждень, а саме: по середам і неділям.

Знайомство з Єжовим

22 червня 1939 року на кавказському курорті Сочі відбулася у театрі урочиста вистава. В урядовій ложі сидів Сталін, біля нього — його син Яша та донька Світлана. За ним — голова Верховного совєта Калінін. Йшла відома п'єса Островського «Весілля Белугіна». Роль Белугіна грав артист Всеволод Тамарін. Ніхто з тих, хто був тоді в курортному театрі, напевно, не сподівався, що через два роки Яша Дугашвілі та Всеволод Тамарін будуть у Берліні: Сталін син, як військовополонений, а артист, як втікач і найзавзятіший обвинувачувач Сталіна.

Тамаріну, як відомому артистові, доводилося часто зустрічатися з представниками найвищої совєтсь-

кої ієрархії, й він розповів нам, між іншим, про свою першу зустріч з Єжовим і про смерть замученого цим катом маршала Єгорова та керівника профспілкою Томського.

«Тухачевського вже розстріляли, тепер на черзі маршал Єгоров. Одного вечора до його помешкання вдерлися п'ять чекістів. Єгоров працював за своїм столом. «Руки вгору!» — крикнув старший чекіст. «Ти зарештований!» — «Зарештований?» — питає Єгоров і спокійно дивиться в очі чекістам. «Так!» — кричить старший чекіст. «З наказу наркома Єжова!» — і ваганається, щоб дістати наказа з порфеля. Цей момент використовує Єгоров, вихоплює револьвер і вбиває старшого че-

кіста, за ним другого та третього і, нарешті, себе самого.

Томський був моїм добрим приятелем. Він напевно до тих мрійників, які ніяк не можуть зрозуміти, що марксизм, а особливо більшовизм, приведуть до асоціальних наслідків. Він прозрів тільки тоді, коли Сталін почав закріпачувати населення. Одного дня поклала мене до телефону дружина Томського й просяла негайно прибути до вих. Я застав пані Томську таку збентежену, що вона не могла говорити. Вона повила мене до спальні, де на підлозі лежав мій старий приятель, а довкола його голови була калюжа крові. «Чи не лишило він якого листа?» — запитав я склянувану пані Томську

та, підійшовши до його робочого столу, знайшов там лист, адресований Сталіну. Я прочитав: «Йосифе Вісаріоновичу! Я ніколи не був учасником якоїсь змови проти Вас. Відхожу з цього світу тому, що не можу пережити мого виключення з партії». Я дуже добре знав Томського й був переконаний, що він не зміг би збрехати перед смертю. Змова, про яку тоді так багато говорилося, була нічим іншим, як провокацією Сталіна.

Один мій знайомий, прізвища якого я не можу назвати тому, що його рідня ще в СССР, запросив мене до себе, обіцяючи познайомити з одним дуже розумним чоловіком. Коли я прийшов, то зустрів там уже ад'ютанта Ворошало-ва та Петухова з жінкою, голову лісової промисло-

сті Калугіна та ще одного маленького чоловічка з незвичайно вишуканим чолом і запаланими, рухливими очима. Під кінець вечері, за якою багатогодішньої знайомства й підвісся й розв'язалися. Говорили без страху та критичували загальну політичну ситуацію. Тільки маленький чоловічок, який був ніхто інший, як Єжов, мовчав і зосереджено оглядав своє оточення. Непримирування, яке викликав у мене цей чоловічок, як виявилось пізніше, не було безпідставне. Єжов, який знав уже про своє призначення на посаду голови НКВС, проліз до цього товариства, щоб зібрати матеріал для майбутніх процесів над своїми жертвами.

(О.А.Д.)

Ціна 1 крб.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Комотоп, Неділя 20 вересня 1942 року

4 51

Успішна боротьба за Сталінград продовжується

Ворожого десанту біля Тобрука. Бомбардування військових споруд східної Англії.

Стратегія втечі

Всіх блях большевисти тактику, що, не звернувши на свої втрати, роблять ставку на чисельну перевагу своїх військ. Але большевисти, що переможуть їх, будуть тільки переможеними. Вони кидали дивізії за дивізією, вони зрозуміли, що проти німецької авіації, завдяки невпинним втратам, почав і там бракувати матеріалу. Навіть при цьому приходилося берегти свій раптом починають втрачати іншу тактику, яку вони ввели в тактику.

Вони, як німці в багатьох випадках, доперізували. Виснажені в Ростові, розірвані авіацією, вони сподівалися, що в Донецькому районі, більш захищеному, вони зможуть відстояти фронт. Але фронт не зміг відстояти в порядку, який життя, необхідна їм армія, досягати своїх цілей і без усякого успіху.

Вони, як німці, розмовляли про тактику — це тільки слова, а насправді вони не знали, як втекти.

Советського транспорту

Донецький госполітичний журнал „Економіка“ публікує про стан транспорту. Висновок, що російська мережа залізниць, яка в 1913 році мала лише 10 тисяч кілометрів, а тепер 35-45 тисяч. Союзні залізничні транспортні системи вже не в змозгу вивести всіх потягів з залізничної мережі.

Військові зведення

з ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

16 вересня 1942 року

На р. Терек у жорстоких боях досягнуто дальнішого зайняття місцевості. З'єднання повітряних сил увесь час підтримували дії наземних військ, а також нападали на ворожий транспортний рух. У районі Вороніжа сильний ворожий наступ був відбитий з великими для ворога втратами. За вчорашній день біля Ржева при відбитті повторного ворожого наступу знищено 106 броневиків. У іншому місці власними військовими силами був проведений успішний місцевий наступ.

У північній частині фронту проведені місцеві атаки большевистів. На південь від Ладозького озера були оточені та знищені слабкі ворожі сили. За час від 5 по 15 вересня советські повітряні сили втратили 1.215 літаків, з них — 936 у повітряних боях; власні втрати становлять 87 літаків. По раніше поданих зведеннях видно, що протягом одного літа фінські та німецькі повітряні та морські сили знищили 26 советських підводних човнів. Як говорилося в особливому повідомленні, в ніч на 14 вересня біля Тобрука була зроблена спроба висадки британського десанту. З'єднаннями німецьких та італійських сил після жорстокого швидкого бою всі ці ворожі війська були знищені або взяті в полон. Ворожі морські сили береговою та зенітною артилерією були успішно обстріляні, при цьому знищено 3 винищувачі, декілька корветів та велику кількість десантних човнів. Крім того, по паданням бомб було потоплено 2 ворожі крейсери, 1 винищувач та багато моторних торпедних човнів. Усього в цій операції було взято 580 полонених, в тому числі 34 офіцери. Крім того, ворог втратив велику кількість убитими. Наші втрати незначні.

В західній частині Північного моря форпостні човни потопили в короткому морському бою 2 британських швидкохідних човни. Третій ворожий човен згорів. На Єгипетському фронті оберлейтенант Марсель досяг своєї 145—151 повітряної перемоги.

17 вересня 1942 року

На р. Терек продовжуються вперті бої проти окремих ворожих частин. Також продовжується успішна боротьба за Сталінград. На Донецькому фронті всі наступи ворога відбиті мад'ярськими військами, при чому, було знищено 24 ворожих танки. В районі Ржева відбулися слабкі безуспішні ворожі наступи. Було знищено 21 бронемашину противника. На Мурманському фронті власним оточуючим наступом знищено батальйон однієї ворожої бригади.

Під час ворожих нальотів на зайняті західні області та на західню Німеччину британська авіація втратила 4 літаки. Цивільне населення мало втрати. Під час іншого нальоту було збито 37 ворожих бомбовозів. Легкі німецькі бойові літаки вдень закидали бомбами промислові та транспортні споруди на англійському південному березі. Вночі наші літаки знову скинули розривні та запалювальні бомби на важливі військові споруди східної Англії.

18 вересня 1942 року

На р. Терек німецькі танкові з'єднання при підтримці літаків-винищувачів знищили два батальйони ворога та споруди і взяли 41 гармату. В боротьбі біля Сталінграда в жорстоких боях при допомозі авіації досягнуто дальнішого успіху. Відомий наступ ворога на передмістя Вороніжа при великих кризових втратах був відбитий. З 15 вересня в цій області знищено 91 советський броневик. Нічні наступи авіації були спрямовані проти ворожих аеродромів.

На південний схід від озера Ільмень та на південь від Ладозького озера повторні місцеві наступи невеликих ворожих сил при великих втратах були відбиті. Советська авіація втратила за 16—17 вересня 146 літаків. 6 власних літаків збито.

Оголошення війни Бразилією

БЕРЛІН. Під північно-американським тиском Бразилія вже в січні місяці цього року приєдналася до держави, які виступили проти нацистської Німеччини. Бразилія, яка повністю знаходилася в чині, розпорядженні північно-американського військового керівництва. Тому офіційний вступ Бразилії у війну не має значення.

Нове порушення нейтралітету

СТОКГОЛЬМ. Шведський пароплав „Лільевек“ був торпедований у шведських водах советським підводним човном. При цьому загинуло 38 шведських моряків. Торпедування викликало величезне обурення в шведській пресі.

„Свенська дагбладет“ пише: „Потопленням „Лільевек“ грубально розвінцана ілюзія, нібито советські підводні човни припинили свої операції проти шведського мореплавства в Балтійському морі. Неодноразові протести шведського уряду в Куньїшеві, мабуть, не мали ніяких наслідків. Не може бути сумніву в тому, чий торпеди викликали нову катастрофу. Уряд на цей раз, як це було в попередніх випадках, не повинен заспокоюватися пустими словами“. „Свенська дагбладет“ закликає до повної свободи дій шведським морським і повітряним силам у боротьбі проти советських підводних човнів. О. Ф.

Спроба створення третього фронту розвалилася

ТОКІО. „Ніппон-Ніц“, коментуючи блискучі наслідки морської битви біля Соломонових островів, заявляє, що японський військово-морський флот розладнав англо-американський план „створити третій морський фронт“, що повинен був зробити враження на англо-американсько-советську конференцію. В той час, як створення другого фронту, якого вимагає Советський Союз, стало безнадійним, Сполучені Штати й Англія намагалися створити третій фронт на морі й завдати удару державам осі. Однак, з цією спробою виникла ще ніколи небачена небезпека для Австралії і збільшилося ведовір'я Советського Союзу до сили англо-американського фронту.

В усьому нестача

ров — класовий ворог та страшний б
ще й генерал! Посидів би ведливий с
трохи в НКВД, найвища вьолі неявиш

[illegible]

(Д. у)

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1

Конотоп, Середа 23 вересня 1942 року

4 52

Німецькі війська йдуть вперед

Жорстокі вуличні бої за Сталінград. Ворожі атаки відбиваються з великими для противника втратами. Потоплення англо-американських пароплавів.

Іран готовий до оборони

РИМ. Як повідомляють авкрати, в Ірані спалахнула нова хвиля заколотів. Обре обізнані з місцеві повстанці мають перевагу над англійськими регулярними частинами. Влаштували засідки, вони завдали їм великої шкоди; німецькі війська втрачають людей і зброю, що переходить до рук повстанців.

У Сирії ставозиче англійців також стає все крихітнішим, про що свідчать інцидент, який стався поблизу Алеппо. Поліція обстріляла учасників демонстрації, влаштованої в знак протесту проти жорстоких обмежень у працевлаштуванні. Серед загиблих жінки й діти. Натопавалинувся на поліцаїв, з них було забито двоє поранено. Поліція не дала звал і знов забивали сім чоловік. У зв'язку з повстанським рухом по всьому північному кордону відсилено поліційні загони.

Саботаж в Ірану

Агентство Стефані передало, що в іракській нафтовій промисловості ширяться акти саботажу. Вже два випадки відмовлення перевозити бензин в цистернах, які пібито потрібні для інших цілей. В зв'язку з цим англійці посилюють військовий контроль і контроль у витрачання бензину, якому віддається велика потреба.

Країна нестатків

З Вашингтона повідомляють, що уряд США подає населення про потребу записатися на змушених роботах, оскільки нестатків на спалення не сумні.

Військові зведення

з ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

20 вересня 1942 року

На р. Терек німецькі війська витіснили ворога з його позицій. У районі Сталінграда тривають бої з не меншою жорстокістю.

Допоміжні наступи ворога з півночі не мали успіху. Біля Вороніжа ворожі наступи в жорстоких боях були відбиті з величезними кривавими втратами для противника. В Середземному морі німецький підводний човен потопив одно вороже судно водомісткістю 1.200 брутто-тонн та 4 інших транспортних парусних суден. Поодинокі британські літаки вдень вели польоти над Німеччиною. Один з цих літаків був збитий. Вночі британські бомбардувальники літали над південно-східною та східною Німеччиною. В деяких містах — між іншим, в Мюнхені — завдяки попаданню бомб, відбулися пожежі та вибухи. Цивільне населення мало жертов, а також було пошкоджено декілька жилих будинків. 12 наступаючих бомбовозів були збиті частково зенітною артилерією, а частково нічними винищувачами. Після денних нальотів на промислові склади на британському південному побережжі, німецькі бойові літаки 20 вересня успішно бомбардували промисловий район Меттерпен.

За останні 6 днів ворог втрапив 38 суден разом з навантаженням на них військовим матеріалом. Серед них танкерів місткістю 27.000 брутто-реєстрових тонн. Крім того, ще втрачено 6 військових суден. Решті конвою вдалося втекти.

Сполучені Штати Північної Америки з початку війни втратили 534 кораблі

(П. С.) ЛІССАБОН. Американське морське міністерство об'яснює втрати американського флоту з початку війни до них перевищують 534. Американський

флот складають 459 торговельних суден, що їх потопили німецькі та італійські підводні човни. Лінійні ж судна потопили 534. Американський

військовий флот з початку війни не втратив жодного корабля, ніс більше втрат, ніж він мав у всіх до цього часу великих війнах.

Втрати Чункінга становлять шість мільйонів чоловік

(П. С.) ШАНХАЙ. Чункінгський міністр закордонних справ

Сун сповістив, що загальні втрати китайців Чункінга за минулі роки становлять шість мільйонів чоловік.

Військовополонені повернулись на свою батьківщину

(П. С.) ПАРИЖ. Звільнені полоняки Фюрера з німецького воєнного флоту з Данської округи відвідали свою батьківщину

були на свою батьківщину. Вони були відпущені з полону в місто Гамбург за браку продовження війни з боку британців.

населення Діна та його округи під час невдали справи наступу з боку британців.

Рік німецької України

Гаудейтер Еріх Кох, Рейхскомісар України

Незабаром мине перший рік встановлення німецької цивільної влади в більшій частині колишньої союзової України. Завдяки геніальному керівництву Фюрера, як полководця, німецькі воєні й війська союзних європейських держав звільнили цю життєву Європи від большевицького прима. Запеклі, але швидкі були воєнні події, що розгорнулися на благословенних полях Волині, Поділля та Придніпров'я. Вже через два місяці після першого пострілу гармати урядової, згідно з наказом Фюрера, міг слідувати за воєм для того, щоб встановити порядок у спустошеній большевицькою і війною країні та поставити її на службу німецького воєнного господарства. Фронт настільки просувався на схід, що цивільна влада могла в сторони від гуркоту гармат працювати згідно з націонал-соціалістичними принципами та запроваджувати їх в життя. Це також належить до тотального методу ведення війни й говорить про майстерність Адольфа Гітлера, як воєнного й державного керівника.

Німецький народ з повним правом узяв дуже активну участь в упорядкуванні та освоєнні цієї землі, яка була здобута кров'ю його крапаних синів. В Україні він вбачав не тільки здобуту наразі сировини й сирову базу, що мала вирішальне значіння для ведення війни, але кожний німець інстинктивно розумів, що тут, на сході Європи, наші покоління має розв'язати завдання світового масштабу. Всі заходи, яких вживав Рейхсміністр окупованих східних областей Альфред Розенберг разом зі мною, як Рейхскомісаром України, викликали через те такий великий інтерес до себе не тільки в Німеччині, а й у всій Європі, на який напрям чи мекка було розраховувати при розв'язанні невоєнних завдань. Така зацікавленість всього німецького

(Закінчення на 2-й стор.)

Рік німецької України

Гаулейтер Еріх Кох, Рейхскомісар України

(ЗАКІНЧЕННЯ)

народу в роз'язанні наших завдань, підготувала для нас подолання всіх труднощів. Ми знали, що німецький народ, для якого ми тільки й провадили цей похід на Схід, стоїть за нами.

Цей інтерес, природно, породив і деякі несправдані попити, в основі яких лежали, правда, дуже добрі наміри, але які треба так чи інакше виправити. Люди України розглядають через трохи романтичні окуляри. Сентиментальне мемування красавидами та захоплення різним націоналістичним абсурдом стають вже надірваними. Виникла певна мода на Шевченка, й досі це не може розвинути, казав про два універсальні прожити. Але Україна не тільки й не казала країна і українські люди не повинні перетворюватися на місце проголошення різних романтизмів. Тепер після цього року праці ми знаємо, що Україна є і буде країною найвищої відбудовної роботи, ареною лише для ділових людей, які не даються ніяким труднощам. Тут падає пісня праці, й дивні кіє заглушає звуки бандури.

Німецьке керівництво на Україні з першого ж дня несподівано тут німецької влади побудувало свою політику на ґрунті твердих принципів. Воно не будувало ніякого літучого падаючого нашої мисливщини успіхів. Воно уникало й архаїчних в 1918 р. помилку — невиправдані ілюзії і подвійності політики. Справа насамперед йшла про те, щоб підтримати й забезпечити для німецького воєнного господарства та воєнного командування піддантливо великі джерела сировини й харчових продуктів цієї країни для того, щоб Німеччина й Європа могли вести війну будучи тривалістю. Це завдання треба було заздати підготувати з політичним принципом забезпечення і стабілізації нового європейського порядку на Сході.

Навряд чи колинебудь у світовій історії будучій владі доводилося розв'язувати такі важкі завдання, як війна на Україні в о с е н ь 1941 р. За 20 років більшовизм аруйнував усі державні, господарські й культурні підвалини країни. Виходячи з принципу спадкової землі, більшовицькі орди Сталіна лішили після себе аруйновані міста й села і населення, позбавлене всього потрібного для життя. Індустріальні підприємства не ретрувалися на купи сміття й пожеди, машини були вивезені за даду, харчові продукти знищені. Препонування, що під аруйнований більшовизмом України загрожувало велике, але виникло в багатьох місцях, нібито мало під собою цілком серйозні підстави. Якщо бей год не настала, якщо Україна пережила зиму й успішно провела весняну сівбу, то це говорить, не про те, що довелося змусити все аруйнувати, а про те, що ми змалюємо цим нестерпимі праці безземельних німецьких українців. «Немаючи усього робота на Сході і безземельна особиста поневолення»

товариств і ментонна праця, — так сформулював це Рейхсміністр Альфред Розенберг у своєму зверненні до корпусу керівників на Сході. Виходячи з цього принципу, підбиралися для зайняти відповідних постів на Україні досвідчені партійні керівники, окружені керівники, керівники штурмових загонів СС та націонал-соціалістичного автомобільного корпусу, урядовці, ландрати, ландфюрери, які випрадали себе на роботі. Вони повинні були довести свою витриманість і охоту до праці на пайтяжних ностях.

Те, що зробили й чого досягли ці люди в керівничій формі працівників на Сході, які часто мусили покладатися лише на себе й мали тільки незначну політичну допомогу нерідко в ворожому оточенні, може підтвердити стаття матеріалом для історії. Ця жемська людей, опинившись на несприятливих просторах України, показала, що старий цинічний дух німецьких мандрівників на Сході після минулих буржуазних епох відродився завдяки Адольфу Гітлеру. В особі рейтсшомсера, сільськогосподарського керівника та орденського юнкера партії молоді німецькі показники на полях Сходу довели, що націонал-соціалізм не є пустою фразою, але мусить базуватися на повелінні й роботі. Саме націонал-соціалістична робітничка партія Німеччини дала для роботи на Сході творчі індивідуальності з усіх своїх галузей та з усіх професій нашої нації. За цей один рік на Україні створилися корпуси урядових керівників, з якими ми спокійно могли вважати за розв'язання наслідків наших завдань.

В центрі уваги німецького керівника стояла відбудова сільськогосподарського. Не можна було забувати про велику мету знову збудувати в Україні велику житницю Європи. Вважаючи всіх західів, німецька влада вважала справою честі забезпечити воєнну на фронті та добробут і розв'язання безочужих питань на батьківщині. Ми відхиляли аграрно-політичні експерименти, запропоновані теоретиками. Земельний лад міністра східних земель, який скасував єврейсько-більшовицьку господарську систему, може не здійснити всі планові мрії деяких ідеалістів та зацікавлених осіб, але дає нам у руки знаряддя для систематичної і спокійної відбудовної роботи в аграрному секторі. Щодо ремісничого сектора, то тут має розпорядження про ремісників сирило відбудови українського ремісництва, аруйнованого більшовицями, створили перші передумови для його розвитку. Обов'язок великої заслуги моїх співробітників у будівництві великих мостів та в русі важливих електростанцій і загальні впускні підприємства.

Всі наші аспікти ми сириловали на основі великих джерел сировини в Кривому Розі й Нікополі, щоб здобути цінні ресурси для німецького військового командування. Те ж, що бу-

ло зроблено в галузі транспорту, відстане пошуку й належної оцінки лише після п'яти й шістьох. В галузі техніки, фінансів та встановлення валюти була передбачено проведена також відбудовна й реорганізаційна робота. Культурне життя на Україні, не зважаючи на всі труднощі воєнного часу, також широко розгортається. В Рейхскомісаріаті знову виходить 70 газет. Відкрито 200 кінотеатрів, і духовно жити на Україні, яке більшовицькі так притуплювали, знов піднімається. Ностальгія про рідну, що вижила в черні родину, забезпечила свободу всіх віровишаних.

Тут не час і не місце згадувати кожний крок з усіх важливих заходів. У всякому разі німецький народ мусить знати, що ввесьла сім'я на Україні пробіла успішно. Ніхто й не уявляє собі, що означає це твердження, коли подумати про всі неймовірні труднощі, з якими була зв'язана ця сім'я. Її вдавалося провести в такому обсягу лише через те, що кожний учасник цієї роботи докладав усіх зусиль для її виконання. Сьогодні німецький народ може так само знати, що треба розраховувати на добрий урожай на Україні. Таким чином можливим ставало те, що в минулому році наші оптимісти вважали неймовірним, а саме: німецький народ може розраховувати на такі надходження до Німеччини, як які він має право і які повинні стати його харчування. Завдяки праці німецьких керівників на Україні, одночасно вдалося послати сотні тисяч українських робітників для роботи в Німеччині, насамперед на підприємства збройової промисловості. Кожний німець знає сьогодні українських робітників, які працюють тепер у німецькій промисловості й в сільському господарстві.

Потреби воєнного часу вимагали запровадження на Україні багатого суворих заходів. Не зважаючи на це, населення усвідомило потребу цих заходів і оцінює їх, як певну діяльність боротьби з більшовизмом. Новий земельний лад довів українське народи, що Німеччина чесно поставилася до відбудови господарства на Україні та звільнення населення. Як це виявилось під час збирання врожаю, український народ, виконуючи поставку зерна й продуктів тваринництва, довів, що він став на правильний шлях для того, щоб зрозуміти багато часу й пристосуватися до європейських завдань. Дуже фантазери та деякі емігранти, що живуть поза межами України, сподівалися на експерименти. Але вони не мають значіння, і широкі маси населення не поділяють їх фантазій. Беручи участь у загальному українській політиці та передаючи боротьбу з більшовизмом, українці довели, що й вони хочуть внести свою частку в боротьбу з більшовизмом. Значні результати збирання врожаю, широкі

та зимових речей заздалегідь па те, щоб їх згадати, як акценту все більшого усвідомлення українським населенням завдань щодо встановлення нового порядку на Україні.

Схід — це найбільше завдання німецької нації вже протягом століть. В межах цього великого завдання Україна є важливою ланкою, будучи містком між північчю і сходом континенту та Європою. Вона є й липиться на ній тим бар'єром, який захищає Європу від навали хитрації. Україна мусить бути й буде тим, до чого вона призначена в наслідок свого положення та сприятливих умов ґрунту, а саме: великою житницею Європи. З допомогою діяльності представників німецького народу тут треба підняти ще не відкриті скарби. Уже сьогодні ми маємо плани, які стосуються перебування цієї країни після остаточної перемоги німецької зброї. Таким чином, Україна

стає місцем вітання творчої думки й ім'я її.

Вже сьогодні, коли на Сході німецький меч здобув останні рештки українського чорного лева. Німеччині й Європі не загрожують ніякі небезпеки з боку єврейських єврей. Недавна Європа знову здобула свої життєві підвалини й уже ніколи ворожих коаліцій не вдалося встати Європу у війну. Свідомість того, що ми беремо участь у цій війні, дала нам сили утриматися в тяжкій місцевій війні й камені за камінем будувати те діло, яке означає поворотний пункт історії нашої нації. За нами лишився рік відбудовної роботи. Ми, люди, яких покликав Фюрер, вважаючи нас гідними оприлюдкувати й відкрити цю землю, над якою майорить тепер прапор нічної Німеччини, для самої Німеччини, а не тільки для Європи невольні горді з завдання, поставлені перед нами Фюрером.

У дитячій консультації

Пріємно зайти в приміщення дитячої консультації. Тут завітано, світло, в кабінетах та прийомній залі вражає зразкова чистота. Це так і повинно бути, бо тут відвідувачі — маленькі громадяни нашої країни. Матері приносять і приводять сюди своїх дітей для того, щоб одержати тут добру пораду або дістати лікарську допомогу. Особливо часто сюди звертаються матері, які ще не мають досвіду, як доглядати дитину.

В дитячій консультації працюють загально-ортопедичний та дитячий кабінети, де дітей обду-

жують досвідчені лікарі. Німецьке командування та відділ забезпечення турбуються про дитячу консультацію. З часу приходу комендатури в м. Конотоп ця консультація працює молодістю, духом, з якої майже 200 дітей до 5-річного віку одержували медичні продукти. Значайно, всіх дітей нашої міста консультація забезпечила харчуванням не може, але тим, хто потрібний, це дає велику користь. Що до лікарської допомоги, то її має право одержати кожна дитина.

ПРО РОБОТУ КОНОТОПСЬКОГО МІСЬКОГО ТЕАТРУ

Вся робота як міського, так і вокального театру проводиться за встановленим планом. Цей план складає відділ пропаганди разом з керівниками окремих гуртків самодіяльності міста. В загальному театр працює добре. Крім великої кількості кінокартин, у приміщенні міського театру міський український драматичний гурток, який керує пан Заботин, уже показав багато п'єс, як наприклад: «За двома зайцями», «Ой, не ходи, Грицю», «Шельменко-денщик» та інші. Багато гарних концертів дала королева канцелярії під керівництвом пана Гресь, балетна група п. Тишкевич та група солістів під керівництвом п. Тарасової, яка, крім українських народних пісень, уже багато розучила й німецьких.

Нешодняні технік візиту міського господарства п. Яценко разом з директором кінотеатру п. Пархоменком склали кошторис необхідного ремонту приміщення. Звернувши увагу на ремонт кімнати та на внутрішню й зовнішню побудову. Гадаємо, що відділ міського господарства зверне на це особливу увагу та допоможе матеріалом та робітниками в цій справі.

Крім того, глядачі бажали б побачити пуском німецьких інокартин, що не мають українських чи російських надписів, кожен короткий зміст даної картини, який би можна було прочитати глядачам через початок сеансу.

Об'ява

до всіх німців-колоністів і до людей німецького підданства

Всі німці-колоністи, а також інші громадяни німецької національності, які проживають в м. Конотопі та Конотопському районі, повинні в четвер 24 вересня ц. р. від 8 до 12 годин з'явитися в паспортний стіл по Ровенській вулиці № 11 з усіма своїми документами для НОВОЇ РЕЕСТРАЦІЇ.

Всіх, хто буде знати про цю об'яву, просимо повідомити про неї цих людей.

ПАШПОРТНИЙ СТИЛ м. КОНОТОПА

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Комотоп, Неділя 27 вересня 1942 року

4 53

Німецька авіація завдає ворогові великих втрат

Місто Прошивське. Жорстокі бої в Сталінграді продовжуються. Бомбардування центральної частини Англії

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА:

22 вересня 1942 року

Північний захід від Новоросійська ворог пробував у ніч на 21 вересня допомогою швидкохідних танків човнів висадитись на сушу. Німецького військового флоту не вдалося здійснити цієї спроби. Авіація бомбардувала ворожі позиції біля Єнічеського портів споруди в гавані. Під час операцій між Кубань-Каспійським морем німецьким військам не вдалося прорвати глибоко встановлені та сильно міновану систему оборонних позицій. Місто Дурхскіє під штурмом. В боротьбі за Сталінград час жорстоких нічних боїв з німецьким ворожим опором здобуто великих успіхів. Ворожі позиції укріплені ворожі блокгаузи. Багато полонених. Ворожі наміри загрозувати позиції північ від міста при великих втрат не вдалося.

Донецькому фронту німецькі війська частини переправились через річку та розбили на східно-західній частині 35 ворожих бойових стоянок. Ворожі війська відбили місцеві атаки. Під враженням великих втрат ворог не відновлював свого наступу на місто Ворошиловград. Північний захід від Ворошиловграда ворожі наступи були відбиті. Ворожі війська збили з неба багато літаків. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ. В східній частині великого моря один німецький човен потопив парусне судно водомістністю в 1000 тонн. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ. В східній частині великого моря один німецький човен потопив парусне судно водомістністю в 1000 тонн. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ.

23 вересня 1942 року

На північному фронті ворожі наступи не вдалися. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ. В східній частині великого моря один німецький човен потопив парусне судно водомістністю в 1000 тонн. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ.

229.500 реєстрових брутто-тонн потоплено за один тиждень

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА: 22 вересня 1942 року. Північний захід від Новоросійська ворог пробував у ніч на 21 вересня допомогою швидкохідних танків човнів висадитись на сушу. Німецького військового флоту не вдалося здійснити цієї спроби. Авіація бомбардувала ворожі позиції біля Єнічеського портів споруди в гавані. Під час операцій між Кубань-Каспійським морем німецьким військам не вдалося прорвати глибоко встановлені та сильно міновану систему оборонних позицій. Місто Дурхскіє під штурмом. В боротьбі за Сталінград час жорстоких нічних боїв з німецьким ворожим опором здобуто великих успіхів. Ворожі позиції укріплені ворожі блокгаузи. Багато полонених. Ворожі наміри загрозувати позиції північ від міста при великих втрат не вдалося.

ли безуспішними. На північний захід від Ворошиловграда в жорстоких оборонних боях ворог втратив 23 броневики. В середній та північній частині фронту власні місцеві наступи закінчилися повним успіхом. Міцні бойові повітряні з'єднання вдень та вночі успішно бомбардували транспортні склади та залізничні зв'язки советів у районі Ржева. На побережжі Рибачого півострова штурмові бойові літаки бомбардували важливий советський оборонний пункт. У повітряних боях на далекій півночі німецькі та фінські винищувачі обстріляли без втрат для себе 19 ворожих літаків. На березі Канала під час перельоту слабких британських сил збито 4 ворожих літаки.

24 вересня 1942 року

У північно-західній частині Кавказа після відбиття ворожих контратак наша піхота при підтримці артилерії та авіації штурмувала багато важливих ворожих мостів. Крім того, вона вела жорстокі наступи проти гавані Туапсе, де виникла пожежа на одному фрахтовому судні та де був знищений 1 торговельний пароплав. На півночі після жорстокого бою взято місто ПРОШИВСЬКЕ. В Сталінграді продовжуються жорстокі місцеві бої. При відбитті сильних ворожих наступів з півночі знищено 34 советських бронемашини. Транспортний рух ворога та залізничні лінії на схід та захід від нижньої течії Волги, а також схід від Ярково знову бомбардували з сходу авіацією. На північній захід від Ворошиловграда ворожі наступи не мали успіху. Всі контратаки ворога біля Ржева були відбиті.

На північному фронті ворожі наступи не вдалися. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ. В східній частині великого моря один німецький човен потопив парусне судно водомістністю в 1000 тонн. Ворожі війська великими силами знову відновили свій наступ.

229.500 реєстрових брутто-тонн потоплено за один тиждень

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА: 22 вересня 1942 року. Північний захід від Новоросійська ворог пробував у ніч на 21 вересня допомогою швидкохідних танків човнів висадитись на сушу. Німецького військового флоту не вдалося здійснити цієї спроби. Авіація бомбардувала ворожі позиції біля Єнічеського портів споруди в гавані. Під час операцій між Кубань-Каспійським морем німецьким військам не вдалося прорвати глибоко встановлені та сильно міновану систему оборонних позицій. Місто Дурхскіє під штурмом. В боротьбі за Сталінград час жорстоких нічних боїв з німецьким ворожим опором здобуто великих успіхів. Ворожі позиції укріплені ворожі блокгаузи. Багато полонених. Ворожі наміри загрозувати позиції північ від міста при великих втрат не вдалося.

Бої під Ворошиловградом

Після того, як в останні дні липня місяця закінчилися дружна фаза бою за Ворошиловград з втратами для ворога понад 750 танків, наступними днями йшли лише бої місцевого характеру. Поступово ворог замінив свої розбиті з'єднання новими частинами і 8 серпня ворожий опір знову зміцнів.

10 серпня більшовики кинули великі піхотні та танкові частини проти північної ділянки передмістоного укріплення та проти німецьких позицій на північ від Земляніска. Всі атаки були відбиті, нова підготовка ворога до наступу була розбита артилерійським вогнем та нападами німецьких пікірувальників.

31 серпня в північному секторі передмістоного укріплення більшовики широким фронтом почали атаки піхоти й танків, підтримані сильною артилерією та численними з'єднаннями штурмових літаків. Цього дня були відбиті всі атаки й збито 48 ворожих танків. На північ від Ворошиловграда артилерією та штурмови-

ми літаками знищено вороже боєве з'єднання, яке висувалось кинном. 12 серпня більшовики поширили фронт атак на всю частину бойового сектора Ворошиловграда.

Під час жорстоких боїв, що розгорталися, тільки на протязі 12 серпня було знищено 234 ворожих танків. Ворог стікав кров'ю в своїх невинних масових атаках. Після короточасного затиснення 13 серпня вдень більшовики поновили свої атаки, які знову ж були відбиті. Взаємодія оборонних боїв німецьких частин чинила героїчний опір.

15 серпня, підтримувши знову свої сили, більшовики великими силами поновили атаки, які також зазнали цілком безуспішних.

17 серпня з цілковитим успіхом для німецьких військ та з'єднань, повітряних озброєних сил закінчилася третя фаза бою під Ворошиловградом. Всі німецькі початкові головні позиції збережені в повному порядку.

Великі втрати советів

За останні 3 місяці розбито 56 дивізій і 39 бригад

(Н. С.) БЕРЛІН. Як уже повідомлялося, в тяжких боях на Східному фронті за час від 31 травня по 31 серпня цього року в першу чергу на південному відтинку фронту німецькими військами, які, не дивлячись на жорстокі просування вперед, розбито 56 дивізій і 39 бригад советської армії, а саме: 8 моторизована дивізія, 25 та 33 гвардійські дивізії, 31 та 47 гірських дивізій, 92 та 95 моторизовані дивізії, 99, 103, 147, 150, 169, 172, 181, 226, 227, 229, 248, 252, 253, 256, 262, 266, 267, 271, 276, 317, 321, 329, 341, 345, 351, 355, 373, 365, 381, 386, 390, 396, 400, 404, 411 дивізії і 21 гвардійська дивізія. 3 стрілецькі бригади розбиті: 20, 22 та 23 мотори-

зовані бригади, 25, 53 та 57 бойові бригади, 59, 79, 138, 142 та 143 бригади й 7, 8 та 9 морські бригади, а також 3-я повітряна бригада.

Серед дуже побитих і в більшості знищених кавалерійських дивізій знаходяться: 18 гірська дивізія, 26, 38, 40, 46, 49, 54, 62, 64, 70, 72 і 82 дивізії. Більшовики ввели в дію також танкові бригади, які даремно намагалися допомогти піхоті, щоб затримати просування німців. Більшовики втратили в цих боях тисячі бронемашин. Розбито 5-ту гвардійську танкову бригаду, 6, 7, 37, 39, 40, 48, 55, 56, 57, 63, 67, 99, 131, 136, 138, 139, 140, 149, 158, 168, 197, 198 і 199 танкові бригади.

1263 літаки противника збито морськими озброєними силами

(Н. С.) БЕРЛІН. З першого дня загальної кіманди збитих літаків противника 1263. У цих успішних збитках велику роль зіграли морські сили. Збиті ворога прибули учасники великих морських боїв, зокрема в районі південних морських суден також і легкі, швидкохідні та швидкохідні з'єднання морського флоту. Багато раз літаки збивалися ще далеко над морем сторожевими з'єднаннями, раніш, ніж вони з своїм вантажем били десантами Німеччини.

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА: 22 вересня 1942 року. Північний захід від Новоросійська ворог пробував у ніч на 21 вересня допомогою швидкохідних танків човнів висадитись на сушу. Німецького військового флоту не вдалося здійснити цієї спроби. Авіація бомбардувала ворожі позиції біля Єнічеського портів споруди в гавані. Під час операцій між Кубань-Каспійським морем німецьким військам не вдалося прорвати глибоко встановлені та сильно міновану систему оборонних позицій. Місто Дурхскіє під штурмом. В боротьбі за Сталінград час жорстоких нічних боїв з німецьким ворожим опором здобуто великих успіхів. Ворожі позиції укріплені ворожі блокгаузи. Багато полонених. Ворожі наміри загрозувати позиції північ від міста при великих втрат не вдалося.

Як стоїть справа з Советським Союзом?

Коли розгоріте англійську або американську газету, або прослухаете радіо плутовратів, то раз-у-раз зустрінетеся з питанням: як стоїть справа з Советським Союзом? Дуже багато людей сушить собі голову цим питанням. Вони хотіли б, щоб народи Советського Союзу бігли за капіталістів, щоб сини цих народів вдавали свою кров і життя за тисячі скарбів багатіїв Англії та Америки.

Але Москва за це чогось бажає. Вона бажає «другого фронту». Її річ певна, що без допомоги большевиків не витримають. Але можливо, що ці тасади про «другий фронт» стабільська багата пошпирює в советських масах тільки для того, щоб приховати свої справжні наміри щодо більшого поглиблення для розпочатого братання з капіталістичними плутовкратами.

Проте чоловік з вулиці, чи то в Лондоні, чи то в Нью-Йорку хоче знати, що діється в Советському Союзі. Боючись, щоб йому самому не доведеться продавати кров, цей чоловік хоче знати, чи Советський Союз вистойть, бо із своїх газет і радіоповідомлень небагато можна довідатися про те, як стоїть справа.

Тому, тим повчальніші вісті про Советський Союз, розповсюджені з англійських кіл по нейтральних країнах, щоб завчасно інформувати тих, кого це стосується. Так, наприклад, недавно в Лізбоні з англійських джерел сповістили, що загальна ситуація в Советському Союзі непогладна й певною більшістю, ніж будьколи. З советської преси та інших большевицьких акційні джерел можна, мовляв, арештною здогадувати, що советський уряд намагається приготувати загальну опію до нових тяжких ударів.

Як пишуть далі, перетворення війни серед большевиків в раз-у-раз зростає. Це легко здогадувати. Набридає вже ця божественна війна, нікому не потрібна війна, як завжди педально один полонений советський командир. Партнери обмінюються закладами.

Один жадає витривалості, другий — «другого фронту». При цьому вже сьогодні керівники большевицької армії гадають, що для них можлива вже тільки безупинна оборона.

Та й якщо воно інакше може бути, коли в докладах командирів советської армії до своїх начальників читаємо, що советські наступні коштують большевикам дуже великих жертв та часто лише один наступ приносить більше, ніж 30% втрат. Як єнй таке під великим сном, так розвіялися тепер мрії про советські прориви й великі перемоги, що їх сподівалися мати Тимошенко та Ворошилов. Тому й не диво, що советський громадянин тепер у поганому настрої та що советський воєк частіше, ніж будьколи, думає про те, щоб вирватися з того пекла, в яке його загнали. Та тут повинно допомогти НВБД. Щоб військо не дізналося про дикі настрої вдома та навізавши, щоб перешкодити воїнам писати їмнім родинам, як але їм ведеться на фронті, советський уряд, який нібито береться за інтереси народу, вводить поштову цензуру листів. З-4 місяці мови, поки лист дійде з дому на фронт або назад, і половину листа НВБД вимаже чорнилом, щоб не можна було прочитати.

У той час, як у зайнятих Німеччиною східних областях колгоспи скасовано, советські вожді пам'ятають загнаних силою до колгоспів людей ралоохувати до нових рекордів, можливих тільки на папері, але не в праці.

Тим часом німецькі війська посуваються все далі на схід, аж доки большевицька система не буде знищена. Американські часописи «Тайме» писали недавно: «Скільки, де тільки з травня відбувалися бої між німцями й большевиками — вигравали німці». Як же важко було цьому часописові сиромитися на таке виповання! Але правди не можна даді тайти. І союзникам раз-у-раз лешіше стає, як дійсно стоїть справа з Советським Союзом.

Кампанія замирення

ШАНХАЙ. Про стан боротьби в Китаї японський військовий промовець обер-лейтенант Іокояма говорить, що з 1 пересня в області Шанхая провадиться кампанія замирення, яка швидко розповсюджується по всьому Китаю. В співробітництві з китайською цивільною владою японське військове управління буде усувати всі заворушення та допомагати у відбудовчій роботі й створенні стабільних взаємовідносин. Промовець характеризує цей план, як необхідну передумову для закінчення китайського конфлікту.

Новий терор в Ірані

(П. С.) Як повідомляється з Ірану, совети поспішно відтягують частину своїх військ з Ірану в напрямку Кавказу. Передіхнім від'їздом прокотилася знову хвиля жажливого терору. За іранськими повідомленнями населення багатьох сіл втекло від советів, і з усім своїм майном ратувалося в горах.

Так виглядає англійська допомога советам

Советський посол у Лондоні Майський за дорученням Сталіна неспинно намагається переконати англійського прем'єр-міністра, що Москва знаходиться в розпачливому становищі й негайно потребує англійської допомоги. Завинувати новим і негачим потрбує англійської допомоги. Завинувати новим і негачим потрбує англійської допомоги. Завинувати новим і негачим потрбує англійської допомоги.

Орден Півнізми — це дуже висока нагорода. Хто дістає той набуває лицарську гідність і його титулюють «сер».

Переполох в англійській пресі

В Англії вже дійшло до того, що уряд мусить робити все, щоб скрити від народу правду про військову ситуацію. Надто великої ваги набули факти, щоб Черчилль, без небезпечки для себе, міг їх подати до загального відома. (Скрутне становище, щодо корабельного тоннажу, стало хронічною хворобою — чимсь нісхочучи «в останній стадії». Англійська преса, до якої прилучаються також і газети американської преси, виявляє щораз більший неспокій, оскільки їй доводиться палювати настрої англійської громадської думки. Вона не довіряє британському військовому керівництву, вважає його стратегію за невірною й закладає йому перинувальність і не голоси преси виявляють не тільки критичне наставлення набирає виразно:

«Нюз Кронікл» 30 червня

Европі, і в Північній Африці, і в Східній Азії. А тут і знову програсмо битви і тривога великої території. Велика кількість збройового виробництва дають ніякого ефекту й не кажуть, бо ці цілі зброї можна своєчасно перетворити в кути треба, та коли зброї не о л а к о в а д а т а з військової військ, які в а л і б і і як слід застосувати. Якщо демократії втратити перетворити до загину ми в а р а д а до останнього розвою.

«Нюз Кронікл» 4 липня

дизини. Нація аж падо в а т о в а г а л и н и в т р а т а м с і р о ч і й, але вже більше я ч м н у д о відколи уряд в а з а т р е с т а в п у б л і к у в а т и а к т и ч и с л а ».

«Манчестер Гардієн» 22 червня

тояжжя. Дилемність віднохних човнів відгачає той день, коли совєтці нації аможуть нагромадити корабельний тоннаж, потрібний для гігантських військових операцій на суходолі. Авторитетні американські публіцисти як Вальтер Ліппман, перестерігаючи, вказали своїм землякам на те, що розв'язання цього надлюдського завдання розсім не в а Бездумне, націоналістичне портія підводними човнами, що корабельні сили дучею а д а с е п о з и т в т р а т и, замість того, щоб п у в а т и п o т р і б н і й д л я в і й н и т o n n a ж. Таким чином, лальність підводних човнів решкожає нашим планам».

«Дейлі Герельд» 4 липня

ла всіх долі грінту, так як за цієї війни. Почувається, що в т р а т а А л е к с а н д р і й С у е ц у щ о з б і л ь ш и л а н а ш і л o b o в ' я з а н н я щ о д о и н с л а н n a п o м і т ' а n г л і й c ь к и м а м е р и к а н c ь к и м з б р o й н и м с и л а м і к і л ь к а і з o л і д і о н і c т и ч н и х т а т ь c в o є і м а р і р н ».

Антибританський тиждень у національному Китаї

НАНКІН. Найвищим пунктом антибританського тижня, який відбувається в Китаї з приводу сторіччя півніської угоди між Китаєм та Англією, звинувачено масове зібрання в Нанкіні, на якому промовляв президент національного Китаю Ван-Дай-Вей. Він говорив у присутності японського посланника й впливових японських військових аташе, пів на тему: «Шляхи порятунку». Ван-Дай-Вей зробив огляд історичних подій за останні 160 років і при цьому неодноразово оголошував слова доктора Сун-Ян-Сена, батька Китаю: Мета, яку переслідував Сун-Ян-Сен, є мета великого Китаю: свобода і рівність.

З початком війни в областях Великої Азії півніська умова анульована, дякуючи успішам японців на схід, на вої та в північ. Тепер настав час створити внутрішній порядок у Китаї та всебічно підтримувати Японію в її боротьбі для досягнення кінцевої мети у великій східно-азиатській війні. Китай несе також відповідальність за відбудову Східної Азії, з чим пов'язано одночасно його власний порятунк. «Таким нам шлях, — закінчив президент, — і цей шлях є також шляхом і доктора Сун-Ян-Сена».

(О. Ф.)

Синь

[illegible]

Як не брехне, то й не дихне

За давніх часів частенько казали: «Бреш, але не закривайся». Сьогоднішньому союзу це переробили і кажуть: «Бреш, скільки хочеш, тільки бреш». Головним чином це стосується московського радио. Сьогодні його повідомлення, мільйони людей розуміють, що це бреш, що лише справжній дурні можуть довіритися.

Цими днями московське радио повідомляло, що в областях, визволених від жиждо-большевизму, зовсім не подается нагромадження медичної допомоги та не існують санітарні умови життя. Але ж це не вірно. Всім відомо, що майже в всіх міс-персоналу.

Рік роботи медпрацівників

Рік тому населення нашого містечка для лікарів було невідомим. Майже в таку роботу залишилися без медичної допомоги. Всі лікарні, аптеки були зруйновані, а медикаменти частково знищені, частково розкрадені. Бачачи таку розруху, не вірили, що життя знову може вийти в нормальну колею. Але пройшов деякий час, і ми стали очевидцями того, як поступово життя почало відроджуватися.

Брацькі лікарі під керівництвом відомого командувача та місцевої управи почали відкривати в місті та районі медпункти, лікарні та аптеки. На сьогоднішній день у місті працює 4 лікарні, з них дві спеціалізовані: одна — для вертебро-хворих та туберкульозних, друга — для осіб хворих. Крім цього, існує лікарня фізичних методів лікування, рентгенкабінет, санітарія, дитяча поліклініка та дві полі-

тих та багатьох селах працюють лікарні та медичні пункти. Всюди ведеться боротьба проти заразних хвороб та проти антисанітарних умов життя. Та й взагалі, якщо хворі хочуть говорити про антисанітарні умови та про відсутність медичної допомоги, то їм не треба далеко ходити та переконувати отримати цю допомогу розповідями про умови життя поронених у ліснях та за лісами. Хай би розповіли, скільки поронених заплатило своїм життям за надбавлене відношення до них з боку медичного персоналу.

У конотинському районі працюють 42 лікарі, 52 фельдшерів. Медсестер та акушерок 71 чоловік. Управління головного лікаря призначає всіх асистентів для того, щоб забезпечити розповсюдження заразних хвороб. Для цього проводяться санітарні огляди населення, введення проти тифу, віспи і т. д. В селах організовані примітивні лазні, а також спеціальні приміщення для приїжджаних та евакуйованих, до яких мають змогу відвідувати й не облігануватися в населенні.

Дослідник природи Йоган Мендель

З пагоди 120-ї роковини з дня народження (1822-22.7-1942)

Закопи про спадковість, що їх сформулював великий винахідник та дослідник природи Йоган Мендель, стали підставою науки про спадковість та дослідів над розмноженням тварин і рослин. Йоган Мендель, який походив із старого хайборського роду, народився 22 липня 1822 року в німецькому селі Гайпсдорфі у північній Моравії. Не зважаючи на бідність, він скінчив з відзнакою гімназію та вступив до Інституту при Августинському монастирі в Берліні та Моравії та одержав там ім'я Григор. З цього часу йому вже не треба було турбуватися про хліб пастирський, і він присвятив своїй улюбленій справі всі свої сили та здібності. Свої дослідні над розмноженням Г. Мендель розпочав у 1854 році. Після 8 років нудних, невтомних дослідів над горохом з білим цвітом та горохом з червоним цвітом Г. Мендель відкрив три закони про спадковість. Один із них гомозиготний, а інший гетерозиготний. Останній ж — з червоним цвітом при дальшому заплідненні гомозиготний з цієї самої відмінності давав подібні до себе покоління. В них відмінності вилучилися в чистому вигляді власності взятих для дослідів від-

мін гороху. Вони, як кажуть фахівці, «випенделюються». Менделеві відкриття, про які він видав у 1865 році книжку «Дослідні над розмноженням гібридів» (мішанців) та видана у 1869 році публікація «Про долі виплески через штучне запліднення бастарди нечуждів» залишилися не поміченими тоді, що тодішній науковий світ захоплювався дарвінізмом. І тільки через 40 років три дослідники — німецький вчений Горрес (Гюбнер) і с. Чермак-Забеллер (Відень) та голландський учень де-Вріс, який відкрив Менделеві закони, Мендель не обмежувався тільки дослідженнями життя рослин — він досліджував також життя тварин і людей. Він шукав підтвердження законів про спадковість на власній родині та в безплідних парафальних метриках. Ного закони знаходили підтвердження як у рослинному, так і в тваринному світі.

У 1865 році Мендель вибрав Ігуменний монастир. Сердечний удар прийняв життя цієї працьовитого та здібного людини на 62 році. Без знання законів про спадковість не можна собі уявити сучасний виробничий рослин і худоби, як не можна собі уявити й науку про спадковість. Людські покоління будуть згадувати Йогана Менделя, як одного з найвидатніших дослідників природи та винахідників.

Вісті з України

ЮЗІВЩИНА. Відділ охорони здоров'я при Юзівському Мискозуправлінні має під свого опікою 15 лікарень, 26 амбулаторій, 8 поліклінік та 4 фельдшерських пункти, в яких працюють 170 лікарів, 237 фельдшерів і акушерів. В місті діють 11 аптек, з яких хворим видають необхідні ліки. Аптечні склади займаються організацією забору та переробки лікувальних рослин для заготівлі деяких медикаментів.

КРЕМЕНЧУЧЩИНА. Село Пичає піддає гарній приклад, при громадському дворі всі чотири бригади організували дитячі ясла на 200 дітей, батьки яких працюють у громадських господарствах. За дитями встановлено добрий нагляд. Діти в яслах завжди веселі та бадьорі.

СУМЩИНА. За дозволом місцевого командування Сумський відділ освіти та пропаганди відкрив майстерню художнього різьблення. Тут працюють 9 юнаків, які вчаться з великим бажанням мистецтву різьби по дереву.

БЕРДЯЩИНА. В міській бібліотеці м. Бердянська зараз продається велика робота по інвентаризації книжкового фонду. Бібліотека має понад 15.000 томів різної літератури, белетристики, науково-технічної, в тому числі 1500 книжок з дитячої літератури. Зберігається дуже цінні видання, особливо, по мистецтву, енциклопедичні словники, річні комплекти старих журналів та інше.

ЗОЛОТОНОШИНА. Відкриття місцевого театру дає можливість населенню міста постійно оглядати країні набавання української національної театральної культури. Міський театральний колектив розпочав свою діяльність постановкою п'єси Т. Шевченка «Назар Стодоля».

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Бирюка Євгена Яковлевича
Кокотина Валаса Матвійовича
Безрука Івана Терешковича
Третякова Юліана Кондратовича
Шевченка Микити Гавриловича
Нестеренко Галини Петрівни
Горанської Марії Петрівни
Голуба Володимира Денисовича
Ковбаси Мотрі
Костирки Михайла Трохимовича
Миньтєхова Олександра Васильовича
Судак Наталіи Панасівни
Кисляк Валентини Луїчівни
Дубини Дарі Гавриловича
Гайдиш Олександри Леонтівни
Сухомеса Івана Савича

Продуктові картки на ім'я:

Семенченка Антона Павловича
Бонаара Петра Степановича
Бонаар Марії Андріївни
Бонаар Віри Петрівни
Доманової Марії Миколаївни
Стрілець Катерини Лаврентівни
Бондаренка Андрія Леонтівича
Литвиня Антона Петровича
Тесленка Івана Васильовича
Тесленко Мотрі Михайловича
Брянцева Степана Антонівича
Брянцева Євдокії Семенівни
Савиши Сергія Петровича
Савиши Уліни Григорівни
Степанка Володимира Андрі-

вич
Чернишової Марії Сергіївни
Гетьмана Сергія Матвійовича
Буніковича Алі Олександрівни
Пашпорт та збільшений лист на ім'я Попова Катерина Федорівна
Пашпорт та метрика про народження на ім'я Обруча Петра Івановича
Пашпорт та перепустка Канонського д'яка на ім'я Лобова Гавриїла Володимировича

Селяни українці!

Від самих жнив не було великого дощу. Така погода затримала сіббу. А в цю пору року вже треба, щоб поля були засіяні. Але ж зерно, посіяне в суху землю, пропаде. Отже, треба при першому дощі засіяти землю. Ще до дощу її треба гарно підготувати. Зерно, посіяне в м'яку, пухку землю, дасть хороший урожай.

Цілими родинами виходьте в поле, не чекайте, щоб вас підганяли. Тепер не чекайте, щоб вас не павини підганяти — тепер ви працюєте на себе! Отже, до праці! Вирвіть у природи те, що вона може дати!

ДРУЖНЯ ПРАЦЯ

У долинні серед родючих поліїв самотньо стоїть Непаливський держмастот. Болясь тут був радгосп. Сюди, тікаючи від колективізації, змушені були «добровільно» йти на роботу селяни. Тут вони жили в нелюдських умовах, в поганих квартирах, одержували погані харчі. Жили вони гірше, ніж раби. Недивно, що тільки голод та загроза смерті примушували людей йти сюди. Це було колись, при большевиках. Тепер тут утворено держмастот.

Відступаючи большевики приклали й тут свою ганебну руку. Вони вивезли тяглову силу та реманент. Їм байдуже було до того, що люди, які тут залишилися, були засуджені на голод. Але, не дивлячись на всі ці труднощі, веснина сібба пройшла успішно. 852 га землі обробили робітники своїми силами. Держмастот має тепер декілька аграрних машин, одержаних від німецького керівництва, та біля ста коней і волів. Зараз у маст-

оті повинні ходити ідеї, жито, молотба, вивантаження державі та посів озимих культур.

Добре проведена веснина сібба дала гарні наслідки. Так, наприклад, ячмінь дав 21 ц з га, овес — 25 ц з га, а пшениця — 14 ц з га. Маточний буряк дає середньому 300 ц з га, а фаворитний — 230 ц.

Умови життя робітників та селян старим часам ніколи не були настільки хорошими, як тепер. Зараз усі п'ятні роботи мають добре обладнані квартири, власну худобу та приналежності для неї. Сезонні роботи забезпечені турботою. Справді, харчуванням також влаштували: робітники одержують жито 400 гр. хліба, 150 гр. картоплі, 500 гр. картоплі, 60 гр. м'яса та жирів, а також овочів.

Завесь колективні робітники та селяни працюють разом.

Л. С. Якуш

с. Успенна.

Старшинам обштинних дворів і керівникам опорних пунктів

Зерно, що поступає на заготівельні пункти «Заготзерно» від обштинних господарств, окремих селян та арендарів, повинно мати такі обмежені кондиції:

Культура	Обмежена кондиція в %		
	Вологість	Сміттова домішка	Зернові домішки
Жито рядове	17,0	5,0	15,0
Пшениця озима рядова	17,0	5,0	15,0
Пшениця ярова рядова	17,0	5,0	15,0
Ячмінь рядовий	17,0	8,0	15,0
Овес рядовий	17,0	8,0	15,0
Гречка	17,0	8,0	15,0
Горох	17,0	8,0	15,0
Вика ярова	20,0	8,0	15,0

Все інше зерно, що буде мати вологість, сміттову та зернові домішки вище встановлених кондицій, приймається не до заготівлі. Наказується всім зацікавленим зерно керуватися цим рішенням і здавати зерно високої якості.

На склепах «Заготзерно» при Держмашині № 1 (Ровненська обл., № 123) приймаються тільки ячмінь, гречка та просо.

На склепах Вировського пункту «Заготзерно» (ст. Вирів) приймається жито, пшениця і всі останні культури.

Приймання зерна проводиться щоденно, вільно в святкові дні з 7 год. ранку до 7 год. вечора.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ

Обласний керівник сільського району

Пашпорт, посвідка про закінчення 7 класу, свідоцтво про народження та посвідка про закінчення профтехшколи на ім'я Василько Катерини Олександрівни
Пашпорт та документ поліцейського на ім'я Шкарія Миколи Івановича
Картка безробітності на ім'я Доманової Галини Панасівни
Військовий квиток на ім'я Ва-

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

рік I

Котоп, Середа 30 вересня 1942 року

454

Німецькі перемоги збільшуються

Німецькі літаки бомбардували Туапсе та Архангельськ. Ворожі атаки на всіх відтинках Східного фронту відбиті. Поповнення американського каравана в Середземному морі.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

28 вересня 1942 року

В північно-східній частині Кавказу німецькі та словацькі війська після завзятих гірських боїв узяли декілька висотних позицій. Біля Чорноморського узбережжя німецький швидкохідний човен потопив ворожий пароплав водомісткістю 1000 брутто-тонн. Борючись за Сталінград, німецькі війська вступили в північну його частину. Решта міста повністю очищена від ворога. Наступ відбувається при спільній взаємодії артилерії та авіації.

На середньому відтинку Східного фронту та біля Ржева декілька підтриманих сильною артилерією ворожих наступів власними контратаками було відбито. На південний схід від озера Ільмень повторювались ворожі наступи при величезних кривавих втратах для противника. На схід від Ладозького озера відновлювані ворожі наступи теж відбиті. Ворожа спроба за допомогою великих сил прорватися через Неву не мала успіху. При цьому знищено більше, ніж 395 човнів.

Як повідомлялося в надзвичайному повідомленні, німецькі підводні човни в північній частині Атлантичного океану знищили більшу частину призначеного для відправки в Англію американського військового каравана. Було затоплено швидкохідний ворожий конвой, який складався з невеликих пасажирських пароплавів, які були навантажені військом, поштами та військовим матеріалом. У великих жорстоких боях та при переслідуванні з цього каравана було потоплено пароплав водомісткістю 19 000

брутто-тонн, 2 пароплави типу „Вайс Рояль оф Індія“, 2 великих пароплави типу „Ройна дель Паціфіко“ та один великий транспорт в 11 000 брутто-тонн.

Отже, загальні втрати ворожих суден за останні чотири дні складають 14 пароплавів водомісткістю 104,000 брутто-тонн.

29 вересня 1942 року

На Кавказі та на південь від р. Терек німецькі війська у важко прохідних гірських місцевостях взяли сильно укріплені та захищені позиції. Авіація бомбардувала область і гавань міста Туапсе та пошкодила в Чорному морі 2 пароплави середньої величини. Біля Сталінграда на протязі вчорашнього дня велися жорстокі бої за прорив у північну частину міста. Марно продовжував ворог свої ослаблі наступи з півночі.

На Донецькому фронті мадярські війська вели свої наступи з великим успіхом. Слабі наступи противника на середньому відтинку фронту не вдалися.

На північному відтинку фронту під час наступу наших військ та авіації знищено багаточисленні советські позиції і ворог поніс важкі криваві втрати. Місцеві наступи противника не мали успіху.

Міська область та область гавані Архангельська минулої ночі бомбардувались. Відбулись величезні пожежі.

Німецькі бойові літаки бомбардували важливі військові склади в багатьох місцях південно-східної Англії. На схід Кредити пошкодженням бомб було сильно пошкоджено фрахтове судно.

Москва знову благає

СТОКГОЛЬМ. Советський посланник у Вашингтоні Лигівов - Фінкельштейн, як повідомляють з Америки, знову мав тривалу розмову з американським міністром зовнішніх справ Хеллом. Очевидно, Лигівов знову нагадував обіцянки Черчілля й Гаріманса у Москві надати советам найкращої допомоги, якої вони потребують через важке становище на Східному фронті.

Повідомлення з Москви говорять за те, що советська преса й тепер вміщує великі статті, в яких вимагає від Англії й США найшвидшого створення другого фронту, хоч від часу візиту Черчілля минуло вже більше місяця. В зв'язку з цим советська преса агадувала також і останню промову Черчілля в палаті.

О. Ф.

Сталінський паровий вал

„Чого, власне, ми рухаємо вперед машину туди, де ми знаємо, що вона має тільки задній хід“.

Втрати англійського капіталу в Східній Азії

(П. С.) МАДРИД. Мадридський журнал „Економія мундiаль“ пише про втрати британського банкового капіталу в Східній Азії. Відомо, що низка великих британських банків розмістила свої значні капітали в Східній Азії. Втрата цих прибутків загрожує не лише стабілізації британського фінансового ринку, але також і функціонуванню британського грошового ринку, для забезпечення

безперервної роботи якого британська зовнішня торгівля має величезну вагу.

Лише гонконгський та шанхайський банки втратили 36 із 42 всіх своїх філіалів, що спричинило до редукування дивідендів. „Чартерд банк“ із 48 азійських філіалів втратив 37, „Меркантиль банк“ — із 25 втратив 12 та „Істен“ із 13 втратив 12.

ПІДПИСАНА УГОДА

(П.С.) МАДРИД. Щойно була підписана іспансько-аргентинська культурна угода між новим іспанським міністром зовнішніх справ генералом Жорданом та особливим аргентинським посла-

ником доктором Ескубан. Угода передбачає покращення культурних взаємовідносин у дусі загального історичного минулого обох країн.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

При першій зустрічі одного американського гідролітака з американським літаком типу „Льюїс фортеця“ американський літак був збитий.

У всіх німецьких областях Німеччини німецька молодь, об'єднана в ряди гітлерівської молоді була переведена в партію.

Нащодавно на одному ру-

мунському аеродромі приземлився один советський літак. Лютий склад літака повідомив, що вони вже давно уможливили перейти на сторону німецьких військ. Всі льотчики частин ВКП(б) та ВЛКСМ.

Заступник індійського головнокомандувача заявив, що втрати індійської армії за цього часу нараховують 68 388 чоловік.

Австралійський прем'єр-міністр у одній з своїх промов сказав, що Австралія мусить себе обороняти власними силами, бо допомоги їй чекати нема від кого.

Американське морське міністерство повідомляє про потоплення біля Соломонових островів одного винищувача та одного транспортного судна, що знаходилося на північно-американській службі.

На Східному фронті в мадьярській військовій з'єднанні з'явилися сильні ворожі банди. При цьому втрати власних військ ворога становлять 1026 убитими, 1218 полоненими, а

при цьому втрати наших військ незначні. Ці втрати не налякали німців, вони продовжують наступати на деякі міста північної Німеччини. Ці втрати не налякали німців, вони продовжують наступати на деякі міста північної Німеччини.

АДРЕСА (указати на карті):

ИЦЯ

Ціна 1 крб.

Ціна 1 крб.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конопот, Неділя 4 жовтня 1942 року

4 55

ОРЕРА СЛУХАВ УВЕСЬ СВІТ!

великих зборах у берлінському спортивному залі Фюрер виголосив велику промову

Виснакський ліній наступ закінчився, знищено більше, ніж
виснакських дивізій. Мета, що була досягнута: 1) відняти
останні великі області з пшеницею, 2) відняти
останні залишки вугілля, 3) відкинути його від дже-
дети, взяти їх або в крайньому разі оточити. Тоді наступ по-
рестися далі, щоб відрізати шлях проїзду до Кавказу.
Виснакський ліній наступ (це проти останнього)
нашого шляху пересування советів—Возгв. Ней шлях вже
відрізаний. Кожний може бути виведений, що ніхто не
має з цього війни зрушити. Наші противники можуть нести
вже пока виліти з мози. Але що вони нас колинебудь переможуть,
неможливо і це виключається.

ПРОМОВА ФЮРЕРА БУДЕ ВМІЩЕНА В ОСОБЛИВОМУ
ВЕРСІ).

Слово має зброя

[illegible]

Брутальне поводження американців з японцями

Карні загони совєтів у Ірані

Відставка антикомуністичного кабінету повідомляється з "Погодою Аталей", в якій, в зв'язку з поступовою переможею загону в провінції Азербайджан, де були розстріляні більшовицькими тиснями тубільні, а інші затримані, як злочинники. Про події останніх неміє рішучих звісток.

**Боротьба за Сталінград успішно
продовжується**

На Кавказі зайнято важливу місцевість. Німці штурмували
сильний оборонний пункт в Сталінограді. Знищення
ворожої банди в тилу середнього відтинку фронту

30 вересня 1942 року

В північно-західній частині Кавказа та на південь від р. Терек німецькі та союзні війська в жорстоких боях наступають далі.

На Донецькому фронті німецькі та італійські війська відбили декілька спроб наступу ворога. Угорські війська контратаками відкинули ворожі сили. На північному відтинку фронту власний наступ, не дивлячись на перший ворожий опір, мав успіх. Міжве́д'є з'єднання німецької авіації та кресто́ських бойових літаків навелися советам великих втрат. Архангельськ минуло́ї ночі знову бомбардувався. Великі пожежі дозволяли добре діяти під час наступу.

Від 15 до 28 вересня знищено в повітряних боях 816 советських літаків, 131 літак — зенітною артилерією, 22 — обстріляно військовими з'єднаннями, 4 захоплені та 17 літаків було розбито на землі.

Останньої ночі британські бомбовози в незначній кількості літають в районі Балтійського моря, 2 літаки були збиті.

Німецькі бойові літаки вдень вели успішні нальоти на військові об'єкти та на різні місця на півдні та на південному сході Англії.

1 жовтня 1942 року

В області Кавказу продовжуються жорстокі бої з сильно укріплених висотних позицій. Наші наступальні війська, підтримані повітряними з'єднаннями, багатьма ударними кланами проникли в північну частину міста Сталінграда.

Сильна ворожа піхота та танкові з'єднання, які наступали на північні загороджувальні позиції, контратакою були відкинуті з великими кривавими втратами. Лише 98 танків

були втрачені. Було знищено 98 танків у
більшій частині англійського та аме-
риканського виробництва. На північ-
ний захід від Вороніжа при відчайдуш-
них наступав ворог втратив 25 броне-
машин. Не дивлячись на вперті воро-
жі контратаки, нові війська біля
Ржева вели власні наступи за поліп-
шення своїх позицій. Скупчення воро-
га, завдяки артилерійському вогню та
наступів з повітря, були розсіяні. В
наступні місцевості тилу середнього
лівого фронту німецькі та мдлярсь-
кі військові з'єднання зігнали до купи
та знищили сильні ворожі банди. При-
значених власних втратах ворог втра-
тив 1226 убитими, 1218 полоненими, а

також велику кількість важкої та легкої зброї.

В Ерінті німецько-італійські війська після швидкої артилерійської підготовки відбили британський наступ, обстріляти велику кількість ворожих танків та захопили 200 полонених. У Суецькій протоці бойовими літаками було сильно пошкоджено великий торговельний пароплав. Німецькі літаки вдень бомбардували залізничні споруди, а також військові об'єкти в багатьох місцях південної та південно-східної Англії.

Біля гирла річки Оріоко, перед Нью-Фаундлендом та в середвій та північній Атлантиці німецькі підводні човни потопили 12 ворожих торговельних суден загальною місткістю 54.000 брутто-тонн. В загальному ж через бойові дії британське та американське судноплавство втратило за вересень місяця 161 пароплав загальною вантажністю 1.011.700 регістрованих брутто-тонн; 22 інших пароплави було пошкоджено.

2 жовтня 1942 року

У північно-західній частині Кавказа німецькі війська зайняли досі важливу місцевість. На північний захід від Сталінграда штурмувався сильний оборонний пункт, побудований в передмісті Орловки. На захід від цього передмістя ворожі сили були оточені. На північному загороджувальному фронті поновлювані ослаблені наступи ворога були відбиті. Число обстріляних напередодні броневиків підвищилось до 124.

Німецькі та румунські бойові ді-
тали продовжували руйнувати важливі
залізничні лінії в області нижньої Вол-
ги. На Донецькому фронті німецькі,
італійські та угорські повітряні сили на-
несли ворогу великих втрат. На півден-
ний схід від озера Ільмень власні насту-
пи проходили успішно. На південь від
Ладозького озера в боях за останні дні
оточе-ий дивізіон ворога заходиться
перед своїм остаточним знищенням.

У північній Африці легкі німецькі бойові літаки на Адамайському фронті обстрілювали ворожі батареї в позиції та складали палива або двигунів. Британські бомбардувальники кели мисливці ночі безрезультатно вальотні десять міся північної Німеччини. Цілі не населення понесло незначні втрати.

Але... О, який жах!
оточували чотири
стіни з одних заг
ним віконцем, у яке
пробивалося ранков
ло. Чому він тут? П
за непризвітна кім
Розгадати було
Він оглядав приміще
якому, як здавалося,
не було дверей. Са
ни дівчини? Та ні.

Це підходить він..

Так воно і є...

Що робити їм?..

Не знаю, чиї ..

Тут нема її.

М. Солдатенко.

РАДІСНЕ ЖИТТЯ

переведено в загальну, все
неправда? Йому змалювали
Соломонова майже звірем
вд якого, моваля, з допи-
ту повертаються майже
божевільними. Але цей
слідчий навіть запитав
вза йому таку добру цга-
рку, що він ще зроду таки-
не курив, і хоч бродю, але
не міг відмовитись від та-
кої нагоди. Йому навіть
здалося, що цей слідчий
так чемно поговорить з ним
розитає: де про що
моваля, як ясья помилка
вибухнула його на волі.

Ось Соломонов вите-
сирічка й підніс йому д-
дигарки. О, як же йому
набрехали? Сергій при-
курив і смачно вляхував
себе запашний дим. В-
дого не курив, а тому пл-
ця першого ковтка диму
нього закрутилась голов-
й він трохи закрив оч-
у- Слідий сидів усе ще
го попередній позі й спост-
р- рігав кожний рух Сергі-
Нарешті Соломонов вир-
шив відкласти увертю-
почати з діл.

(Далі буде).

ЛІСБОНА. «Нью-Йорк Таймс» пише, що в перебігу короткої московської конференції між Черчиллем та Сталіним виникли серйозні розходження думок. Москва з гіркістю вважує

вітрила, і його хвилі же-
нуть до берега, б'ють об
скелю, знову тягнуть у мо-
ре, знову б'ють, і, нарешті,
спотворивши, викидають
на берег, як вікому не-
потрібну річ.

Так само в'язнів у тюремному склепінні вас почивають кидати на всі боки. І лише тоді, коли до останнього вип'ють кров, коли спотворять ваше тіло, тоді вас викидають, як вікому непотрібну річ.

Десять годин вечора. Яскравий світ електричної лампи пробивався крізь матовий світлозелений абажур і падав на довгий стіл, покритий зеленим сукомом від чого ця кімната набирала зеленуватого кольору. Перед столом — стілець, праворуч — м'який диван з високою спинкою в кутку квадратний столик навантажений різними справами, ліворуч — двері ще не закриті.

Тиша. На вікнах недоруч-
но зависають темнозелені
пертьєри. Здавалося, що

кабінеті відсутня жива істота. Але ось щось ворухнулося за столом і трохи старувате крісло за скрипіло під добре вгодованим тілом.

Так. Це слідчий ГПУ Гершель Соломонов. Він сперся на стіл ліктем лівої руки, пальці якої застромився в розкуйовджене чорне волосся. Права рука лівово пересортів сторінки справи якогось підсудного. Чорні, мов дві вуглі, очі прудко пробігали по рядках, надрукованих

ють по рядках, надрукованих машинкою. Різотом Соломонав глянув на ручного годнищика, позіхнув, натиснув кнопку. Деспродзвонів різкий дзвоник і стих в темнісірих кутихадже освітленого коридору. А через хвилину в далній коридор почувалися кроки, які наближались до дверей. Соломонав відкинувся на спинку крісла і пальцями правої руки затарбавив по стіні, відбиваючи мотив

Легкий стук у двери — и

порозі з'явився агент ГПУ. Соломонов кивнув головою й той хутко вийшов. У ту ж мить зайшла молода людина в пам'ятому костюмі, колір якого при електричному світлі важко було визначити, і став біля порога. Соломонов провазливими очима зміряв його зріст, помічав, тарбаничі пальцями все той же мотав марші, далі вичілює запросив сідати.

— Ваше ім'я? — запитав слідчий спокійним тоном.
— Сергія, — майже пошепки відповів юнік, захлинаючись від переходного дхху.

—Так... Скільки вам ро-
ків?

Загов тиша. Слідчий за-
павив товсту цигарку і,
підсунувши Сергію розкри-
ту коробку коштовних ци-
гарок, запропонував заку-
рити. Висхідність слідчого
ГІЯ трохи повернула Сер-
гія в нормальний вигляд і
він себе почував вільніше.
Невже те, що йому опові-
дали в камері, коли його

Обізнаймося з Мюнхеном

Мюнхен не можна не знати. Це місто набуло світового історичного значення. Мюнхен — це колись націонал-соціалістичної партії й руху. Тепер його в Німеччині називають „столицею руху“. В Мюнхені відбулася й історична конференція голів чотирьох держав у серпні 1938 року.

Вже здавна Мюнхен був відомий в Європі й у всьому світі, як місто мистецтв. Мистецтва, що притягало багато чужинців — як учнів так і аматорів мистецтва. До цього прилучилася й слава мюнхенського університету та вищої технічної школи. Славиться теж і грандіозний „Німецький Музей“, де, як ніде інше, можна побачити всі здобутки технічних наук, починаючи від точно скопійованої з природи підземної копальні та кінчаючи „планетаріумом“, що показує чудеса зоряного неба.

Не менше притягальну силу має Мюнхен завдяки чарівним панорамам міста й красі ближчої й дальшої околиці. Зовсім недалеко від міста є славі мальовничі озера, де можна купатися, плавати веслом чи вигригати на березі на сонці, а трохи далі починаються жовті передгір'я, а ще далі височить баварські Альпи, понад 3000 м. заввишки, які візують надзвичайно чудових мандрівок по горах та до альпінських вищів. На гірські шнілі, а звичайно до зимового спорту. Мюнхен має прекрасні передмістя, що розлягаються серед зелені прекрасної мальовничої околиці, де в гарних, оточених садами односімейних садибах оселилися тисячі людей, які шукають відпочинку й люблять природу.

Коли про знаме на весь світ „мюнхенське пиво“ ми згадуємо тут тільки на кінці, то це тому, що воно за наших часів не відіграє тієї ролі, що давніше, коли життя цього міста та його мешканців характеризували веселість та любов до розваг. Сьогодні слава мюнхенського пивоварного промисловства з її сильним експортним значенням.

В Мюнхені, як рідко де, поєднані переваги великого міста з вигодами маломістечкового життя. Сильний рух на вулицях, імпозантне планування міста, грандіозні розкішні будівлі, музеї й парки — все це величисто. Зате деякі притрунливі закутки старого міста, сповнені приємності мюнхенського життя й усюди ще прагматичні звичаї надівають на мене стародавнє містечко. І тому може здається дивним, що це місто, яке так любить спокій, зробилося по світовій війні головним театром червоної революції, а після — вихідним пунктом гітлерівського руху. Це можна пояснити хіба тільки тим, що на цьому спокійному ґрунті, добрі й лихі революційні елементи могли краще працювати й діяти, ніж у завжди настороженій столиці.

Адольф Гітлер надав Мюнхену нове обличчя, визначивши йому роль „найкращого міста Німеччини“. Грандіозні мистецькі споруди Королівського Майдану, Дім Німецького Мистецтва, будівлі на Людвігштрассе — ось завершені зразки нового будівництва; інші побачимо по скінченні війни. Таким чином у шасливий, повний пестливу форму, продовжується традиція баварських князів, які

так багато зробили для мистецького міста Мюнхена. Це бачить кожний відвідувач навіть при поближньому ознайомленні з містом.

Коло залізничної станції стоїть розкішний Палац Юстиції, біля якого виходять у поєднанні старий ботанічний сад. Незадалеко від нього підноситься вгору слава церква Са. Богородиці з двома оригінальними вежами. Особливо уваги заслуговує названа ім'ям свого творця короля Людвіка І Людвігштрассе, в кінці якої стоїть Брама Перемоги, а на початку „Фельдгерігале“ (Хала Полководців), що знову набула історичного значення, стоїть Палац Фельдгерігале — стоїть на пам'ятник тим, що згинувли під час націонал-соціалістичного повстання. Напроти неї — одностороння Тегінська церква, а з другого — могутня будівля старого резидентського замку, з якого сусідують Національний й Резидентський театри. Тут же над пініми водами річки Ізарі відпочиває вгорі й грандіозна будівля музею Максиміліанеум.

Відвідувач, що впадеться, може тут з високої тераси кинути оком на розкішний чудовий улашований Англійський Сади, на Німецький Музей, що тягнеться геть понад Ізарою та на величезні вежі багатьох церков, манастирів, міських брам та ратуш, що стоїть у середині міста. І коли, оглянувшись всі ці славі історичні пам'ятники та згадані імпозанти, партії будівлі, він матиме ще час, то може познайомитися ще й з протилежним бігуном цього багатогранного міста — з приємним міщанським життям в одному із старих притрунливих шпичоків, при жбані пива з хлібом і редькою.

Що далі вона буде йти так же вперед, як і до цього часу, тим більше, що для цього є всі можливості.

Деякою хвилюю виступу студії являється те, що репертуар найбільшого складається з мавовідомих старовинних мовотонних романсів та пісень. Глядачі бажають, щоб ближність виконавців студію номерів були замінені більш доступними для сучасного глядача романсами та українськими піснями.

А.

Студія зростає

Після всіх попередніх виступів студії під керівництвом п. Є. А. Шальтуй, останній виступ, що відбувся 28 вересня 1942 року в приміщенні міського кінотеатру, являє собою значний крок вперед. Все це сталося тому, що склад студії поповнився новими талановитими людьми, а також тому, що керівник студії пані Шальтуй багато попрацювала з своїми учнями над розумінням окремих вомерів.

Особливо сподобалися слухачам номери, виконані солісткою Перелазовою. Ця молода дівчина володіє досить приємним тоном.

Велику різноманітність у програмі вносять виступи жонглерів та акробатів. Проте необхідно, щоб акробати викликали у своїй програмі номери з непристойними в деякій мірі жестах.

Ми думаємо, що це лише перші кроки в роботі цієї студії, й

Сирітський будинок

У м. Ковтової є притулок для сиріт. В невеличкому кам'яному будинку живуть 24 дитини-сироти. Діти різного віку, починаючи від самих маленьких, які ледве можуть сидіти, й до 13-річного віку. Ці діти — круглі сироти, які не мають ні батька, ні матері. З матеріальною допомогою турбуються ними й вихователі про долю цих дітей. Багато енергії та турбот довелось прикласти закладу цього будинку п. Макаровою, щоб створити сиротам більш-менш нормальні умови.

—Тепер нам трохи легше, — заявляє вона, — нам допомагає німецький сільськогосподарський відділ, райдежневпілька та відділ забезпечення. Зараз діти мають добрий на-

гато енергії та турбот довелось прикласти закладу цього будинку п. Макаровою, щоб створити сиротам більш-менш нормальні умови.

—Тепер нам трохи легше, — заявляє вона, — нам допомагає німецький сільськогосподарський відділ, райдежневпілька та відділ забезпечення. Зараз діти мають добрий на-

гато енергії та турбот довелось прикласти закладу цього будинку п. Макаровою, щоб створити сиротам більш-менш нормальні умови.

(Н.У.)

Як точити коси, бритви, тощо

Роблять слабкий розчин значної солі (2 чайні, щипки на горщик води) і заставляють у цей розчин на тридцять хвилин, що треба відточити. Вийнявши з води, промивати коси кілька разів по бруську, а якщо бритву — то по ремешку. Ветра агресивності швидко й значно легше, ніж зачіпати.

(Н.У.)

Не анекдот, а бувальщина

Тиша. В 5 класі йде урок арифметики. Домашні завдання вже перевірені й учні приступили до рішення нових задач. Старенький учитель математики сидів край столу й стежив очима за порядком. Клас напружено працював. Враз хтось гучно постукав у двері. Учні підняли голови. Двері відчинилися й на порозі з'явився постать з розкушаного волоссям на голові.

—Обруч! Голова сільради! — ахнули стиха всі учні разом.

Невеличка головата людина, важко тупаючи по підлозі своїми чобітьми, мовчки пройшла через клас і сіла на останній вільній парті.

„Прийшов перевіряти“, — подумав про себе вчитель. — „А втім...“ Учні почали перешіптуватися й озиратися назад. Пройшло декілька хвилин. Було подано нову задачу, суть якої зводилася до того, щоб перелічити з цистерки гас у порожні бочки при наявності відповідної кількості бочок. Питалося, скільки залишаться порожніх бочок? Викликав до дошки учень довгоногий рахував, писав, затирав і червоно-

—Залишається одна порожня бочка, — голосно відповів учень після

довгих розрахунків. Більше гасу немає. —Правильно! — підняв учень. — Ми розлили весь наявний гас, 70 бочок, а одна залишилася порожньою. Зробивши це, гасу більше в нас немає. Голос на словах учня вчитель похвалив, учень а потім глянув на Олечу. Обличчя голови сільради раптом зблідло, а через підвішані зробилося червоном, як печений рак.

—Ви зробили політичну помилку! — закричав диктаторський голосом.

—Як це? — здивовано запитав учень.

—Ви сказали, що нас немає гасу більше, ніж на 70 бочок... Чого ж вам, буржуазна дитина, чи що?

—Послухайте, — заговорив, пояснюючи вчитель, — та це ж не урок політики, а математики. Та й не я ж що задачу вдумав... Аспірант підручника — в і д о м а ш н ь о г о.

—Всі вчені є комуністами, революціонерами, це давно відомо! — закричав Обруч.

Далі говорити йому нічого було.

Учитель відійшов від дошки в нього зупинився, а в очах рябля бачили на яких сиділи учні. Обруч з великої Америки.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорт на ім'я:

Агеевої Надії Миколаївни
Шурхна Петра Олександровича
Калиновського Лариса Михайловича

Лук'яненка Михайла Кириловича
Мирошніної Лідії Абрамівни
Замули Андрія Яковлевича
Третякової Анастасії Василівни
Сакмарської Пріскіи Парфирівни

Білана Михайла Олександровича
Гасевої Іллі Опанасовича
Хоменко Євдокії Петрівни
Ремешко Віталія Володимировича

Швеца Миколи Гавриловича
Могиленка Петра Мартиновича
Козловського Миколи Григоровича

Гов'яного Тимофія Кузьмича
Гов'яного Марії Андріївни
Гов'яного Олександра Тимофійовича

Панченко Гаяни Митрофанівни
Павловського Василя Семеновича
Павловської Натаї Іванівни
Павловської Віри Василівни
Павловського Василя Васильовича

Демидко Тетяни Степанівни
Пашпорт та довідка про призначення старшого облікового діву на Іва Савченка Костянтина Івановича

Картка безробітного на ім'я Панфуса Миколи Васильовича
Будинкова князя на Іва Губенка Зіновія Федоровича
Метрика про народження на Іва Калиновського Віктора Федоровича

Облікова картка на ім'я община № 41 с. Попівка
Велосипедний номер на Мигира Павла Степановича
Картка безробітного на ім'я Халаї Валентини Тимофіївни
Велосипедний номер на Слизького Максима Максимовича
Картка безробітного на ім'я Парпури Валентини Григорівни

З Б І Г

КІНЬ риккої масі, 12 років, середнього росту, лисий, увесів лоб, грива рикка. Про місцезнаходження просить сповістити: М. Комендатурі на Іва Кур'ю. Хто знайшов вантажні документи та гроші, повідомити РЕДАКЦІЮ.

ЗАГУБЛЕНО

по дорозі на комсомольський фортробику темнокоричневого, в якому була крб. гримми, довідка довідка комсомольської комедантури на Іва Кур'ю. Хто знайшов вантажні документи та гроші, повідомити РЕДАКЦІЮ.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Контотоп, Середа 7 жовтня 1942 року

4 56

Атаки советів розбиваються об граніт німецької зброї

Захоплено в полон 12.370 та вбито 28.000 червоноармійців. В Чорному морі знищено пароплави, на Ладозькому озері та Волзі знищено 11 та пошкоджено 26 пароплавів.

3 китайської арени боїв

Тільки в Україні з урядовим рішенням японського експедиційного корпусу в Центральному Китаї, так званій «літній пасаді» Чан Кай Ші в бойовій зоні стоїть перед загальною катастрофою. Три полки чунцівських армій, попали на фронті в районі Кіангсі в засідку й знищені на початку серпня. Битва в провінції Кіангсі, яка біля Тунгсінга хотіла пробитися вперед, частини змусили до відступу в гори східної частини провінції Кіангсі. З половини цього місяця японські війська частини завдали нищівних ударів востановленій 4 армії та в востановленій корабельній в провінції Хубей.

Літський батальйон йде на фронт

РПМ. Створення жітського батальйону в Подестині наражає на великі труднощі. Як повідомляла Газетська газета «Пік» дадам виразно повідомлено, жітський батальйон не може бути змушений на фронт.

Канада мусить

внести мукі советам

Втрачаючи важливі області советам, Канада мусить внести мукі советам. Як повідомляла Газетська газета «Пік» дадам виразно повідомлено, жітський батальйон не може бути змушений на фронт.

Короткі повідомлення

3 грудня 1941 року японські війська вбили 102 підвояків.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

3 жовтня 1942 р.

В районі Кавказа жорстокі бої проти ворожих гірських позицій продовжуються. Наступами проти північної частини Сталінграда скрізь досягнуто поставленої вчора мети.

На півдні та на півночі міста сильні ворожі наступи не мали успіху. При цьому було знищено 41 советський танк. Німецькі та румунські повітряні сили переслідували ворожий транспортний рух та бомбардували залізничні лінії біля Чорного моря та в області р. Волги.

В районі Ржева під час ведення власних наступів та під час відбиття ворожих атак захоплено багато сотень полонених. 26 бронемашин, 44 гармати та велику кількість важкої та легкої зброї було захоплено або знищено. Ворог поніс великі криваві втрати.

Бій на південь від Ладозького озера закінчився з повним успіхом. Загони військ при спільній дії із з'єднаннями авіації, після жорстоких боїв оточені сили ворога, де було 7 дивізіонів були знищені, 12370 захоплено полонених, захоплено або знищено 244 танка, 307 гармат, 491 гранатомет та 843 кулемети а також багаточисленний військовий матеріал. Втрати ворога збитими перевищують 28 000.

4 вересня 1942 р.

В північній частині Кавказа після жорстоких боїв з ворожими контратаками було захоплено багато лісових позицій та бойових споруд. Перед початком власного наступу авіація бомбардувала ворожі колони та військові склади боеприпасів противника.

На південь від р. Терек вміло відбудовані фортечні міста Унхов та Верхній Курп, які вперто захищалися, були взяті штурмом. У північній частині м. Сталінграда після сильних боїв із далеких укріплених будівель та поширених позицій ворог був відкинутий. Сильні з'єднання стрілецьких літаків та зенітна артилерія весь час підтримували дії наземних військ. Далекі повітряні бойові сили продовжували руйнувати советські транспортні споруди. Велике число ворожих вантажних потягів було знищено. 1 ворожий пароплав на Волзі був потоплений. Нічні нальоти бомбардувальників були спрямовані на аеродроми та артилерійські позиції советів на схід від р. Волги.

З початку війни японці потопили 75 американських суден, з них: 6 бойових кораблів, 14 крейсерів та 7 авіаносців.

5 жовтня 1942 р.

В північній частині Кавказа та на південь від р. Терек німецькі війська, підтримані з'єднаннями літаків, відкинули ворога з бункерів та лісних позицій. На північ від Моздока було розбито 1 советський кавалерійський полк, при цьому захоплено багато сотень полонених. У гавані Туапсе бойові літаки пошкодили советський танкер водоємністю 7 000 реєстрових брутто-тонн.

У боротьбі за Сталінград ніхто та з'єднання бронемашин у взаємодії з бойовими повітряними силами після жорстоких боїв захопили далішні північні частини міста.

В боротьбі проти Советського Союзу німецький військовий морський флот на протязі вересня місяця, дякуючи швидкохідним човнам, потопив у Чорному морі 24 пароплави загальною водоємністю 42 000 брутто-тонн, у Східному морі 1 підводний човен та 1 мінорозишувач.

За цей же самий час авіація потопила в Чорному морі, на Волзі та на Ладозькому озері 11 та пошкодила 26 суден, а також один пловучий док. Бойовими літаками були ще потоплені: 1 канонерка, 1 торпедний човен; 3 канонерки та 4 еторожових судна пошкоджені. Біля Нідерландських берегів у ніч на 4 жовтня наші мінорозишувачі вступили в бій з британськими швидкохідними човнами, які, дякуючи діяльному вогню артилерії, були знищені. В боях на Донецькому фронті комендант-генерал одного танкового корпусу, генерал танкових військ барон фон Лангеман та Ерленгайн, носії орденів Дубового листя, Рицарського хреста та Залізного хреста—3 жовтня на передових лініях загинули смертю героїв. Разом з ними в боях за свободу Європи пав смертю хоробрих також командир одного угорського дивізіона полковник Нагі.

Німецько-турецький обмін товарів

На підставі німецько-турецького договору про дружбу з червня місяця 1941 року, у жовтні того самого року підписано німецько-турецьку угоду про обмін товарів на суму до 200 мільйонів німецьких марок. Умова ця має силу до 31 березня 1943 року, але можна сподіватися, що її продовжать. У жовтні договорилися, що Німеччина продаватиме Туреччині вироби залізної та сталевих промисловості, включаючи й військовий матеріал, мінеральні олії, сировину, харч., хромову та мідну руди, на які досі мала монополію Англія. Вже кілька разів приїжджала до Німеччини турецька делегація, щоб обговорити з німецькими установами, організаціями та фірмами питання про німецькі та турецькі поставки. За війни не завжди легко порозумітися. Цими днями повернулася до Анкари турецька комісія, яка була в Німеччині від квітня місяця цього року й зробила на 32 мільйони марок замовлень на залізничний матеріал. Комісія замовила в Німеччині локомотиви, криті та відкриті вагони, платформ, запасні частини, шини та стрілки.

Німці дивляться на ці турецькі замовлення, як на замовлення, як на наслідок німецько-турецького дружнього пакту й відповідаю до цього виконують і турецькі замовлення. В зв'язку з цим засадувати уваги коментарі в «Європа Кабел», де пишеться: «Виконанням турецьких замовлень не зважаючи на війну, зроблено дальший крок у розвитку німецько-турецьких зв'язків. Це має велике значення тому, що поставанням Туреччині залізничного матеріалу дається їй змогу експортувати до Європи свої товари».

Цим підкреслено те, що Німеччина зацікавлена не тільки в тому, щоб Туреччина постачала їй необхідні товари, а також і в тому, щоб вона сама мала змогу транспортувати свої товари, приймаючи до своїх границь. Осьже, й тут рука руку мие, щоб обидві були часті. Можна сподіватися, що Туреччина піде на зустріч німецьким потребам.

Англії боятися за Советський Союз

Англія та американська преса відверто осуджують небезпеку, що наставала над союзними кавказькими областями. Люди починають розуміти, що ситуація Англії через це стає поразковою. Вона й без того була дуже тяжкою через безпечний затоплювання кораблів німецькими підводними човнами. Англії охочі великий неспокій, вони переконалися, що бойова сила советської армії, яка мала спасти наукограду Англію, поступово слабшає та що ударила сила німецьких військ, які й досі зберігають свою давню боєздатність, тільки зростає. Наводимо тут кілька голівів пастропей на суний тон англійської преси:

Дейлі Геральд*, Лондон.
«Небезпека для Росії зростає».

А небезпека для Росії — це наша небезпека. Німецький настул у Росії дуже небезпечний, бо загрожують російській транспортній системі й нафтовим поїздам, що мають одясову вагу і для армії, і для сільського господарства. Оптимісти обіцяли нам, що минула зима вирішить долю Німеччини. Бокову німецьку кампанію амальовано, як розпачливий ризикований крок, як останній карту грача тощо. Крім того було б, коли б ми виходили з припущення, що Німеччині ще далеко до розпачливих пастропей, та що вона ще здібна зброю думати і що довго може на цій висоті втриматися. Якщо Німеччина завове російські області, то вона зможе піднести своє виробництво на ще вищий підвез.

у той час, як наші союзники будуть у тому самому стані несповіданості».

«Таймс», Лондон. «У сім'ї війни 1914—18 рр. середземноморський шлях був майже безпечним, і порожні кораблі тільки випадково переривали рух на Тихому та Індійському океанах. Тепер усі три океани — небезпечна зона. Тоді загрожувала небезпека тільки від підводних човнів та кількох ворожих авіаційних кораблів, тепер їх заступили розвідувальні літаки, які самі падають на кораблі та затоплюють їх. Тому не дивно, що наші втрати за три роки війни дуже великі й наша ситуація на морях стала загрозливою».

«Гарперс Магезін», США.
«Советський Союз зазнав недавньо страшних втрат у досвідчених воїнах і старшинах, у вантажному матеріалі, втратив велику територію та господарські ресурси. Здається, що половина російського промислового виробництва зникла, зруйнована або, принаймні, тяжко зазнала. Верстати цілком зникли, більші, ніж та допомога, яку можна Росії надати. Було б дурняцтво гадувати, що Сталін зробить німечку воєнну машину. Великі надії покладалися на моральний розвал Німеччини, але вони не виправдалися. Сподіватися фізичного виснаження Німеччини через недоїдання не доводиться. Крім того, Німеччина розпоряджається ресурсами всієї Європи. Таким чином, заважає, перед якими стоїть США тепер, значно тяжчі, ніж у 1917-18 рр.»

СТАЛІН: ЯКЩО
ТИ МЕНЕ НЕ
ВІДПУСТИШ, Я
ВДАРИЮ ТЕБЕ
СОКИРОЮ.

Охорона здоров'я на Україні

Охорона здоров'я на Україні підлягає особливим заходам і груповим змінам. Заступник заступника охорони здоров'я д-р Петер далі підсилює наголос на необхідності установи про це.

Заразні хвороби небезпечні. А випадковий випадок зазначені всі заразні хвороби, про які треба постійно повідомляти. Призначені великі штрафи за невиконання або необережне перенесення хвороб. Заразу треба припиняти, вона повинна бути боротьбою з нею значно важче, ніж її запобігання. Крім того, є небезпека, що такі хвороби будуть занесені на фронт або на батьківщину.

Як відомо з історії, напередодні всіх воєн (до війни 1914—1918 рр. включно) дуже підвищилися заразні хвороби. Тому боротьба з ними є важливою завданням: від них гине багато білих людей, ніж від безпосередніх ворожих нападів. Через

те вони запроваджуються реформи охорони здоров'я на Україні. Округові, районні й інші лікарні, оброби й шпиталі міських фахівців, дитячі лікарні, поклади, іншіми лікарями доведена практика. Розроблений тариф на медичну допомогу, притетний для кожного. Кожному надається можливість амбулаторного лікування в лікарні.

За станційне лікування встановлено 5 або 15 руб. щодня; за окремі методи лікування, як рентгенотерапія, операції, а також за медикаменти встановлено окремі тарифи.

Результати належного медичного персоналу на Україні важко, бо совети не давали широкого застосування медичної освіти. Тепер доведеться запровадити перекваліфікацію лікарів. Цього призначено уже лікарів, то вони працюють окремо для справ охорони здоров'я й лікування громади народу.

Конотопська сільськогосподарська школа

5 вересня цього року розпочалося навчання в конотопській сільськогосподарській школі. З самого ранку лунають дзвінки розкоши юнаків і дівчат, порушують тишу в приміщенні школи. Це молоді з ветеринарним чином доглядають, щоб після нього зайти в класи й почати навчання. Школа має два відділи: лісово-господарський та агротехнічний. Через три з половиною роки з неї вийдуть молоді агротехніки та лісоводи, які так потрібні для відбудови нашого господарства.

Учні цієї школи за рік навчання будуть вивчати, крім загальнонавчальних предметів, ще й такі цілісні дисципліни, як грунтознавство, лісовознавство, прикладну ботаніку, зоологію та інші. Лежати будуть читати величезні книги, агрономи, лісоводи. Після пролунає дзвінок. Молодь спіймать у класи. Після коротенької настанови завітують школою початок навчання. Запалає тиша.

Т.

ОБ'ЯВА

Конотопська землетрускодержавна контора Рубана П. І. приймає на себе землемірні роботи по обміру, розподілу та межуванню земельних ділянок між сільських общин, державних установ і окремих громадян. З предложею звертатися до начальника контори по адресу: м. Конотоп, Барачна вул. № 16, на Жилбуду.

Г. БАЙДАРКА.

В невідомий шлях (ПРОДОВЖЕННЯ*)

—Ну, то розкажіть мені про вашу участь в організації СБУ.

Сергій, мов уперше, глянув на слідчого. Він відкрив очі й деякий час мовчав, не зрозумівши, що відповісти на таке дивовижне питання.

—Що ви, товаришу слідчий, ніякої спілки СБУ я не знаю й виходить до неї не вступав!

—Я гадаю, що даремно ви заперечуєте, тому, що інші товариші по інституту вже давно визнали свою провину й розказали про співучасть у спілці.

—Та що ви, товаришу слідчий! — заперечував Сергій. — Коли я був ще в інституті, то, правду кажучи, чув від студентів, що нібито йснує така спілка, але

що це за спілка, так я й не довідався.

—Ага, так... то ви значить чули про цю спілку?

—перепитав слідчий.

Сергій вирішив сказати правду, бо він вважав, що з правдою ніде не пропаде.

—Так, чув.

—То от і розкажіть мені, що мало на меті проробити СБУ і яку роботу в ній проробляли власне ви?

—Віби не чуючи заперечень Сергія, запитував знову слідчий.

—Товаришу слідчий, я ж уже вам сказав, що я не вступав, тому нічого про неї не знаю.

На Соломонова насувалася чорна хмара. Він нахмурих брови, зціпив зуби й так глянув, що в Сергія мороз підійшов поза спинаю. — Значить ви не

хочете признатися?

—Так, я невинний і не володію на себе те, чого не було, я не можу.

—Ти що ж, щеня паршиве, гадаєш, що тебе викликаю на те, щоб лише базикати з тобою?

З цими словами слідчий нагнувся над еголом і простіг шпиль, що до цього була втягнута в гудуб. У його очах замиготіли вогні, брови криво обігнули орбіти, заскреготали зуби й анулялися щелепи. Обом руками він сперся на край стола.

—Говори, конотра! — в його голосі тріпотіло на лайку, — а то я з тебе душу витягаю!

—Та я... та я, чесно слово, так нічого не знаю, — тримавши голосом відмовлявся Сергій. Тепер йому пригадалися слова тюремця, які розповідав про слідка го. Перед ним враз був зівір, який ось-ось кинеться на беззбройного людину й геть

розчавить її до щенту.

—Не згадуй. Так ось тобі, — і він з такою силою загнав кулаком у обличчя, що Сергій раптом із стільцем повалився і вдарився потилицею об паркетну підлогу. З рота полився маленький струмінь гарячої крові. Сергій лежав нерухомо. Та слідчого ці трюхи не збентежило. Він надив ставан холодної води й виліз на Сергія в рот, потім підвів і по атив знову на те саме місце.

Сергій однією рукою тримався за стіну, а другою витир обличчя. В голові, мов у кузні, стукали важкі молоти. Слідчий підняв ласток паперу й поклав перед Сергієм ручку. Сам пройшов до кабінету, даві, зупинившись перед Сергієм, процінив:

—Ну що, тепер визнаєш? Мовчиш? Т, ми зараз тобі янкі роз'ясимо!

Він підніс кулак до уст

кабінет увійшов агент ГПУ.

Соломонов кивнув головою обік камери. Через хвилину Сергій сидів перед мільйонним столом, над яким звисала п'ятидесятитонна електрична лампа на відстані 10 сантиметрів від очей.

Агент ГПУ відкинув струну з позвонку напружено в 220 вольт і по камері розлізся слідувач-білий світ. Як не підмирував Сергій очі, але світлуче свігло, мов релігійні дротик, проти нього.

Здавалося, що ось-ось очі повискають на лоб, але відвартися обік було ще болючішим, бо в ту ж мить угадалися нагади генерушника періодично по раменах. Через деякий час халати зійшов слідчий, викинувши нормальне світло, запитав:

—Чу що, голубе, ти може щонебудь розкажеш?

(Далі буде)

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Рубана, № 16.

Тираж

Змістою оброблено згідно з дані рик вистави в цих країнах різноманітні версії і той самі плани!

видаються, єдиний наміст або рішення. Кістра відображається тільки в явній формі, під (Н. У.)

Вісник відображається тільки в явній формі, під (Н. У.)

Вісник відображається тільки в явній формі, під (Н. У.)

документи та графічні рішення РЕДАКЦІЇ

Відповідальний редактор Г. О. САХНО

У боротьбі за Сталінград досягнуто нових успіхів

на фронтах ворожі атаки відбиті. Німецькі підводні човни завдають противнику великих втрат.

Військові зведення

6 жовтня 1942 року

В області Кавказу ворог прогресивним наступом відкинутий зі своїх висот. Учора, не двічішес на задеклу контратаку, ворог втра- тив гірські височини на північний схід від Туапсе та на р. Терек, а також дальші міцно збудовані позиції та сильно укріплені місця. Біля Стадіград на жорстких поодиноких бокх досягнуто нових успіхів. Військ та стрімко-спадні літаки підтримували пітуруючі війська. На північний захід міста вдалось оточити ще другу сильну ворожу групу.

На середній ділянці фронту за допомогою вчасно організованих успішних атак наших військ було розбито багаточисленні ворожі дивізії та знищено сотні тисяч гарбашів. Власні пастки на південний схід від озера Ізень учора досягли значного успіху.

Біля берегів Африки та південно-американського узбережжя підводні човни потопили 5 ворожих підводних суден вантажностістю 26.000 брутто-тонн.

7 жовтня 1942 року

В північно-західній частині Кавказа відбуваються вперті гірські бої. На південь від р. Терек союзні війська при тяжких місяцевих умовах та поганій погоді захопили місто Малъведек, розташоване у важливій нафтової області. На північний захід від Сталінграда кільце павлово оточених ворожих сил все більше звужується. Німецькі та румунські повітряні сили успішно атакували советські аеродроми та їх заправочні станції вздовж Волги.

У напрямі на південний схід від озера Ізмень власний наступ проти упертої атаки в непрохідних лісних та болотистих місцевостях проходить з повним успіхом. Німецькі штурмові бойові з'єднання літаків та кроутські бойові літаки збиваються у цих боях.

8 жовтня 1942 року

В області Кавказа ворожі наступи відбиті. В Сталінограді ворог після тяжких боїв змушений був віддати дальшу місцевість. На північному заході від міста розділені на дві частини ворожі сили боєм оточені кільцем та в близькості знищені. Силні німецькі повітряні з'єднання разом з румунськими бойовими літаками, а також зенітна артилерія з успіхом брали участь у боях. Інші повітряні з'єднання знову вдень та вночі бомбардували важливі вузлові пункти й транспортний рух в нижній течії Дніпра та в Чорному морі.

був відкинутий з добре побудованих лісних позицій. Ворожі контрасти проти знову за-
ймалих нами позицій не вдалось. Спроби
наших військ були розбиті.

страх, ці паніка. Здоровим розсудком, своєю мужністю він перемітає на кожному кроці. Ми, українці, люди нової Європи, повинні виховуватися в дусі віпів меншого війна, щоб у нас панував здоровий розсудок і мужність.

Геть з нашого серця
панікерів, брехунів і легкого-
хих! Вперед за перебудову нової
Європи!

діяльним вогнем артилерії. Повітряні нальоти на важливі совєтські залізничні лінії увінча-

Віди на 7 жовтня налі і швидкохідні човни нападали на британське побережжя й у декількох місцях атакували ворожі танкові та потопили 4 торговельних судна загальною місткістю в 11.500 брутто-тонн, а також 1 сторожеве судно. Крім того, попадалими торпед пошкоджено 2 пароплави далекого плавання, потоплення яких, дякуючи сильній обороні, не змогли було здійснити.

На захід від Калдазакської бухти в розпочатому наступі було захоплено багато сильних оборонних пунктів ворога. На південному березі Англії легкі бойові літаки обстрілювали видень військові об'єкти та важливі військові склади.

ВЕРТА БОРотьБА БІЛЯ СТАЛІНГРАДА

Советський опір даремний

Даремно намагались більше
випити прорвати задляючу лезло
міського наступу в Сталіна-
ді. Шалена оборона проти-
влялася. Завтрашні почуття не-
звичайні. Б'ються німецькі білі,
нависли, б'ються німецькі білі,
де ворог опочивав в кожному бу-

Можливості советів

ВІДЕНЬ. Червоноармійці мають вибір бути розстріляними німецькими військами чи своїми власними комісарами. Шлях для втечі через Волгу відірваний. Мости або ж зруйновані німецькими повітряними силами та артилерією, або були знищені самими совєтами на наказу (Сталіна). Наропає, які б могли переправити тікаючі війська через течію Волги, або ж не існує, або ж вони топяться плаваючою зброєю рівніє, вік воєн досягнуть берега, тим більше, що річка перед самим (таїніградом) широким фронтом зайнята німецькими військами. Спостереження дають картину, як по той бік аніжусь НКВ і загрозле розстріляти кожного більшовика, який наважиться зійти з цього шляху боротьби. Вці пі моменти здаються, що боротьба не втрапляє своєї жорстокості. Коли ж, неспречне цьому, німецькі війська здобувать одна метр землі за другим, відбивають один квартал будинків за другим і кінцева мета—взяти цього важливого міста совєтів—уже недалека, так не є наслідок впертої роботи німецького солдата. Він залишається переможцем у наступі й під час відбиття масових оборонних атак противника. Він також залишається переможцем і в цьому тяжкому віллі боротьби за цю вирішальну мету, яка дасть для майбутнього свій відіток.

СОВЕТИ ПОТРЕБУЮТЬ
ВАЖНИХ
АВТОМАШИН

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляє «Нюс-Бревік», Советський Союз відчуває потребу у важких автомобілях після того, як велика частина залізничних колій була втрачена. Газета додає до цього, що на британських та американських заводах знаються для відправки в східну Європу багато важких автомобілів. Проте, це не буде можливе і віднажити.

[illegible]

Гамбург — ніколи не був князівською столицею. Через те в ньому немає величних князівських хорів. Напротив, відкриті він у оздоровлюване місто. Заснований сприяв йому Ельби — він зростає завдяки озерному світові торгівлі. Коли наближається до нього з моря, то багнотітський силу найраціональнішого чужоземних кораблів. А влітку, безліч величезних комор (нахилів) та всієї склади. В цих частинах цієї світової гавані жити. Тут вивантажують продукти з усього світу, які з них везуть потім далі. Виварює зарплати обертуються у торговельному й комунальному обміні. Профан вивчається на кожну кроку, як можна в цьому місті гармонізувати якийсь лад? А просять тут робитися з холодами нічим так, як треба. Шляхи ні можна придляти тут поберіжжя, приставляються до різноманітного руху.

У 1866 року Гамбург не починали йти і праця так мисли не вгадала. Ці перебування та поширювання гамбурзького порту ніколи не припинялись, доки він існував. Варто пройти по порту — завжди чогось навишні!

Через сам Гамбург "тече річка Альстер — притока Ельби. В центрі міста вона поширюється у водний басейн, на якому напів величезний рух вітрильників та торгових човнів. Уздовж її берега тягнеться "Конференція" (лінійна стежка), якою гамбуржці з насадолою прогудують. Частина міста постоїла на зарплаті після великої пожежі 1842 року.

Гамбург має більше, ніж 1000 лід. Він має за собою інші залежності й розквіт. Не один великий удар долі доводило йому терпіння, але він завжди розквітав знову. Багатим і могутнім було це місто в середовищі, коли належало до Ганзи. Наполеон його дуже зруйнував. Найвищою розквіту Гамбург досяг в 1870-1914 роках, а на цьому

німі його літа—це 1918—1932 рр.
З приходом до влади Адольфа
Гітлера Гамбург знову досів ве-
ликого розквіту. Великою датою
в історії Гамбурга назавжди ли-
шиться день 19 жовтня 1888 р.,
коли місто приєднано до німеч-
чини Рейху, а його порт визнано
вільним міжнарод-

До порту належать міські, а в їх квартал розсіяні — Санкс-Павлі, де розвиваються, передовіші всіє, раки. Там можна побачити все. Але справинього гамбургіанца треба шукати десь в інших місцях. Його не приваблює, він здох гарнісар. Розуміється, він здох, тому показує чужинцеві що частину міста, але сам на "Реперган" (голомну вулицю в Санкт-Павлі) не хоче розвиватися. Він охотно поїде на міди при шкідливій мішній прогі в своєму улюбленому міновому в колі своїх друзів. Тут неких розмов немає. Зрештою гамбургіанця гострять на слово й одбавляють золотим на слово. Це вже прикмети само, не здає всіх зрозуміло, гамбургіської говірки (Патятов*), багатого на мішні та алучні вирази. Хто забігає ашпиту, то має натрапити на неприємність. Е дуже багато гамбургіських зворотів і висловів, яких ніяк не називає депікативами, але вони алучні й основані на життєвому досвіді. Гамбургіанця не легко внести з рівнобачі. Коли йому щось не доподобило, він так задивлюється, що його й так алучний зрозуміє.

Гамбург багатий на мистецькі скарби. Мистецькі салони та музеї варті того, щоб на них подивитися. Не бракує тут і природної краси: Уаглерстерський Палавний Дім, зоологічний парк Готтебек у Штеттінґені, Баянкензе — чудесні місця відпочинку. Стратіями Гамбургів на півночі з'являються із Сходу. Не зможете вижити воні і тепер. (Одн.)

КИЇВ. Останнім часом на Україні відкрилося 100 нових лісопилних заводів.

ШОСТКА. 18 вересня цього року в приміщенні міського клубу відкрився читальний зал. Населення міста тепер має змогу культурно проводити свій вільний час.

РОМНИ. Після закінчення ремонту зруйнованої більшістю ромеянок текстильної фабрики 10 жовтня вона стала знову робити. Фабрика дає змогу дукції на 753,330 крб.

НОВГОРОД-СІВЕРСЬКИЙ. В місті - Сіверському районі проведено збирання нагромадженні, яке буде використано на каучукові заводи.

- ◆ народжується 5 140 чоловік та вмирає 4 630.
- ◆ одружуються 1200 пар, розлучаються тільки 85 одружених пар
- ◆ випивається вина 1 500 000 літрів, а пива - 500 000 000 літрів
- ◆ продається 700 автомашин

- ◆ гине під колесами авто чоловік.
- ◆ відправляється 114.000 телеграм та 114 листів.
- ◆ виготовляється та продається 99.600 тонн цукру.

В цьому році обійняти двір Копотівського району засіяли 239 га цукрових буряків. Ндичається на окремі трудності сіву та обробіток буряків приведено своєчасно. Отже, слід сподіватися на гарний урожай. Завдання обійняти двір — своєчасно й безпийменних втратах цукрових буряків. Однак не дивлячись на те, що стрибання буряків уже настає, ще не один обійняти двір району не приступив до цього головнішого періоду роботи. Проте, недостатка тягла до демирів виплинула на своєчасний початок збирання буряків, але у крайньому разі збирання вже можна розпочинати.

В одній з околиць Берліну — Брітні — в парку, серед багатьох інших старих дерев, є пень величезної акації, що вросла п'ять років тому. Неславе на всю Європу дерево засадувало, щоб дати розповіді про його історію. Власне кажучи, це — не акація, а дерево, що його в Європі називають робіньєю. В 1710 році її привезли в горщик з Америки. В той час їй було може з рік. Її вважали за ботанічну цінність, бо цього гатунку акації в нашій частині світу тоді ще не було. Це був подарунок першому пруському королеві Фрідріху I, сивому Фрідріху Вільгельму, великому курфюрству Бранденбургського, який у 1701 році перший став королем. Разом з нею привезено ще й друге таке саме дерево, так-би мовити — її сестра.

Уто перевіз опі акадії через океан, нікому невідомо. Король подарував одну з них тодішньому австрійському імператорові й її було посаджено у вітеньско-ваті гізля.

В цей час робінія була, так би мовити, в «розквіті своїх літ». Лише в 1880 році, тобто, коли їй було вже 170 років

почала вона потроху старітися й пережидати трудний існування після того, як її дуже пошарпав страшний ураган. Але вона прожила після того ще 60 років: усього ж жила вона 228 зір і її стовбур був майже 5 метрів завтовшки. Вгору вона мала 24 метри. Її гілля простягалося на 35 метрів завширшки й її сповинало на особливий підпоріж. 2 дочки робили теж саме й наближали до смерті. Але хоч їхні стовбури ніяк оповиті диким виноградом і не приносять уже плодів, усе ж від їх коріння ростуть паростки — винуки. Але на цьому же не кінчається історія акації, бо вона стала матір'ю всіх європейських акацій. Її паростки перестали вивати на нові гілки, а паростки розносили гілки. Одним словом акація швидко перестала бути в Європі чимесь неавичайним, а сьогодні, як ми знаємо, вона прикрашає вулиці та майдани наших міст, а коди цвіте, її обдаровує нас своїми пахощами, а діточки мають справжнє свято.

Жертвою своєї „спеціальності“ — істи та шити, що заведено, тільки б виграти пари — помер Реболов, 78 років, з Віла Франка, який там жовіє оригінальним засобом існував з 30-ти років і при цьому, треба відмітити, чоловіком жовіє. Реболов почав свою „карьеру“ від час першої світової війни. Він сівши зі своїми приятелями в шитку. Один з них сказав: „Ну, з тепер поворуємо що це я мийше!“ „А чому ж ні? — відповів Реболов. — Вони досить смачні“. Слово за словом, Реболов, бачучи себе сапрометувати, пох-

В день смерті Рабодзе зів'яло мушкетерське гаче. Він був у мушкетерській формі, з мушкетерським кинджалом у кишені. Він був у мушкетерській формі, з мушкетерським кинджалом у кишені. Він був у мушкетерській формі, з мушкетерським кинджалом у кишені.

РІВНЕ. Державний комісар циркулярним розпорядком визначив найменування для кожної окремої посади в кожному управлінні України. Згідно цього розпорядження, сіл, як основних житлових пунктів з їх хуторами та прилежностями, будуть називати сільськими старостами. Сільські общини являють собою зв'язок між районом та селом, іншими словами—ступінь громадського управління. Їх голова звється сільським старостою.

Представник великого населеного пункту, що є районом, який відзначається від села своєю величю, своїми характеристиками для міського життя, як наприклад, своїми ремісництвими підприємствами, дрібними промисловими підприємствами, поштовими відділами, залізничною станцією, а також особливостями архітектурної форми будівель, називається міським старостою.

Найменування БУРГОМІСТР у майбутньому застосовуватимуться лише за представниками міст, які не входять до району, а до районів, як сільських, так і міських, будуть застосовувати чальники.

Постанова польового коменданта від 18 квітня 1942 року про податок з дорослого населення в сільськогосподарських селах, доведена до відома всього населення Конотопського району.

Прийом податку проводиться по місту в скарбової по Соборній вулиці № 11, по селах — сільуправління.

Пропонуємо всім мешканцям міста й сіл члени статі від 18 до 60 років, а жіночої — від 18 до 30 років сплатити податок без оповіщення в такі строки: 1. XI 42 р. — 30 крб. та 2. XII 42 р. — 30 крб.

При сплаті податку кожен платник одержує квитанцію про сплату податку.

Особи, про яких вказано в § 3 постанови про
введення їх від сплати, довідки одержать: по місту
— у скарбниці податкового інспектора, по селах — в сільських
після переведення обліку платників податку.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конопот, Середа 14 жовтня 1942 року

4 58

Великі втрати советів біля озера Ільмень

Знищено 4 советські дивізії, 2 бригади; захоплено 3288 полонених, 13 броневиків, 108 гармат та величезну кількість іншої зброї.

Військові зведення

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

10 жовтня 1942 року

В області Кавказу впродовж дня було оточено дуже сильний бойовий загін. При цьому захоплено 47 бойових машин.

Артилерія потопила на Волзі біля Ставінграда 2 ворожих канонерки; і інший човен був тяжко пошкоджений. З'єднання бойових літаків продовжувало руйнувати ворожі залізничні колії та портові споруди в області Нижньої Волги. Послаблений наступ советів на північному фронту залишився безрезультатним. На середньому та північному фронти з великим успіхом проводилися свої військові удари заходів.

На крайній півночі німецькі бойові літаки обстрілювали ворожі аеродроми біля Казанської бухти. У північній Африці наша авіація бомбардувала моторизовані з'єднання, батареї артилерії та навітряні бригади на середньому Ель-Азімійському фронті, а також танки та доки в Александрії. Як супровідна охорона, німецькі винишувачі без власних втрат обстрілювали в повітряному бою 2 британські літаки. Під час палючої одного ворожого повітряного з'єднання на наш аеродром британці втратили, діючи сумісний німецький та італійський оборони, 48 бомбардувальників та винишувачів. У цих повітряних боях втрачено 1 наш літак, хоча його врятували на парашоті. При цьому вбито 4 ворожих повітряних з'єднань на північній французькій та болгарській районах винишувачі великої жорстокості повітряні бої, під час яких була обстріляна велика кількість ворожих бомбардувальників американського походження. Втрачено 1 власний літак.

11 жовтня 1942 року

На північному заході Кавказу німецькі гірські війська, підтримані з'єднаннями авіації, відбили ворога з дальніх висотних позицій. Замкнути сильні ворожі з'єднання після даремної спроби вяртання промисли були стиснуті на вузькому місці. Їх чекає знищення. Біля Терека сильні ворожі контратаки відбиті. З'єднанні наступу наших повітряних сил, які продовжувалися вночі проти советських літаків та проти складів постачання, спричинили там тяжкі пошкодження та величезні пожежі.

В тихих військових зведеннях, не досягаючи стратегічних успіхів, не атакуючи резерви й війська на інших відтинках фронту, німцям удалося взяти в полон велику кількість советських солдатів і офіцерів. З'єднання советських військ, які продовжувалися вночі проти советських літаків та проти складів постачання, спричинили там тяжкі пошкодження та величезні пожежі.

В Ставінграді під час бойової діяльності, що продовжувалася, артилерією було розбито заготовлені літаки боеприпасів ворога. Ослаблені наступні советів на північну частину міста не віддалися.

Від 29 вересня до 7 жовтня 1942 р. в повітряних боях та зенітних артилерійських обстрілах було розбито 66 ворожих літаків, 19 обстріляно військові з'єднаннями, 18 інших зруйновано; відомо про втрату 459 літаків. В цей же час наша авіація на Східному фронті втратила 36 літаків. На південному сході Англії вночі було скинуто бомби на військові склади та продовольчі підприємства. Британська авіація втратила з 1 по 10 жовтня 127 літаків, з них 54 — над Середземним морем та над північною Африкою. В той же час у боях проти Великобританії було втрачено 23 власних літаки.

На південному березі Англії легкі німецькі бойові літаки потопили під час денних атак 6 британських вантажних човнів та важко пошкодили 2 пароплави далекого плавання.

12 жовтня 1942 року

По дорозі на Туанеє оточені сильні ворожі групи були знищені. В жорстоких гірських боях велику кількість однієї советської гірської дивізії також, як і частину однієї оборонної гірської дивізії було розбито; біля 400 бойових укріплень та багато численну кількість полонених та зброї захоплено. Омищення лісової місцевості від решток ворожих споруд не продовжується. На півдні від Терека контратаки ворога були відбиті з великими для нього втратами. В Ставінграді одна ворожа група була знищена.

На Донському фронті советські війська відбили декілька місцевих атак та спробу ворога переправитися. На середньому та північному відтинках фронту в успішних розвідувальних та ударних організованих боях багаточисленні бойові споруди ворога з його гарнізонами було знищено.

На сході від Ленінграда решта советських сил, які перебували виведені через Ілеву, була відкинута за річку. Німецькі бойові повітряні з'єднання на вчорашній день продовжували бомбардування британських оборонних рушійів на острові Мальта.

Таким чином справа не в тому, що червоні на середньому відтинку фронту досягли деяких успіхів, багато більше — їх було скрізь розбито. На середньому відтинку фронту так, як і на інших відтинках, скрізь чекає більшовиків рішуча відсіч.

Роковина потрійного пакту

У Берліні за участю державного міністра іноземних справ Ріббентропа відбулася урочиста демонстрація, присвячена роковині закінчення потрійного пакту. Міністр іноземних справ висловив промову, в якій виразно підкреслює досягнуті до цього часу величезні успіхи трьох союзних держав, указавши, що час тепер працює на користь цих трьох держав, а не на користь демократів, як до цього часу оголошала пропаганда програвших.

Розходження між союзниками поглиблюється

Недавно Сталін дав інтерв'ю американському кореспондентові Асоційтед прес. В цьому Сталін заявив, що створення другого фронту мало б першочергове, вирішальне значення для Советського Союзу. Сталін також додав, що допомога, яку союзники надають СРСР, абсолютно недостатня.

Інтерв'ю Сталіна викликало велике незадоволення в Лондоні, і союзники не приховують, що постійні вимоги більшовиків їм уже добре надокучили.

Урочиста зустріч і парад у Гзінінгу

ГІЗІНГІНГ. Майже 10.000 представників країн та збройової були присутні на урочистому прийомі, який відбувся на навінському стадіоні в присутності імператора з нагоди 10-річчя утворення Манчжоу-Го. Після обіду імператор прийняв військовий парад. 5.000 манчжурських військ — серед них представники піхоти, кавалерії та моторизованих частин — пройшли повз трибуну, на якій серед інших знаходилися представники держав Оси в Гзінінгу.

О. Ф.

Особиста доповідь Рузвельтові

Московський кореспондент агентства Рейтер повідомляє, що американський посол в Советському Союзі адмірал Стенлі не забаром виїжджає до США для особистої доповіді Рузвельтові.

Палії війни в сесему товариств.
Черчилль та Рузвельт біля хворого Сталіна

Англійського палії війни Черчилль, який тримає в руці термометр, щоб виміряти Сталінові температуру, президент США Рузвельт заглядає:

— Ну як справи стоять, Уїнстоне?
— Погано! Температура піднімається з градаус на градус, а тепер дійшла до „Сталінградуса“ — відповідає Черчилль.

„Сталін має свій другий фронт“

Положені оповідають про сумні наслідки сталінського наказу про організацію опору німецьким військам за всяку ціну. Позаду боювих ліній почався терор. Його проводять спеціальні відділи, яким наказано розправлятися з бійцями, які намагаються відступати. Цим терором гадують підняти моральний став советських військ.

Наказ Сталіна про те, що советська армія не сміє віддати більше а ні вершки советської землі, абсолютно не вплинув на дійсний наступ німців. Як і раніше, маршуют німці й далі в глибоке Советського Союзу та займають все нові важливі для советів області. Не дивлячись на терор, советська армія не спроможна чинити успішний опір. Навпаки, створення згідно сталінського наказу спеціальних відділів позаду фронтової лінії внесло в лави советської армії справжню панику. Так, наприклад, советський капітан Микола К., який поїхав у полон під Томашевською, розповідає, що в советській армії почалася нова чистка. Хто хоч одним звуком висловить сумнів щодо сталінського наказу або скаже, що німецькі війська перемагають завдяки своїй переважній кількості та кращому озброєнню, того негайно розстрілюють. Сотні командирів, які були в армії ще за царського часу, арештовані. Ніхто не сумнівається, що вони будуть ліквідовані разом з їхніми близькими та дітьми.

„Сталін має тепер свій „другий фронт“. Він організував його одразу ж за лімією фронту, й цей фронт виглядає інакше, ніж ми його собі уявляли“, — розповідає советський лейтенант Андрій Р., що теж потрапив у полон під Томашевською.

„Так звані перехоплюючі відділи, — говорять деякі командири, — що їх наказав створити Сталін і що стоять позаду нас, озброєні важкими кулеметами. Їхні начальники погодять з близького оточення Сталіна, й за їхнім наказом кожного бійця, який відступає, не звважаючи на його ранг, негайно розстрілюють. Цей „другий фронт“ гарантує абсолютне значення нашої армії, бо те, що залишилося від німецького вогню, буде знищено вогнем власних кулеметів на „другому фронті“. Вже сотні назви командирів були розстріляні за сталінським наказом. Хто здається хоч трохи непевним, того з бавдажним серцем знищують. В останні дні сталінські душогуби вже показали себе й уже є чимало жертв сталінського „другого фронту“.

„Німі ж салітші, ніж сталінський наказ“, — заявив командир Сергій Р., який потрапив у полон під Краснодаром. „Советський боець уже не знає, кого слухати. Спочатку наказ Тимозенка: „Відступати!“ — потім знову наказ Сталіна: „За всяку ціну втримувати кожний кланчик землі!“

„Але втримати його абсолютно неможливо, залишається лише тікати і хто був під вогнем німецької авіації та пережив атаки німецьких танків, що паралізують всякий опір, той добре знає, що воє можна вимагати від советського бійця відступу в якомусь порядку. Оже — бідний советський боець! Перед ним — смерть від німців, а позаду його смерть від своїх по наказу Сталіна! Чи можна дивуватися, що советські втрати такі великі? На кожному кроці німці доказують свою міць. Вони сильніші за сталінський наказ!“ (Оад).

11 жовтня в с. Бочках відбувся велике свято для урожаю, на яке прибуло багато гостей з обшинних дворів навколишніх сіл Конотопського району, а сіл Конотопського району, а також прибули представники Ортенкомендатури, Районного Управління, місцевого та українського сільськогосподарських підприємств та інші.

У центрі села на великій площі, навколо якої росте молодий сосен, поставлена напівсфера перед трибуну на підвищенні, яку місці виносця пошодає для танців. Навколо на великих технічних виступають німецькі та українські паропри.

Тисячі людей, одягнені по святковому, заповнили площу, чекають на початок святкування.

12 годин дня. Почесні гості розміщуються сцені. Легенний вітер шестистіть верховини, молодих сосен, мають трибуну. На веселі обличчя молодих хлопців, сміються різнохвіст наслідки, хустини, закований голим, сміх, в античних руках допоять маленькі німецькі паперові паропри. Свято розпочинається.

Щось з понад п'ятдесят парових півнів, наловлених різними абзими, широко вилучено обиджувати по селу. Дунуть пісні, веселі вигукі, дзвенять балалайки, грає гармонія, стують бубни. Раптом лунає команда. Транспорт зупиняється біля одного обшинного двору. Веселіє ринула гармонія, заступили бубни. Люди похолодали за возів, попустилися в танці. Біля возів сакхвинської обшини утворилися кола. Сотні очей упилися в жовтого „догого“ 70-річного танцюриста Семена Хомича, непомітно ноги якого прудко бігають по колу, відзначаючи такт українського топачка.

Знову команда, транспорт рушає далі. Заскрипіли вози, в повітрі повисла курда. На площі з істеричними чеканні на прибути прирешеної колони. Як ось і за розу показався коні. В натовпі почувся веселе похвалення. Між трибуну та глядачми утворилися шахи. Колони підіхали. Велхві, що їхали на чолі колони, зупинилися поруч трибуну. Прикрашеної ноди під звуки маршу пошійно рухалися перел, глядачми, з дачини. Першими проїхали плагутами, з косами.

А далі на возах закружувалися снопи гречки, пшениці, жолтенькіх головешки кукурудзи, буряки, сарбузи, цибуля і т. ін. Навколо колони й зупинилися десь поза глядачми. З плагутами пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася з дачини. Далі пісня, пшениці, снопи гречки, жолтенькіх головешки кукурудзи, буряки, сарбузи, цибуля і т. ін. Навколо колони й зупинилися десь поза глядачми. З плагутами пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася з дачини.

На наступному засіданні прийнято участь численні представники української молоді й видатні люди Італії, Бельгії та фламандськими й валонськими делегатами, а також із Болгарії, Румунії, Данії, Фінляндії, Хорватії, Югославії, Норвегії, Іспанії, Португалії, Словаччини та Угорщини.

У своїй промові Бакхур фон Шпирх сказав, що в цій спільній змові група молоді неважко від того, падаєть вола до нелицького чи назлого народу, одержує міцно й радіє та „принципово рішорива“.

Велике свято в с. Бочках

були україніського народу. Для полешення ващої праці Німеччина розпочала поставання — українському солдату добрих плагут і інших сільськогосподарських машин. Але уряд у гасподарстві залежний, головне, від власних власних аусад, від власної наполегливої праці, бачимини бач людині нічого не зробити, яка с вона добра не була.

Зараз у Конотопському районі закінчується перетворення 5-ти обшинних дворів у хліборобський спілках й маєте нагоду показати своє бажання й спонсирівати більш продуктивну працювати після зайняття від колгоспного прилучення господарювання та більш одержувати від своєї праці. Під приколгоспному даву. Під кінець своєї промови П. Виллетте сказав: „Сьогодні забувайте лану роботу, ваші турботи й зваженими товаришами та товаришамі дружиною й радісно святкуйте десь врюжко“.

Далі виступив з промовою головний агроном українського сільськогосподарського відділу, який в і д і м е н і в с і х присутніх висловив щире подяку керівнику німецького відділу с.с.г. управління агрономом П. Виллетте та перел да йому, як згадку про уряд цього року, для передати пораменим німцямним салізати зібрані в цей день продукти. З пазову пролунав грім оплесків. П. Виллетте потис руку товаришам агроному та поруч стоваришам, які підіхали йому бучити з колосків, прикрашені катками.

Під кінець виступив з промовою бургомістр Конотопського району п. Ковтув, який від імені всього району висловив подяку німецькому командувачу за їхні зацікавлення сьмією врюжко та запевнив, що під їхнім керівництвом ми, українці, в майбутньому доведемо, що ми кращі успішні, зокрема, в галузі сільського господарства.

Урочиста частина святкування закінчилась у 16 годин дня, після чого почалася музика, танці, спів. Запрошені гості пішли ввечері.

Час напруженої праці наближається до кінця. Під охороною німецьких збройних сил та під керівництвом німців закладено в ґрунт зерно на майбутній урожай. Не дивлячись на німецьке становище з війною з ним трудуючи, в цьому році багато дечого досягнуто. Ви, українці, можете з цього спостерігти силу німецької організації. Вашою спільною працею ви з успіхом закінчили життя. Дякую за пророблену роботу, дякую особливо тим робітникам сільського господарства, які відзначились своєю працею.

Дякуйте Богу, що прийшло інше, що ви можете разом з Великонімецьчиною провалити відбудову роботу за краще майбутнє. Ми святкуємо день врюжко в знак того, що ми залишилися тут на Україні і назавжди зостаємося тут, щоб піднести культуру і добробут поруч трибуну. Прикрашеної ноди під звуки маршу пошійно рухалися перел, глядачми, з дачини. Першими проїхали плагутами, з косами.

А далі на возах закружувалися снопи гречки, пшениці, жолтенькіх головешки кукурудзи, буряки, сарбузи, цибуля і т. ін. Навколо колони й зупинилися десь поза глядачми. З плагутами пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася з дачини.

були україніського народу. Для полешення ващої праці Німеччина розпочала поставання — українському солдату добрих плагут і інших сільськогосподарських машин. Але уряд у гасподарстві залежний, головне, від власних власних аусад, від власної наполегливої праці, бачимини бач людині нічого не зробити, яка с вона добра не була.

Зараз у Конотопському районі закінчується перетворення 5-ти обшинних дворів у хліборобський спілках й маєте нагоду показати своє бажання й спонсирівати більш продуктивну працювати після зайняття від колгоспного прилучення господарювання та більш одержувати від своєї праці. Під приколгоспному даву. Під кінець своєї промови П. Виллетте сказав: „Сьогодні забувайте лану роботу, ваші турботи й зваженими товаришами та товаришамі дружиною й радісно святкуйте десь врюжко“.

Далі виступив з промовою головний агроном українського сільськогосподарського відділу, який в і д і м е н і в с і х присутніх висловив щире подяку керівнику німецького відділу с.с.г. управління агрономом П. Виллетте та перел да йому, як згадку про уряд цього року, для передати пораменим німцямним салізати зібрані в цей день продукти. З пазову пролунав грім оплесків. П. Виллетте потис руку товаришам агроному та поруч стоваришам, які підіхали йому бучити з колосків, прикрашені катками.

Під кінець виступив з промовою бургомістр Конотопського району п. Ковтув, який від імені всього району висловив подяку німецькому командувачу за їхні зацікавлення сьмією врюжко та запевнив, що під їхнім керівництвом ми, українці, в майбутньому доведемо, що ми кращі успішні, зокрема, в галузі сільського господарства.

Урочиста частина святкування закінчилась у 16 годин дня, після чого почалася музика, танці, спів. Запрошені гості пішли ввечері.

Час напруженої праці наближається до кінця. Під охороною німецьких збройних сил та під керівництвом німців закладено в ґрунт зерно на майбутній урожай. Не дивлячись на німецьке становище з війною з ним трудуючи, в цьому році багато дечого досягнуто. Ви, українці, можете з цього спостерігти силу німецької організації. Вашою спільною працею ви з успіхом закінчили життя. Дякую за пророблену роботу, дякую особливо тим робітникам сільського господарства, які відзначились своєю працею.

Дякуйте Богу, що прийшло інше, що ви можете разом з Великонімецьчиною провалити відбудову роботу за краще майбутнє. Ми святкуємо день врюжко в знак того, що ми залишилися тут на Україні і назавжди зостаємося тут, щоб піднести культуру і добробут поруч трибуну. Прикрашеної ноди під звуки маршу пошійно рухалися перел, глядачми, з дачини. Першими проїхали плагутами, з косами.

А далі на возах закружувалися снопи гречки, пшениці, жолтенькіх головешки кукурудзи, буряки, сарбузи, цибуля і т. ін. Навколо колони й зупинилися десь поза глядачми. З плагутами пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася з дачини.

А далі на возах закружувалися снопи гречки, пшениці, жолтенькіх головешки кукурудзи, буряки, сарбузи, цибуля і т. ін. Навколо колони й зупинилися десь поза глядачми. З плагутами пролунав український марш у виконанні конотопської хорової капели. Навколо все затихло, лише пісня зривалася з дачини.

НА РОБОТУ ДО ВЕЛИКОНИМЕЦЬЧИН

10 жовтня від'їхав до свого сім'єю, згадом оди ешелон робітників до Великонімецьчини. На возі зал ст. Конотоп проважати їх прийшли друзі та знайомі. Перед від'їздом відбулися коротенькі збори. Перед початком зборів конотопська хорова капела виконала десьліка українських народніх пісень, а потім з короткою промовою та порадою до від'їжджачих виступив бургомістр Конотопського району пав Ковтув, який сказав: — Шаповни громадяни! Перед вами лежить далека дорога до Великонімецьчини. Ви розлучаєтесь з

своєю сім'єю, згадом та друзями. Але ви не повинні віддати. Вас зустріне дружина, німецького народу. Віддаючи до шми і доброзичливі. Большеви́зм десь сіяв між нас брехня, лавасть, підлабузля. Німецький варіт цюю любить. Там павує відатість і щирість до всьот. Праця в Німеччині десь вам велику користь. Вона вам буде великою школою на майбутнє. Щасливої ж вам дороги, друзі! О 5-й годині вестора пота від'їхав до Німеччини.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ

ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я: Топчіков Марії Деміанівни, Пизарової Любові Олександрівни, Хмизі Улані Іванівни, Рудого Андрія Савича, Бут Надії Мусієвич, Миропольця Дмитра Анар'євич, Рандока Миколи Даниловича, Ярменка Возданимира Івановича, Галинкіна Івана Івановича, Богданової Антонії Маріївич, Черниш Василя Петровича, Климеско Ольги Іванівни.

Павченка Олександра Федоровича, Пономаренко Наталії Тимофіївни, Продуктові картки на ім'я Чурини Ізана Миколаївни, Чурини Віри Федорівни, Чурини Марії Іванівни, Чурини Тарас Іванович, Халій Людмили Іванівни, Сибина Павла Павловича, Пашпорт, військовий квиток продуктова картка на ім'я Валентини Порфирівни, Пашпорт, кооперативний квиток та ордер за торгівлю Сидорка Дмитра Юхимовича.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14.

не за словом, Ребол'е, боючись зашадженя, він змг забудувати й у нас мертвим, себе експропретувати, пок- та собі лану в різному селі.

(Л. В.)

Відповідальний редактор Г. О. САХНО U 5

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14.

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

рік I

Конотоп, Неділя 18 жовтня 1942 року

4 59

Великі успіхи німецьких підводних човнів

Штурмом захоплено нові позиції на Кавказі. Біля британського узбережжя потоплено 4 ворожих торговельних пароплави.

Зачолот і саботаж у Індії

ГОН. ДМ. З усіх частин Індії йдуть повідомлення про нові заворушення. В Мадраскій провінції борці за визволення падають на британський військовий потяг і скинувши його з рейок. У Карачі продовжується студентський страйк. В Бомбею британці намагалися примусити населення до відмови від боротьби за звільнення шляхом припинення продажі продуктів харчування. Офіційні установи в Індії побоюються нових актів саботажу і звинувачують несправність — так повідомляє лондонська газета «Дейлі експрес» із Нью Делі. Жодного дня не минає без того, щоб не було нових арештів, стрілянин, заворушень та актів саботажу. Офіційні британські установи бачать в цьому доказ, так говориться в кореспонденції, що опір Індійського населення не може бути знищений тільки гнітючими кулями.

(О. Ф.)

Жидівські контрабандисти

БУДАПЕШТ. Поліція в Раїмі заарештувала їдейську банду, яка постійно займалася переправленням жидів за кордон. Керівником банди була Габрієла Шішлару, злітка одного кантора, що від якогось часу перебуває в таборі праці. Жидівка відмовила одну сажабонку, яка вказала їй шляхи про парадження осіб арийського походження. Шішлару зазнавала продавати їм арийський заробіток своїм опосередкуванням. Загрозом заарештована 9 осіб, в тому числі також керівництво — їдейську секцію — «демократичної партії» в Раїмі.

Совети зменшують продовольчі пайки для армії

ТОКІО. Румунські на єдиному фронті зменшили пайки солдатів армії. Зменшення пайків є результатом зменшення продовольства в армії. Зменшення пайків є результатом зменшення продовольства в армії.

Військові зведення з головної квартири ФЮРЕРА:

14 жовтня 1942 року

На Кавказі на шляху від Майкопа до Туапсе німецькі війська, підтримані бойовими штурмуваннями з'єднаннями винищувачів, штурмом захопили далішні оборонні ворожі позиції. Одна наша дивізія захопила більше, ніж 100 укріплених пунктів. У Сталінограді та на Донському фронті декілька наступальних атак советських ударних військ були відбиті. На Волзі був потоплений ворожий торговельний пароплав середньої величини.

На середньому фронті італійські винищувачі без власних втрат збили 4 ворожих літаки. На середньому фронті Східного фронту під час знищення одного опорного пункту було захоплено 64 бункери та багато полонених. У Фінській затоці під час низького приливу винищувачі обстріляли советську казарму, на якій виникла пожежа.

В бою проти укріплених аеродромів на

15 жовтня 1942 року

На Кавказі німецькі та слов'янські війська прорвалися через лісні гори місцевості та в джоржетських боїв захопили штурмом нові ворожі позиції, а також більш, ніж 500 опорних пунктів і бойових стовпів. У районі Терек ворожі сили відступили.

В Сталінограді піхота та з'єднання бронетанкових відділів завдали контратаку советів. Ослаблені наступу ворога з великими кривавими втратами для нього були відбиті. Новітріпні нальоти нашої авіації спрямовувалися проти передаточних пунктів більшовиків на нижній течії р. Волги. Танкер та 2 вантажних баржі згоріли.

На Донському фронті румунські війська відбили місцеві ворожі наступи. На середньому фронті власні ударні війська наступили велася з метою знищення багаторічних бункерів та бойових стовпів. Бойові літаки бомбардували важливі залізничні лінії; ворог поніс великі втрати в матеріалі. На

16 жовтня 1942 року

Бойові дії на південному сході від Новоросійська ведуться знову з метою оточити та знищити ворожі сили. В напрямі до Туапсе німецькі війська знову штурмували ворожі позиції, які після взяття штурмом поніс великі втрати. Новітріпні нальоти нашої авіації спрямовувалися проти передаточних пунктів більшовиків на нижній течії р. Волги. Танкер та 2 вантажних баржі згоріли.

На Донському фронті італійські винищувачі без власних втрат збили 4 ворожих літаки. На середньому фронті Східного фронту під час знищення одного опорного пункту було захоплено 64 бункери та багато полонених. У Фінській затоці під час низького приливу винищувачі обстріляли советську казарму, на якій виникла пожежа.

острові Мальта німецькі літаки ще знову напесали величезні руйнування та пожежі.

У північній Африці при деяких наступних німецьких повітряних з'єднаннях були обстріляні моторизовані частини та табори британців.

Північні винищувачі, зенітна артилерія авіації та суден, по відомостях, поданих до сьогоднішнього дня, збили 10 ворожих літаків. Легкі бортві літаки та бомбардувальники учора рантовим наступом бомбардували важливі військові склади на острові Віт в Каналі. У морській області на схід від острова був потоплений великий плаваючий док.

У бою проти ворожого конвою в північній Атлантиці особливо відзначився підводний човен оберлейтенанта Гроєр, який обстріляв 8 пароплавів місткістю 47.000 брутто-реєстрованих тонн.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Уради на 14 жовтня в Каналі збили 4 ворожих літаки.

Результат очищувальних боїв проти чунцінських частин

ТОКІО. Агентство Доуей передає, що в ході очищувальних боїв проти чунцінських військ в районі Старої Жовтої ріки, що йдуть від початку вересня, японські частини добилися таких результатів.

Взято в полон біля 17.000 китайських солдатів; за полі бою знищено 1.348 збитих. Здобуто в ході цих операцій 540 ружей, 968 ручних гранат і велике число іншої зброї та боєприпасів.

Напітудювало 15.000 чунцінського війська

ШАНХАЙ. Як повідомляє Доуей, 6 жовтня здалася приблизно 15.000 чунцінських військ, які діля в селі провінції Шанхай.

Змусили прийнятися

В ході очищувальних боїв проти чунцінських військ в районі Старої Жовтої ріки, що йдуть від початку вересня, японські частини добилися таких результатів.

В ЄГІПТІ

В Єгипті німецькі літаки ще знову напесали величезні руйнування та пожежі.

Перші чотири тижні

Вже за чотири тижні німецький наступ на півдні Східного фронту набув такого розмаху, що навіть тяжко відразу його, як слід оцінити. Згідно з повідомленнями німецького командувача союзи втратили за цей час понад 100.000 полонених, більше, ніж 2.000 танків і величезні втрати в живій силі. Коли криваві втрати вимку і несую під Харковом, Керчу і Севастополем були такі великі, що ніхто не міг навіть уявити про невичерпність советських людських і матеріальних резервів розв'язався, як пух від вітру, то тепер перед Тимошенко поставало питання: чи зберегти військо, чи віддати терен? І те, й друге було для нього рівноцінне. Загроженої противником південні області Советського Союзу мають для большевиків у сільськогосподарському й військовому відношенні велике значення, і це власне мало б змусити Тимошенку прийняти бій і тим зберегти цінний для Москви південь. Страх перед новими «котлами» й оточенням військ примусив його вибрати інший шлях

— шлях «повільного відступу». Але ця тактика вимагала від усього військового керівництва згори до низу великого вміння маневрувати, якого советське військо не має. Молоді начальники не зуміли перевести цього важкого маневру, й виступ обернувся в панічну втечу. Німці дійшли широким фронтом до закрути Дону, перейшли його й розколяли Тимошенкове військо на дві частини, які майже не мають між собою зв'язку. Великий німецький наступ уже за ці чотири тижні знову вивів перевагу німецької стратегії, до якої совети ще не досердали. Жертуючи тереном, Тимошенко хотів зберегти військо, але тепер він примушений жертвувати й тим, і другим. Німці знову нищать великі маси советських військ і військового матеріалу, а до того ще большевики втратили край, що має величезне життєве значення для військової промисловості й відомий усьому світу, як чорноземна й родюча частина Советського Союзу.

(Оад.)

Зовнішня політика Фінляндії незмінна

ХЕЛЬСІНКИ. Фінський прем'єр Рандель повідомив фінський рейхстаг про незмінність зовнішньої політики та про фінську боротьбу за волю. Фінська армія, як повідомив прем'єр, продовжує свою оборонну боротьбу проти Советського Союзу на боці Німеччини, з якою вона з'єднала тісніша братерством п'я зброї. Метою цієї боротьби є забезпечення фінської незалежності, необхідної для дальнішого спокійного розвитку, якого до цього часу не можна було знайти внаслідок постійної агітації советів.

Про зовнішню політику прем'єр зовні роз'яснення, що поведінка відомих закордонних держав по відношенню до Фінляндії не може служити причиною для зміни її зовнішньої політики. Зовнішня політика визначається нинішньою війною та її необхідністю. Ця війна бачить Фінляндію на боці Німеччини. Фінський народ, — закінчив прем'єр, — знає, що шанс для остаточної перемоги є після того, як політичне в цьому році становить з продрольством Фінляндії.

(П. С.)

Дальніші успіхи на Новій Гвінеї та Соломонових островах

ТОКИО. В боях на Новій Гвінеї японці досягли нових значних успіхів. Вони широким фронтом просуваються до порту Морезбі та примусили австралійців до відступу на фронт ширшою в 25 кілометрів.

На Гвадалупі, одному з Соломонових островів, японці безперервно просуваються вперед. Весь південний берег острова знаходиться в японських руках. Гавань Куалаті, другого острова цієї групи, зазнала бомбардування японських бойових літаків 7 раз на протязі однієї з останніх ночей.

(П. С.)

Брехуни біля мікрофонів:

Американський президент Рузвельт: «Із нас мета — свобода світу!»
Англійський прем'єр Черчилль: «... і вічний мир!»
Батько Сталін: «... і советський рай!»

Японський флот, як фактор могутності

Японія планує збільшення свого торговельного флоту до 15 мільйонів тонн. Це буде передумовою для безперервного вивозу сировини з тихоокеанських південно-західних країн.

(НФС). Торговельний флот є могутнім доповненням та підмогою воєнно-морському флоту, бо він виконує транспортні завдання, що вирішують справу в кожній війні, що проводиться на безкраїх просторах Тихого океану, вирішальне значення японського флоту виявилось у виконанні важливих військових завдань. Не слід забувати, що коли Японія зі своїми 5,6 мільйонів тонн стоїть сьогодні на третьому місці серед морських країн, то сталося це внаслідок просто такої довголітньої її розвитку. В 1890 році японський торговельний флот складав 0,7% світового мореплавання, а в 1939 році — 7,5%. Тоді ж світовий тоннаж за час від 1891 року збільшився

в 37 раз. Сьогодні японський торговельний флот майже в чотири рази більший, ніж був він тоді, коли вибухла перша світова війна, а зараз складається гігантський план, що має довести його до 15 мільйонів тонн.

Але ці великі показники цілком відступають перед височинним рівнем техніки, який виявляється хоча б в тому, що на відміну від Англії та США Японія в 1935 році зовсім не мала жодного вітрильного корабля, і з того, що середній вік японських торговельних пароплавів перед німцішньою війною був 15,2 роки проти середнього віку торговельних пароплавів усього світу, що дорівнював 16,8 року. Японія має перевагу в швидкості своїх суден, а це на безмежних просторах Тихого океану надзвичайно важливо. Пасажирський рух значною мірою відбивається на мішаних товариствах

жирських пароплавів, який і танкерний флот Японії: середня швидкість спеціальних кораблів дорівнює 9 144 тонн проти американських 1.725 тонн. Зараз Японія будує найбільший в світі танкер в 26 000 тонн, а недавно в Токио суднобудівники та промислові організації товариства для будівництва їх, що вкладає багато мільйонів ієн і виконавці вже замовили на 200 000 тонн. Збільшується й продуктивність корабельної, яка в 1938 році становила 451 000 тонн проти 76 000 за 1909-13 роки.

Увесь цей величезний розвиток здійснюється завдяки величезним вкладенням у цю справу громадським коштом і ініціативі уряду.

Послідовне переслідування Японією своїх цілей в азійських просторах викликає відповідний розвиток і в структурі світового мореплавання.

Г. БАЙДАРКА

В невідомий шлях

(продовження)

«Людей підозрюють треба винити». — такий закон викладено їм в голови й вони не добре пам'ятають, вернувшись в один з вулків. Зараз агент ГПУ на якому Сергію сів біля нього, як і всі генерали, ніхто не міг і годиною не бути з ним. В цей раз він сидів з ним та дитим.

«Сталін має тепер свій фронт». Він організував його одразу ж з мією фронту, й цей фронт виглядав інакше, ніж він був, але він пам'ятав існування цього фронту. Він організував його одразу ж з мією фронту, й цей фронт виглядав інакше, ніж він був, але він пам'ятав існування цього фронту.

Відповідальний

раз і сів з ним за розкішним столом. Сергію хотілося закурити, але він пам'ятав, що це було б не так. Він організував його одразу ж з мією фронту, й цей фронт виглядав інакше, ніж він був, але він пам'ятав існування цього фронту.

Сергію хотілося закурити, але він пам'ятав, що це було б не так. Він організував його одразу ж з мією фронту, й цей фронт виглядав інакше, ніж він був, але він пам'ятав існування цього фронту.

власно для Сергія сном. Він заперечив такі звинувачення, але невблаганий Шустрий кіби не чув Сергієвого заперечення й знову починав зачитувати їй жсамі фрази. Нарешті слідчий переконався, що в цього арештанта ще багато сили волі і закривши справу, вирішив перейти на заочну розмову. Він почав приводити багато прикладів учасників СВУ, які, мовляв, як не відмовлялися від ворожого діла, але врешті мусили визнати се є справжніми винуватцями.

— Ось, наприклад, Ефремов. Знаєте ви його? — звернувся Шустрий до Сергія.

— Ні, не знаю, — відповів Сергія.

— Ну, то можливо доводилося чути щонебудь про нього?

— Чув, таке прізвисько, але не знаю, хто це.

— Ефремов — це член української академії наук і видатний діяч. Співка Ви знаєте Україну. Людина добре освічена й мала теоретичну культуру. Але ж

потрапив до мене, то як не вертисся, а все ж навісень мусив признатися. Або ось Чехіський, — продовжував слідчий, — професор богослов'я, що виступав у Софійському соборі з проповідями та їздив до Харкова підписувати різні декларації від імені автокефальної церкви, також мав теоретичну культуру, але врешті по доробі в усьому признався. То неже ви, такий молодий і гарний, не шкодуєте свого життя? Коли ви визнаєте за собою провини й ширю в усьому признається, я гарантую вам волю. Подумайте гарненько над цим і скажіть, так чи ні?

Така ласкаво-завида розмова Сергія навіть сподобалася. Він трохи почервонів і аж пожавав, але визнати за собою якусь провину не намішлювався. Як признавати, коли він ніякої участі ні в якій справі не брав? Сергія і на цей раз категорично заперечив. Та Шустрий на це тільки і міг, як сказати: «Ну, то можливо доводилося чути щонебудь про нього?»

загрожував. Він був дуже спокійний. У цей момент до нього прийшов інший метод допиту від інших, але беззаперечно шодо визнавання. Він завжди мав успіхи, за що й одержав другу спалу.

— Так ви кажете, що про ді Ефремова чули? — вимовив спитуючий знову запитував слідчий.

— Що ви, товаришу слідчий, я цього не говорив, — заперечив здивовано Сергія.

— Ах, ви не розумієте, ви лише подумали, а я вже здогадався, що ви сказали. Так. Ви значить признаються, ви хочете, аж так?

— Я не винний.

— Ага, ні, то вам доведеться трохи поспішити в коридорі, — спокійно промовив слідчий і, виказавши курсанта, наказав тримати в коридорі до слідуючого виклику.

Сергія вийшов. У коридорі стояв асфальт, який сидів біля нього, тому чимало Сергія довго сидів біля нього, тому чимало Сергія довго сидів біля нього.

Німецький фронт і німецька батьківщина стоять непохитно

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Мільйонів марок військової допомоги

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Вони обіцяють світу в майбутньому приблизно те, що ми не дали німецькому народові

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Початий наступ проходить так, як ми вважаємо потрібним

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

Великий звіт Фюрера про становище на фронтах. Берлін. 30 вересня 1942 р.

45

[illegible]

Село відбудовується

Довге й велике село Гирявки Дубовязівського району. Мабути кілометрів з п'ять тягнеться воно вздовж старовинного битого шляху. Цей шлях—німий свідок багатьох людей, що відбувалися в минулому на землях нашої батьківщини. Так, ще в сиву давнину по ньому їздили запорожці та котилися навантажеві сіллю та рибою чумацькі вози. У свій час цим шляхом доводилося проїжджати й славозвісному Тарасу Григоровичу Шевченку, який робив свій відпочинок у селі Гирявці.

В часі революції по ньому, ніби гайвороня, літали різні «білі» та «червоні» банди, які, незалежно від свого кольору, одяково грабували гирявців. Цей час селяни переживали, як важку кару.

Прошля революційна смута. Але прихід до влади большевиків не покращив життя. Не встигли люди дихнути вільно, як пішли «сталінські п'ятиріччя», колективізація, державні позики, стахановщина тощо. Кривава колективізація та ліквідація приватної власності на засоби виробництва остаточно зруйнували людське життя з його внутрішньою патріархальною радістю й перетворили селян на кріпаків і жебраків. День і ніч було працюють гирявці в колгоспній кагалі й одержують на трудові мізерні гроші. В 1932-33 роках над Україною провнеслася гостра кося голодної смерті. Всі ще пам'ятають ті жахливі роки. В селі й на шляху—всюди лежало безділ опухлих, вимираючих від голоду людей. «Прокляті часи»—згадують селяни тепер про большевицьке минуле.

Про веміцність жидо-

большевицької влади знав всі й з нетерпінням чекали того щасливого дня, коли вона впаде. Була якась невизначна надія на захід.

Почалася війна, а незабаром довгим і широким шляхом через Гирявку їхали героїчні воїни Великої Вітчизняної війни. Советська система загинула назавжди й безповоротньо. Але відступали більшовики, як і відступили, з Гирявки вивезли весь сільськогосподарський реманент, вигнали худобу й забрали хліб.

Теперішній старшина обшного двору Василь Павлович Руденко в бесіді з нами сказав так:

—Коли у вересні місяці минулого року я приймав майно, що вважало колись ньюмо колгоспів, то в ньому, крім землі та напіваруйнованих будівель, нічого не було. Конюшні та воловині були порожні, двері в коморах на розстік, на подвір'ї не стояло жодного плуга. На полі гинули нехочені хліба... Довелося починати все з початку.

З вступом німців відкрилася нова сторінка в історії нашої батьківщини. Одпорозво з гуркотом гармат ва України здзвеніли в хлібах кося, застали будівельні молотки. Селяни Гирявки також приступили до праці. Почали правдити з поля коней, яких не встигли забрати большевики, сільськогосподарський реманент... Рік напруженої праці дав свої наслідки.

—Живемо й працюємо!—говорить старшина обшного двору №9 і як доказ він розгорнув свого блокнота й прочитав декілька відривків цифр про своє господарювання.

Василь Павлович попра-

вив свою шляху, зробив хвилину паузу, а потім, усміхаючись, додав:

—Тепер ми багаті! Одного ячмєню обмолотили з площі більше, ніж 300 га. І врожай, знаєте, непоганий, якшо врахувати умови. Маємо 10-12 цнт з га. Маємо і коні, і воли, і реманент. Посіли озимини 280 га—на той рік будемо мати достатню кількість хліба. Збільшені від кабали жидо-большевизму, селяни Гирявки, як і всі інші українські села, під керівництвом Великої Вітчизняної війни будуть нове життя. Вони розуміють, що нанесену большевиками руїну, можливо подолати лише настирливою працею. «Без праці—нема хліба»—ця аксіома стає керівним стерном у житті кожного селянина.

Зараз село ділить землю. Почуття радості і вдвигуального господарювання окрилює селян до ще більш активної праці. Ізраз праці, якийцівцішого скарбу народу, й вимагає зараз наша країна.

Рейхскомісар України п. Еріх Кох, характеризуючи стан сучасної України, сказав так:

«Україна є й буде країною найтяжчої відбудовчої роботи».

Ці слова повністю відповідають дійсності. Щоб позбутися всієї руїни, що її принесли на Україну жиди та большевики, треба багато й настирливо працювати.

Біля ставка, в шахті чи то на полі залупом скрізь корисна й потрібна праця, яка допомагає німецькій зброї довести війну до остаточної перемоги над загальним ворогом цивілізованого людства—жидо-большевизмом.

М. Ланін.

Лист з Німеччини

Добрий день чи вечір дорогий друже Колічак!

Повідомяю тобі, що я жива, здорова, чого й тобі бажаю. Сповідую, що тут мені дуже гарно, як у рідного батька й матері. Господарі мої мене дуже люблять. Я їм теж. Я господарку зчу мамою, а господаря напою.

Коля, як би ти тільки глянув на Німеччину, яка вона красива та культурна! Немає в світі другої такої гарної та культурної країни, як Німеччина. Ти, Колічак, і всі останні українці допомагайте німецьким солдатам винишувати всіх партизанів, комуністів, які можуть ще залишитися, бийте їх! Де помітите шкідни-

ка, то виказуйте першому зустрічному німецькому солдату. Дякую Гітлеру, що він вивів нас зі світлих шлях. Тепер ми всі живемо радісно. Раніш я тільки знала, що плакала, а тепер в Німеччині немає жодної хвилини, щоб я не співала, бо я знаю, що будемо ми жити так, як жили до війни, а так, як живе вся німецька нація—культурно, радісно й задоволено.

Спасибі Гітлеру, що він дав нам щасливе, радісне життя, що він вивів нас із темних світлих шлях!

Твоя Нім

НОВИНИ ЗВІДУСІЛЬ

Людина під час сну втратила здібності говорити

Незвичайний випадок трапився в Протектораті Богемія та Моравія недалеко від Рауліна на 41-річчя підмайстра у конюшні майстерні Гаклом. Зовсім здоровим він ліг спати в постіль.

Проснувшись ранком, він нічого не міг говорити. Ліг спати з ним стався параліч голосових зв'язків. Після трьохгодинного лікування доктор Гакла повернув здібність мови.

Гора почала рухатись

В 11 кілометрах від Будапешту недалеко від Рауліна на 41-річчя підмайстра у конюшні майстерні Гаклом. Зовсім здоровим він ліг спати в постіль.

В деяких місцях засинно зупинився теплої води. По перебіжках геологів рух гори почався з явищем корою у скелях, зруйновано декілька будинків, ніх її шарах.

ТИПІЧНІ ЧУТКИ

У Кролевець розповсюдилася чутка, як Факт, що нібито старшина Конотопського району п. Ковтун розстріляний, а коли він прибув до Кролевеця, то здивувалися. І так з кожною чуткою.

НАКАЗ № 120

По управлінню старшини Конотопського району від 9 жовтня 1942 року

Ще зараз є випадки, коли домовласники та окремі торговельні установи не мають будинкових книг та не реєструють своїх мешканців, а тому НАКАЗУЮ:

1. Всі домовласники та господарчі установи, на території яких мешкають особи, повинні вести будинкову книгу.
2. Новоприбулі мешканці повинні прописуватися не пізніше однієї доби з дня прибуття, а відбувши—вписуватися не пізніше двох діб з дня вступу.
3. Особи, які порушують правила ведення будинкових книг прописки, а також ті, які допускати нечужих осіб до будинку осіб неписаних, або тих, які не мають цього дозволу поліції, підлягають штрафу до 300 крб., а в окремих випадках будуть притягнені до відповідальності, згідно з законами військового часу.

Догляд за виконанням цього наказу покладатиметься на гани поліції.

Старшина Конотопського району КОВТУН.

НАКАЗ № 121

По Управлінню старшини Конотопського району від 10 жовтня 1942 року

Не дивлячись на те, що населення ще з несию пошукувалося про заборону самовільного захвату земель, сподіється й зараз, що дехто з мешканців м. Конотоп, особливо ті сіл району самовільно захватує землю міського господарства й засівають її без дозволу відділу міського господарства та старшин сіл. З огляду на це НАКАЗУЮ:

1. Всіх осіб, винних у самовільному захваті земель міського господарства, притягнати через кримінальний відділ районного управління до відповідальності.
2. За самовільний захват земельного фонду встановити штраф від 300 до 5000 крб. з конфіскацією посіву.
3. Догляд за виконанням цього наказу покладатиметься на відділ міського господарства, районне управління та старшин сіл.
4. Особи, які бажать засіяти озимину, повинні звернутися за дозволом до відділу міського господарства, а в окремих випадках до старшин сіл.

Старшина Конотопського району КОВТУН.

Німецькі ремісничі школи для майстрів

Мета німецьких ремісничих шкіл для майстрів—виховати творчий і фаховий молодяк, який виявляє провідні здібності і згодом зможе керувати проведенням у життя культурних завдань. Кожне велике місто в Німеччині має такі школи для різних галузей ремісництва. Розглядаючи широко викреслені завдання цих шкіл, не треба їх змішувати з державними вищими школами мистецької освіти, що знаходяться в Берліні, Мюнхені, Відні та інших культурних осередках Німеччини.

Як приклад, наведемо тут працю школи для майстрів у Берліні. Фаховий відділ каменярів та скульпторів має зайняти: приправи в майстернях і практичні роботи на камені, моделювання та праці над гіпсом. Крім практичних робіт учні слухають теорію

статистику й будівельної конструкції та історію мистецтва, вивчають стилі, а також бухгалтерію, законодавство, архітектуру, малювання й географію Німеччини. Важливий відділ у цих школах—це спеціальні класи кераміки (гончарства). Навчання відбувається в навчальних і нормальних майстернях. Там вчать токарства, будівництва, формування, виливання, розмалювання та роблення гіпсових форм. Додаткові спеціальності—це керамічна хімія та різні практичні вправи.

Школа для майстрів приймає лише найздібніших учнів з метою підготувати майбутніх членів Державної Камери Пластичного Мистецтва. Тут навчають протягом трьох семестрів прикладів прикладного малювання, теорії

історії мистецтва та стилів тощо) та ведуть практичні роботи на матеріалі. Фахові вчителі в спеціальних класах для виробів із золота та срібла дають учням потрібні знання й виховують у них почуття творчої гармонійності й краси.

В класах майстрів для мистців-ковалів курс навчання триває чотири семестри. Це ремісництво удосконалюють спеціальні технічні науки. Тим самим способом побудовано й ціли, де компанують ткацтво та моди, столярські та будівельні ремісничі школи, а також політурницькі та мистецького ткацтва. Всі ці школи дають своїм учням добре та здорове мистецьке виховання. Виховують почуття смаку й форми та навчають їх розуміти справжню культуру мешканця.

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Середа 11 листопада 1942 року

4 2 (66)

НОВІ УСПІХИ НІМЕЦЬКИХ ВІЙСЬК

Захоплено нові території й знищено ворожу групу. Потоплено 16 ворожих торговельних пароплави

Останнє повідомлення

В суботу 7 листопада року в північно-західній частині Брянського лі велика кількість німецьких літаків успішно бомбардувала скупчення бан-

Японці потопили в початку війни 189 ворожих підводних човнів

ТОКИО, 7 Листопада року. Повідомляє агентство "Асоціейт", від початку східно-німецької війни потопили японцями 189 британських та північно-американських підводних човнів, знищено 39. Найбільша частина човнів переважно потоплена в Тихому океані та в сусідніх водах. Підводні човни в Тихому океані, що США втратили велику частину своїх підводних човнів, придатних для далекого плавання, підірвали агентстві "Асоціейт", через те зменшилася можливість успіхів японських човнів. Сполучені Штати Америки в бою великими торговельними кораблями. Далі агентство "Домей" повідомляє, що в вересні минулого року японці потопили 391 торговельних кораблів, місткість в 38.000 брт.

Японці сорок п'ять пішли на фронт

ТОКИО, 5 листопада. Сильна група японських військ, що виступила на фронті, йде на захід, щоб допомогти японцям в боротьбі з американськими військами.

Військові зведення з головної квартири фюрера:

9 листопада 1942 року

На просторах біля Туансе німецькі та румунські війська відкинули ворога з його позицій. Одна бойова група в жорстоких боях була сточена й знищена, на других позиціях був захоплений один важкий ворожий опорний пункт.

На схід від Алагірі однією атакою, не зважаючи на сильний ворожий обстріл, здобуто дальші терени.

На фронті нижнього Дону німецькі та румунські позитивні бойові сили продовжували свої атаки проти ворожих стовпів.

Німецькі постачальники товариств за середньому відтинку фронту були знову атаковані з повітря. У боротьбі проти ворожих постачальних суден, які підвозять продовольство для Ленінграда, авіація потопила на Ладзькому озері 3 транспортники.

На просторах біля Марса-Матрух німецькі бойові атаки злизили декілька британських танків та бомбардували автоколонни ворога.

Одно німецьке з'єднання під керівництвом генерал-майора Ранке, яке тимчасово було відірано, на протязі трьохднівної боротьби нанесло ворогу дуже важкі втрати.

На побережжі Багалу винищувальні літаки без власних втрат збили в одному злітаному британському з'єднанні 12 літаків та 2 чотирьохмоторних бомбардувальники.

10 листопада 1942 року

Після місцевих боївних дій у торах між Туансе та Новоросійськом були захоплені висоти.

Біля Терека бойовим наступом німецьких та румунських військ перешкодили особако-тижкі умови погоди та місцевості. Не дивлячись на сильні контрасти, в упертих боях досягнуто нових успіхів. На північній схід від Моздока жорстокою атакою, яка привадила під час жорстокої снігової бурі, розбито кавалерійський полк советів та одну сильну ворожу групу. В Сталіграді відбувалося лише діляльність ударних військ.

На Донецькому фронті румунські війська відкинули атакуючого ворога назад. Ударні війська на північний захід від Бердичева знищили велику кількість ворожих бункерів.

В північній Африці німецькі та італійські війська просуваються далі на захід.

Наші бойові літаки потопили 1 крейсер. Крім того, 8 пароплавів, у тому числі 1 пасажирський пароплав місткістю 19.000 брт. та один транспорт водомісткістю 10.000 брт. були також знищені. Підводні човни потопили великий військовий транспорт водомісткістю 14.000 брт., пошкодили 1 військовий транспорт водомісткістю 18.000 брт. знову пошкодили торпед та знищили 1 корвет.

25 річниця жидівсько-більшевицького панування

7 листопада 1917 року минуло рівно 25 років з того часу, як жидо-більшевицькі сипули владу російських поміщиків і капіталістів і встановили свою советську владу. В ці дні жидівсько-московські комісари на всіх перехрестях кричали: "Земля селянам! Фабрики й заводи — робітникам! Але що ж вийшло?"

З вступленням советської влади настали часи голоду, заслання, розстрілів і нищення української національної культури. Земля селянам була дана лише на деякий час. Скоро прийнята селянська колективізація, що закріпачила селян у колгоспи.

А що одержали робітники? Нічого! Вони тільки й знали, як і при капіталістах, працювати від світання до смерання. Замість бувших визискувачів — капіталістів стали нові визискувачі — советські директори. Зпровадивши вайнговецький метод експлуатації — стахановщину — ці директори останні жили вимотували в робітника. Так виглядала советська влада на практиці.

Особливо жорстокі роки советської влади були відчутні на Україні. Нагороджена хліборобська Україна перетворилася у країну злиднів. Злиднів злиднів, український народ 25 років мусив був понавіряти. Кожен з нас ідею дивився на захід, гадаючи, що лише звіден повинні прийти народи, які б визволили нас від жидівського ярма. Наші мрії здійснилися. Ці народи прийшли. Великий німецький народ подав нам братню руку допомоги, раз і назавжди звільнивши нас від жидівсько-московської влади. Уже рік, як під проводом

визволителів-німців українці з енергією будують нове радісне майбутнє життя. Адже ж боротьба ще триває. Остаточно знищити більшовизм—таке завдання поставили німці, й безумовно воно буде виконане. Цим самим осталися народи вільно житимуть. Німці прагнуть несправно, щоб Україну зробити вільною та щасливою країною.

У день 7 листопада в Москві й у інших містах

Советського Союзу мабуть хоч і скромні, але все ж таки відбувалися паради. Звичайно, що ініціаторами їх були жиди, бо більшість їх знаходиться не на передових лінійх фронту, а в тилу. В цей день напевно вони немало там виголосили палких святкових промов. Однак, ми знаємо, що ці промови пусті, бо зараз говорять не слова, а зброя. Якраз цією зброєю і говорять німецька армія, яка

невпинно просувається все вперед і вперед.

Коли жидо-большевицкам удалося ще відзначити 25 років існування советської влади, то ми можемо з упевненістю сказати, що в далішому воєні цього дня не відзначатимуть. Іхній рай скоро перетвориться для них у пекло. Це буде здійснено, бо інакше й не може бути.

Жидо-большевицкам настать кінець!

У Советському Союзі голод

Уліки заявляє: «В Советському Союзі цієї зими будуть голодувати мільйони»

Вже з початку року між советами та палутаратами проходить різкі суперечки відносно способу та методів ведення війни. На випадок (так вважає Лондон) що до початку німецького наступу, який німці знову почнуть наступ, Сталін повинен відступити зі своїми військами, щоб уникнути такої жорстокої уда-ри, як це було в минулому році. Англія буде в советському армії в усьому випадку в контакті, щоб допомогти за собою право виступити ці війська у воєні дії в більш пізній час. Так думає далеко від дійсності в Лондоні. Але що ж зробив Сталін? Він тримався тактичною опору до останнього солдата й поспершував на кожну вершину землі жити тисячі вкраїнських червоноармійців. Цим він допомагав, бо він і не хотів, і не міг садишити поразки Лондону. Він повинен був відступити у бік, бо він не міг відказатися від Дніпровського басейну, від далеких полів Кубані та від природного міста між Чорним та Каспійським морями. В цих областях знаходилися усі його передумови для дальнішого ведення війни. Якщо б він відказався від них, він змушений був би в той час же здати увесь Советський Союз. Він відступив у бік... був розбитий! Доля була проти нього. Цього дня він втратив не тільки урожайні землі та невичерпні джерела сировини, а ще й поспершував життя сотень тисяч червоноармійців. Адамс Гіндер знову показав себе більше розумним, більш сильним і могутнім.

Результати втрати цих областей були для советів уже дітями катастрофи. Вони погіршилися ще на протяжні того часу, на який було втрачено важливі нафтові поклади, коли совети були розбиті німецьким ударом на Волгу на дві частини та втратили свою найважливішу транспортну артерію. Жиди в Англії Сталін дивилися, як не було видно з такого нагаду про захист Советського Союзу за № 227 від 28 липня 1942 року, на нагадане подорожжя Советського Союзу, як на цілком заповнене, то він вважав дальніший відступ рішучим ораці. Не він писав у кімні липня, коли німецькі війська ще не досягли Кавказу, коли німці ще не стояли на Волзі, коли тір-рор та транспортні шляхи Ста-ліна були невідомі. Майже

всіх танків та літаків, а Попорієвське ще був опорним пунктом советського військового флоту на Чорному морі. Як думка погіршилася з того часу подорожжя для кремлівського володаря!

Кремль доказує цього заявляючи відчайдушні крики про дру-гий фронт та крики про війсь-ковий матеріал й продовольство. Величезні територіальні втрати примусили совети купити зерно навіть у Канаді. Але яка ко-ристь від цього? Вони платили за зерно, але не одержували його й за моря. Ім не тільки не вистачає морського тоннажу, але немає такої можливості відпра-вити без шкідливого вантажу у Мур-манськ, бо за цим шляхом на-пруга німецька авіація та німець-кі підводні човни.

Вся зима буде советам, про-це розповідають із жахливою ясністю англії та американці, які перебувають у Кубійшевці. Уліки, як посол, заявив перед своїм від'їздом, що цієї зими мільйони людей у Советському Союзі будуть голодувати. Сталін сам підтвердив це повідомлення Уліки в своєму тасмаючому наказі, який тут був цитований та в якому він указує, що Советський Союз у цьому році зібрав урожай на 800 мільйонів пудів зерна менше. Але це стосується не тільки зерна. Посів картоплі наповови-ву загинув, жиди скоротилися на дві третини, м'ясо—також на дві третини, а продукція цукру прийнялася майже зовсім. Московський представник ан-гліїської газети «Дейлі Мейл» заявив, що хоч комісарам жи-мою буде добре, страждання ж населення все таки буде жахли-вим. Англіїський журналіст пише: «Комісари завжди зуміють уникати собі там теплі при-міщення, де вони знаходяться. А населення? Й бачу, які жорсто-кі страждання його чекають. Во-ишканці, звичайно ж і робіт-ники, і діти й пакуєтє. Вже з зимової зими продовжує жур-наліст далі, в Москві панує голод і смерть».

Інші англіїські дружині сове-там газети «Калумні» на жахливий становище Советського Союзу. Вони підкреслюють, що Совет-ський Союз сам не може себе прохартувати й що потріб-ному поступати продовольство із Англії та Америки. Але як до-статньо це продовольство через моря, бо вони знаходяться в на-пругу й аніжуть—про це ніхто в Європу.

ниці сказати не може. Благочо-го шляху немає. Ожже, голод не-минучий, бо при розподілі про-довольства беруться на увагу в першу чергу армія. Це впливає на настрої солдат. Майже кож-ний солдат повинен був зали-шати дома рідних, про яких він апас, що вони засуджені на по-ступову голодну смерть. Але часи, коли армія одержувала по край-ній мірі дієсно достатнє про-довольство, вже пройшли. Один батальйонний командир, узятий в полон німецькими військами, який має орден червоної зірки, дав у цьому відношенні істотні вказівки, в яких говорало обур-рення старого комуніста проти Сталіна та його нахту з пауто-кратизма. Комуніст сказав: «Настрий серед населення яв-но вражений, і не тільки серед населення—в армії можна кон-статувати загальному втому від-ного навіть серед комісарів так, як і серед командирів та чер-воноармійців. Ці поразничі на-строї можуть бути віднесені перш за все на рахунок про-довольства, яке на протяжні остан-ніх місяців також і в армії помітно погіршилося. При цьому напне постачання ще значно краще, ніж постачання цивіль-ного населення. Маса майже нічого не одержують на свої карточках».

Ці повідомлення командира підтверджуються ще американ-цем Уліки, який також конста-тував перед іноземними журна-лістами в Москві, що виснажена голодом людина невідна продов-жувати боротьбу, хоч би вона мала серце лева. Так сузить англіїці, американці та больше-вики, які мають вплив, про подорожжя там, по той бік фрон-ту. Те, що цієї зими там відбу-ється, буде таке жахливо, та-ке жорстоке, як ніколи ще не було в історії людських злиднів большевисткої епохи. Мільйони людей будуть вмирати від голо-ду. Але стає би тепер по-рецінювати значення його влас-них особистих турбот, які при-несла собою війна? Тепер немає війни без твердості. Будем за-жди задоволені тому, що якщо від нас і вимагаються жертви, то ми приносим їх заради перемоги, а той час, як ті, що стоять по той бік фронту, засуджені на загибель. Нас сьогодні не гні-ять турботи про застрійний день, бо ми йдем уперед і зна-ємо, що ми, якуючи свої пі-рідні зброї, повернемо собі Європу.

ШУКАЮТЬ ДОПОМОГИ

БАТЮШКА СТАЛІН: «Рятуйте, Черчиллю,—горю!»
ПАЛІЙ ЧЕРЧІЛЬ: «Рятуйте, товаришу Сталіне,—потопам!»

Вашінгтон практикує мовчанку

СТОКГОЛЬМ. За остан-ній час в Америці не дається ніяких офіційних зведень про бої, які від-буваються в районі Соло-монових островів. Після повідомлення, що там опе-рують великі сили японсь-кого флоту, недавно з'я-вилася тільки коротка звістка без прямого за-значення району бою—про загибель чотирьох японсь-ких вояків.

Недвно ця обережна мовчанка була порушена повідомленням, що доте-перший головнокоманду-вач американських озбро-єних сил у південній частині Тихого океану адмірал

Гармлей знятий з свого поста й на його місце при-значений віце-адмірал Гал-тей. В авторитетних колах Вашінгтона цю зміну обгрунтовують критикою, який було підіано жерів-ництво операціями біля Соломонових островів, що перебувало в руках Гарм-лея". Зміна командування викликала в громадськості підозру, що полі в цьому секторі боротьби набрали поганого характеру, й у Вашінгтоні примушені вда-тися до улюбленого англі-цями методу м'яти коман-дувачів під час бою.

(Н.У.С.)

ДАНІЯ І НАДАЛІ ЛІШАЄТЬСЯ НЕВОЮЮЧОЮ КРАЇНОЮ

КОПЕНГАГЕН. Міністр вівня 1940 року та в піз-ньших урядових заявах та постановях. Коли приїде час для відбудови, Данія заявив, що Данія і надалі дотримуватиметься станови-ща невоюючої країни. Полі-тика Данії твердо визначена так як це вже зазначено в зверненні уряду від 9

квітня 1940 року та в піз-ньших урядових заявах та постановях. Коли приїде час для відбудови, Данія співпрацюватиме з іншими народами над розв'язанням великих світових завдань, зокрема Данія бажає тісної співпраці з Німеччиною й майбутній Новій Європі.

Фінське воєнне звідомлення

ГЕЛЬСІНКИ. 4 Листопада. Фінське воєнне звідомлення по-відомляє: сироби ворога перепра-тивши двома чинами через Вір- у двох місяцях західної частини перешийка АЗНАС заломалася під вогнем наших частин. Дал-ше на схід було відіпане воро-жі частини та розвідувалася

групи, які були в русі через наших стоянки. У нічній частині Східного фронту від-бувся наступ ворожої частини. В загальному тут відбувалася жа-хайна розвідувальна діяльність. На морському фронті та в пові-трі не трапилося нічого важли-вого.

Іноземці залишають Советський Союз

СТОКГОЛЬМ, 30 ЖОВТНЯ. Ос-танній час у Швецію есепе-ряться масовий вїзд інозе-мців, які ці залишилися в Со-ветському Союзі. Через шведські проміжні станції, особливо, че-рез шведський аеропорт з і на-рески приїждо багато совет-ських вояків.

англіївці і американці. Спра-у тому, що мають дозволи на аям представників, що не хайже одержувати в неможливі продукти харчу-вання, тому часом іноземні вояки приходять до шведських аеропортів.

Листи наших земляків
з Кілещини

ТАМАРА З СУМ ПИШЕ: „Дорогі Сенечко, Варя та Сємьонов! Як чудово в Німеччині! Величезні красиві будинки, красиві види, вулиці з асфальту. Дуже шкодую, що я не взяла ще деякого одягу. Я вірила вдумкам у Сумах, що весь одяг буде спалений. Це брехня і наклеп!“

МАРІЯ ТА ДУСЯ З ХАРКОВА ПИШУТ: „Добрий день, дорогі мамо, тату і брат Коля! Цього листа ми пишемо спільно, Маруся і Дуся, бо ми і живем разом, і працюємо на одній фабриці. Саме прибуття сюди було для нас великою нагодою зробити веселу подорож. Ми бачили Дніпро, місто Варшаву, яка нам дуже сподобалась. Перший раз в дили нас у баню в Брест-Литовський. Наша білизна залишилась ціла. Ніхто і не думав її палити“.

Тепер загальна площа
жита в приналежних до Німеччини областях така: Рейн-
Австрія включно—9.197,3
га, колишній Чехословаччина
1.906.000 га, колишній Поль-
ща—7.253.000 га, Данія—
379.000 га, Литва—624.000
га, Естонія—188.000 га в У-
мані—3.118.400 га, що у-
становить 22.665.400 га. Це
площа значно перевищує ту,
була під засівом жита в Со-
юзі СРСР. Таким чи-
ном Німеччина є вирішаль-
ним чинником на життєвому сві-
товому ринку.

же, що лондонська радіо-
поширала від початку до
видумане звідомлення.
найтунт" лише, що совєтсь-
ким союзникам почути на-
шу дотепер правду. Це зві-
ня, лише дає часини, бр-
англійської пропаганда аж
совєтам виділяє на перш

(Оад)

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 29 листопада 1942 року

47 (71)

На Кавказі німецькі війська просуваються вперед

Ворожі атаки в Сталінограді відбито. В Кіреніаці та Тунісі захоплено багато автомашин та полонених.

до с. лося
іа останній
тимдень

Військові зведення

з головної квартири ФЮРЕРА:

25 листопада 1942 року

В області Кавказа вчора також проводилися тільки місцеві бої. Під час успішного наступу в казімських степах німецькі моторизовані частини прорвалися у ворожі позиції та відкинули противника далі на схід. При цьому було знищено 1 ворожу батарею та кілька панцерників.

На південний захід від Сталінограда та у великій дузі Дона ворог продовжує свої атаки за допомогою сильних піхотних та танкових сил.

Між Волгою та Доном німецькі та румунські війська відбили в жорстоких боях односторонні атаки противника з великими втратами для нього та при цьому знищили знову 54 бронемашини. В Сталінограді також відбито всі во-

рожі атаки. На останніх відтинках Східного фронту успішно проводилися операції наших ударних військ. Всі місцеві атаки ворога були відбиті.

В Кіреніаці та Тунісі не було значної бойової діяльності. В Кіреніаці винищувалися літаки та ливалися бойові літаки бомбардували танки та поїзти британські сили, дебаркадери та літаки одного аеродрома. Бойові літаки у водах Аджри знищили вночі 1 торгове судно підозрістою 10.000 брт., запалили 1 великий транспортник та також пошкодили 2 винищувачі. Поширення бомб на споруди та вантажів Аджри, Боне та Філіппас викликало сильні пожежі.

26 листопада 1942 року

Між Волгою та Доном та в великій дузі Дона продовжуються також ворожі атаки панцерників та піхоти. В жорстоких боях атаки були відбиті. Ворог знову втратив велику кількість панцерників. Наші повітряні атаки завдали противнику великих втрат у зброї та в матеріалах. В Сталінограді вчора були відбиті сорок атак ворога.

На середньому відтинку фронту 25 листопада в області на південь від Калініна та на протилежній на південний схід від м. Торопець ворог широким фронтом розпочав свої атаки. Всі ці атаки з великими кривавими втратами були відбиті.

Відбиті. Було знищено 18 советських панцерників.

У Кіреніаці та в Тунісі наші передові загони здобули ворожі автоколонни та захопили полонених.

Маршові колонни, табори та батареїні позиції в західній частині Кіреніаки бомбардувалися. На туніському нагір'ї з'єднання авіації боролися проти ворожих панцерників, моторизованих частин та військових стоянок.

У Середземному морі та на березі зайнятої західної області британська авіація втратила за вчорашній день 8 літаків; 6 власних літаків пропали без вісті.

Німецька авіація завдала дощукільних ударів ворожим панцерним колонам на захід від Туніських гір

БЕРЛІН, 26 листопада. Як уже повідомлялося, німецька авіація в ніч на 25 листопада, а також на протязі 26 листопада в східних прибережних областях Туніських гір, успішно бомбардувала панцерники, автоколонни та батареїні позиції, завдала аерогів дощукільних ударів. У ніч

на 26 листопада нальоти успішно продовжувалося. Не зважаючи на несприятливу погоду, німецькі бойові літаки знову кинулися на ворога, який у темряві почував себе безпечним перед німецькими повітряними нальотами. Бомби розірвалися перед укріп-

ними стоянками. Внаслідок кидання бомб та обстрілу з бортової зброї загорілося багато автомашин, навантажених військом та різного роду військовим матеріалом, а також паливом. Світло пожеж указувало атакуючим хвилью німецьких літаків дорогу.

Японія панує на Тихому океані

Американські війська, які висадилися на Гвадалупі та які роблять спроби роботи контр-наступу проти японців, цілком оточені. Спроба США встановити зв'язок з військами, які тут висадилися, не мала успіху, хоч американське командування кинуло з метою велику кількість морських сил. Японці на протязі останнього часу нанесли важких ударів американському військово-морському флоту, авіації, а також і тим десантним військами, які знаходилися на острові. В останньому морському бою була потоплена значна частина тихоокеанського флоту США. Тепер американський наступ у цих областях Тихого океану цілком неможливий. Крім того, японці висадили під час цих боїв свої війська на Гвадалупі й тепер відбудовуються сильні наземні бої з американськими військами. Таким чином, Японія цілком панує на Тихому океані.

Даремні наступи советів біля Новоросійська

БЕРЛІН, 26 листопада. В області на схід від Новоросійська румунські військові частини знаходяться в боях з ворогом у вірному побратимстві зброї з німецькими гренадерами. Боїшливими перекинули цими днями всю вагу своїх наступів на румунські військові стоянки з надією, що зроблять там прором. Однак, не зважаючи на теренів труднощі та погану погоду, румунські воїни відбили повторювані більшовицькі наступи атаків для ворога втратами. Під час одного власного протинаступу протидіяли румунські воїни у відважному наступі через сильне зміцнений ворогом терен та відбили в більшовицькі багато стоянок. У західній румунській Германії зберлася велика кількість ворожих танків та відкинула більшовицькі далі назад.

Із фінських повідомлень

На повідомлення фінське в Арктичному командуванні, на Карельському перешийку не відбулося ніяких істотних змін. Спроба однієї

ворожій частини прорвати наші позиції в районі Ау-песа відбиті. Біля Рур-скі один ворожий загін намагався захопити в по-

лон наші сторожові пости. Ця спроба потерпіла невдачу. Біля Утува відмічається діяльність розвідувальних частин.

За повідомленнями Дюмелі з Куйбішев, советський уряд видає наказ про військовий захист населення, що охоплює всіх учасників учасників війни. Це означає, що буде встановлено безпосередню наглядність комуністичного об-

Віроломний напад на французську Африку

Нагле твердження Рузвельта

БЕРЛІН, 9 листопада. Про розбійницький напад американських військ на французькі колонії в Африці говорить усе світі. Не дивлячись на це, Рузвельт повернувся до французького населення, кажучи, що його солдати вступили на цю територію, як визволителі. Ми прийшли до

них, щоб захистити нас від нападів і дати самостійний управління, — твердить цей військовий розбійник. Рузвельт нагадує, що з самого початку війни німецькі та італійські власті робили спробу знищити самостійність і колонії Франції. Це білий нагілий звинувачення тверд-

ження Рузвельта про те, що американські війська вступили на французьку територію в ім'я братства та свободи.

Жителі африканських берегів випробували на собі, що це за "братство", коли американські бомби розривалися у жилах кварталів африканських міст.

Відповідь Петена

ВІНН, 9 листопада. На відповід Рузвельта глава французького уряду маршал Петен дав наступну відповідь:

«З великим здивуванням і сумом узнав я сьогоднішньої ночі про агресію наших військ у північній Африці. Ви спираєтесь на те, на чому необґрунтовані твердження.

Ви приписуєте своїм ворогам наміри, яких в них ніколи не було. Я завжди говорив, що ми будемо за-

хищати ваші колонії, хто б на них не нападав. Ви знаєте, що я дотримав свого слова. Коли я говорив про перемир'я, я мав на увазі безпечність ваших колоній. Ви порушили мир із країною, з якою зв'язано так багато дружніх заходів».

Повідомлення про злочинний англо-саксонський напад на французьке Марокко вразило Мадрид. Одноголосно висловлюються думки про те велике

значення для Іспанії вступу найближчому від неї сусідстві. При цьому доводяться упевнені Франко та його соратників про готовність захищати Іспанію всіма силами із зброєю в руках. Що не англії, а американці взяли на себе ризик перших кроків війни, відмічається в Мадриді, як новий доказ того, що англіїцї лишилися вірними своїм минулим методам посилати інших боротись за себе!

Петен приймає на себе командування

ВІНН, 10 листопада. Офіційно оголошено, що маршал Петен прийняв на себе командування сухопутними, повітряними й морськими силами. Із штаба головнокомандуючого повідомляють, що в 12 годин 30 хвилин маршал Петен прийняв наступне рішення:

«За відсутністю адмірала Дарлаза приймаю сьогодні на себе головне командування сухопутними, повітряними й морськими військами. Зараз існує лише один лозунг, а саме: кожний повинен виконати свій обов'язок, зберігти порядок, спокій і дисципліну».

Сталін тисне Черчілля до стіни

Як відомо, один американський журналіст недавно одержав інтерв'ю в Москві в Сталіна. Це інтерв'ю, в якому знову була настирлива вимога про створення другого фронту, породило бурю невдоволення в широких англо-американських суспільних колах. Особливе ж обурення викликали ті обставини, що Сталін, незважаючи на прийняті правила дипломатії, на цей раз звернувся безпосередньо до народних мас Англії і США через голову їхнього Уряду.

Лондон і Вашингтон опинилися віч-на-віч перед найскладнішою дилемою: або лишити вимоги Сталіна без усякої уваги, — хай мов, скажіть, — або поступитися його вимогам і безглуздо пуститись в авантюру, яка обіцяє новий Дієп чи Тобрук і може бути чреватою ще більше пагубними наслідками. При такому положенні речей цілком зрозуміла тактика Черчілля, який дав у відповідь обіцянку у відповідь на запитання депутатів про долю другого фронту дуже туманні та нічого не пояснюючі пояснення.

Подивимося, чим керується англійська дипломатія на протязі останніх років? Спочатку, не гидує військими засобами, вона на-

магалася втягнути Советський Союз у загальний фронт проти Німеччини. Сталін з свого боку чекав, що боротьба між капіталістичними державами та націонал-соціалізмом неминує приведе до послаблення Німеччини та Італії. Це послаблення він і розраховував використати для нападу на Європу. Однак, швидкий розгром Франції змусив його змінити тактику. Давши надзвичайний розгон воєнному виробництву, Сталін чекав сприятливого моменту для нападу на держави осі. Розрахунок вийшов помилковим. Після того, як молоді держави ліквідувати можливість большевицького наступу, Черчілль став плекати надію на те, що обидві сторони — Німеччина та Советський Союз — розтратають свої сили, але й цієї надії не судилося було справдитись. Німеччина та союзники розгромили советський військовий апарат, знищили большевицьку загрозку, яка загрожувала Європі, та забрали в Советського Союзу найбагатші області. Марно надіявся Сталін на допомогу союзників, які обіцяли йому «другий фронт», на ділі ж обмежились лише дієвською авантюрою. З метою заспокоєння Сталіна слідом за

ЦЕЙ ВАНТАЖ
З КОЖНИМ
ДНЕМ СТАЄ
ДЛЯ НАС
НАЙВАЖЛИВИМ.

Німецькі підводні човни переважають противника

БУХАРЕСТ, 26 листопада. «Порунка времій» підкреслює великий успіх німецьких підводних човнів, який є новим доказом того, що в обороні на морі німецька підводна зброя далеко переважає англо-американську. Передусім, тоннаж, який ще сьогодні є в розпорядженні англо-американ-

ців, зменшується з кожним ударом, а тому Англія та Америка не можуть бути приблизно вирівняні своєю втраги. Великий британський корабельний тоннаж, який американці можуть кож замістити по чинах, які треба сьогодні сплатити в Америці за втрачені тарелі кораблі, які ще не там дістати.

УСПІХ НІМЕЦЬКОЇ АВІАЦІЇ БІЛЯ ВОЛХОВ

В районі р. Волхова німецькі бойові літаки 23 листопада успішно атакували

большевицькі транспортні постачання, призначені до Ленінграда. Сильно пошкоджено багато транспортних потягів, що були вантажені військом, боєпасами та амуницією. Дальші успішні напади були скеровані проти плавання на Ладожському озері, під час яких були знищені великі вантажні судна та тяжко пошкоджені один пароплаз.

УСПІШНА НАСТУПНА ДІЯЛЬНІСТЬ АВІАЦІЇ В КІРЕНАШІ

У Кіренці німецькі італійські розвідувальні авіації суттєво знизили розвідувальні сили противника, які діяли в області на схід від Бенгалії йові та знищували літаки бомбардувальні судна, автомашин та моторівні колонії британців, якими заохочалися танкери. Знищено багато ворожих розвідувальних танкерів та авіаційних автомашин.

Літвінов-Фінкельштейн — повар у Лондоні

В зв'язку з певними роботою радянської посольства в Стокгольмі, «запам'ятовує» Колонтай, так називають її, про наступні в посольстві. Сторінка теперішній повар у Майський був першим Стокгольм. Навіряд що тоді, Літвінов-Фінкельштейн перекладав до Ленінграда. Сталін недовольний Літвінов у питанні про це не проявляв належної уваги.

ВІПУСК ПРОДУКЦІЇ ОЗБРОЄНОЇ НІМЕЧЧИНИ ЧАСТКОВО ПІДВОЄНО

(П.С.) БЕРЛІН. На засіданні німецького робітничого фронту говорив генерал-фельдмаршал Мілх про роботу німецьких робітників військових заводів і виголосив, що серед німецького робітництва панує також залізна дисципліна, як і серед німецьких озброєних сил. Праця німецьких робітників є такою визначною, що, наприклад, по окремих секторах, де й раніше надзвичайно багато видускалось продукції, останнє було подвоєно. Генерал-фельдмаршал Мілх закінчив словами: «Ми досягли рівноваги в галузі споживання та озброєння, отже, Німеччина є не переможею».

На Ладонському озері тяжко пошкоджено советське вантажне судно

ДНБ, 25 листопада. На середньому та північному відтинках фронту несприятлива погода, яка все ще тривала, не дала змоги авіації розгорнути більшої дії. Швидкі німецькі бойові літаки, які проводили розвідувальні польоти, щоб вислідити рухи ворожих кораблів на Ладожському озері, досягли і советське вантажне судно, яке намагалася доставити військові матеріали для Ленінграда. В низькому льоті атакували німецькі літаки бомбача та бортовою зброєю вороже судно та пошкодили його так тяжко, що воно стало на місті, сильно похилившись на бік.

Протест португальського уряду. Португальський уряд представив у Вашингтоні і Лондоні протест в зв'язку з перельотами американських і англійських літаків через португальську територію.

НИМЕЧЧИНА — ЦЕ ШКОЛА

Любі мої!

Щастя тільки в праці

В Німеччині, як і у вас, починається вже зима, а я, як ви знаєте, відіжджаю доволу німецьких властей, я маю можливість виписати собі пакети з усім одягом німецького цивільного управління у вас дома точно знають про те, що тепер допро те, коли й де ви можете здавати ці речі для відправки в Німеччину.

Само собою розуміється, що мені хочеться використати цю можливість, бо я взяла із собою лише літні плаття. А тому дуже прошу вас прислати мені якнайшкороше мої зимові плаття та зимове взуття, бо можливість пересилки більше не повториться. Нижче я підкреслила все, що мені потрібно.

Прошу вас звернути увагу на наступне: плаття та взуття, які ви мені будете посилати, повинні бути чистими й повинні бути запаковані в міцний мішок або в якунебудь іншу матерію й здані на збірний пункт, про який своєчасно буде оголошено. Мішок повинен бути відкритим для контролю; він буде зв'язуватися перед відправкою із збірного пункту. При цьому не дозволяється запаковувати речі в папір, картон, ящики або в щонебудь подібне, бо перевозка тягнеться довго й така упаковка не достатньо міцна.

Крім речей, які вказані в записці, не можна посилати нічого іншого, тобто, ні листів, ні книг, чи журналів, ні харчових продуктів, ні якихнебудь предметів вжитку, і, перш за все, нічого, що могло б легко загорітись, якто: сірники, гребінці і т. п. Не можна посилати це тому, що такі речі небезпечні для перевозики й за порушення цього правила німецькі власті будуть суворо карати.

Додаю до цього листа два ярлики, на яких надрукований мій адрес. Покладіть, будь ласка, один з них зверху в мішок, а другий прикріпіть якомога міцніше до мішка зовні.

Цього листа ви повинні пред'явити на збірному пункті при здачі мішка з платтям. Вам зараз же буде виплачена готівкою вартість одягу, не більше, як 250 крб. Таким чином, нам надається допомога одягом. Ці речі, як і раніше, належать мені й залишаються моєю власністю. Німецькі власті беруть на свій рахунок доставку їх сюди з ваших збірних пунктів.

Дуже прошу вас зараз же після опублікування відозви німецьких властей поспішити з відправкою необхідних мені плаття та взуття. Повідомте про це й іншим, бо з цим треба поспішити—зима не за горами!

Щоб справа йшла скоріше, нам допомогли німецькі власті й надрукували цього листа. Ви знаєте мій підпис. Адрес я також прикладаю.

Шлю вам сердечне привітання. Клавайтеся від мене всім друзям.

Адрес по якому Ви повинні здавати речі: м. Конотоп, Базарна площа будинок № 28.

Чоловічий одяг:

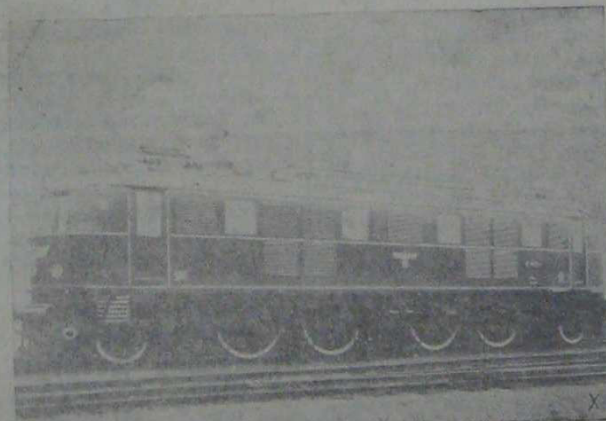
шапка, куртка, жилет, джемпер (свитер), штани, зимове пальто, сорочка, майка, піжамати, шкарпетки, нічні туфлі, робітничі взуття, черевки, валенки, калоші, носки, чухли, одягало.

Жіночий одяг:

головний платок, кофта, юбка, блузки, плаття, джемпер (свитер), тліко, комбінації, шарфи, платки, зимове пальто, перчатки, нічні туфлі, робоче взуття, черевки, валенки, калоші, носки, панчохи, одягало.

Краса німецької техніки.

Цей експрес-локомотив—найпотужніша в світі однорамна електрична машина. Вона також належить до останніх досягнень німецької техніки. Нормальна потужність локомотива—5,420 кіньських сил, а максимальна досягає 8,000. Локомотив розвиває швидкість до 180 кілометрів на годину. Такий електричний локомотив виконує пробіги на одній з колій далекого слідування німецької залізничної мережі й служить для швидких потягів з причепленим вагонами у 360 тонн. Цей великий проект німецьких інженерів, здійснений німецькими спеціалістами, не має в собі рівного в усьому світі.

З листа українського робітника з Німеччини до своїх земляків

Щоб візбудувати свою незалежну більшовицьку батьківщину, треба вийти з праці, а в праці кутється перемога. Тому Фюрер Гітлер закликає українців до Німеччини працювати, поглиблювати культуру й цим допомогти німецьким фронтовикам.

Заклик Фюрера знайшов дружний відгук—тепер у Німеччині працюють сотні тисяч українців. Вони показали свою працелюбність, вчать німецьку мову, працюють по німецькому—точно, акуратно, сумлінно.

Я теж поїхав добровільно до Німеччини. Працюю на заводі, і коли дивлюсь на ту-

тешне радісне життя, наше животиння за советів стає жалюгідним. Ось чому я радий, що поїхав у країну Фюрера.

Українці, ставайте добровільно до лав робітників, які йдуть у Німеччину! Ідете й аналізуйте країну Фюрера! Здайте ви приїдете на батьківщину досвідченими й культурними робітниками.

Слава Адольфу Гітлеру! Слава переможній німецькій армії!

СТЕОБА ВАСИЛЬ.
КОДИШИЙ ЖИТЕЛЬ с. ФРА-
МИВКИ, ВІНЬКОВЕЦЬКОГО
РАЙОНУ, ДУНАЄВСЬКОГО
ОКРУГУ.

Від поета

Ти від'їхала в країну щастя й праці,
Де казковий Рейн тоне в сріблї,
Звідки воля і бажання націй
Світлом сонця ллються по землі.
Де творча праця все собою вкрила—
І заводи, шахти й поля шир,
Де кутється разом меч і мир
І зростає перемоги сила!
Той вокзал... Хвилини незабутні,
Що тонули в присмерках тоді,
Там у праці й барвах нових будні
Може й досі маряться тобі.
Ти живи й працюй в новій оселі
Та, щоб сонце грало на душі,
В час натхнення ніжні і веселі
Я тобі пишу буду вірші.

М. Солдатенко.

Творчі будні Конотопської МТС

Медальчик від зацікавленої ко-
лії біла роменського переїзду
та стовпів приїзду дощечка. На
їй написано: «МТС—Конотоп»
«KREIS—Konotop»
напис зацікавила мене.
Чер працюю така органі-
зація, як МТС? З цієї думкою
і вийшов по шалку, який миче
лаві на подв'яз МТС. Звичай-
но, прибувши вперше сюди, я не
міг забути розпитування МТС.

Раніше при совєтах мені
також доводилося бути в ін-
ших МТС, особливо, зимою, коли
розпочинали ремонтувати тра-
ктори. Тоді було приїждо до
МТС, тільки й чути «Валти
бригаду М. на штурм», «У
бригаді Н. відсутні соціалісти-
ни», «За арив ремонту тра-
кторів до суду». Іздало, стук,
займа метушню, просто пере-
берила, а контора МТС із себе
указала напівзруйноване при-
міщення, в якому в шапках
насто службовці бігали й гри-
злись.

Тепер же, увійшовши в чисте-
тенький будинок контори цієї
МТС, я здивувався. Чисто ви-
білені кімнати, чиста підлога,
на стінах портрети, плакати.
Вивчені працівники контори
тепло привітали зі мною, не-
тупо, що у працівників редакції
— ні! Вони всіх відвідувачів
так вичиню ввітають. Гарно й
утино в чистих кімнатах. За
столами службовці. Вони без
зайвих балачок, уважно підби-
вають підсумки роботи МТС за рік.
Провівши декілька хвилин

розову й адміністрацію, я за-
бажав подивитись на майстерню.
Зайшовши сюди, я побачив
справжніх майстрів свого діла.
Біля чистих верстатів працюють
чоловіки молодих і старих років.
З обличчя цих людей видно, що
працюють вони урівноважено,
спокійно. В задвоичному, армі-
турному та інших цехах кипить
напружена робота, тобто, ре-
монт тракторів. Ремонтувати тут
є що: 22 АТЗ, 7 А—2, 2 АТЗ,
1 АТЗ. Наті. Всі ці трактори
випускати й зареє-
струвати потрібно переглянути, а
там, де це потрібно, відремо-
нтувати. Коли до цього додати
ще 15 комбайнів, 28 молотарок,
до робітниками МТС такі справ-
ді досить роботи. Це вони пла-
нують і тому старіше працюють.
Адміністрація побачила про умо-
ви для робітників. У примі-
щеннях, де проводяться ремонт,
якщо й тепло. Тут працює
гладко, де кожний день ро-
бітники одержують страву а
трохи більше.

Виходячи із цехів МТС, я
думав, що раніше машини були
підпорядковані людям, людина не
керувала машиною, а, навпаки,
змушена була за мізерну плат-
ню підкорятися машині. Це було
найбільш поганію в совєтських
МТС. Тепер зовсім інакше. До-
помогати селянам в обробітку
землі, в цьому році МТС вико-
нала таку роботу: випрала 320
га, виконала інших робіт в пе-
реводі на умову оранку 3,420
га. Крім цього, в майстернях

МТС відремонтовано обциним
двором сільськогосподарського ре-
монту на суму 34,457 крб.
Звичайно, це малі показники, бо
слід вжити до уваги те, що рік
тому ця МТС була зруйнована
бolshevikами. Довелося органі-
зувати все спочатку. Ініціато-
рами цього були самі робітники.
Кожен день вносили машини,
принесли інструменти тощо.

Велику допомогу в організації
МТС подали наші визволи-
телі-німці. Ця допомога поля-
гає в організаційному й прак-
тичному розумінні. Так, МТС
одержала з Німеччини 6 нових
складних великих молотарок, 30
жаток, 320 книжок культива-
торів, 240 плугів, 500 трак-
торних свечок.

Творча праця робітників уже
показує певні результати. Немає
сумніву, що в дальшому при-
додомою німецьких фахових свд,
МТС ще краще виявить свою
спроможність і працездатність.

Ол. Дубенчук.

Заснування інституту імені Шевченка

Нещодавно в українському
культуруму житті сталася знач-
на подія. У Львові за ухвалою
генерал-губернатора Франка за-
сновано Інститут імені Шевчен-
ка. Новозаснований інститут має
широкі завдання. Він своєю
діяльністю охоплюватиме всі
ділянки українознавства. Він
досліджуватиме українське жит-
тя й простір у сучасному й ми-
нудому, всебічно розвиватиме
українську науку. Очолюється
інститут директором, який має
при собі дорадний орган—нау-
кову колегію. Інститут має сек-
ції та референтури відповідно до
наукових дисциплін.

Інститут ім. Шевченка є про-
довженням Наукового Товариства
ім. Шевченка, і є дальшим
етапом на шляху розвитку ук-
раїнської науки. Наукове Тowa-
риство ім. Шевченка в часах
свого розвитку гуртувало навко-

до себе всіх українських учених
і багато чужинців, які працю-
вали в діяльності українознавства.
З Науковим Товариством імені
Шевченка зв'язана творча праця
багатьох українських дослідни-
ків, між ними й двох найвідомі-
ших українських учених нових часів
— Михайла Грушевського та Іва-
на Франка. Тисяча томів науко-
вих студій і джерельних мате-
ріалів—це капітальний вклад
в українознавство, що перевищує
навіть вклад Київської Академії
Наук. Все це ставить на перше
чальне великі вимоги до Інсти-
туту ім. Шевченка, які не тільки
збільшуються актуальними
проблемами: «визвольні»
дійсності. З другого боку, всі
високі вимоги спонувають нас
відрадною надією, що Інститут
відповідно підійде цим високим
завданням.

Ю. Б.

Київський Будинок Учених

За часів більшовицької окупа-
ції України в Києві існував так
званий Будинок Учених, що за
статутом мав клуб, де вчені різ-
них рангів мали б можливість
розважатись.

Напередодні втечі з Києва
бolshevikів утворилась ініціатив-
на група на чолі з професором
В. Г. Леонтовичем, щоб зберегти
майно Будинку Вчених, серед
якого бібліотека була найцінні-
шою його частиною, але крім того
було чимало цінних меблів, кар-
тин, посуду та інших речей. У
тому ж будинку на розі Пуш-
кінської та Прорізної вулиць
містилася спілка архітекторів,
яка теж мала велику бібліотеку
з різноманітними уривками, фото-
графіями архітектурних пам'яток,
креслами й архітектурних
конкурсів тощо.

Все цінне майно загинуло під
час вибуху мін, що їх заклали
агенти НКВД. Нині коштовний
Будинок Учених—це купа руїн,
з яких стирчать залізні балки.

Новий Будинок Учених, заре-
стрований у Штадткомісаріаті і
лінійна д. р., набув прав юри-
дичної особи. Правління його

працює за вказівками італітко-

місара та міської управи. Керу-
вання справами Будинку Вчених
аосереджено в руках правління
з п'яти осіб, які стоять на чолі
різних відділів: загального, кан-
целярії, господарного, наукового
інформації та покращення побу-
ту.

Правління Будинку Вчених
спромоглося зібрати бібліотеку,
яка налічує вже біля 20.000
книг, організувати читальню.
Нині бібліотека одержує багато
українських та біля 40 німець-

ких журналів та газет.
З 9 доповідей, прочитаних на
зборах історико-філологічного
гуртка, слід відзначити реферат
проф. С. Ю. Гавського—«Пока-
заний» Івана Франка». Г. Г. Га-
вський—325 років київської
друку», проф. М. Шеремета—
«Природа України за «Словом
позку Ігорівим» та «Фресками
св. Софії в Києві, синода О. Н.
Косач-Кривенко про свою сестру
Леся Українку та інші.

ГОТУВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Відділ культури й просві-
ти Ворошиловградської мі-
ської управи відкриває
8-місячні курси для готуван-
ня викладачів української
мови початкової школи.

На курси прийматимуть
осіб із середньою освітою,
при чому, тих, хто закін-
чив середню школу з ук-

раїнською мовою навчань,
прийматимуть без іспитів.
Іншим буде іспит з ук-
раїнської мови та літерату-
ри, письмовий (диптатив)
та усний за програ-
мою української середньої
школи. Систематичне на-
вчання розпочнеться з 1
листопада.

НА ОСНОВІ ВИРОКУ ОРТСКОМЕНДА-
ТУРИ 28 ЛИСТОПАДА 1942 Р. БУВ ПОВІШЕНИЙ
ЧЕ НОВ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, ЯКИЙ МЕШКАВ У
М. КОНОТОПІ НА РОМЕНСЬКІЙ ВУЛ. № 23 ТА ЯКИЙ
1 ЛІСТОПАДА 1942 Р. ЗГВАЛТУВАВ 10-РІЧНУ ДИ-
ЧИНКУ ГАННУ ДРОЗДОВУ, НАСЛІДКОМ ЧОГО БУЛА
СМЕРТЬ ОСТАННЬОЇ.

Собаці—собача смерть

Немає слів, щоб висловити ту ненависть й огиду
до тієї людини, яка втратила людське почуття, пе-
ретворилася у звіря. Поведінку військовополове-
ного Чернова, який днями згвалтував 10-літню
дівчинку, від чого вона на другий день по-
мерла, слід розцінювати як звірський вчинок.
Хіба ж такій людині можна це простити? Ні в
якому разі ні! Наші визволителі—німці справе-
ливі в таких випадках. Іхній вирок—повішання
цієї здиравлої людини—є вирок всіх конотоп-
чан, бо така людина своєю поведінкою поску-
дить наше середовище, нашу рідну українську
землю. Повиснувши на шибениці ти, негіднику,
загинув собачою смертю.

(Оад).

Заощадження відправлених у Німеччину із сходу робітників

(П. С.) ХАРКІВ. Поряд з
підвищенням заробітної
платні, з урівненням про-
дольчих норм, прийнятих
у Німеччині, та іншими по-
легшеннями для ввезеної
в Німеччину робочої сили
із буйших совєтських об-
ластей, урегульовано наво-
во справу робітничих за-
ощаджень.

Робітники, які приїхали
зі сходу, можуть тепер
придбати ошадні картки й
ошадні марки. Коли вони
повернуться на батьківщи-
ну, то їм будуть виплачу-
вати кредити з включен-
ням проценів, які народили
в туземній валюті. Ошадну
картку можна брати з со-
бою без перешкод через
девізний кордон.

Якщо робітник заоща-
дить 90 марок, то він змо-
же до свого повернення
кожні 6 місяців посилати
ошадну книжку в банк у

своїй рідній області, який
зможє провадити виплату
родичам у доловинному
розмірі суми, зазначеної в
ошадній книжці.

Ця організація робітни-
чих заощаджень служить
не лише особистим інтере-
сам економії коштів окре-
мих робітників, але також
може бути корисною для
господарського розвитку
іхніх рідних областей. Ра-
зом з цим вона показує,
що все робиться для того,
щоб полегшити матеріальне
положення активних робіт-
ників, які приїхали з сходу
в Німеччину, а також і
іх рідних на батьківщині й
створити передумови для
здорового розвитку госпо-
дарського життя. Так тур-
бується Велика Німеччина
вже під час війни про те,
щоб покласти основу для
господарського оздоров-
лення й добробуту східних
областей.

Випуск лікарів у Вінницькому медичному Інституті

ВІННИЦЯ. 21 вересня ц. р.
відбувся у Вінницькому
медичному Інституті випуск
студентів 5 курсу, які за-
кінчили медичний Інститут
та склали державні іспити.
Всього закінчили Інститут
84 студенти. Вони одерж-
жать лікарські дипломи.

ска молярі рішуче ставити

ідею нового соціального та на-
ціонального ладу.

Ця ідея вже й досі, за миру
й за війни, надихала молоді
вароди Європи до подиву гідної
активності. Ця її сила та за-
палення виявлялись аж при мирній
відбудові після успішного закін-
чення війни.

(Оад).

Молодь нової Європи відбула наради у Відні

В середині вересня місяця
ц. р. відбулася нарада делега-
цій німецької, італійської, ма-
лярської, словацької, румунсь-
кої, болгарської, белгійської,
оравської, голландської, дан-
ської, норвежської, фінляндської
і іспанської молоді. Мета на-
ради—визначити й зміцнити в
своєму європейському повоін-
ному почуття європейської спіль-

ноти. Впливом нового ладу в
Європі має бути співпраця са-
мостійних, національно свідомих
організацій молоді.

Нарада відбулась під знаком
боротьби Європи проти розкладо-
вих сил bolshevikizmu, проти
брутальних московських методів,
проти євразійної жидівсько-бols-
шевицької диктатури; європей-

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Четвер 3 грудня 1942 року

48 (72)

На всіх відтинках Східного фронту ворожі атаки відбито

Кіренці наші повітряні атаки спрямовувались проти британських польових таборів та моторизованих сил. Від 17 до 25 листопада в прибережних французьких водах Африки потоплено 23 ворожих торговельних транспортних судна.

Лист Фюрера до маршала Петена

Берлін, 29 листопада. Фюрер послав до голови французької держави маршала Петена листа, в якому він авторитарно висвітлює відомі учорашнього звідомлення Верховного Командування Озброєних Сил німецькі заходи, завданням яких є знешкодити між іншим деяким зрадликим французьким адміралів і вералів. Після довгих розмов, у яких Фюрер неодноразово подає приклади найбільшої німецької лояльності й великодушності по відношенню до уродженців Франції та її роду, внаслідок яких в акції, обґрунтованих на законних німецьких заходах:

1. По-перше, я свідомий того, що ви особисто, пане маршале, не маєте нічого спільного з тими всіма речами й тому в наслідок цього будете найкраще остраждати.

2. По-друге, я мушу захистити інтереси народу, якого насильно наві'язано цю війну й не зобов'язує мене в інтересах цього народу боротися проти тих, хто спровокував цю війну й сьогодні проводить її й налі й хто провадить її з метою знищити цілу Європу в інтересах європейської частини — позавропейської жидівсько-англо-саксонської еліти.

3. По-третє, я змушений тепер провадити далі цю війну від імені мільйонів людей не лише мого власного краю, які визволяються від натиску капіталістичного, безоглядного грабіння й більше не хочуть жити на всі часи жертвою не лише міжнародного грабіння, але також остаточного знищення їхньої народності.

4. По-четверте, німецький народ, від імені якого я пишу, пане маршале, складає цю війну, не відчувая ніякої винуватості до французького народу. Але, як його народ та винуватий, я не можу не сказати, що в цих

умов не допустити хаосу в Європі та через поблажливість не допустити до маніпуляцій тих елементів, які спричинили цю страшну війну. Тому я займу відповідне становище до тих урядів і, передусім, до тих осіб, які хочуть перешкодити всякій співпраці на майбутнє між французьким та німецьким народами, які вже були раз об'єктом такої кривавої вищої у вибуху війни та які тепер вважають, що вдарує прийшла їхня година для того, щоб у південній частині Європи створити браму для захисту позакоонтинентальних держав.

Поп'яте, тепер, дізнавшись про нові недотримання слова честі французьких старшин, генералів та адміралів, у наслідок доказаних тепер замірів створити англійсько-жидівським воєнним злочинцям можливість висадки у Франції, подібно до північної Африки, я дав наказ негайно зайняти Тулон, перешкодити кораблям виходити або знищити їх, а коли потрібно — найбільшою силою зламати всякий опір. Це не є ніяка боротьба проти чесних французьких старшин або воєнів, а лише проти тих воєнних злочинців, для яких і тепер ще пролило замало крові та які невпинно вишукують нових можливостей проводження та поширення цієї катастрофи. Тому я видав наказ демобілізувати всі ці одиниці французької армії, які, всупереч наказам власного французького уряду, будуть підбурені та спровоковані до активної опору проти Німеччини.

Пошесте, ці заходи, до яких спонукало мене ірраціональне поводження наших адміралів та генералів, скаржувалися — як уже було згадано — на проти Франції або французького воєнка, як такого. Я широким шодом — тут я покриваюсь

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

З ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

29 листопада 1942 року

На відтинку Терека відбито декілька атак ворога. Німецькі та румунські війська вчора відбили всі атаки численно переважаючих ворожих сил між Волгою та Доном. 35 бронемашин було знищено. У великій дузі Дона власною контратакою совети були відкинуті за річку; румунські бойові літаки успішно підтримували дії наземних військ. Було знищено велику кількість ворожих автомашин. Задіяні в області нижньої Волги вчора успішно бомбардувались. Швидкі італійські бойові літаки на середньому Дніпрі атакували моторизовані ворожі сили та розганяли війська.

На середньому відтинку Східного фронту в тяжких боях ворог знову втратив 57 бронемашин. Під час повторених безуспішних атак на південний схід від оз. Ізень ворог знову зазнав великих втрат у людях та матеріалах.

30 листопада 1942 року

У східній частині Кавказу було проведено декілька безуспішних советських атак; ворог зазнав великих втрат. З 27 листопада під час цих оборонних боїв знищено 60 ворожих літаків. Донедавні літаки збили ще 15 ворожих літаків.

У калмицьких степах моторизовані німецькі сили наступали на тизові шляхи сполучення советів, знищили обоє та внаслідок поставання, а також знищили розвізну бойову групу.

Між Волгою та Доном взаємні війська в спільних діях з сильними повітряними бойовими силами відбили повторені завзяті атаки панцерних та піхотних сил. В Сталінограді відбувалася лише місцева бойова діяльність. Власні контратаки у великій дузі Дона були успішними.

На середньому відтинку Східного фронту ворожі атаки були відбиті.

В Кіренці німецько-італійські війська відбили наступ ворожих панцерників. Удень та вночі повітряні атаки спрямовувались проти британських польових таборів та моторизованих

німецькі та румунські винищувачі та зенітна артилерія на півдні Східного фронту збили 39 советських літаків. На цьому ж відтинку пропали 6 власних літаків.

У Кіренці відбувалася лише діяльність розвідувальних військ. У Тунесі німецькі та румунські війська зайняли вперто захищені висотні позиції. Повітряні бойові сили атакували ворожі колонії, завдяки поставанням та літунським опорні пункти. Було запалено велику кількість автомашин. У повітряних боях німецькі винищувачі збили 16 ворожих літаків, 4 власних літаки пропали без вісті. Біля французьких та африканських берегів бойові літаки тяжко пошкодили 2 великих транспортних. Під час нальоту слабких британських сил на зайняту західну область та при слідуючих нальотах на Францію ворог втратив 5 літаків. Намі винищувачі в південній Англії бомбардували залізничні та особливо важливі військові об'єкти.

Бойові літаки атакували в Тунесійській області колонії ворога та спричинили йому значні втрати в тяжкій зброї, автомашинах та панцерниках.

В східній частині Середземного моря німецький підводний човен під командуванням оберлейтенанта Клейнера потопив 1 грецький підводний човен, який перейшов у володіння Англії; екіпаж його взято в полон.

Над зайнятою західною областю та над Каналом було збито 7 британських літаків.

Німецькі винищувачі продовжували денні нальоти на південні береги Англії та успішно обстрілювали залізничні об'єкти.

За час від 17 до 25 листопада в гаванях та прибережних французьких водах Африки потоплено 23 торговельних та транспортних судна водомісткістю 165.000 брт.; 11 торговельних та транспортних суден водомісткістю 100.000 брт. були так тяжко пошкоджені, що потоплення їх цілком можливе. Крім того, було пошкоджено ще 65 суден водомісткістю 398.000 брт., при чому частина з них так тяжко, що треба вважати, що вони надовго вибули з ладу.

За 10 днів знищено 1200 панцерників

ДНБ. БЕРЛІН, 1 грудня. Як ДНБ довідується, частини німецької наземної армії та з'єднання німецької авіації знищили в час від 20 до 30 листопада у воєнищах боїв на Східному фронті 1200 большевицьких танків.

поглядами свого союзника — що мусить прийти можливість дати французькій державі знову таку армію, старшини якої приймали були б дисципліновані та послухували власному голові держави. Таким чином, давали б гарантію для закінчення будьяких міждержавних договорів і трактатів. Як болюче не був би для нас, пане маршале, цей момент, однак, успокоюючим та віддячуючим буде визнання, що без дисциплінованої армії не можна собі уявити на довгий протяз часу ніякої держави та що тому відбудований флот, армія та авіація, які були б вам, пане маршале, віддані, хочби навіть з сліпим послугою, не лише не буде ніяким вестачам, але навпаки частям для Франції".

Гебб
омов.
она

Всі ці передсмертні стра-
вання показали нам велику
безпідзахистість створеного
протизника Німеччини.
Завдяки останнім дола-
в позиції Німеччини та її
союзників тільки зміцніли.
Дякуючи німецькому ви-
риву до Сталінграда, со-
там був нанесений вели-
кий удар, після
якого протизник адригав
в останній смертель-
ний бій, щоб хоч як де-
що віддавити свій
пошкодження.

ІДЕАЛ І ЗДІЙСНЕННЯ

Геббельс
мовляв
юнацтва

утворився земельний фонд у
1.700.000 гектарів.

У результаті меліорації здебільше нових 2 мільйони гектарів осушення берегів—100.000 гектарів придатної для посівів землі. Таким чином, створено 400.000 нових селянських господарств.

Якщо діти якогось селянина не мають змоги одержати земельну спадщину від батька чи з земельного фонду, або не хочуть господарювати на землі, то їх вивчають якіксь інші професії і вони дістають із господарства відповідну грошову суму.

Земельна власність — це тільки право, але й обов'язок селянина. До цього обов'язку входить і виховання дітей, відповідальність за розумне та продуктивне господарювання.

Добробут і високий культурний рівень німецького селянина — це доказ того, що націонал-соціалізм правильно розв'язав селянське питання в Німеччині.

(O₃Д).

господарська виставка

Київ. Кілька днів тому генеральний комісар Зейцнер в присутності представників армії партії відкрив першу ремісничу господарську виставку

господарське відбудову в ге-
неральні округи Дніпропет-
рська. Експозиції речі і товар-
якого роду, виготовлені в ту-
тешах підприємствах, майстер-
нях і місцевих кустарни-
ках, також домашніми робітниками
товариствами, демонструють чіт-
ку організацію і німецьку волю до
відбудови в областях, недавні
відірваних від совітів і зазна-
вши щеки від військових да-

П. С.

Незабаром після того, як націонал-соціалісти взяли владу в свої руки, Д-р Ляй за дорученням Фюрера, створив націонал-соціалістичну організацію «Сила з радості». Ця організація, якій сьогодні зарплатив увесь світ, за час свого існування зробила дуже багато доброго для трудящих Німеччини. Її окремі відділи: «Подорож, мандрівка, відпустка», «Культурна громада», «Німецька народна освіта» і «Краса праці», своїми назвами свідчать, як шляхом ідуть і змигання, щоб збити крампи і багатини життя трудящих Німеччини. Число учасників організацій не тільки зросло — величезно зросло.

Не. Отже й справді народна німецька організація здійснює свої ідеали й прагне до повного об'єднання німецького народу.

Літературна конференція в Токіо

ТОКІО. Перша Велика азійська літературна конференція, яка мусить бути першим кроком у процесі розвитку культурного зближення східноазійських націй між собою, відкрилась в Історичному імператорському театрі Марундучі. При святковому відкритті були присутні понад тисячу письменників та гостей заїмаєвоних у відживленні східноазійської культури. З 78 письменників, які репрезентують країни Велико

П. С.

Азії, 6 є представниками Манджю-Го, 15 — Китаю та Внутрішньої Монголії і 57 — Японії. Свято відкрив японський прег.

(ДНБ).

Десять заповідей Іспанця

М А Д Р І Д. 19 листопада.
Іспанська Фаланга випустила
лістівку, в якій перелічуються
"10 заповідей доброго іспанця
в його ставленні до війни":

1. Підкоряйся Кавказько.
 2. Пам'ятай, що Іспанія — тоталітарні держава майже тепер загальною метою — триумф справедливості.
 3. Не забувай, що найкращий Іспанець той, який б'ється на Союзі.
 4. Не поширюй невільних чуток та наклепів, бо і злочинно пускає в світі англієська таємна служба.
 5. Не забувай — за все погане, що мусила пережити твоя батьківщина, відповідай тільки Визволенням.
 6. Щодня згаду про Гібралтар і поклоняйся, що хочеш здобути його назад.
 7. Перекопувай свої труни, що комунаїзм і англійський капіталізм — одні й те саме: механізація життя.
 8. Якщо в твоїй присутності хтось намагався вийти з марксизму і демократії, то мушкетеро виступай проти цього брехливого твердження.
 9. Дбай про те, щоб твої діти не переживали, як ти, ганебних часів, коли Іспанія була колонією жидів і масонів.
 10. Ненавиди Англію і жадий англієць.
- (О. Ф.)

P. B.

Невеличкі епізоди великого бою на південь від Ладозького озера

(П. Ф. С.) Це була агонія
советських дивізій, які з ди-
вольською силою на невеликому
просторі прорвали німецькі обо-
ронні позиції. Але потім стався
перелом, який їх самих поставив
у безнадійне положення.

Частина, які прорвалися
були оточені в фланс советсь-
ких ударних дивізій узяти і
валізи лешата групами німців
кот армії. Від світанку до нас-
тупу темряви німецькі бойові т-
ви випускали ескадрилі літа-
чів кидали бомби на оточені с-
ветські частини.

Другого дня день ми мал
можливість бачити дію німецької
бомб і могли таерзою одніювати
те, що ховалося від наших по
глядів у димовій завісці й чад
Сяє сонце. Воно-вітніне ко
раства, посилює жалювну картин
бою. Нже п'єсда деітських с
метрів шляху починає прагніч
вати приторний трупний запа
Запах ставоватися все біл
постеріями. Мізерні смужки тра
ви набрали чорнококоричне
відтінку. Через кожний метр
ведки надлиг крові. Ось
розірваних на шматки гілків.

від бомб Стежка робить повороти і виходить на луг, східня частина якого оточена вузькими струмком. На лузі—залізані в позиції совєти. Тільки декілька невеличких укріплень ще ціліші—робити бомбами та гранатами. Біля входу в укріплення і навкруги воронки лежать убиті червоноармійці. Іх так багато, що навіть трудно порахувати.

Шлях іде до „електро-прос-
ка“ — звукової дотримайся бі-
залізанчової лінії, яка бі-
єдиним орієнтувачим пунктом п-
наших повітряних нальотів.
Майже три години ми іде-
мо густим переділком, весь ч-
мою значених військових м-
теріалів, увесь час мимо т-
нів. По боків просіяв леж-
небездатні танки, розбиті п-
танкові гармати всіх калі-
і трупи.. знову й знову г-
тротуалі

Що через декілька сот м
рів—схил. Танки й танко
гармати, гранатомети валют
в страшиному безпорядку.
52-тонні танки кинуті си
бомби в Шугас у велику вор
жу. Безпорадно двалиться в

Лише декілька кроків, і знов перед нами залишені позиції со-
ветів.

Покриті деревом і землею бункери обвалились, земля вся порита бомбами й гранатами. Чорні пеньки дивляться небо. І скрізь лежать обгорілі та розірвані на шматки люди та кі тіла.

У східній частині—густа, я
первісний ліс, гушавина. Ми
розсуваємо гілля, у трудом пр
кладуючи собі дорогу. Від тог
що ми тут бачили, у нас пох
лодо в серці: являв і впопер
дежали навзруж солдатів. В
бузи перев'язані й убиті пос
різом у голову. Так позбавили
совети від своїх ранихих, які
не бачили вже вихід із жал
ного пимедького оточення. Нею
ський спосіб—пещидити й бо
поімичних людей.

Можна намалювати ще багато життєвих картин з цього бою, на невеличкому просторі якого сотні загиблих 28.000 мертвих, картин, які гозорять про нещадну жорстокість цього бою...

P. B.

Гербельс
мовляв
юнацтва

25 жовтня Рейхс-
Гербельс урочисто від-
крив виставку на
цей рік, що починаєть-
ся з теренів Німеччини.
У керівник юнацтва
вкреслив голо завдань,
які виповнити молоді си-
мультанний час. То-
му Х-р Гербельс, звер-
нувшись до батьків,
міністр підкреслив, що
мається не лише до мо-
лоді, а й через голову молоді,
яка юнацтва пабуває
у значення під час вій-
ни. Менше правильно зро-
зуміли Х-р Гербельс,
якому говорили для мо-
лоді. Ми буди
мо молоді, коли змалалися за-
вжди рід вивісних керів-
ників. Югенд", на чолі
керівників керівником,
під керівництвом потаби
пів і слухали наші зак-
ри. Молоді Німеччини.
як побудує, бо мали мо-
ли мали також молоді,
як побудує".

Г.Г.

щні редактори
на Україні

звернення Рейхсмі-
дла України 16 ре-
дакцій німецьких газет,
організаційних бюро при-
няв Рівного. Шеф пре-
схоскомісаріату вітає
їх. Після прийому Ре-
хсара Коха редакто-
ри докладали розмову
регіонпрезидентом
мієм. У Дубенській та
німецькій округах пред-
ставили німецької преси
нагоду докладно оз-
начитися з працею ні-
мецької цивільної влади
в відвідин м. Луцька,
декі гості виїхали в
рож за маршрутом:
Січеслав, Кривий Ріг
оляв та Вінниця. Ці
безпосередні спосте-
ження німецьких журна-
лістів над життям України
роботою німецьких уп-
рав безперечно влізть
в нових статтях і на-
зак у німецькій пресі.

формаціонес" про
нію та Португалію

АДРИД. Іспанський час
"Інформаціонес" з
оду виданого в Іспа
секрету про частков
ізацію пише так
іа та Португалія бул
іші націями в Європ
ісі не мобілізувались
іші нації вже кільк
і, як мобілізувал
іовіків, здатих по
іброю. Ця мобіліза
ікого не мінше в до
іришньому ставляю
іа. Але скоріше др
іа інако його.

Борьба з сипним тифом

М. Солдатенко.

підкреслити, що Данія на той час
була в союзі з Московщиною
тому таке висвітлення є тим біль-
ше об'єктивним свідченням
факту, що Україна з погляду
культури й побуту була такою
ж частиною Заходу.

Це — уривки із спогадів. У них є ще багато цікавого про українців і про москалів. Треба ще

Недавно криворізьський український драматичний театр ім. Копляревського відсвяткував річницю свого існування. За рік театр дає біля 200 вистав. Віддали його понад 70 000 глядачів.

Тож на початку цього року німецькому прокурору Морелеві пощастило виграти порошок проти вшей. «Якщо мені вдасться зловити вошей, я тим самим досягну дві цілі: поперше буде вигублена вечність, що так докучає людям,

Цей препарат має до-
наслідки: зовсім не-
ливий для людян, не-
разом нищять гнид—
вошей.

Тим часом при допо-
дого нового засобу ро-
цього відновлюються
них областей і най-
ших розмірах і доса-
дуже добрих на-
Тим самим проф. Мор-
знайшов засіб звы-
населення сходу від
знів, що мучать лю-
ширять пошесті.

... що перед війною не м
ше, ніж 50.000 мексиканців
ли з ловлі мух. Мухи виво
лися та продавалися до зоо
гичних садів та акваріумів.

...що папуаси носять,
прикрасу до вух, корону
дерева або з бамбука, в
воин ховають свій тистий

по райуправлінню старшини Конотопського району
від 28 листопада 1942 р.

Для забезпечення нормального руху населення по вулицях та пішоходах, з метою застереження можливості небезпеки руху під час гололеду, наказую:

1. Відділу міського господарства, всім установам, підприємствам, домогосподарствам та квартироулагодителям м. Києва та околиць щоденно до 7 години ранку очищати від сміття двори й поспинати піском або золою тротуари в районі розмішування будівель та подвір'я, що знаходяться в їхньому користуванні, а також відкидати сміття з половини проїжджої дороги проти свого двора.

2. За невиконання цього наказу на винних буде на-
дано адміністративне стягнення й штраф до 500 крб.
3. Контроль за виконанням цього наказу покладено
на всіх міських господарств й органи поліції.

Старшина Конотопського району КОВТУН

Доводиться до відому населення м. Констанца, яке працює в будинках відділу міського господарства (бувний житловий), що термін сплати квартирної платні за 1942 рік закінчується 5 грудня 1942 року.

А тому всі квартиронаймачі повинні внести до квартироуплату до 5 грудня 1942 року, після цього терміну на подальше буде накладатися пеня від суми квартирної плати в розмірі п'яти відсотків від суми квартироуплати, яку не сплачено до 5 грудня 1942 року, позбавляють права вступати в квартиринік після військовий господарства, а заборгованість до 5 грудня 1942 року.

Відділ міського господарства.

Доводиться до відома населення м. Конотоп, що реєстрацій ордери на г. родні ділянки землі записані в 1943 році, а тому попереджується, що всі користувачі земель не зареєструють своїх ордерів до 6 грудня 1942 року, інакше вважатимуться за вилучених з м. Конотоп або за тих, які відмовилися від користування землею в 1943 році й їхні ділянки будуть вилучені в розмісті.

«За часів більшовицького напу-
вання найбільше несправді в ста-
ханівщині», — сказав прибулий із
Смолеської області іжк. Яків
Сергійович К. — «Багато тяжко-
го було в нашому житті під
«судом сталінської конститут-
ції», але краще чи можна собі
уявити важче ядро, ніж була
стаханівська система.

[illegible]

Тепер я вже три місяці працюю в Німеччині (Вестфалія). За цей час придбавши до всьо-

го, порівнював та передумав.

Правда, в Німеччині також швидко працюють, про що свідчать збільшені виробів. Але як тут досягають таких високих надбавок? Замість вичищення в робітників останніх сил, німці підвищують рівень продукції різним вдосконаленням, удосконаленням самих процесів роботи, встановлюють кращі умови праці і т. ін. Крім того, в Німеччині встановлено, що робітник підприємства часто заходив до одного відділу фабрики й там шість мігів та оброблював. Як виявилось пізніше, на підставі цих обрахунків, токарні станки (верстати) було пристосовано так, щоб робітник мав змогу працювати на цих верстатах сидячи.

Мене, советського інженера, дивувало, що він зробив це без проволікань і зайвих балачок. Бо й справді, про це не дебатували на зборах, не писали в газетах, нікого особливо не хвалили та не погрожували. До того ж (і не тільки мені особливо цікаво)

ливим) ніхто не наказував це робити — поліпшення зроблено внаслідок внаслідок глибокого переконання, що трудовий діє. на його потребу в засвоєнні.

Такі звичаї властиві Німеччині. Тут перш за все стараються полегшити робітникам працю. Ясно, що для робітників дуже важливо, як він цілий день працюватиме; стоячи чи сидючи. Заощаджуючи силу сидінням, робітник може взяти та краще працювати. Ось, таким чином високої продукції.

Отже, як бачимо, досягти зросту продукції легко: вистачить лише створити сприятливі умови праці. Але наші совєтські володарі не здібні були подуматися до цього.

Вона вважала доцільнішим ви-
снажувати робітників різними
організаційними системами — робітни-
ка не вважала людиною.

В націонал-соціалістичній Ні-
меччині хвороба робітника сто-
їть на першому місці, бо тільки
при сприятливих умовах ві-
дбувається виробництво. Ві-
дбувається виробництво, а
здоров'я людини та її
продуктивність, яку а бачу в німеччині
ніхтують.

наслідок величезних втрат большевики зменшили свої атаки. Великі бої на південь від м. Калініна та біля оз. Ільмень. Бомбардування ворожих автоколон у Кіренаці.

ВІЙСЬКОВІ ЗВЕДЕННЯ

3 ГОЛОВНОЇ КВАРТИРИ ФЮРЕРА:

2 грудня 1942 року

З'єднавши німецьких штурмових та винишувальних літаків у західній частині Кіпріаї, спричинили британським військам значні матеріальні втрати. В Тунісі німецько-італійські сили перейшли до контратак та відвоюювали ворога за декілька паселення пунктів. Були взяті багаточисленні полонені. Нарешті німецька армія була розбита, знищено 9 півсотень перемі. Німецькі винишувачі без власних перемі оббили 8 британських винишувачів.

Над морською областю біля Англії та на просторах забитих західних берегів британська авіація в повітряних боях втратила вчорашній день 7 літаків. Всі німецькі літаки повернулися назад.

3 грудня 1942 року

військ. Звищено 106 бронемашин противника.

На Людовитому морі скупчення советських військ були розсіяні, місто та гавань Мурманськ та Кола тяжко пошкоджені. З 11 по 23 грудня знищено 309 советських літаків, з них: 220—під час повітряних боїв, 71—за підмогою артилерії авіації та 15 були обстріляні зенітним вогнем з решту робито на землі.

Під час місцевих боїв у Тунісії було взят
200 полонених; 34 бронемашини та 6 танків
були знищені.

Німецький підводний човен у Середземному морі потопив влученням торпеди один британський крейсер.

Біля алжирського побережжя влучення бомби був знищений британський винищувач. Британські бомбовози в ніч на 3 грудня проводили наступ на західній Німеччині. Деяких міських Рейнської та Майнської областей завдяки скинутим бомбам були пошкоджені будинки.

На південному березі Англії німецькі в
п'яшувачі вдень обстріляли залізничні лі
та розташування військ.

*БЕРЛИН. 13 грудня. В понеділок

Особливо успішна була діяльність з'єднань німецьких винищувальних літаків, які, не зважаючи на важкі атмосферні умови, знищили 59 більшовицьких літаків. Із них 8 ворожих літаків збито зенітно артилерією авіа-

Тижний настул большевиків
південь від Калініна та
Торопця також був відбит.
При цьому большевики втратили
70 танків, які влученим протанковим гармат були знищені
або приведені до непридатності.

ПЕРЕРВАЛИ
ДИПЛОМАТИЧНІ
ЗНОСИНИ

ВІСНІ. Як офіційно повідомляється, Канада й Мексика в вік на 10 листопада перервали дипломатичні зв'язки з Францією. Через те, що Канада не має ніякого дипломатичного представництва у Вісні, про розрив відносин було повідомлено французькому послу в Канаді. Мексика повідомила про розрив відносин через свого представника у Вісні.

П. С.

Φ. 11

розливе стачиває. Коли той зник, а море
В районі озера Ільмена з'явилася палітурка

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ ВОГНЕМЕТНИЙ ТАНК

(Н. С.) БЕРЛІН. У Ставінграді, в якому з 24 міських округів 22 знаходяться в німецьких руках, німецькі гренадери випустили першим вогнем своїх важких піхотних гармат багато численні мортири противника та важкі гранатомети. В боротьбі проти сильно укріпленої групи будівельників дії викликав введення у бій новий вогнеметний танк. Ця нова зброя має променевий підйомний стовп, який потрібно рухувати в усі бoki, і він кидатиме вогонь на висоту 5 і більше метрів. Власне, танк озброєний захищає огнем від нападів противника. Завдяки туманним сваркам, які випускаються із середини танка, він може із швидкістю на протязі однієї секунди сховатися в полі диму ворога. Після короткої атаки на велике сполучення будівель у Ставінграді все це укріплення, яке на протязі декількох днів усердно захищалося, було охоплено пожегою з усіма ворожими гарматами та гарнізоном. За допомогою вогнеметних танків німецькі гренадери проникли в укріплення й здавали більшовицький опір.

Зав'язті бої біля озера Ільмень

ДНБ. БЕРЛІН, 1 грудня. На північній схід від озера Ільмень також 30 листопада тривали зав'язті оборонні бої. Большевики атакували німецькі оборонні лінії приблизно 40 танками та великими з'єднаннями піхоти. Однак, ці наступи відбито зосередженим

вогнем легкої та важкої піхотної зброї. На суміжних відтинку совети намагалися провести наступ. Також тут наступав ворог заломалися, ще поки большевики досягли німецьких станових. Втрати ворога були високі. Знищено 26 танків.

Антисоветська змова в советській Вірменії

Стокгольмський кореспондент італійської газети „Стампа“ повідомляє, що з'явлено з одержаними в Москві повідомленнями 8 вищих чиновників советської вірменської республіки, в тій кількості й заступ-

ник народнього комісара земельних справ, які були обвинувачені в змові проти советського уряду, були арештовані й страчені в Єривані.

„Н. С.“

Політика Венгрії

Венгрийський міністр-президент Каллай виступив на конференції урядової партії промовою, в якій сказав, що основи внутрішньої та зовнішньої політики Венгрії залишаються незмінними. Основним принципом венгрийської зовнішньої політики являється непохитна вірність та співробітництво з нашими союзниками. У внутрішній політиці Венгрія прагне внутрішнього миру, від якого залежить майбутнє нації. В дальніший свій промови Каллай повідомив про підготовку законопроєкта про податок на життє-

ське майно. Зрозуміло, що більша частина військових витрат повинна впасти на тих, які до війни користувалися більшою частиною народних прибутків. Уряд буде всіма силами прагнути до того, щоб командні пости в народному господарстві перейшли із рук жителів у венгрийські руки. Уряд не потерпить, щоб жидівство в епоху своєї катастрофи продовжувало розбещувати та розкладати маси, як воно це робило під час свого панування. А тому уряд оголошує жидівству війну.

„Н. С.“

Політика Болгарії

Болгарський король Борис виступив з тронною промовою перед IV сесією 25 „зібрання“. Зовнішня політика країни, — сказав король, — цілком визначена в ці часи, що вирішують її долю. Її буде запроваджено рішуче й послідовно в напрямку, накресленому в пакті трьох та в антикомунітерівському пакті. Це —

політика тісної співпраці й дружби з Державами Осі та їхніми союзниками.

Словена віри в ідею розбудови нового європейського ладу, який принесе нам тривалий справедливий мир, Болгарія з глибокою впевненістю співпрацюватиме для здійснення цієї ідеї.

„Н. С.“

6 мільйонів безробітних

СТОКГОЛЬМ. Як повідомляють репортери з Вашингтона, особистий радник Рузвельта Гаррі Гопкінс у межах своєї промови застерігав у війні робітників повисли бачи протестувати, що теоретично у США ще є 6 мільйонів безробітних. Це ствердження дає прекрасну ілюстрацію до

відповідних абзаців останньої промови Форера. США, які мають велику сировинну базу, великий економічний талант, самі майже після року війни ще не спроможні усунути безробіття в країні.

ф. 6.

Обіцянка — цяцянка

Викликаний до Вашингтону американський посол Стендлей висловив на прийомі представників преси твердження про розбіжність думок Советського Союзу та США. Ще раніше, перед від'їздом з Москви, Стендлей заявив, що від'їзд його до США викликаний необхідністю з обіцянками для СССР і тому він не уявляє, як далеко можна йти назустріч вимогам советського уряду.

Совети явно незадоволені з постачання, але, — заявив посол, — мені невідомо, чи зможе Америка збільшити допомогу, бо це залежить від невідомих мені внутрішньо-американських обставин.

Деякі особи в Москві, імена яких посол відмовився назвати, назвали йому, що махінації США з поставками тепер цілком аспі.

Роздуртвання советського уряду стане зовсім зрозумілим з матеріалів, опублікованих в „Нью-Йорк“.

Стара тема набуває, завдяки цим запізнілим інформаціям, зовсім нового значення.

Як з'ясується, США обіцяли поставити Советському Союзу до 30 червня 1942 року на один мільярд доларів військових матеріалів. Одразу ж виникли суперечки, хто має перевозити ці матеріали через моря та океани? США вважали, що вони зобов'язані поставити ці матеріали лише до одного з американських портів. Тому наприкінці червня по склепах американських портів накопичилося до 80% товарів, призначених для Росії, більшість з яких ще й досі чекає на відправку.

Якщо до цього додамо, що за званням представника морського міністерства США капітана Леветта 50% надісланих до СССР транспортів загинуло, стане ясною велика розбіжність між обіцянками й дійсністю. „Обіцянка — цяцянка, а дурневі радість“. Пригадаймо, як справді раділи минулого року в Кремлі.

„Н. С.“

Іспанський протест у Вашингтоні

Іспанський уряд оголосив протест у Вашингтоні з приводу згадки деяких американських газет, які твердять, ніби німецькі підводні човни мають опорні пункти на Канарських островах, одержують там привітанн від Іспанських пароплавів та повідомлення про рух суден противника. Іспанія, — говориться в протесті, — вже неодноразово шляхом безперечних доказів відкадала подібні твердження.

„Н. С.“

Військові маневри в Іспанії

МАДРІД. В районі Вальєрої закінчилися багатоденні військові маневри. Маневри, виконували військом усіх видів зброї, мали за мету випробувати обороноздатність іспанського війська на випадок десантної операції. Наслідки маневрів, у яких брало участь багато офіцерів генерального штабу, характеризують, як дуже задовільні.

Брак тоннажу.

Я думаю, Уїнстоне, що тут нам не буде добре. Нама піти в африканську війну буде нам коштувати дуже дорого.

Стратегія Черчілля

Як повідомляють американські газети, австралійська преса вважає Австралію покинутою Англією на поталу й піддає різкій критиці діяльність британського уряду. Особливо дістається самому Черчіллю. Так, найбільш розповсюджений у Австралії щотижневик „Бюллетень“ пише: „Всі походи Черчілля, починаючи з Галліполі й до теперішнього часу, відзначаються однаковими недоліками. Всі вони відрізняються недостатньою оцінкою противника, поганим розумінням найвищої військової думки й у наслідок цього — нестачею сил і зброї, направленням на досягнення мети. Все це має наслідком великі втрати, які автор даремно намагається прикрити палкою

красномовністю й хитрою поясненнями“. Після падіння Сінгапура той же журнал писав: „Може бути, що Черчіль є раз найбільш красномовним оратором у світі. Але в той же самий час встановлено, що він є самим поганим стратегом. Стратегічне керівництво та командування військами повинно бути раз і назавжди взято з його рук, бо найслабша імперія не зможе пережити воєнних методів Черчілля, якщо він „залишиться до кінця“ війни повновладним диктатором“. Не менше різкою критикою засуджує газета „Антоні Ідена“, „самого невідомого, якщо не самого поганого міністра в іноземних справах, якого коли-небудь мала Англія“.

„Н. С.“

АДМІРАЛ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ:

„Стратегія німецьких підводних човнів добра“

(Н. С.) ЛІССАБОН. Величезні труднощі, які переживали успішній діяльності німецьких підводних човнів, описується адміралом Сполучених Штатів у журналі „Нью-Йорк“. Він підкреслює, що англо-американці, як і раніше, знаходяться в стані боротьби й бояться, що наступ флоту проти держав осі буде взагалі неможливий. Адмірал Сполучених Штатів пише буквально слідує: „Німці“ мали чудове вміння знаходити вогонь у воді підводної війни. Їхня стратегія добра. Вони випускають вигідні позиції для нападу й приводять караван суден у такий стан, що ніхто не захищається для потоплення. Німці розвивали в себе свої методи нападу й перш за все збільшили швидкість своїх підводних човнів“.

Парламентська поразка Рузвельта

МАДРІД. Законодавча комісія конгресу відкачує клопотання президента Рузвельта дати йому на час війни необмежені управноваження в певних випадках. Таким чином, Рузвельт і члени американського уряду зазнали першої парламентської поразки після успіху республіканців на останніх виборах.

Положення в Чункінгу

Із Токіо повідомляють, що у відповідь на вимогу Чан Кай-Шека до допомоги від Америки, яка була передана Рузвельту через Біллі, Вашингтон став вигідно передавати повітряних сил Чункінгу американському командуванню. Чункінг повинен також надати Америці можливість привести на користувачів цивільним повітряним транспортом на 30 років. 100 дивізій армії Чан-Кай-Шека повинні заохотитись під американським чи американським командуванням, при чому, Англія повинна бути розділена на Китай позинувати бути розділений на сферу впливу, при чому, Англія повинна підняти західну частину Китаю, СССР — північно-західну, а Америка — центральну.

„Н. С.“

Українці та українки!

З безкінечних листів, що написали вам з Німеччини, виші брати й сестри, ви знаєте самі, що там вони працюють не як раба чи полонені, а як вільні люди, подібно німецькому робітнику та його умовам життя. Німеччина не має необхідності тримати рабів: Німеччина — це не Сибір і не Урал, німецький нарід, як найбільша культурна нація світу, поводить з народами, які борються з ним за перемогу, гідно й пристойно.

Якщо спочатку й були деякі недоліки, то це лежить не в німецькому керівництві й це було цілком зрозумілим при свого роду веденні війни і до цього часу ще ні одною нацією не створено організації по справам праці. Німецьке керівництво намагалося покращити умови робітників зі Сходу в Німеччині. Фюрер Адольф Гітлер і Рейхсмаршал Герман Герінг, дякуючи своїй великій доброті та людяності, дали за старання більшості частин наших земляків такі наступні права:

Покращення зарплати.
Урівняння норм харчування з німецьким робітником.
Запорука допомоги рівним на батьківщині.
Можливість поштового зв'язку з рідними.
Переписка газет на рідній мові, радіофільмів з метою культурного проведення вільного часу.

Українці! Слідуйте прикладу ваших братів та сестер, які вже давно туди виїхали. Лише там вам відкриваються очі, як погано поводитися з нами жидо-большевики. Але перш за все, ви зможете там своїми руками допомогти в досягненні великої кінцевої мети: знищення большевизму.

Українці, українки! Не чекайте більше! Зголошуйтеся до найближчих місць по вербуванню до Німеччини!

Громадський будинок є центральним пунктом усіх громадських міроприємств. Вдень у цьому саду знаходяться вітні гірники.

Поїдемо в Німеччину слави й волі добувати!

Щодавно на одній бі, належить краще майбутнє, а не там, хто спокійно висиджується й чекає результатів цієї боротьби. Нам, українцям, німці поставили одну вимогу — працювати й тільки працювати. Виконуючи це, тисячі й тисячі українських робітників і робітниць на заклад німецького на роду добровільно й з радістю поїхали до Німеччини, щоб допомогти там найкращим у світі робітникам для вигару цієї тяжкої, але кінце потрібної війни. Про їхню працю й життя нам відомо. Там українці не тільки користуються правами нарівні з німецькими робітниками, але багато й багато навчаються від них. Тут, у себе на батьківщині, українці прагнуть якнайшвидше відбудувати зруйновану большевизмом країну.

Між іншим, слід відмітити, що в м. Конотопі та навколишніх його селках люди, які вагаються, чи їхати до Німеччини, чи ні? Звичайно, на деяких людей впливають різні жидо-большевицькі чутки. Але ж чи можна їм вірити? Хіба ми ще й досі не переконались за 25 років, що жидо-большевики жовуть тільки брехнею? Той, хто вірить і зараз цим чуткам, є не більш, не менш, як прихильник жидо-большевизму й йому не повинно бути місця у нашому середовищі.

Ми знаємо, що український нарід любить і шанує працю. Він не слухатиме большевицьких брехань, а разом з культурним німецьким народом творитиме нову Європу. Особливо, це стосується нашої молоді, бо їй належить майбутня. Нещодавно, розмовляючи

Українці!

Понад 500 000 українців працюють у Великонімеччині.

А ВИ?

Також негайно зголошуйтеся до вербувальної комісії, яка міститься по Варваринській, № 12.

ПОТЯГ ДО НІМЕЧЧИНИ ВІДХОДИТЬ ЧЕРЕЗ ДЕКИЛЬКА ДНІВ.

Німецьчина закликає ВАС:

Ідьте до прекрасної Німеччини!

про Великонімеччину з одним літнім українцем, він сказав: «Я дивуюсь, чому в такий гарний час багато нашої молоді ніде не працює тої, коли Німеччині потрібна кожна робоча одиниця. Не дивлячись на свою старість, я б мені дозволили, я з радістю поїхав би туди й ще як би гарно працював!»

Слід сподіватися, що через декілька днів на пероні станції Конотоп зову буде весело, зову залучать радісні українські пісні. Молоді хлопці й дівчата виїжджатимуть на працю до прекрасної Великонімеччини!

ДОСИТЬ ВАГАНЬ!

Мабуть не було ще в історії жидо-большевицької війни такої великої нагоди, коли б українці та жиди могли позбутися жидівських лабетів, як за роки совєтської влади. Та мабуть ще ніколи й не знали такого жидівського насильства на Україні й таких широких привілеїв, які вони мали протягом чверті століття.

По селах України відверто говорили, що жид уже остаточно змістився на плечі українців. І, як здавалося, що ніякого просвітку вже немає на злізнення. Жидівське ярмо, міцно сковане за допомогою «мудрого» Сталіна, здавалось назавжди повисло на шийх безпомічних людей.

Чи була ж справді змога скинути це ярмо без сторонньої допомоги? Тисячу разів ні! Той, хто лише подумав про це, його чекали дадські табори, а згодом й ворон кісток напад не заносив. Але ж які постанали тепер перед нами, українцями, питання? Божий, в кого є совість, сам собі повинен дати справедливу відповідь.

Ми, українці, ждали випасти з жидо-большевицької тисноты. Ждали! І цей довгожданий час наближався. Передово Європа подала нам, українцям, свою братню можливість руки. Розгорілося нічне таке ярмо, жиди із своїм ставленням і «мудрим батьком народів» Сталіном довелися потіснитися на схід.

Але чи досить того, що вони потіснені на схід? Далеко ні! Їх треба знищити. Проте, жидо-комуністичний паразитизм живучий від усяких паразитів і щоб його остаточно знищити, треба прикласти згуртованих сил. Не можна знищити лише красномовними словами, потрібна праця. Передусім, потрібна повторна праця в самій Великонімеччині, де кують зброю і шаста візнями народом Європи. Сотні тисяч свідомих українських робітників

чесно відгукувались на заклик Великонімеччини й уже працюють разом з німецькими робітниками на фабриках і заводах у Німеччині.

Але багато ще є таких українців, які мають властивість легко забувати те, що вони бачили два роки тому. Не слід думати, що перебудова Європи може пройти за одну ніч. Можливо, проснувся вже й нова Європа! Так лише гадали жидо-комуністи, що варто двох-трьох пострілів і світова революція загорілася й капіталізму — немає, націонал-соціалізму теж немає, лише червоніє п'ятикутна зірка на всій земній кулі.

Можливо, що так би й було, коли б Великонімеччина виступала лише промови й не працювала. Як бачимо, що цього не сталося. В дружній праці німецький нарід знайшов собі порятунк. І не лише знайшов собі, ба, навіть спроможний став подати допомогу й іншим народам!

Німеччина закликає й нас, українців, до праці, передусім, до праці у самій Німеччині, й ми зобов'язані дружньо відгукнутися на цей заклик. Відгукнутися не словом, а ділом.

Отже, до праці у Великонімеччині, де кують могутні зброю і разом з тим шаста народи! Бо лише там, у Великонімеччині є змога кувати той меч, який розбиває кайдани й забезпечує волю народам на тисячоліття.

Щасливої ж дороги тим, хто їде до цієї чудової країни, хто усвідомив собі ті завдання, які поставили перед новою Європою, перед трудовим людом. Невиснажливість німецького фронту і дружна праця в тілу є запорукою остаточної перемоги над злешим пороком людства — жидо-комунізмом.

Г.

нажем товарів, що примували в ССР та інших країн. Оже, становили англо-американців з кожним днем гірше. А як же справа в ССР? Починаючи з 1935 до 1937 років, відчувалося деяке процвітання щодо забезпечення населення необхідними товарами. На підставі цього советська пропаганда почала гавкати на всі лади, що, мовляв, у той час, як капіталістичні країни охопила криза, наша країна розвивається на всю широчину. Так, це був лише привід для більшовицької агітації.

Починаючи з 1937 року, союзи майже повністю перебудували свою економіку на військовий лад та посиляли розвиток військової промисловості, внаслідок чого стала відчутною велика нестача товарів народного прижиттє, яка з року в рік перетворювалася в загальну нестачу будничого. Останні роки криза явно відчувалася, продовження капіталістичним, безробіття в ССР Чому?

А тому, що в ССР робітники стали справжніми рабами. Або ж на виробництві, хоч і зарплата, або ж у торгівлі. Але й при цих умовах останні два роки по неофіційним підрахункам внаслідок переходу з підприємства на підприємство безробітних налічувалося понад п'ять мільйонів, не беручи до уваги величезну кількість студентів, які внаслідок непомирної платні за вивчення книг та техніку, інститутів, університетів й зовсім не бралися до роботи.

Після того ж, як паробили десятки тисяч „перехованих“ самолітів, Молотов у одній з своїх доповідей хвалював залізницю: „Тепер ми можемо говорити в деяких державах іншою мовою, а якщо буде треба, то й по телеграфу“. Інакше кажу-

чи, мовляв, уже готові по-мірятися силою з будь-яким во-рогом, або, конкретніше, ми вже повністю готові до нападу на будь-яку країну. Це підтверджується тим, що на початку 1939 року ССР напав на мілітаризовану країну — Фінляндію, а далі настало посилене готування до нападу на Європу. Але... Європа не Фінляндія! Якщо в боях з героїчним фінським народом совети втратили частину своїх хижачьких аубів, то в борні з Європою остаточно їх розгубили.

Таким чином, замість того, щоб через війну вийти з економічної кризи й одкровенно загартувати свій до лабет, Сталін потрапив у безпоміжне становище. Втративши більшу частину советської промисловості, а також найхліборобніші області, не можна вже говорити про кризу. Не можна говорити також тому, що це вже не економічна криза, а просто крах советської держави, над рештками якої нависла голодна смерть, гармидер і безладдя.

Параду з тим, ми бачимо, як з кожним роком зростає економіка Великобританії. Англо-советсько-американській коаліції не вдалося створити такого міцного блоку, який би зміг задушити Німеччину, як тадаши воля. Це зайвий раз є доказом того, що тільки там існує порядок і зростає міць, де панує дисципліна й соціальна справедливість, де під словом „капітал“ розуміється людина, нація.

На закінчення ми можемо погодитися із прогнозом Сталіна, що з північної кризи англо-советсько-американській коаліції буде занадто важко випутатися, в яку вони потрапили.

С.

ЗМІНИ

В АНГЛІЙСЬКОМУ КАБІНЕТІ

Як повідомляє агентство Рейтера, Стаффорд Кріпс вийшов „за власним бажанням“ з військового кабінету і зайняв пост міністра авіаційної промисловості. Посаду Кріпса, що звільнилася таким чином зайняв Герберт Морісон, не залишаючи, проте, своєї попередньої посади міністра внутрішніх справ та внутрішньої безпеки. Ідею буде керівником нижньої палати, зберігаючи пост міністра закордонних справ, Левелін, дотеперішнього міністра авіаційної промисловості, призначено на посаду уповноваженого постачання в Вашингтоні. Полковник Олівер Стендлі перебриває від лорда Кренборна міністерство колоній. Лорд Кренборн удержує пост лорда-охорони печатки без посади в військовому кабінеті та зберігає пост голови верхньої палати.

„Г“

Погана курка несе погані яйця.

Сталін: Якщо ти мені не доставиш крапких яєць, ніж у Північній Африці, я зверну тобі ший.

Англія приймає на себе вину війни

БЕРЛІН. (П. С.) Англія, який вступає у війну, не бувши сам атакуючим. Ми відвертості передає, що Англія приймає на себе вину війни. У повідомленні стоїть дослівно так: „В 1939 році ми оголосили Німеччині війну добровільно, а не тому, що на нас вона напала. Ми були єдиним народом, крім французів, проти молодих народів.“

Японська перемога біля Читагонг

Розбито ворожий конвой

ТОКІО, 15 грудня. Під час несподіваної атаки на вельетський британський конвой, який зробив спробу висадити війська у Читагонг, у східній Індії, японськими одиницями авіації розбито великий британський і висадити війська на кордоні Індії та Бірми. Досягнуто нову блискучу перемогу, так звалив згідно повідомлення Дюбей, компетентний обсерватор у коментарі до звітності з головної імператорської квартири. Він сказав, що несподіваний нальот переведено у два різні дні, а саме: 5 та 10 грудня, так що під час цих нальотів затоплено, пошкоджено або запалено більше, ніж 21 британський корабель, збито 10 літаків та пошкоджено залізничні станції, а також великі наземні споруди британської портової бази. Британський конвой, якому японські літунські одиниці завдали нищівного удара складався з 40 транспортних кораблів, одного меншого крейсера та 5 канонерок. Японський повітряний флот, завчасно довідавшись про британську спробу десанту, завдяки вельетській ескадрильї японських бойових та бомбардувальних літаків, досягнув блискучої перемоги, не зважаючи

на сильний вогонь ворожої зенітної артилерії та опір британських винищувачів.

Обсерватор відмітив, що останній нальот виявив цілковиту беззастатність японської організації, яка вдаряє, що поля ворог міг робити спробу протинаступу. Але, що заслуговує на найбільшу увагу так те, що японські літунські ескадрильї атакують завжди лише ворожі військові об'єкти. І коли вони приносять смерть цим об'єктам, то японський повітряний флот веде таку політику, що має на меті не причинити індуському населенню навіть найменших втрат.

ФРОНТ ОБДУРЕНИХ

(П.С.) Плани противників держав паку трюх, на які вони покладали багато надій, цими тижнями (що від них вони чекали рішучої зміни) розвалилися на порох. Наші вороги сподівалися перед кінцем цього року чинити настільки міцними, щоб предмети напасті на держави осі по цілому фронту. Але в цього разу виразні ми, бо ми були й залишаємося міцнішими. Білязко тижнів тому, азійські напали на французької колоніальні володіння в північній Африці, але успіху не мали і головної своєї мети не досягли. Як видно з московської преси, совети вимагали утворення другого фронту в Європі. Росіяні дії в північній Африці не можуть замінити його. До того ж цей нальот привів до майже цілого вступу припинення англо-американського суднопротавства, необхідного до того, як відчайдушні чужаки Рузвельта в північній частині Тихого океану привели до контрфорсу. Це загрожало каральною експедицією. На боці держав осі — зламаний, у своїх

у таборі противника — багато розгартування й обурювання. Розгляньмо уважно, в світі сучасного становища, строкате товариство наших ворогів.

Передусім, з'єднані держави. Саме в ці дні, спадає на думку пророчество Вашингтона про те, як вони саа 90 днів проженуть Японію. Цими словами уорський міністр ЗДА Нокс виявив повне незнання справжньої ситуації. По той бік океану пішла Перл Гарбур, після переможного походу японців на Сінгапур, Малакку, Нідерландську Індію, Філіппіни та Алауту, повинні були зрозуміти свою помилку. Вона коштувала англо-американцям та їхнім друзям не тільки багатьох колоніальних районів, не тільки цілих арій. А саме внаслідок тяжких морських боїв вони втратили й дуже цінні з'єднані літаки. Лише через вісім місяців, коли на сцену в'їздива японська загрозла Австралії, ЗДА почала намагатися провести контрфорс у південній частині Тихого океану. Битва біля островів Санта Крус і великі бої на

у центрі уваги всього світу, показували зміну в даній фазі боротьби на Тихому океані. Санта Крус завдав нових, майже несподіваних ран, не раз уже потерпілому в цьому районі флоту ЗДА. У Вашингтоні, як і в Лондоні, висловлюють побоювання, що північно-американський тихоокеанський флот виведений з ладу на довгий час. Дуже стурбовані американці й тим, що після поразки їхнього флоту, суходільна армія ЗДА повинна сама провадити безнадійну боротьбу з противником, куди міцнішим і в чисельному і в матеріальному відношенні. В Англії гадають також, що дуже великі втрати північно-американських літаків змушують передбачати момент, коли при неможливості підняти підкріплення, цей єдиний паз ЗДА обернеться на мінус і встати на Гавадзіанарі стане неможливим.

Така ситуація на одному з найважливіших театрів війни. Не менш фатальна для Вашингтона і те, що внаслідок утравлення ним величезних втрат, йому перестала вистачати близьког

місяць і неповні повідомлення про них примусили цей народ не тільки скептично ставитися до свого уряду, але також відібрали у нього колишню упевненість, підтримувану давніми брехливіми повідомленнями Білого Дому про дієве співвідношення сил. Тепер хвилювання північно-американського народу ясно дається взнаки. Він починає передбачати кінце. А сфера дій такого передбачення — значно ширша. В країнах, більш зачеплених війною, як наприклад, в Австралії — народ обтежений ще більше. Нова поразка Рузвельта викликала нове хвилювання, а страх порода нові нападів на зовсім недостатній допомозі Австралії з боку ЗДА і військом і матеріалами.

По берегах Тихого океану живуть обурені і розчаровані люди. Але вони є не тільки там. Совети теж покладали частину своїх надій на ЗДА. В Москві визнають тепер, що Північна Америка вступила в Англію не мала змоги утворити другий фронт в Європі. Не секрет і те, що в північно-африканській епопеї Совети не обачають на

кають в Західній Європі.

Але англо-американські друзі кидали Москву на призовіще йв іншому життєво-важливому для неї питанні. Білі, в звіті про свою подорож, з великою відвертістю повідомили про відмову ЗДА допомагати союзникам, зокрема Советському Союзу, і англіїські газети ствердили це. Так, за „Дейлі Експрес“ всім відомо, що ні ЗДА, ні Англія не виконали обіцянок, даних ними Молотову. Ці обіцянки стосувалися другого фронту і поставлення, яке, каже, виправдується, та зета „Через непереможелі обставини було далішого меншам“ ніж хотіли б. Англіїські газети не можуть замовчати й того, що і так вже мали постати після потракту авантюри в північній Африці скоротяться ще ближче.

Векселів на майбутнє, про які постійно каже англійська та американська преса, тепер більше не видають, бо це майбутнє — для азійців темло і бургане. Багато твердять голоси в Лондоні та Вашингтоні свідчать про те, що обсерватори зовсім

Німецькі кіножурнали

Ближчим часом на екрані конопотського міського кіно театру демонструватимуться нові німецькі звукові кіножурнали. Переглядаючи їх, здається, що ви дивитесь не на екран, а на справжні події і ви сидите не в затишному теплом приміщенні, а разом з творцями цих подій творите нову Європу. За одну лише годину ви наче скрізь побували, наче на власні очі все побачили.

В честь роковин пакт трьох держав до головної квартири Фюрера приїхали гості з Італії і Японії. Гостей тепло вітає Фюрер. Берлін—серце нової Європи. Тут твориться все найкраще для європейських народів. Гарні асфальтові вулиці, прекрасні будинки говорять про те, як культурно і в достатках живе німецький народ. Десятки стадіонів організовані тут. Ось молоді дівчата—німки чітко виконують фізичні вправи. Далі дивитимось кіноспортивне змагання. Учасники цих змагань переборюють всі перепони. Радісно і тепло зустрічає публіка переможців цих змагань.

Як приємно і радісно дивитись на плід праці українських селян. За рік визволення України від жидобольшевизму українські селяни почували себе справжніми господарями на українській землі. Закінчили збирання врожаю, радісно і весело визначають селяни цей день. Тут ви бачите різні рослини і сільськогосподарське знаряддя. Для підняття продуктивності тваринництва Великонімецька відправляє тисячі голів породи худоби на Україну. Дивлячись на це, ви радієте із спільної праці народів,

які творять нове краще майбутнє і зовсім забувають про ті жорстокі бої, які відбуваються на фронті. Але і ці події показані тут. Ось союзний румунський наріз відправляє кращих своїх людей на боротьбу з найзапеклішим ворогом людства жидобольшевизмом. Маршал Антонеску приїхав на Східний фронт. Він оглядає стан своїх військ. Особливо з хвилюванням і радістю дивиться на голову квартири Фюрера. Вони містяться тут, де відбуваються бої. До Фюрера приїхав маршал Антонеску. Радісно і дружно розмова відбувається між ними.

Японський підводний крейсер прибув на німецьку територію. Погоспюванню деякий час у німецьких морях, члени екіпажу знову пішли у море.

На карті південного відтязку Східного фронту відображено головні пункти боїв. Місто Сталінград зовсім не походить на якесь місто. Це купи каміння, з яких де-не-де стирчать труби, що нагадують проте, що тут колись стояв завод чи фабрика. Героїчно борються німецькі війська за очищення від противника цієї досить важливої території. Піхота, артилерія, танки раз-у-раз атакують большевиків, здебільшого одні будинки, з другим, а там вулицю і т. д.

Від Кавказу і до далекої півночі німецька авіація скрізь пильно слідкує за ворожим заплієм. Своїми веселішими нападами вона перешкоджає противнику сконцентрувати сили, нищівно бомбардує ці шляхи постачання та військові об'єкти. Її на північ від Ладозького

озера закінчився з повним німецьким успіхом. Німецькі наземні війська при сильній дії з авіацією оточили і знищили тут 7 дивізій, захопили 12 370 полонених, а число вбитих набагато перевищує кількість полонених. Тисячі трупів червоноармійців упали жертвою, а ті, що залишилися в живих, з піднятимися руками переходили на німецьку сторону. Бій продовжується.

Далі ви бачите бій в північній Африці. Тут вони відбуваються не в тих умовах, як на Сході. Велику снесу німецьким військам доводиться тут перемагати, завдаючи нищівного удару ворогу. Розвідка донесла про розташування ворога. Бойова ескадрилья одержує наказ: перешкодити ворогу у виконанні його планів. Один за одним піднімаються в повітря літаки. Противника застрічено. Вомбардування почалося. Одна за одною летять бомби, попадаючи влучно в ціль.

Так перед вашими очимами одна за одною проходять картини останніх подій. При чому неперерішні, як це було у советських журналах, а дійсно правдиві так, як вони відбувалися. Це головна риса німецької кіномотографії.

По Україні

Товариство «Україна—фільм» відкрило в Житомирській області п'ятдесятний кінотеатр.

В Білій Церкві відкрито школу хатнього господарства для дівчат віком від 14 до 18 років з терміном навчання півтора роки.

У Києві працюють 59 народних шкіл, в яких навчається 13 000 дітей віком від 7 до 11 років. Діти шкільного віку одержують додаткове харчування в 60 спеціальних їдальнях.

Такі, як Марія Демченко. Але що це за депутати? Це—самий звичайний баласт. У них не було жодної своєї думки, вони говорили тільки те, що їм було написано. В останні роки большевицького панування була плата за навчання, звільнення від стипендій означали не що інше, як позбавлення молоді можливості одержати освіту. Вчитись могли лише діти тих, хто мав гроші й зв'язки. Для українців відкривалась широка дорога тільки в школи трудових резервів, де із них вибивалося все національне і все людське.

Зараз перед молоддю України—величезна праця, але й величезні перспективи майбутнього, бо німецьке управління вже тепер, підчас війни знову відкрило скрізь школи і сприяє науці, де воно може.

Річниця хорової капели ім. Г. Давидовського

Як тільки промайнули чорні дні жидобольшовицького свавілля й відгреміли останні вибухи гармат, почалося відновлювати життя конопотчан. Заворушилися люди, задивилися сталеві молоти, фони цього, як провідник культурного життя, 13 грудня 1941 року в Конопоті організувалася українська хорова капела під художнім керівництвом п. Греся та піаністки п. Тарасової, а піаніста—п. Тіхир.

У першій ставленій молодята гурькою перестали 10 січня 1942 р. прозвучати в театрі перша українська пісня. Мов на крилах, піднявся дух глядачів і разом з пісню полинув у нову Європу. Важко передати зараз те враження, яке справила українська пісня на глядачів. Тут і сміх, і оплески, і слези, але слези не сльозі—слези радості, слези відчуженості німецькому народові та його Фюреру Адольфу Гітлеру, нарешті, слези відради, справжньої української пісні. Кожного, хто хоч трохи зазнав большевицької «ласки», в ту мить пісня пригорила і вігнала, як рідна мати.

Минали дні, місяці, а там і рік. За цей час капела збільшилась з 20 до 35 осіб. Репертуар з 5-10 пісень виріс до 140, включаючи, звичайно, й соло.

На вчорі, що був улаштований капелою з приводу річного звіту, на який також були запрошені гості з Ортекомедіати, відіграву пропаганди та інші, керівник капели п. Гресь зробив маленький звіт про підсумки роботи капели за рік. З його звіту видно, що за рік капела поставила 68

концертів, в тому числі 31 концерт по радіо 10. Далі п. Гресь виступив з докладним звітом про роботу капели, як продовжувачів пісні та музики конопотчан.

У відповідь цьому ортекомедіант ріймстер п. Водича виступив своєю широким підняттям та привітанням та побажанням кращого розвитку в майбутньому. Далі виступили оберлейтенанти відділу пропаганди п. Лейтнер, який привітав і сказав, що він приєднав роботу конопотчан до роботи артистів і співачок в їх боротьбі з боку німецьких об'єктів, що в боротьбі проти большевизму Німеччина веде боротьбу за культуру.

Під кінець виступив ортекомедіант промову від міськпропаганди п. Гродецький, який ортекомедіант розголосив в залі хор капели про присвоєння імені української композитора Григорія Давидовського, який народився в с. Меджибіжській Конопотській волості. Присвоєння імені української композитора капелі ім. Г. Давидовського є свідченням на захист української культури.

Після урочистої частини капела виконала декілька пісень з репертуару свого річного звіту. На цю хорова капела в цю вечірню 20 грудня дає концерт на честь річниця німецького червоного драгону.

Фантазія «Воджський капітан» із різнобарвної програми Конопотського театру.

ОГОЛОШЕННЯ

Інспекція народної освіти Дубовицького району оголошує Забір учнів до КУРИЛІВСЬКОЇ РЕМІСНИЧОЇ ШКОЛИ ПО ОБРОБЦІ МЕТАЛІВ.

До школи приймаються хлопці віком від 16 років і більше, з освітою не нижче 5 класів. За навчанням встановлюється плата в розмірі 50 крб. на місяць.

НАВЧАННЯ РОЗПОЧНЕТЬСЯ 31 СІЧНЯ 1943 РОКУ. Заяви про вступ до школи приймаються інспекцією народної освіти. До заяви треба додати документ про освіту.

Метрику про народження і довідку про стан здоров'я. Інспекція народної освіти Дубовицького району.

МОЛОДЬ УКРАЇНИ

Одною з характерних особливостей большевиків є розходження між їхньою теорією та дійсністю, між словом і ділом. Це стосується всіх галузей життя, починаючи від економіки йкінчаючи духовними сферами. Молодь, як і все людство Советського Союзу, жила подвійним життям. Одне життя зовнішнє—практичне, а друге—зовсім інше—життя внутрішнє, для себе. Нарід же, під натиском НКВД, змушений був притворюватися, що він вирить всі фальші слів та лозунгів, що йому живеться добре, але разом з цим, в глибині своєї душі він страждає від ненависті та крикливо.

Ця страшна дійсність покладала свою печать і на всю нашу молоддь. Советські керівники обставляли справу так, вібра молоддь на сесіях верховного совєта брала участь в керівництві час від часу виступали

таї державою та що ніби перед нею розкрилися широкі перспективи.

Совети хвастились перед усім світом, що їхня молоддь має право на освіту, що їй широко відкриті двері вищої школи. Це було вірно, але не по відношенню до української молоді. Доступ мало лише іудейське плем'я; прикладом може служити Київський університет. На історичноні факультеті (так як і на всіх інших) було більш 50 процентів жиїв, в той час, як на українській українці живе більше 35 мільйонів, а їх тільки 2,5 мільйони. Така ж картина була і в усіх інших школах.

Совети хвастились перед усім світом, що молоддь в СССР має доступ до державної влади. В дійсності цього не було. Правда, справу так, вібра молоддь на сесіях верховного совєта брала участь в керівництві час від часу виступали

такі, як Марія Демченко. Але що це за депутати? Це—самий звичайний баласт. У них не було жодної своєї думки, вони говорили тільки те, що їм було написано.

В останні роки большевицького панування була плата за навчання, звільнення від стипендій означали не що інше, як позбавлення молоді можливості одержати освіту. Вчитись могли лише діти тих, хто мав гроші й зв'язки. Для українців відкривалась широка дорога тільки в школи трудових резервів, де із них вибивалося все національне і все людське.

Зараз перед молоддю України—величезна праця, але й величезні перспективи майбутнього, бо німецьке управління вже тепер, підчас війни знову відкрило скрізь школи і сприяє науці, де воно може.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕНИЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Повідомлення Німецького Верховного Командування

Від 5 серпня 1943 року

Біля річки Міус сміливі піхотні частини
 советських військ, підтримані багатозабезпеченими
 танками, втора почали успішні контратаки на
 недавно захоплену нами нову територію на
 північ від Кубинського, однак ці контратаки
 повністю провалилися і ворог поніс важкі втрати.
 На середньому Донці всі атаки советських
 військ також не мали успіху.

В районі Балгорода продовжуються важкі оборонні бої з перемінним успіхом для обох сторін.

У ніч з 4 на 5 серпня нами планомірно було залишене місто Орел. Ці операції провадились без всяких перешкод з боку противника; залишення цього міста було передбачено раніш з метою скорочення лінії фронту. Її запаси були планомірно вивезені, військовій об'єкти повністю знищені.

На південь від Ладозького озера сильні атаки советських військ провадилися перед нашою позицією.

За вчорашній день на Східньому фронті
було знищено 123 танки.

Ескадриль бойових та пікіруючих літаків нанесли важкі удари противнику на всіх ділянках найбільш жорстоких боїв, особливо в районі Белгород—Орел.

У повітряних боях учора було вбито 161
советський літак. 7 наших літаків не повер-
нулися назад.

Від 6 серпня 1943 року

На Міуському фронті ворог при підтримці танків і великої кількості бойових літаків продовжував свої спроби знову захопити нещодавно втрачену ним територію. Всі його спроби були відбиті з важкими для нього втратами. 1.620 гранатометів; нашою авіацією було збито 3.731 літак. Втрати большевників у людському плані надзвичайно великі.

В оборонних боях біля Орла за період з 1 по 27 люня важкий танковий сферський по

На Донці місцеві атаки противника були відбиті з важкими для нього втратами в людях і танках.

В районі Белгорода важкі бої продовжують-
ся із зростаючою жорстокістю.

На південний захід від Орла противники продовжували свої безуспішні атаки з метою прорвати наш фронт. За винятком одного місцевого прориву, який був також ліквідований, ці атаки противників в жорстоких боях були відбиті. Одна ворожа боєва група, якій удалося проникнути в наші позиції, була розбита, при чому ворожі танки були знищені, а рештки ворожих військ були відкинуті назад.

На південь від Ладозького озера наші війська також відбили сильні советські атаки. Пошкоджено одно велике транспортне судно.

Наші повітряні сили сильними ескадрильями бойових літаків і літаків близької дії брали участь у боях наземних військ і нанесли противнику важкі втрати в людях, танках, гарматах та транспорті.

З початку великого бою на Східному фронті на протязі одного місяця нашими наземними військами і військами СС було взято в полон 69.164 червоноарміїців, а також знищено або захоплено 7 847 танків, 3 083 гармати та

Українська дивізія СС „Галичина“

Українцям, які живуть у східно-західній частині Галичини, що зна- під час війни. Вона була такою ж, як і в інших містах України. Вона була такою ж, як і в інших містах України. Вона була такою ж, як і в інших містах України.

діяльні, яка одержала ім'я під-
тоної діяльні СС «Галичина». У місті Львові біля будинку, що брала участь у провадженні, оперного театру відбувся великий збір кращим доказом повно-
Таким чином, українці одержали митного, де взяло участь біля чіткості всього населення
можливою в ці дії діяльні взяли 50.000 чоловік. Митинг був при- своїм добровільцями, які
участь у боротьбі з загальним свавіллям відправці на фронт до- жали взяти участь в боротьбі
злочинно-бандитським. Кількість бранців цієї діяльні. Великі бандитським.

Советські трудящі
під жидівським
батоном

Світове жидівство в особі своїх представників, які займають керуючі посади як у капіталістичних країнах, так і в СРСР, Росії, добре розуміє, чим загрожую катастрофа большевизму для жидівщини його боротьби за світове панування. Московські багатоснаселені звернення та постанови, що їх передає радіо, свідчать про постушкові розлади партійної організації, нестачу робочих рук у промисловості і про те, що в наслідок перенапруження сил і поганого харчування у населення пануюча апатія і втома від війни. Жиди запроваджують всі заходи, щоб запобігти катастрофі, яка настане.

В цілях запанки розпа-
транспорті Сталін ще не дава-
був примусовий весті осад-
положення на всій заміній
сітці Советського Союзу. В на-
роді панув загальне розчаруван-
ня в комуністичній, а в партійній
колат, особливо серед органі-
зованої молоді, втрачена віра
перемоги. В статті від 12 кве-
ня все це підтверджує і моск-
ська «Правда», що відкрито
говорить про різке пониження іде-
ологічного рівня червоної армії
партії та організації советсь-
кої молоді. Газета покладає політи-
чну відповідальність за поді-
попуски на партійній організації
та військове командування.

З усього видно, що ні зверненя, ні міроприємства не давали бажаних результатів. Ось чому совет народних комісарів постановив «підпорядкувати всю вельську промисловість конторі партійного апарату», зобов'язавши жидів - партійців контролювати в окремих підприємствах «за продукцією, правильним поділенням трудящих, їх розподіленням і харчуванням». По справі в одному московському повідомленні говориться саме так: «Міроприємства ці викликали, що в советській промисловості за останній час спостерігаються багаточисленні випадки зловживання». Тепер посади в підприємства партійців-жидів і без цього вже займали різні пости. Удововогадення жидів вросли настільки, що за «полю» жиду надавалось право носити вироби до смертної кати. Інакше говорячи, застрахування пострілу в петлю жиди багатом примушують до вбивства советських трудящих. І навіть далі на справу вийшло, що її величезне світове значення.

Минулий рік китайської війни

Імператорська головна квар-
тира передає підсумки події
на японському терені діяння
Китаї від липня минулого
року.

Згідно того чункінгський
тай залишив на полях боїв
57.800 убитими. Взято в по-
ні біля 149.000 воєнів, а
загублено приблизно 96.000.
бито або зведено на землі
70 ворожих літаків.

Добуток є великим. Вона становить 1.111 гармат, 86.000 снарядів, 4.150 легких і важких кулеметів з 1.474.000 патронів, 158.500 штук амуніції, 11.654.000 штук амуніції та крім цього великі кораблі загальної тоннажності 16.000 тбт.

Наші втрати становлять
281 збиток та 44 літаки

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

2

Комотоп, Четвер 24 грудня 1942 року

4 14 (78)

НА ТЕРЕКУ ВОРОГА ВІДКИНУТО НАЗАД

Тяжка зима для советів

СТОКГОЛЬМ, 19 грудня. Американський журнал «Тайм» пише статтю, де описуються жахливі умови життя, в яких живилися населення Советського Союзу, аби тільки Сталін міг вести війну. Воно не має ні їжі, ні одягу. Люди ходять босі, аби солдати носили чоботи. Загрозливий стан з харчами. Запаси зовсім розпродані, спекулянти вимагають неймовірно високі ціни на продукти. Навіть працюючи на важких роботах одержують свій пайок тільки на папері. Крамничі зачеплені. Жахливі також житлові умови, особливо, в Москві, де бракує будівельного матеріалу, щоб ліквідувати пошкодження, нанесені бомбами. Вугілля, як паливо, не використовується. Жінки й діти повинні збирати дрова. Через відсутність ліків та ліків санітарні умови теж неможливі. Це повідомлення характеризує краще, ніж слова американських політиків, новий відказ Америки від допомоги Советському Союзові.

На Східному фронті німецька зброя та літаки визначають характер перших зимових боїв. Не тільки зброя піхотинців, а також важка артилерія. В цьому полягає одна з основних причин успіху німецьких оборонних атак цієї зими. Уже тепер мають враження, що перші операції, особливо, зимові біля Торуня, являються наслідком надзвичайно змисленої активності німецького керівництва.

Успіхи підводних човнів

ПЕ. БЕРЛІН. Умови погоди на широких просторах Атлантики завжди бувають погані восени. В північній Атлантиці на протязі останніх трьох місяців великі шторми спричиняють звичайні збитки судноплавству. Урагани досягають швидкості більше 16 метрів у секунду, і хвилі бувають вищі від самих великих трансатлантичних пасажирських пароплавів. Не дивлячись на це, німецькі підводні човни в розбурханій морі потопили фрахтові пароплави й військові транспортні противники. Це, безперечно, являється доказом високої боездатності екіпажів підводних човнів і якості матеріалу, з якого ці човни виготовлені. Німецькі підводні човни послали на дно океану 16 великих пароплавів, вантаж яких повинні були перевозити 208 товарних потягів по 50 вагонів кожний. Знищення фрахтових суден означає невиконання кругових рейсів у Атлантиці та зменшення можливості підвозу постачання для противника.

З Головної Квартири Фюрера, 22 грудня 1942 року

ВЕРХОВНЕ КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ОЗБРОЄНИХ СИЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

На відтинку Терек німецькі війська в контратаці відкинули назад наступаючого ворога. В Сталіграді противник намагався наступати за Волгою та захопити річку. В жорстоких рукопашних боях він був відбитий. Оборонні бої на середньому Дні відбуваються з незначною силою. Німецькі дивізії та бойові війська продовжують наступати протистояти впертому ворожому опору та в спільних діях з авіацією завдали ворогу тяжких втрат. На одному відтинку другий німецький панцерний корпус за останні 10 днів знищив 104 советських танкерів.

На останніх відтинках Донського фронту та біля Великих Лук німецькі та угорські удари війська знищили бойові стоянки та бункери ворога та повернулися з полоненими та здобиччю. Поодинокі ворожі наступи були відбиті.

Місцеві наступи німецьких військ на протязі біля Торуня привели до значного покращення позицій.

Під час нічної атаки на Бенгазі тяжко бомбардувались споруди гавані та дебаркадери. На морі був пошкоджений один торпедний човен.

В Тунісі ворожі удари були відбиті. Ворожий загінничий транспорт та моторизовані колони в Аджірі та в області Тунісу піддалися обстрілу бойовою зброєю та бомб. Бойові літаки на схід від Алжіра атакували один ворожий караван та тяжко пошкодили 3 ворожих торговельних пароплави. Німецькі підводні човни в області моря біля Орана потопили один транспортник з каравана та торпедували ще один великий пасажирський пароплав.

Британські бомбардувальники в ніч на 22 грудня пролітали над південною Німеччиною; незначна кількість розривних та запалювальних бомб була скинута біля Мюнхена, де, між іншим, була зруйнована одна лікарня. Населення зазнало втрат. Нічні винишувачі та зенітна артилерія за поданими повідомленнями збили 10 ворожих літаків.

УСПІШНІ НАСТУПИ МІЖ ВОЛГОЮ ТА ДОНОМ

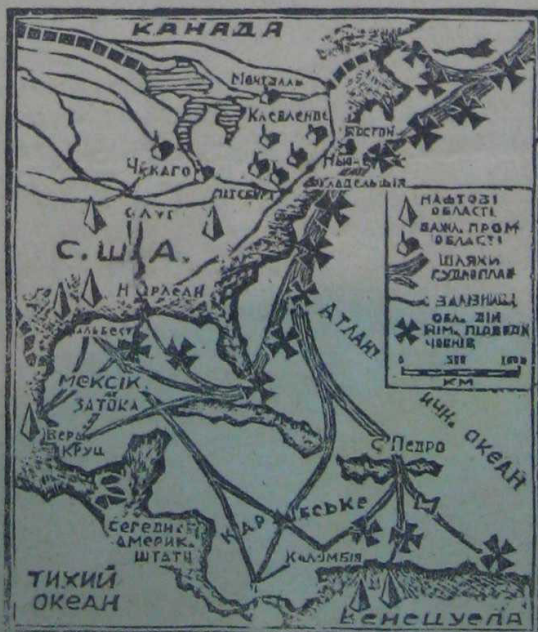
ПЕ. БЕРЛІН, 19 грудня. Між Волгою та Доном німецькі дивізії знаходяться в наступі. Большевисти розбудували тут північні височини в оборонні позиції. Ворог намагався втримати цих бойових споруд затримати фронтально-німецькі війська. Хоч він сказав атакував, але

всі його напади розбито в оборонному вогні. Цей момент використав наступавший ворог. Наступ німецьких частин підтримувала авіація. Під час продовжування наступальних полетів знищили бойові й стрілецькі частини. Вони вдарили з великою силою, щили бойові й стрілецькі частини своїми бомбами численні позиції та перейшли їх. Потім відкинули вони розбитих большевиків і переслідували ще далі відступаючого ворога. Наступ німецьких частин підтримувала авіація. Під час продовжування наступальних полетів знищили бойові й стрілецькі частини своїми бомбами численні позиції та перейшли їх. Потім відкинули вони розбитих большевиків і переслідували ще далі відступаючого ворога.

КОРОТКО

Як повідомляють з Лондону, американський генерал Айзенгауер втрутився на північно-африканському фронті вже четверту частину свого війська.

Рейскомісар для України зобов'язав усі громадські господарства та хліборобські спілки зробити до 1 березня 1943 року по 4 нових вози. Державні маєтки зобов'язані в той самий термін зробити по 4 нових вози на кожних 1000 га орної землі.

Карта району дій німецьких підводних човнів в Атлантиці.

Чому гонить Сталін свої армії на смерть?

Яке становище на Східному фронті? Чому саме тепер наступають так сильно большевики, кидаючи в бій останніх людей і зброю, які вони ще мають у своєму розпорядженні?

Щоб відповісти на це питання, треба кинути погляд на загальний військовий стан, бо війна є одне ціле, й події на Східному фронті знаходяться в тісному зв'язку з подіями на інших театрах військових дій.

Коли Черчілль приїздив у Москву, щоб поговорити з Сталіном про продовження війни, потурбувався він і про те, щоб Советський Союз міг самостійно діяти. Не залишився також у Англії призованим той факт, що в советській країні, особливо, всередині червоної армії поширилась думка, що Росія проливає все більше й більше крові за капіталістичні країни — Англію та Америку — й що ці країни були готові тільки незначну частину жертв узяти на себе.

Щоб укріпити своє внутрішнє становище, Сталін мусив був перед'явити своїм людям хоч якунебудь англійську чи американську військову дію. Під час розмови Черчілль указав спочатку на повітряні нальоти, які робили англійці на німецькі міста, але ж Сталін не був схильний вважати ці нальоти за «другий фронт», бо руйнування декількох сот будівель та вбивство декількох сот цивільного населення ні в якому разі не відіграє вирішальної ролі в війні. В цьому разі Сталін має рацію. Тому він знову почав вимагати англо-американських дій на суші. Мовляв, якщо до Лондону, Черчілль з дивовижною відвертістю оголосив перед парламентом, що Сталін незадоволений англійським веденням війни.

Перший результат натиску Сталіна була спроба висадки англійців біля Дієну в Франції. Тільки 9 годин могли втриматись англійці на березі Фривай й були знищені або потрапили в німецький полон. Крім того, німецька авіація знищила багато англійських транспортних кораблів.

Другою спробою була висадка англійців та американців у французькій північній Африці. При цій дії втрати в кораблях, завдяки німецьким та італійським атакам та підводним

(Закінчення на 2-й стор.)

Не бажаючі взяти на себе тягар другого фронту, США та Англія перекладають його на нас.
(З ГАЗЕТ)

КАУЧУКОВИЙ ГОЛОД

БЕРЛІН. Під заголовком "Буна-блеф з США" "Сенс-Даблдег" повідомляє, що президент хімічного інституту США Целлофф заявив про те, що вантажний автомобіль з шинями нового типу з синтетичного каучуку вартістю 80.000 кілометрів. Шведська газе-

П. С.

Підсумки морського бою біля Гаадалканара

ТОКІО. До бою біля Гаадалканара японська головна ставка повідомляє, що в продовженні бойових дій, початих 12 листопада, було атаковано ворожі авіабазы і дуже пошкоджено військові споруди. Ворожий напад 14 листопада на японський конвой відбито. В ніч на 15 листопада японський флот атакував на північний захід від Гаадалканара посилені ворожий флот. Японські втрати становлять: потоплено один лінійний корабель, три есмінці. Важко пошкоджено один лінійний корабель, 7 транспортників. Крім того, втрачено 41 літак, з них—32 літаки нависли над ворожими кораблями та 9 не повернулось. Після закінчення четвертої проломної битви в південній частині Тихого океану можна твердити, що американському флоту не вдалося доставити підкріплення оточеним на Гаадалканарі американським з'єднанням, що їх японці систематично знищують. П. С.

Зтоплено англійський корабель

ЛІССАБОН, 19 грудня. Португальський Червоний Хрест одержав з Горта повідомлення, що на висотній острові Флорас затоплено англійський корабель "Городада".

Знищено всі військові споруди в Чінтагонзі

ТОКІО, 19 грудня. Командні співробітники надають потім повідомлення, що японські авіації на Чінтагонзі і Фей велике значення. В результаті двохденних авіаційних ударів фактично знищено всі важкі мілітарні споруди.

П. С.

Сьогодні брешуть воля, наприклад, що область Києва—до якої належить також Ковтотол—знаходиться в стані повстання. Та дійсно становить може бачити кожний мешканець цих областей сам. Спокоїн длату собі люди по вулиці з лямками й готуються до свята. Воля несе, що, нарешті, знайшли свій спокій у захисті німецького фронту.

Втрачаючи в танках, літаках і людях при їхніх відчайдушних зимових наступах були до сьогодні такі великі, що уже було можна помічати послаблення наступу. Біля Горонца советські потрапили в протиготівлені оточення, що коштувало їм багато танкових бригад і різнотипних стрілецьких дивізій. Між тим до великого контрнаступу, ослабши спочатку наступальну силу советів у оборонній боротьбі. Також біля Вороніжа та Ржева всі советські атаки були відбиті. Стратегічно важливих результатів совети ніде не могли здобути. Продати крові советським арміям, завдяки цим наступам, а не лише весною показався в усьому її величчю. Німецький східний фронт стоїть, як стіна. В його захисті німці організовують життя багатих областей чи росіяни зайнятих областей може власними очима бачити, як людина йде ця робота вперед. Ця робота служить сьогодні в першу чергу переможному закінченню війни, а також велике значення вона має для мирного життя. Лише тоді насамперед цих областей буде зовсім добре, коли закінчиться війна і мир займатимуть людей від всіх господарських труднощів.

Даремні советські удари

БЕРЛІН, 20 грудня. На початку минулого тижня між 13 та 15 грудня совети після того, як припинилися дощі й наступив деякий мороз, намагалися вибити німецькі війська з їхніх позицій. Після місцевого пробою одна німецька стрілецька дивізія до 15 грудня знову повернула назад втрачені позиції. На південь від Азагіру большевики повторювали свої наступні великими силами війська та панцерників проти німецьких військ з метою зайняття виходу до середнього військового шляху. Ці наступні большевиків були відбиті частинною протизагрою. В крайньому ступені одна ударна частина в тилу ворога знову здобула багато полонених. На горі Сталінураду й на захід від міста тривали бої. На ворожий корпус. Наказано поведати південний захід від міста. 16 грудня німецькі танки розбили сильний ворожий та відбили всі наступні наступні. У неділю радянські війська не мали успіху. В бою між Волгов та Дону німецькі задержували вороже становлення. В районі війська зламали одну важку броню ворогом. 14 грудня совети спробували свої великий наступ проти ворожого фронту на Дону, який тривав до наступних боїв були дуже успішними. 15 грудня совети спробували свої великий наступ проти ворожого фронту на Дону, який тривав до наступних боїв були дуже успішними. 15 грудня совети спробували свої великий наступ проти ворожого фронту на Дону, який тривав до наступних боїв були дуже успішними.

Восьмиденні даремні атаки советів на середньому відтинку фронту розбилися

БЕРЛІН, 21 грудня. Днями асередив на цьому відтинку большевики намагалися на се-же багато важкої зброї. Впередньому відтинку фронту, німецькі большевицькі війська розпочали двом танковими бригадами та багатьма стрілецькими полками оборонний фронт однієї німецької піхотної дивізії. З великою силою, як ствердили Москва, підтримані довготривалими винищувачами вогнем артилерії, кинулися большевицькі частини проти німецьких позицій. Велика засобами большевики намагалися прорватися. Большевицькі танки, прикриті спереду сталевими шалитами, повинні були завдати німецьку оборону. Ворог

1300 кораблів втрачено за 8 місяців

БЕРЛІН. Лише за останні три чверті року Англія та США втратили 1300 кораблів за 8 місяців брутотонна. Оскільки біля трети-ни тоннажу, потопленого

Так турбується німецьке командування про своїх вояків

(ПФ). Що було з важко пораним червоноармійцем, якого ми знайшли в холодний січневий день цього року під час бою на тирському хребті Явля? Майже нежиттєвий, задублий від холоду, кинутий у снігу, він стікає кров'ю. Околом гранати відірвало йому кусок плеча. Спастись на свою територію він уже не міг. По больничному звичаю, командир хотів перед відступом призначити його підбором, щоб не залишити німцям. Але це зробити йому не довелося. Як тільки появилася німці, винесливий вірмен прийшов у себе й, будучи зовсім розбитий, розказав про свою долю. Один із нас дав йому переважний пакет, і ми повинні були йти далі.

Що вартє для большевиків життя вірмена, а проте як високо цінить німецьке командування життя кожного окремого солдата, доказують міри, прийняті для спасіння захворілого на ізольованому острові в Ла-Манші товариша.

Ефрейтор о знієї піхотної роти доставлений у місцевий лазарет. Не дивлячись на ретельний догляд, лікування й хірургічне втручання, діагноза встановити було неможливо. На острові немає спеціального устаткування для встановлення причини хвороби та її вилкування. Дивізіонний лікар наважувся звернутись за допомогою на материк. О дев'ять годин ранку йде телефоновий лікар до армії, який дає санітарному лікаря наказ виселити в Па-

риж. Машинна в штаб армії прибуває швидко. На її борту—спеціальні інструменти й медикаменти, які можуть бути негайно потрібними. Два досвідчених лікарі—спеціалісти (консультант—терапевт і консультант—хірург) сідають у машину, й вона негайно продовжує переліт на острів.

У зв'язку з засобами англійського ведення війни, санітарний літак, на якому світяться червоний хрест на поверхні, із світлим далеко помітним корпусом не може летіти в районі військових дій без охорони винишувачів. Тому, коли машина наближається до берега, її беруть під свій захист і супроводжують через море винишувачі.

Висадившись, обидва лікарі негайно ідуть у лазарет і разом з місцевими товаришами влаштовують консіліум. Вони можуть лише підтвердити правильність лікування. Що можна зробити, те зроблено. Це було незрозуміле виняткове рідке захворювання, яке вимагало спеціального лікування.

Як тільки було встановлено, що хворий може перенести переліт, його негайно доставляють на борт машини. Через годину після приземлення літак знову піднімається і в супроводі винишувачів бере курс на Париж. Під наглядом двох лікарів, ефрейтор прекрасно переносить подорож і вже після обіду лежить у хорощій постелі спеціальної лікарні. Тут миттєво зацікавлені зороби для точного встановлення та вилкування цього

рідкого, незвичайного захворювання.

Життя окремого німецького солдата, ефрейтора було в загрозі. Щоб спасти його, було зроблено все можливе; за сотні кілометрів летить санітарний літак, для забезпечення його безперервного перельоту виділяються 4 краши, найшвидших у світі винишувачів, командуються два лікарі—спеціалісти. Так турбуються німецькі озброєні сили за своїх солдатів. Де ще в світі дорожать так життям кожного воїна?

Гітлеру—визволителю

За волю і землю, за щастя мільйонів,
Що меч твій приніс у славетній борні,
О, рідний наш Гітлер і Фюрер народів,
Україна пісню співає тобі!

Ми довго терпіли знущання і муку,
Без сорому жид нас в ярмо запрагав...
Але ти подав свою батьківську руку,
І соняшний промінь нам шлях освіт.

Життя тепер наше, як мак, процвітає.
Працює, сміється велика сім'я,
І вільний нарід України співає
І славить твоє дорожє ім'я.

За волю і землю, за щастя мільйонів,
Що меч твій приніс у славетній борні,
О, рідний наш Гітлер і Фюрер народів,
Україна пісню співає тобі!

М. СОЛДАТЕНКО.

Григорій Чупринка

Талановитий український поет Григорій Чупринка народився 27 листопада 1879 року в м. Гоголів, на Чернігівщині. Початкову освіту Чупринка одержав у тому ж Гоголіві, а потім учився в класичній гімназії в Києві та в Лубках. Живучи то в невеличкому містечку, то в старовинному Києві, Чупринка скрізь бачив руйнування української національної культури царською Москвою. Поет не міг відноситися до цього байдуже. Він налагоджує зв'язки з різними українськими гуртками й за участь у національному русі в 1905 р. потрапляє до в'язниці. Будучи ще в гімназії, Чупринка пише вірші російською мовою, але потім починає видавати збірник за збірником поезій, писаних мовою українською.

В 1910 році Чупринка жив переважно в Києві й дуже багато писав. Він друкував свої вірші в різних українських газетах та журналі, особливо ж зберігати свою пролетарську кров". Дякуючи керівництву Держинського, ЧК набула ганебної слави в усьому світі. Пізніше ЧК була перейменована в ГПУ—коротечення, яке недовго звучало з назви "Головне Підприємство Управління". Диявольський дух ЧК продовжував шаліти в ГПУ—підприємстві, якому з наказу Сталіна в теперішній час повністю віддані в руки червона армія й населення Співзетського Союзу.

Наступник Держинського—Менжинський, теж політик, як і його попередник, був хворобливим суб'єктом. Для такої установи, як ГПУ, він був загалом слабкохарактерним. Його настільки виснажила хвороба, що всю владу він надав достойним учням Держинського й на всі їхні доповіді та пропозиції беззаперечно бубнів: "Робіть, як хочете". По проханню самого Менжинського та з дозволу політбюро

—з "Української хати" та в гайдацькому "Літературно-науковому вістнику". Багато своїх поезій видав Чупринка окремими книжками. Всього з творів Чупринки було видано 11 збірок.

Під час загальної національно-української піднесення 1917-19 років Чупринка йде в передових загонів борців за звільнення України від московського ярма. Він разом з іншими організовував українські загони й підіймав повстання проти червоної жидівсько-большевиської зарази. Але в 1919 році Чупринка попав у полон до червоної армії й був розстріляний ЧК.

Творчість Григорія Чупринки являє собою протест проти всього того, що перетворило життя людини в безрадичне невільницьке існування. Чупринка відображає жакливу діяльність рідної землі, усякою безчисленними са жими могилами й закликає вірних си-

нів своєї батьківщини бути мужними, хоробрими, беззагань борців ворогів українського народу будуть лише вбиті.

Головна сила поезії Чупринки—це багатство звуків, безчисленність рифм, якими Чупринка володіє, як досвідчений співець. Поет багатий ліричною поезією, звільнивши її від банальних переслідувань побутової пісні.

Чупринка вірив, що прийдє час, коли Україна стане вільним життям, коли: Заспіває в полі жинця, Задивлять в степу кося—Стинє буйна косяниця, І од вечора до ранку, Од світанку до світанку В полі дух життя криє! Гей, вітайте поле рідне! Тут і праця, й боротьба! Зарастуй, сонечко дозріє.— Полюбуєш і зоріє Вільну працю й чисті мрії Хлібороба—не раба! (Рідне поле!).

Такий час надійшов. Нова Україна, звільнена Німеччиною від жидо-большевиського панування, забезпечить українському селянину вільну працю на рідному полі.

МОСКОВСЬКІ КАТИ

З часу виникнення ВЧК, в його лоні зікалися всі злочинні елементи большевиської революції. Все це були люди, які приєдналися до большевизму виключно в силу своїх злочинних нахилів. Під личиною священих революційних ідей бойгузав і катом була надава можливість безкарно мучити та убивати. Число жертв ВЧК досягло багатьох мільйонів. У силу того, що й у середовищі самих заплітаних злочинців зникла бажання й стремління до певної організованості, в зграї розп'ятих, убивців і посягів, які збривали, також з'явилася потреба до організації, яка була б такою ж злочинною діяльністю, іншими словами, практичною масовою громадянсько-демократичною установою, яка могла б собі за мету поставити врятувати людство від злочинної революції. Під

ний керівник цієї банди знайшовся в особі декларатора польського шляхетства—Фелікса Держинського. Особа його являє собою ніби шабелю, відокремлюючи злочинця від психічно хворого, дійсна знахідка для такого жидівського ачюного, як Фрейд.

Власне оточення Держинського величало його "катом ворогів революції". Будучи прихильним до сквернової санітарності, Держинський любив відправляти й у короткі періоди відпочинку між масовими вбивствами. Одного разу при розподілі портфелів політбюро Держинський несамоовито крикнув: "Дайте мені місце в автобусі до Москви!"... А коли він рушив до своїх катів загонів, то не тільки видавав слідуючий наказ: "Будьте націдними, будьте жорстокими, не бійтеся жодних жертв. Продовжайте кров для того, щоб

зберегти свою пролетарську кров". Дякуючи керівництву Держинського, ЧК набула ганебної слави в усьому світі. Пізніше ЧК була перейменована в ГПУ—коротечення, яке недовго звучало з назви "Головне Підприємство Управління". Диявольський дух ЧК продовжував шаліти в ГПУ—підприємстві, якому з наказу Сталіна в теперішній час повністю віддані в руки червона армія й населення Співзетського Союзу.

Наступник Держинського—Менжинський, теж політик, як і його попередник, був хворобливим суб'єктом. Для такої установи, як ГПУ, він був загалом слабкохарактерним. Його настільки виснажила хвороба, що всю владу він надав достойним учням Держинського й на всі їхні доповіді та пропозиції беззаперечно бубнів: "Робіть, як хочете". По проханню самого Менжинського та з дозволу політбюро

лікар, який його лікував перший, і до цього часу "приспав його назіва". А єдиний керівник ГПУ, який не був жидом, хоча й жонатий на жидівку. В грудні 1937 року Єков змінив Ягоду, зарбавши "атестат зрілості" шляхом нечуваного терору проти всіх членів опозиції, проведеного після випадку вбивства Кірова. Не дивлячись на такі високі заслуги, Єжову довелося також зникнути й поступитись місцем старому шкільному товаришви Сталіна—челісту Берію.

В зв'язку з установленням більш близьких відношеннями з європейськими сусідами, Берія одержав доручення надати діяльності ГПУ хоча б зовні менш кризисний відтінок. У зв'язку з цим ГПУ знову було перейменовано й воно одержало зовсім безбарвну назву "Народний комісаріат внутрішніх справ".

Одначе, катування та розстріли не припинялись

перший, і до цього часу єдиний керівник ГПУ, який не був жидом, хоча й жонатий на жидівку. В грудні 1937 року Єков змінив Ягоду, зарбавши "атестат зрілості" шляхом нечуваного терору проти всіх членів опозиції, проведеного після випадку вбивства Кірова. Не дивлячись на такі високі заслуги, Єжову довелося також зникнути й поступитись місцем старому шкільному товаришви Сталіна—челісту Берію. В зв'язку з установленням більш близьких відношеннями з європейськими сусідами, Берія одержав доручення надати діяльності ГПУ хоча б зовні менш кризисний відтінок. У зв'язку з цим ГПУ знову було перейменовано й воно одержало зовсім безбарвну назву "Народний комісаріат внутрішніх справ". Одначе, катування та розстріли не припинялись

Справедливі кари для злочинців

Спеціальний суд при Генеральному комісарі Волині і Подлясся у вересні, жовтні та листопаді продовжував свою діяльність, усеваючи і каруючи злочинні елементи, щоб встановити лад у краї. За цей час відбулися засідання суду в Луцьку, Брест-Литовську, Кремені, Дубні, Бовелі та Володимирі-Волинському.

Насамперед суд розглянув справи обвинувачених, яких списали на незаконному триманні вогнепальної зброї. Замість зброї та амуніції, обвинувачені або сховали її, щоб мати змогу користуватися нею, або вживали зброю, щоб робити різні карні вчинки, як крадіжки з замком, грабунки. В усіх випадках обвинувачених засуджено на смерть. Вироки виконано. В одному випадку батько примусив свого сина 16-літнього сина передати совєтському повеленому сховану рашницю. Батька засуджено на смерть, а сина на два роки ув'язнення, вважаючи на його молодість та на те, що він діяв лише за намовою свого беззаконного батька. В другому випадку селянин, який втік з совєтської армії, дав братові револьвер та амуніцію за пал'ю. Через рік зброю з амуніцією вкрадено у брата. Його засуджено на смерть, а того, що дав йому зброю, — до тривалого ув'язнення, бо він не заявив про те, що брат володіє зброєю, а заспокоїв суд неправдивим твердженням, ніби зброю віддав. Одного селянина, що брав участь у крадіжці з замком у млині, в якій інші злочинці мали при собі вогнепальну зброю, тільки через те засуджено не на смерть, а на ув'язнення на 10 років, що він, як каже, щойно від час їди на місце крадіжки дивився про те, що інші мають зброю.

Один призначений німецьким українським адміністратором млина оздобив своїм службовим ставищем і брав собі дуже багато борошна, щоб набувати для себе особисто коні, карови, овці та інші предмети. Його засуджено на смерть. Вирок виконано.

Керівник одного хлібного пункту для власної користі продав жидом приблизно по 30 крб. на мішко 16 центнерів борошна, яке було призначене для задоволення потреб населення. Його засуджено на смерть. Вирок виконано. Одного службовця, який йому допомагав, засуджено до ув'язнення на рік і три місяці.

В одному випадку зловмисного підпадення, коли селянина відкинуло майже матері, від чого змерло і багато сусідніх будинків, обвинувачена була засуджена на смерть. Вирок виконано.

В декількох випадках спроби незаконної підбуксовки пожежних засуджено до в'язниці строком від 6 місяців до одного року.

Далі, суд розглянув різні випадки фальсифікації документів. Обвинувачених фальсифікували документи на купівлю мала до толи-

на, посвідку на одержання поштового пакунка, який обвинувачений забрав собі, доміня купівлю невеликої кількості горілки й дубру та перепустку для жидівки. В усіх випадках суд засудив винних до ув'язнення на строк від одного до двох років. В одному випадку, коли селянин сфальсифікував квитанцію про приставку обіжжя, з особливих причин винесено дуже м'який вирок — винного засуджено до в'язниці на 4 місяці.

Троє молодих парубків напали з дручками на селянського хлопця і, відірвавши його не хотючи по голові, так тяжко його поранили, що він через два тижні помер. За цей жорстокий вчинок винних засуджено на три роки в'язниці кожного.

Мешканці одного села з помсти обвинувачували несправдливо іншого мешканця села та його дочку в тому, що вони нібито приймали двох утілих полонених і дали їм привільний одаг. Наказників засуджено відповідно до ступеня їх провини, до ув'язнення від трьох місяців до одного року.

Колішній старший лісничий розтратив велику суму грошей, за що дістав три роки в'язниці.

Один мешканець села, який працює в Німеччині на збройовому заводі, під час відпустки оповідав на залізничній станції двом залізничним подіцями неперзвучені та неправдиві речі про відносини в Рейху. Його засуджено на один рік в'язниці бо суд був думки, що він робив це не з агітаційною метою, інакше кара була б багато тяжча.

Як завжди, так і тепер треба було розглянути багато порушень установлених цін, що по-

давали у вимаганні та сплатуванні вищих проти урядових ціл, а також випадки продажу та купівлі порожнячих харчових продуктів і товарів без дозволу на купівлю, різання без дозволу, потайного перемову, привозу товарів в Генеральне Губернаторство, перевезення грошей через кордон без дозволу та незаконного переходу кордону без перепустки. В усіх випадках винних засуджено на три роки ув'язнення. Різання, які зарізали не менш як трое телят без дозволу, діставали по два роки в'язниці.

Було також розглянуто багато випадків крадіжок а гетьо в різних містах, найчастіше з замком, тому винні були засуджені на один і більше років ув'язнення.

Інші злочини, як от звичайні крадіжки, привласнення та обдурювання були покарані ув'язненням на різні строки.

У багатьох випадках, коли не можна було довести провини, обвинувачені були звільнені від кари.

На засіданні спеціального суду в Луцьку 20 листопада 1942 року засуджено на рік в'язниці одного старого селянина, який підпадав скірту соломи свого сусіда, щоб його закласти, — за зловмисне підпадення та за знищення сільськогосподарських продуктів. Пикарало ув'язненням одного адміністратора кіно, який виводив виводуство і фальсифікував документи, щоб збагатитися, та одного палітурника, який сфальсифікував видану німецькими збройовими силами особисту довідку одної жидівки, втервши слово «жидівка» та написавши натомість «полька».

Вироки спеціального суду в багатьох випадках суворі. Але вони мусять такими бути, щоб привнести злочинну діяльність населення.

Смертельна кара жінок-бивців

У вівторок 22 грудня о 7 годині ранку в Конотопі прилюдно покараний через повішення Іван Яковлевич Забуга за те, що він позірлявочу вбив свою дружину.

Слідство, яке старанно велося німецькими властями з участю судового лікаря й після заслухання великої кількості свідків, встановило справжню картину злочину. Дружина Забуги була знайдена 29 вересня 1942 року о 9 годині у своїй квартирі вбитою. Тіло лежало на підлозі обличчям догори. На потилиці вбитої виявлена рана 6 сантиметрів довжини та 2 сантиметри ширини, яка могла бути нанесена вбитий сокирою. Крім того, посередній верхньої губи була подібна різана рана 2-х сантиметрів довжини та 1 сантиметр ширини.

На тілі були знайдені сині плями, які були, як видно, нагадані якоюсь тупою річчю, можливо, палкою. Крім того, знайдено на суглобі правої руки різана рана біля 3-х сантиметрів довжиною 1,5 сантиметрів шириною. Ці рани говорять, що перед вбивством була боротьба.

Три свідки одностовісно показали, що вони чули з квартири крики про допомогу. Вбивця й раніше часто грубо поводився як з своєю дружиною, так і з дітьми.

Цей вирок знову говорить про те, що німецькі власті з усією старанністю слідкують за тим, щоб спокій, порядок і справедливості у місті були забезпечені та щоб кожне порушення зважило собі справедливу відплату, щоб населення могло спокійно займатися своєю працею.

Увага!

Потрібні шофери вантажних машин, вантажники, а також інші допоміжні сили.

Для ведення господарчого транспорту потрібні благонадійні та фізично здорові люди. Є робітники, які цікавляться професією шофера. Передбачається відкрити школи шоферів з коротким курсом навчання для прихильників посвідчення військового шофера. Перевага дається кандидатам, які мають знання в галузі ремонту машин.

Ті, які поступають, забезпечуються одягом, військовим пайком, курном, квартирою та грошовим винагородженням з доданням, яка відповідає успішності. Заохочення не місцевих громадян, які поступили в школу, можуть переселитися додому.

Бажаючи можуть звертатися на біржу праці.

Інспекція шляхового транспорту (уповноважений автомобільної справи „Штрало“).

Об'ява

Всі особи з вищою освітою, які працювали в вищих учбових закладах педагогами та особи, які займалися й займаються тепер науковою роботою, повинні зареєструватися до 25 грудня 1942 р. в відділі народної освіти в м. Конотопі по Рум'янської вулиці № 37.

До уваги приймаються наукові робітники різних спеціальностей (наприклад: лікарі, юристи, педагози, технічні сили), які мешкають у Конотопському районі.

Відділ освіти Конотопського району.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорти на ім'я:

Ганки Федосії Григорівни
Рень Ольги Яковлівни
Сологуб Уліти Семеївни
Зубка Олексія Сергійовича
Пілюк Миколи Андрійовича
Зубка Володимира Ільковича
Дмитруська Володимира Олександровича
Сівера Андрія Якимовича
Листопада Пелагеї Анисимівни
Миколаєнко Мотрохії Євдокимівни
Козлової Анастасії Іванівни
Дуби Андрія Івановича
Кізя Федора Фомича
Пашпорт, права шофера, довідка про хворобу, довідка про місце праці в управлінні на ім'я Прохорова Сергія Миколаєвича
Пашпорт та документ лісничка на ім'я Якубовського Никифора Тимофійовича
Пашпорт та метрика про народження на ім'я Кузьма Олександрович
Довідка про заду пашпорта на біржу праці на ім'я Чернявського Георгія Івановича
Терміново посвідчення на ім'я Буренка Василя Степановича
Квитанція на здачу кредиту на ім'я Дмитренко Уляни Карпівни
Метрика про народження на ім'я Постоля Григорія Олексійовича
Ордер на торф на ім'я Бендари Івана Гітовича
Довідка про заду пашпорта на біржу праці на ім'я Ізмайлівського Серафима Григорійовича
Метрика про народження на ім'я Чернявського Михайла Гітовича
Метрика про народження на ім'я Чернявського Віри Гітовичи
Метрика про народження на ім'я Радіоновой Антоніни Іванівни
Метрика про народження на ім'я Талали Варвари Петрівни
Прокуртові картки на ім'я Сологуба Данила Семеївовича, Сологуб Галини Тимофійовни, Сологуб Володимира Ільковича та Сологуб Ніни Дмитрівни

ОСОБИ ДО 16 РОКІВ НЕ ПОЇДУТЬ ДО НІМЕЧЧИНИ

18 грудня по радіо передавалось оголошення, яке населення частково неправильно зрозуміло. До цього ще раз повідомляється, що про вербовку до Німеччини осіб, молодших від 16 років, не може бути й мови. Отже, ці особи ні в якому разі не будуть узяті.

ОГОЛОШЕННЯ

Інспекція народної освіти Дубов'язівського району оголошує набір учнів до ДУБОВ'ЯЗІВСЬКОЇ ШКОЛИ КРОЙКИ І ШИТТЯ. До школи приймаються грамотні дітяти та жінки віком від 14 років і більше. За навчання встановлюється платня в розмірі 50 крб. на місяць.

НАВЧАННЯ РОЗПОЧНЕТЬСЯ 1 СІЧНЯ 1943 РОКУ. Заяви про вступ до школи приймаються інспекцією народної освіти. Де заяви треба додати документи про освіту, метрику про народження і довідку про стан здоров'я. Інспекція народної освіти Дубов'язівського району.

ОГОЛОШЕННЯ

Управління торфорозробками доводить до відома населення, підприємства та установи, що по всіх записаних ордерів на одержання торфу ТОРФ ВІДПУСКАЄТЬСЯ ЛИШЕ ДО 1 СІЧНЯ 1943 РОКУ.

Після вказаного терміну торф відпускати не буде й гроші, заплачені за нього, не повертаються.

Керівник управління торфорозробками
інженер ВІРСЬКИЙ.

Визволення

Ціна 1 крб.

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 2 || Комотоп, четвер 19 серпня 1943 року || 479 (143)

Повідомлення Німецького Верховного Командування Віддамо священний обов'язок батьківщині

Від 16 серпня 1943 року

На Кубанському причілку та на середньому Донці місцеві атаки ворога потерпіли невдачу. На відтинку Белгорода в жорстоких боях нашими гренадерами були відбиті всі відпівляючі советами атаки. Наші танкові групи та війська СС в контрастній прорвалися далеко у фланги ворожих ударних з'єднань, багато з яких було оточено і знищено.

На захід від Орла совети змешали свій натиск, а приклали всі зусилля, щоб при допомозі введених у дію важкої артилерії, танків та бойових літаків прорвати ліній фронту біля Вязьми, Вілого та Ладозького озера. Тут також усі ворожі атаки розбиті об рішучу оборону наших піхотиних та танкових гренадерських дивізій.

Вчора атакуючі совети серйозно понесли великі втрати в людях та матеріалі. Було знищено 193 танки.

Ескадрилі бойових та стрікоспадних літаків успішними атаками підтримували наземні війська в боротьбі проти вихідних позицій та підірвання ворога, особливо ж на південному й середньому відтинках Східного фронту.

На південному відтинку Східнонімецького фронту не було ніяких істотних дій: натиск ворога посилювався на північному відтинку.

Як уже передавалося в особаному повідомленні, ввечері 13 серпня одна німецька еска-

дриля бойових літаків під керівництвом майора Кюмпера несподівано атакувала на схід від Гібралтара караван суден, які пливли в Середземне море, в складі 32 кораблів. 2 винищувачі і 4 великі торговельні кораблі, серед них 1 танкер, потонули зразу ж. Ще 8 суден було підпалено. Через темряву і сильну завірюху оборону не можна було спочатку взяти про долю інших торговельних суден, але проведена потім розвідка встановила, що було потоплено або винищено приблизно 170 000 брт; 7 власних літаків не повернулися назад.

І німецький підводний човен відважним нападом потопив біля побережжя Сіцилії північно-американський крейсер типу «Бровклін», який охоронявся винищувачами.

Під час ворожих нальотів на побережжя зайнятих західних областей німецькі винищувачі та винищувачі артилерія збили за останню добу 16 літаків, головним чином важких бомбардувальників. Ще 5 ворожих літаків було знищено в повітряних боях над Атлантикою.

Незначна кількість ворожих літаків зробила минулої ночі наліт на північну Німеччину.

На Східнонімецькому фронті в останній висоті з'єднаннями німецьких бойових літаків було скинуто велику кількість запалювальних та розривних бомб.

Від 17 серпня 1943 року

Острів Сіцилія планово залишений

Всі німецькі та італійські війська з важкими гарматами, танками та машинами переведені в Калабрію. В героїчних боях противнику нанесено важку поразку.

На фронті річки Міус були відбиті місцеві атаки советів. На середньому Донці противник після сильної артилерійської підготовки з великими піхотиними та танковими силами розпочав атаку, передбачену нами раніш. Всі спроби большевиків прорвати наші позиції були відбиті. Ворог поніс важкі втрати людьми та матеріалами.

На південний захід від Белгороду совети зробили атаки лише місцевого характеру, які серйозно були відбиті. За одержанням до цього часу повідомленнями вчора під час успішних німецьких контратак ворог втратив 4.200 убитими, понад 1.600 полоненими, а також 25 танків, 110 гармат, 112 гранатометів та багато іншої зброї й спорядження.

В той час, як на Східнонімецькому фронті совети зробили лише слабкі, не маючи жодного успіху атаки, на південно-західному від Вілого й біля Ладозького озера вони продовжували свої сильні атаки. Всі вони розбиті об рішучу опір наших військ, які знищили 283 ворожих танки.

Наша авіація зробила нальоти на скопчення військ та маршувачі колонії противника на середньому Донці й на південний захід від Белгороду, а також знищила 9 транспортних потягів. 15 та 16 серпня було збито 110 советських літаків. Втрачено 6 власних літаків.

В області Сіцилії німецькі бойові літаки бомбили важкого калібру потопили 2 ворожні транспортні судна. Під час відбиття повітряного нападу на південно-італійську область німецькі винищувачі збили без власних втрат 13 американських бомбардувальників. Крім

того, німецькі загрозливі повітряні сили за час від 13 до 16 серпня знищили на Середземному морі 35 британсько-американських літаків.

Німецькі швидкохідні човни біля східного узбережжя Сіцилії торpedували 1 ворожий винищувач. В Мессінській протоці сторожовими судами військово-морського флоту був потоплений 1 британський швидкохідний човен, а береговою артилерією був знищений ще 1 артилерійський швидкохідний човен. 1 судно із транспорту для Сіцилії збило під час денного нальоту 4 ворожі літаки. Іншими суднами військово-морського флоту в морській області на північ від Сіцилії в 8 атакувальних британських торpedних літаків було збито 4.

З'єднання німецьких бойових літаків далекої дії потопили ввечері 15 серпня у водах на схід та північний схід від Лісабона з ворожого каравану суден, який був захищений канонерками та винищувачами. З транспортних водотоністості 25.000 брт, а також ще нанесли пошкодження торpedами двома іншими великими судами. Всі літаки повернулися на свої бази.

Денні та нічні нальоти ворожих літаків провадилися на багато пунктів зайнятих західних областей, серед них на передмісті міста Наріжа; серед населення налічується багато жертв. Під час сильного повітряного бою та активної діяльності винищувачів артилерії за одержанням до цього часу повідомленнями було збито 20 ворожих літаків.

Німецькі бойові літаки скинули бомби важкого калібру на окремі об'єкти південно-східної Англії та в області впадіння Темзи.

Історичне минуле українського і російського народів розпоряджалося долею народу. Жиди, який став на кермо самовідданості, національну самовладу советської країни, який мовив про братерську єдність у роки воєн, в дії не тільки зворушень, коли Гржимі і крова доводилося захищати батьківщину.

Єдиний народ—жиди, які не мали батьківщини, ніколи її не захищали. Жиди, як паразити, присмоктувалися до здорового організму як українського, так і російського народів і різними способами та гешефтами будували своє благополуччя, ссали кров нашого народу і казково багатіли.

І коли перемітний народ, загартований у подвигів, виходив з війни втомленим, недоріжкою чи сотнею тисяч своїх кращих синів, жиди, розжирілими, відірали банкірські копирки, торpedували підіркування і продовжували нещадно обирати народ, з обережністю дотримуючись правом усіх формальних предписань закону. Розбагатілиши за нещастя нашого народу, жиди пролазять поволі, але вірно у внутрішній шарі суспільства. Перед його грошима все і всі схилялися, і він заволодів і закріпив керуючі посади у оресі, в фінансовому світі і на цих посадах починав робити вплив на

(Закінчення на звороті)

Німецьке Верховне Командування

17 серпня далі повідомляє:

Вже протягом п'яти тижнів в Сіцилії відбуваються жорстокі бої німецьких військ та частин деяких італійських дивізій проти 4-5 раз більших сил ворога. Внаслідок героїчного опору наших військ, які в тяжких умовах місцевості та під тропічним сонцем зробили надзвичайно діла, ворог був змушений відвести в бій все нові й нові озброєні сили, щоб подолати свої величезні втрати людьми та матеріалами. Вже 14 днів ворог ходом іде планомірне очищення острова. Оборонними силами контратаками ворогу було завдано важких втрат.

Всі спроби протавника за допомогою авіації та артилерії у Мессінській протоці підірвати наші війська в Сіцилії були розбиті. В роки десятилітньої війни жиди, який став на кермо самовідданості, національну самовладу советської країни, який мовив про братерську єдність у роки воєн, в дії не тільки зворушень, коли Гржимі і крова доводилося захищати батьківщину.

Ці величезні героїстичні війська, які чинили «опір» жиди, який став на кермо самовідданості, національну самовладу советської країни, який мовив про братерську єдність у роки воєн, в дії не тільки зворушень, коли Гржимі і крова доводилося захищати батьківщину.

Війська і командування виконали це завдання з таким успіхом, що він вів у військовою історію поряд з нереміжними наступальними боєм.

